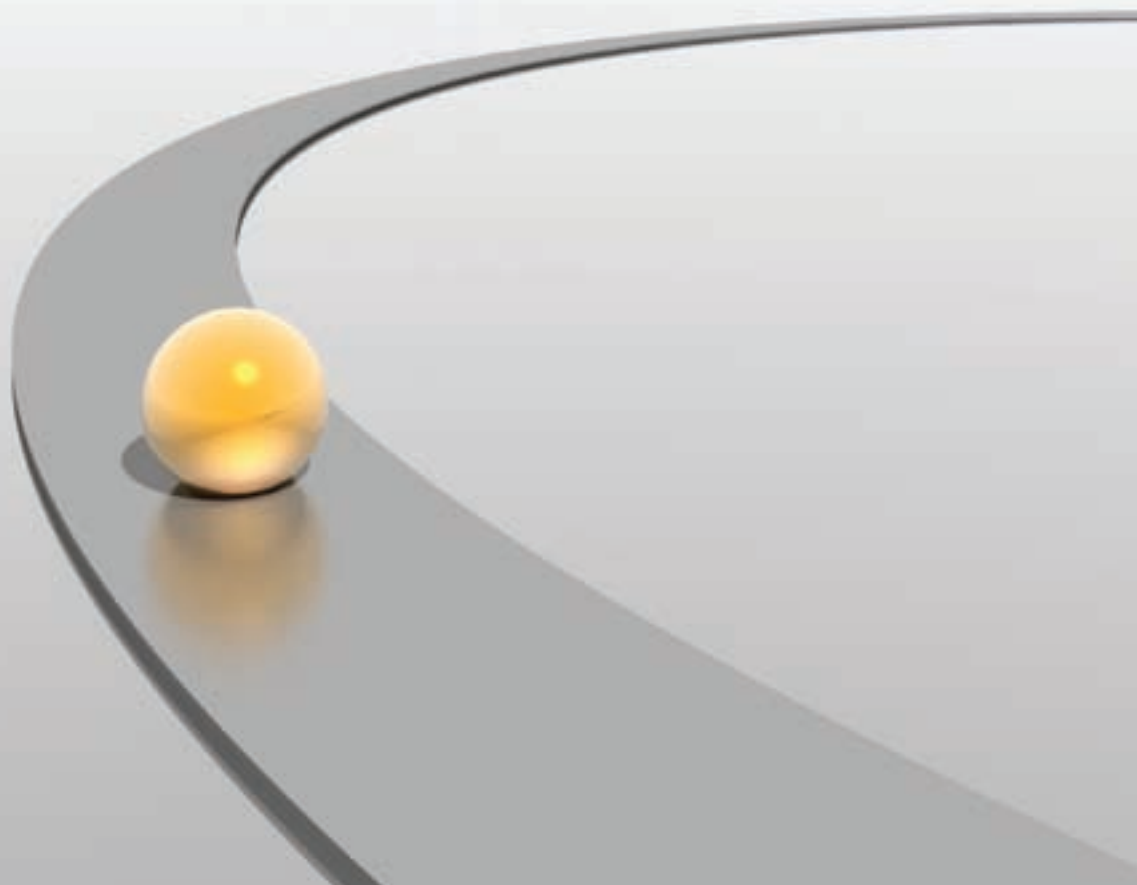

EUROPEISKA OMBUDSMANNEN

Å R S R A P P O R T 2 0 0 7

EUROPEISKA OMBUDSMANNEN

Å R S R A P P O R T 2 0 0 7

© Europeiska gemenskaperna, 2008

Användning av materialet för utbildningssyften och andra ickekommersiella syften är tillåten förutsatt att källan anges.

ISBN 978-92-9212-171-6
DOI 10.2869/94747

Bilden på omslagets framsida: © iStockphoto.com/Silence

Denna rapport är publicerad på Internet på följande adress: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Italy

TRYCKT PÅ ICKE KLORBLEKT PAPPER

EUROPEISKA OMBUDSMANNEN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Ledamot Prof. Dr Hans-Gert PÖTTERING
Talman
Europaparlamentet
Rue Wiertz
1047 Bryssel
BELGIËN

Strasbourg den 10 mars 2008

I enlighet med artikel 195.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 3.8 i Europaparlamentets beslut om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning lägger jag härmed fram min rapport för år 2007.

Med vänlig hälsning

P. Nikiforos Diamandouros

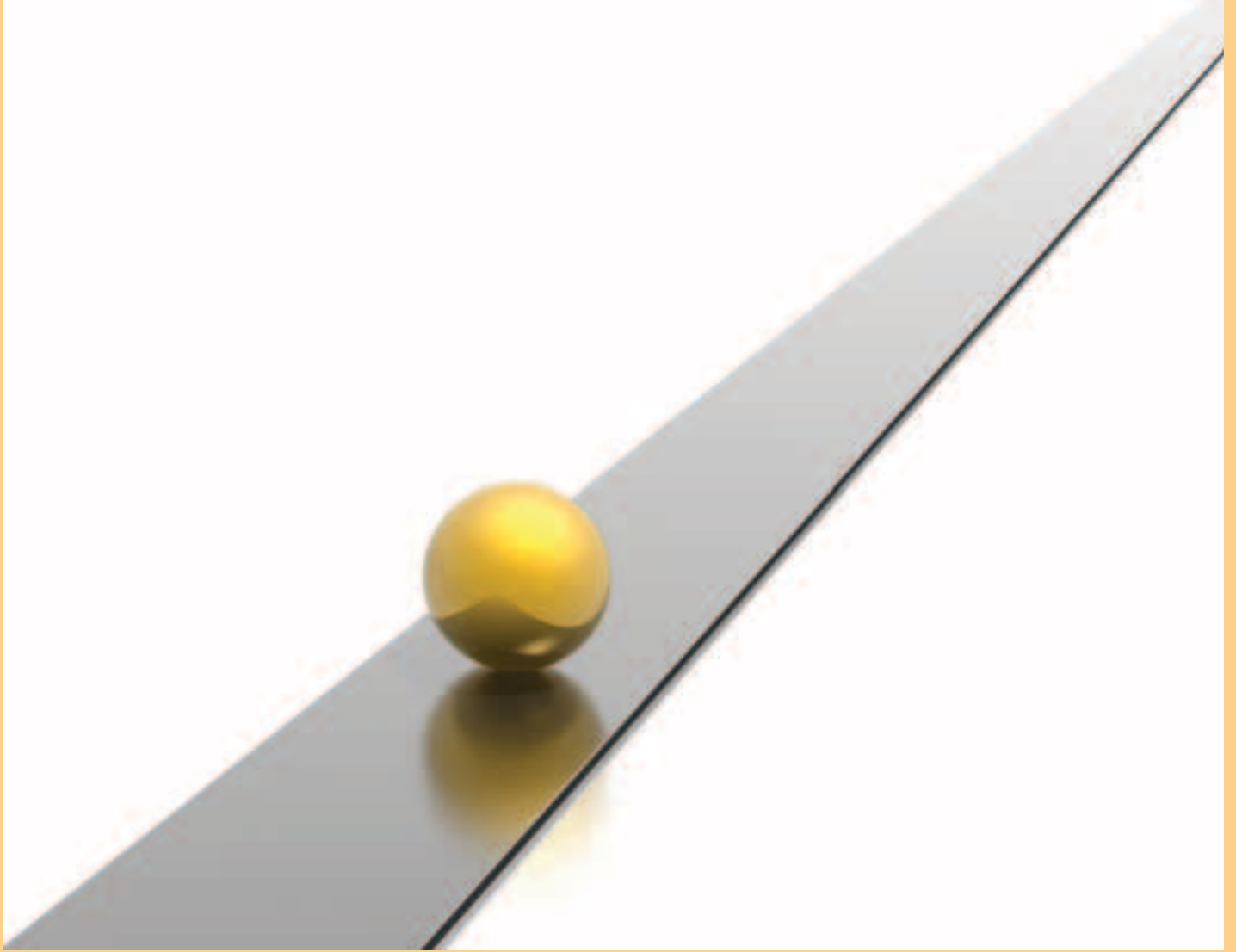

INLEDNING	11
1 SAMMANFATTNING	17
2 KLAGOMÅL OCH UNDERSÖKNINGAR	31
2.1 DEN RÄTTSLIGA GRUNDEN FÖR OMBUDSMANNENS ARBETE	31
2.2 EUROPEISKA OMBUDSMANNENS ÄMBETSOMRÅDE	31
2.3 TILLÅTLIGHET OCH GRUND FÖR UNDERSÖKNINGAR	35
2.4 ANALYS AV DE KLAGOMÅL SOM BEHANDLATS UNDER 2007	36
2.5 ÖVERFÖRINGAR OCH RÅD	37
2.6 OMBUDSMANNENS FÖRFARANDEN	40
2.7 RESULTAT AV UNDERSÖKNINGAR	42
2.8 BESLUT SOM AVSLUTADE ÄRENDEN UNDER 2007	45
3 SAMMANFATTNINGAR AV BESLUT	53
3.1 ÄRENDEN DÄR INGA ADMINISTRATIVA MISSFÖRHÅLLANDEN KONSTATERATS	53
3.2 ÄRENDEN SOM LÖSTS AV INSTITUTIONEN	62
3.3 VÄNSKAPLIGA FÖRLIKNINGAR SOM ÅSTADKOMMITS AV OMBUDSMANNEN	66
3.4 ÄRENDEN SOM AVSLUTATS MED EN KRITISK ANMÄRKNING FRÅN OMBUDSMANNEN	68
3.5 FÖRSLAG TILL REKOMMENDATIONER SOM GODTAGITS AV INSTITUTIONEN	84
3.6 ÄRENDEN SOM AVSLUTATS AV ANDRA ORSAKER	86
3.7 ÄRENDEN SOM AVSLUTATS EFTER EN SÄRSKILD RAPPORT	92
3.8 OMBUDSMANNENS UNDERSÖKNINGAR PÅ EGET INITIATIV	93
3.9 FRÅGOR SOM BEHANDLATS AV OMBUDSMANNEN	95
4 FÖRBINDELSER MED EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN	99
4.1 EUROPAPARLAMENTET	100
4.2 EUROPEISKA KOMMISSIONEN	101
4.3 ANDRA INSTITUTIONER OCH ORGAN	102

5	FÖRBINDELSER MED OMBUDSMÄN OCH LIKNANDE ORGAN	105
5.1	EUROPEISKA OMBUDSMANNANÄTVERKET	105
5.2	ANDRA SEMINARIER OCH KONFERENSER FÖR OMBUDSMÄN	116
5.3	ANDRA EVENEMANG MED DELTAGANDE AV OMBUDSMÄN OCH DERAS MEDARBETARE	117
6	KOMMUNIKATION	121
6.1	ÅRETS HÖJDPUNKTER	121
6.2	INFORMATIONSBESÖK	123
6.3	KONFERENSER OCH MÖTEN	128
6.4	MASSMEDIERELATIONER	129
6.5	PUBLIKATIONER	131
6.6	ELEKTRONISK KOMMUNIKATION	131
7	BILAGOR	
A	STATISTIK	135
B	BUDSMANNENOMS BUDGET	142
C	PERSONAL	143
D	REGISTER ÖVER BESLUT	152
	HUR MAN KONTAKTAR EUROPEISKA OMBUDSMANNEN	157

INLEDNING

INLEDNING

2007 var ett viktigt år när det gäller de europeiska medborgarnas rätt till god förvaltning. Den 12 december undertecknades och tillkännagavs EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, som ursprungligen tillkännagavs i december år 2000, på nytt av ordförandena för EU:s tre viktigaste institutioner – parlamentet, kommissionen och rådet. Den juridiskt bindande stadgan, som ingår i Lissabonfördraget, innebär ett åtagande som speglar en ökad insikt om att medborgarna bör stå i centrum för Europas politik. Ur ombudsmannens perspektiv är stadgan banbrytande eftersom rätten till god förvaltning för första gången erkänns som en grundläggande rättighet för unionsmedborgarskap (artikel 41).

God förvaltning

Sedan jag tillträdde tjänsten som Europeisk ombudsman den 1 april 2003 har främjandet av god förvaltning varit en av mina viktigaste prioriteringar. Jag påminner ständigt EU:s institutioner och organ om att god förvaltning kräver mycket mer av tjänstemännen än att bara undvika olagligt beteende. Tjänstemännen måste ha god servicekänsla och se till att allmänheten behandlas på rätt sätt och kan utnyttja sina rättigheter fullt ut.

Detta budskap tycks ge konkreta resultat. Jag är glad över att kunna rapportera att EU:s institutioner och organ har arbetat hårt under 2007 för att lösa klagomål, rätta till orättvisor och åtgärda misstag. Under året fördubblades antalet ärenden som löstes av berörd institution – hela 35 % av våra undersökningar avslutades efter att berörd institution gått med på att lösa frågan, vilket är en rekordstor andel. Vi bör inte underskatta betydelsen av detta resultat för klaganden och för medborgarna i allmänhet. Jag är övertygad om att vi har tagit ett stort steg i riktning mot en genuin servicekultur.

De sju särskilt viktiga ärenden som framhävs i den här rapporten är bevis på denna attitydförändring. Inte mindre än fyra av dem gäller Europeiska kommissionen som agerade snabbt och konstruktivt för att lösa en rad klagomål. Jag vill också särskilt lyfta fram Europeiska byrån för luftfartssäkerhet som för andra året i rad löste ett viktigt ärende på utmärkt sätt och visade prov på sin vilja att samarbeta konstruktivt med ombudsmannen för att lösa problem. Efter att jag uppmärksammat rådet på ett språkproblem bad rådet klaganden om ursäkt och bekräftade sitt åtagande att undvika liknande problem i framtiden. Slutligen var Europeiska centralbanken mycket behjälplig i sitt svar till en oroad medborgare. Banken betonade att den fäster stor vikt vid att klargöra de problem medborgaren tagit upp och uppmanade henne att vända sig till dess experter med eventuella ytterligare frågor. Min avsikt med att framhäva dessa ärenden är att visa några exempel på god förvaltning som alla EU:s institutioner och organ kan hämta inspiration från och jämföra sin egen praxis med. Under 2008 kommer jag att fortsätta att främja och vårda servicekulturen för att kunna infria medborgarnas förväntningar.

Vissa av de resultat för medborgarna som dokumenteras i denna rapport uppnåddes utan formell korrespondens med institutionen. Vi har nu nått ett skede där våra förbindelser med institutionerna innebär att vi kan lösa ett ökat antal fall snabbt utan att behöva genomföra onödigt tidsödande undersökningar. Jag har alltmer börjat använda mig av informella förfaranden för att lösa problem på ett flexibelt sätt och kommer att fortsätta utveckla denna strategi under 2008. För mig innebär detta en milstolpe för vår institution som visar den respekt ombudsmannen åtnjuter och institutionernas vilja att hjälpa den enskilda medborgaren.

Men ännu återstår problem att lösa. Under 2007 avslutades 15 % av ärendena med en kritisk anmärkning eftersom den berörda institutionen inte lyckats leva upp till den servicestandard som

medborgarna har rätt till. Exempel på sådana ärenden återges i denna rapport. Ett av dem handlar om en institution som vägrar ändra sitt rekryteringsförfarande, huvudsakligen för sin egen administrativa bekvämlighets skull, och ett annat om en institution som kraftigt fördröjer ett överträdelseförfarande utan att förklara anledningen till detta. För att institutionerna ska dra lärdom av dessa kritiska anmärkningar kommer vi under 2008 återigen att sammanställa en uppföljningsrapport över dem. Jag har dessutom för avsikt att undersöka metoder för att göra ombudsmannens beslut lättare att förstå så att de blir ännu effektivare när det gäller att erbjuda både medborgare och tjänstemän vägledning om vad god förvaltning innebär.

Det är uppenbart att det fortfarande återstår en del att uträtta när det gäller att främja principerna för god förvaltning inom EU:s institutioner och organ. För att bidra till utvecklingen av användbara strategier när det gäller detta sammankallade jag till ett seminarium i Bryssel i november 2007 där det fördes en livlig debatt om hur Europeiska ombudsmannen kan göra rätten till god förvaltning till verklighet. Diskussionerna resulterade i många stimulerande och innovativa idéer för de kommande åren. Jag ser fram emot att förverkliga dem och på så sätt gynna Europas medborgare.

Bättre kommunikation

Jag avslutade min inledning till årsrapporten för 2006 med att presentera mitt dubbla syfte för det kommande året, nämligen att arbeta med institutionerna för att främja god förvaltning och sätta nytt fokus på mina kommunikationsinsatser, så att alla som kan behöva använda sig av Europeiska ombudsmannens tjänster får korrekt information om hur de ska gå tillväga.

När det gäller detta andra syfte blev 2007 ett banbrytande år. Vi nådde äntligen en vändpunkt när det gäller antalet tillåtliga klagomål. Tack vare en ambitiös och riktad informationskampanj ökade antalet tillåtliga klagomål i både absoluta och relativa tal jämfört med 2006. Det resulterade i att 17 % fler undersökningar inleddes under året på grundval av mottagna klagomål. Samtidigt innebar våra insatser för att förbättra informationen om vad Europeiska ombudsmannen kan respektive inte kan göra att fler medborgare än någonsin fick hjälp att hitta medel för upprättelse på nationell, regional och lokal nivå.

En avgörande händelse när det gäller detta under 2007 var antagandet av Europeiska ombudsmannanätverkets uttalande. Syftet med uttalandet är att öka kännedomen om EU-dimensionen i ombudsmännens arbete och att tydliggöra vilken service medlemmarna i nätverket erbjuder personer som inkommer med klagomål i ärenden som omfattas av EU:s lagstiftning. Uttalandet finns på Europeiska ombudsmannens webbplats på alla EU:s officiella språk och återges i sin helhet i kapitel 5 i denna rapport. Medlemmarna i nätverket kommer att arbeta proaktivt för att främja medvetenheten om uttalandet och på så sätt se till att medborgarna förstår vem som är bäst lämpad att lösa deras EU-relaterade klagomål.

Ett annat viktigt initiativ på detta område bör kunna förverkligas under 2008. Det senaste året har mitt kontor arbetat med att ta fram en interaktiv handbok som under det kommande året kommer att lanseras som en del av ombudsmannens nya webbplats. Denna viktiga funktion kommer att hjälpa medborgarna att hitta rätt metod att få upprättelse för klagomål. Handboken ska göra det möjligt för fler personer med klagomål att direkt vända sig till det organ som är bäst lämpat att hantera deras klagomål. Handboken kommer förhoppningsvis att leda till att antalet otillåtliga klagomål som mitt kontor mottar minskar ytterligare.

Det finns många orsaker till att det är viktigt att hitta den lämpligaste metoden från början. Det bidrar till att undvika den frustration som medborgarna upplever när de får veta att det organ de har vänt sig till inte kan hjälpa dem. Det innebär också att klagomål kan lösas snabbare och effektivare och att vi därigenom kan se till att medborgarna fullt ut kan utnyttja sina rättigheter enligt EU:s lagstiftning. Ett sista viktigt hänsynstagande är att min institution, genom att andelen otillåtliga klagomål som tas emot minskar, på ett bättre sätt kommer att kunna uppfylla sin centrala roll – dvs. att hjälpa medborgare som är olyckliga över hur de har behandlats av EU:s institutioner och organ. De resultat som mitt kontor kan uppnå för sådana medborgare är utan tvekan den mest tillfredsställande delen av mitt arbete. Många exempel på sådana framgångar från 2007 framhävs i

denna rapport. Jag ser fram emot att fortsätta med detta arbete för de europeiska medborgarna under det kommande året.

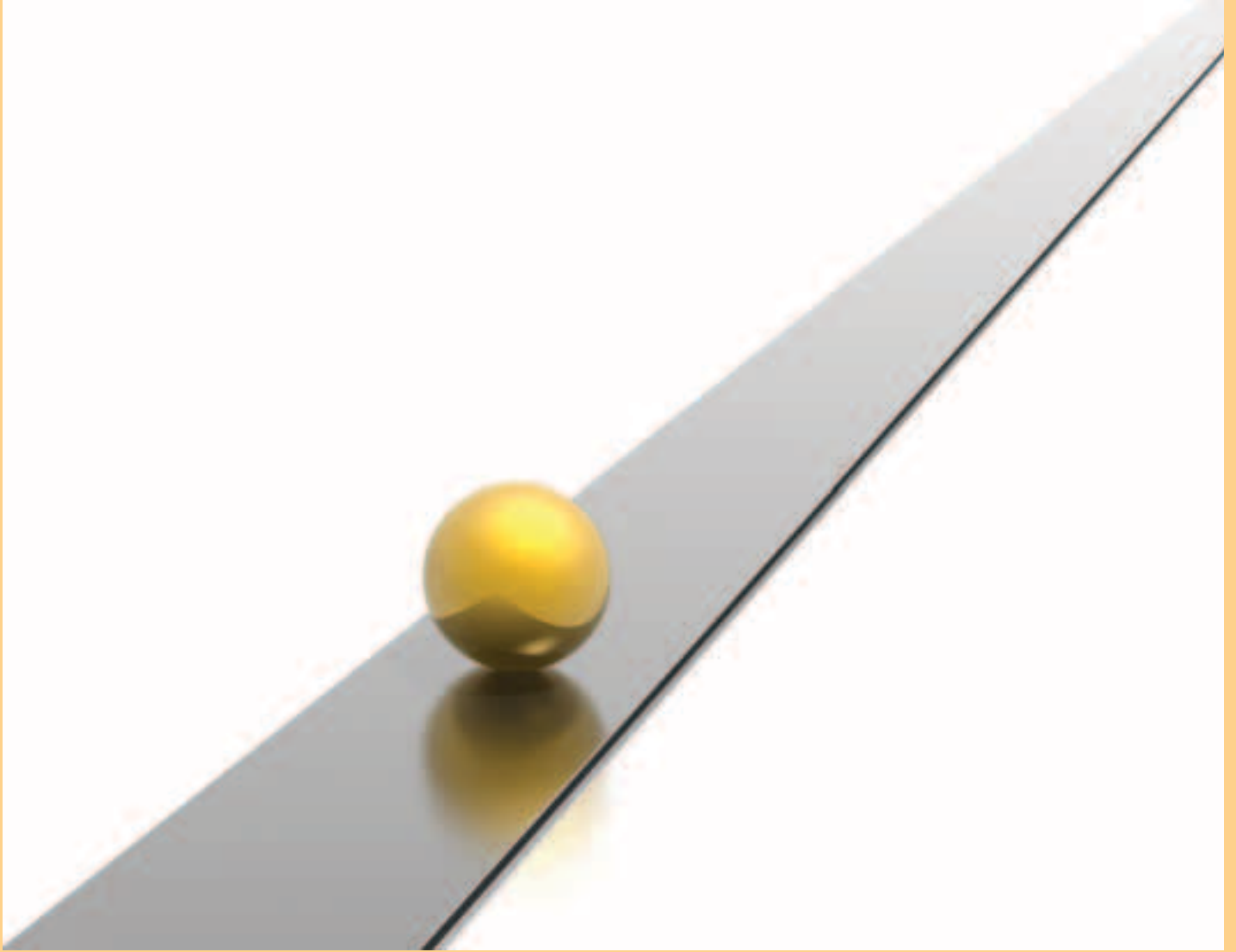
Som jag ofta har påpekat är årsrapporten ombudsmannens viktigaste publikation. Den ger honom möjlighet att redovisa sitt arbete för Europaparlamentet som han rapporterar till. Den är en resurs för EU:s institutioner och organ och hjälper dem att förbättra sin förvaltning. Den bidrar till att göra ombudsmannens arbete tillgängligt för alla dem som vill följa hans verksamhet, bland annat allmänheten, media, akademiker, tjänstemän och kolleger från ombudsmäns enheter över hela världen. De senaste åren har rapporten genomgått förändringar för att bli mer användarvänlig. Ytterligare förbättringar är ett nytt inslag i den aktuella rapporten.

De märks framför allt i kapitel 5 och 6 där vi har valt att ge en översikt över och analys av verksamheten i stället för att återge detaljerade listor över evenemang och möten som tidigare. Vi hoppas att detta ger en ännu intressantare läsning och att mervärdet i dessa viktiga initiativ speglas. Vi ser fram emot att få feedback från dig.

Strasbourg den 15 februari 2008

P. Nikiforos Diamandouros

SAMMANFATTNING

1

1 SAMMANFATTNING

Europeiska ombudsmannens trettonde årsrapport till Europaparlamentet innehåller en redogörelse för ombudsmannens verksamhet under 2007. Det är den femte årsrapporten som läggs fram av P. Nikiforos Diamandouros, som tillträdde som europeisk ombudsman den 1 april 2003.

RAPPORTENS UPPLÄGGNING

Rapporten består av sex kapitel och fyra bilagor. Den börjar med en personlig inledning av ombudsmannen, där han går igenom årets viktigaste händelser och blickar fram mot det kommande året. Detta följs av denna sammanfattning som utgör kapitel 1.

I kapitel 2 beskrivs ombudsmannens förfaranden för att behandla klagomål och genomföra undersökningar. Det innehåller en översikt över de klagomål som behandlats under året, inklusive en tematisk analys av resultaten av de ärenden som avslutats efter en undersökning. Analysen omfattar de viktigaste resultaten när det gäller rättsliga frågor och faktiska omständigheter i ombudsmannens beslut under 2007.

Kapitel 3 innehåller sammanfattningar av ett urval av ombudsmannens beslut under 2007, vilka täcker bredden av ämnen och institutioner som berörs av klagomål och av ombudsmannens undersökningar på eget initiativ. Sammanfattningarna är disponerade först efter typ av resultat och sedan efter institution eller organ som berörs. Kapitlet avslutas med en sammanfattning av ett beslut efter en undersökning på eget initiativ och ett exempel på en förfrågan från en nationell ombudsman.

Kapitel 4 ägnas åt förbindelserna med andra EU-institutioner och EU-organ. Kapitlet inleds med en redogörelse för varför det är värdefullt att ombudsmannen har konstruktiva arbetsrelationer med institutionerna och organen. Därefter följer en uppräknning av möten och evenemang under 2007 med anknytning till detta.

I kapitel 5 redovisas Europeiska ombudsmannens förbindelser med nationella, regionala och lokala ombudsmän i Europa och på andra håll i världen. Verksamheten inom Europeiska ombudsmannanätverket beskrivs utförligt, och även ombudsmannens deltagande i seminarier, konferenser och möten redovisas.

I kapitel 6 ges en översikt över ombudsmannens kommunikationsverksamhet. Kapitlet är indelat i sex avsnitt som tar upp årets höjdpunkter, ombudsmannens informationsbesök, konferenser och möten där ombudsmannen och hans anställda deltagit, kontakter med massmedierna, publikationer och Internetkommunikation.

I bilaga A redovisas statistik över Europeiska ombudsmannens arbete under 2007. Bilagorna B och C innehåller uppgifter om ombudsmannens budget respektive personal. Bilaga D är en förteckning över de beslut som beskrivs i kapitel 3, ordnade efter ärendenummer, ämne och typ av påstått administrativt missförhållande. Där förtecknas även de särskilt viktiga ärendena och alla ärenden som avslutades med en kritisk anmärkning under 2007.

RESUMÉ

Europeiska ombudsmannens ämbetsområde

Ämbetet som europeisk ombudsman inrättades genom Maastrichtfördraget som en del av EU-medborgarskapet. Europeiska ombudsmannen undersöker klagomål om administrativa missförhållanden i gemenskapsinstitutionernas och gemenskapsorganens verksamhet, med undantag för domstolen och förstainstansrätten då dessa utövar sina domstolsfunktioner. Med Europaparlamentets godkännande har ombudsmannen definierat "administrativt missförhållande" på ett sätt som inkluderar respekt för de mänskliga rättigheterna, rättsstatens principer och god förvaltnings sed.

Förutom att reagera på klagomål från enskilda personer, företag och organisationer arbetar ombudsmannen proaktivt genom att inleda undersökningar på eget initiativ, anordna möten med ledamöter och tjänstemän vid EU:s institutioner och organ, och aktivt informera medborgarna om deras rättigheter och om hur de kan utöva dessa.

Klagomål och undersökningar under 2007

Under 2007 mottog ombudsmannen 3 211 nya klagomål, jämfört med 3 830 under 2006. Å andra sidan ökade antalet tillåtliga klagomål i både absoluta och relativa tal från 449 (12 % av totalantalet) under 2006 till 518 (16 %) under 2007. Det ledde till att 17 % fler undersökningar inleddes under året på grundval av de klagomål som inkom.

Sammanlagt 58 % av alla klagomål som ombudsmannen mottog under 2007 skickades på elektronisk väg, antingen per e-post eller via det klagomålsformulär som finns på ombudsmannens webbplats. Klagomålen skickades direkt av enskilda medborgare i 3 056 fall, medan 155 kom från organisationer eller företag.

I nästan 70 % av fallen kunde ombudsmannen hjälpa de klagande genom att inleda en undersökning i ärendet, överföra ärendet till behörig instans eller ge råd om vart den klagande skulle vända sig för att snabbt och effektivt få problemet löst.

Sammanlagt inleddes under året 303 nya undersökningar på grundval av klagomål. Ombudsmannen inledde dessutom sex undersökningar på eget initiativ. Under 2007 behandlade Europeiska ombudsmannen sammanlagt 641 undersökningar, varav 332 överfördes från 2006.

Liksom tidigare år avsåg de flesta undersökningarna Europeiska kommissionen (413 eller 64 % av samtliga undersökningar). Med tanke på att kommissionen är den främsta av de gemenskapsinstitutioner som fattar beslut med direkta konsekvenser för medborgarna, är det normalt att kommissionen också är huvudföremålet för medborgarnas klagomål. Europeiska byrån för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO) var föremål för 87 undersökningar (14 % av samtliga undersökningar), Europaparlamentet för 59 (9 %), Europeiska byrån för bedrägeribekämpning för 22 (3 %) och Europeiska unionens råd för 8 (1 %).

De vanligaste typerna av påstått administrativt missförhållande var bristande öppenhet, inbegripet vägran att ge information (28 % av ärendena), orättvisa eller maktmissbruk (18 %), felaktigt förfarande (13 %), försening som kunnat undvikas (9 %), diskriminering (8 %), försumlighet (8 %), felaktig rättstillämpning (4 %) och underlåtenhet att säkerställa fullgörande av skyldigheter, dvs. underlåtenhet av Europeiska kommissionen att fullgöra sin uppgift som "fördragets väktare" gentemot medlemsstaterna (3 %).

Från ombudsmannens huvudsakliga e-postkonto besvarades sammanlagt 7 273 förfrågningar om information under 2007. Av dessa var 3 127 massmeddelanden som skickats av medborgare och rörde klagomål som Europeiska ombudsmannen redan mottagit, medan 4 146 utgjorde enskilda förfrågningar om information.

Sammanlagt hanterade ombudsmannen därför 10 484 klagomål och förfrågningar om information från medborgarna under året.

Resultaten av ombudsmannens undersökningar

Under 2007 avslutade ombudsmannen 348 undersökningar. Detta innebär en ökning med 40 % jämfört med 2006. Av dessa undersökningar var 341 knutna till klagomål och sju skedde på ombudsmannens eget initiativ. Nedan följer en översikt över resultaten av dessa undersökningar.

Inget administrativt missförhållande

Under 2007 avslutades 95 ärenden där ombudsmannen fann att det inte förelåg något administrativt missförhållande. Ett sådant resultat är inte alltid negativt för den klagande, som från institutionen eller organet i fråga åtminstone får en utförlig förklaring till agerandet samt ombudsmannens synpunkter på ärendet. Till exemplen på ärenden där inget administrativt missförhållande konstaterades under 2007 hör de följande:

- Ombudsmannen mottog ett klagomål där den klagande hävdade att Europeiska kommissionen felaktigt hade underlåtit att vidta åtgärder mot Irland om möjliga överträdelser av EU-direktivet om livsmiljöer. Klagomålet gällde även kommissionens beslut att inte vidta ytterligare åtgärder i fråga om argumenten om möjliga överträdelser av avfallsdirektivet. Ombudsmannen fann att kommissionen angett en rimlig förklaring till dess strategiska roll när det gäller genomförandet av dessa direktiv. Han konstaterade också att kommissionen hade bistått den klagande med relevanta praktiska råd. (3660/2004/PB)
- En klagande hävdade att Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) visat prov på bristande öppenhet och otillbörlig försening i sitt svar på de frågor hon ställt om säkerheten och självmordsrisken som är förknippade med ett antidepressivt läkemedel. Den klagandes make hade begått självmord samtidigt som han behandlades med detta läkemedel och den klagande hade kontaktat myndigheten med flera frågor och förfrågningar om information. I samband med undersökningen bad myndigheten den klagande om ursäkt för det faktum att den inte hade besvarat vissa av hennes frågor och tillhandahöll svar på dessa frågor. Trots att klaganden fortfarande var missnöjd ansåg ombudsmannen att myndigheten genom sitt agerande hade åtgärdat de brister han konstaterat och att det därför inte längre förelåg något administrativt missförhållande. (2370/2005/OV)
- Greenpeace lämnade in ett klagomål till ombudsmannen där organisationen hävdade att kommissionen gjort felaktiga, vilseledande och nedsättande anklagelser i samband med en undersökning som den icke-statliga organisationen genomfört om "svängdörrarna" mellan kommissionen och kemikalieindustrin som bedriver lobbyverksamhet. Ombudsmannen slog i sin undersökning fast att påståendet inte hade styrkts. Trots att han inte fann några bevis på administrativt missförhållande underströk han vikten av öppenhet vid lobbyverksamhet i samband med lagstiftningsförfaranden. (2740/2006/TN)

Även om ombudsmannen inte finner några administrativa missförhållanden kan han påpeka en möjlighet för institutionen eller organet att förbättra kvaliteten på sin förvaltning i framtiden. I dessa fall framför ombudsmannen en ytterligare anmärkning, vilket han bland annat gjorde i följande fall:

- En polsk icke-statlig miljöorganisation hävdade att Europeiska investeringsbanken (EIB) hade agerat på ett sätt som stred mot bankens egna miljömässiga krav när den delfinansierade ett vägmoderniseringsprojekt i Polen. Ombudsmannen fann inte att det förelåg något administrativt missförhållande. Eftersom den klagande emellertid samtidigt hade lämnat in ett klagomål till den polska ombudsmannen uppmanade Europeiska ombudsmannen EIB att överväga att upprätta kommunikationskanaler med och söka information från relevanta nationella och regionala kontrollorgan, till exempel ombudsmän. Dessa organ kan fungera som kompletterande informationskällor när det gäller EIB-finansierade projekts överensstämmelse med nationell lagstiftning och EU-lagstiftning. (1779/2006/MHZ)

Ärenden som lösts av institutionen samt vänskapliga förlikningar

Om möjligt försöker ombudsmannen alltid uppnå ett positivt resultat som tillfredsställer både den klagande och den institution som klagomålet riktas mot. Att gemenskapens institutioner och organ är samarbetsvilliga har en avgörande betydelse för möjligheten att uppnå sådana resultat, som bidrar till att stärka relationerna mellan institutionerna och medborgarna och som innebär att man kan slippa en dyr och tidsödande tvistlösning.

Under 2007 löstes 129 ärenden av institutionen eller organet i fråga efter ett klagomål till ombudsmannen. Detta är dubbelt så många ärenden som löstes år 2006 och visar en ökad vilja hos institutionerna och organen att se klagomålen till ombudsmannen som en möjlighet att åtgärda misstag som har uppstått och samarbeta med ombudsmannen för att hjälpa medborgarna. Under 2007 löstes bland annat följande ärenden:

- Efter att ett tyskt universitet lämnat in ett klagomål om en betalningstvist med kommissionen angående ett projekt inom ramen för Erasmusprogrammet kontaktade ombudsmannen kommissionen som löste ärendet inom två veckor. Universitetets ansträngningar för att övertyga kommissionen om att det hade skett ett fel i beräkningen hade inte lyckats. Kommissionen erkände att den begått ett misstag och återbetalade den begärda summan som uppgick till 5 400 euro plus ränta. Ombudsmannen berömde generaldirektoratet för utbildning och kultur för dess exemplariska hantering av klagomålet efter att han uppmärksammat ärendet. (3495/2005/GG)
- Kommissionen återbetalade det resterande beloppet 88 000 euro till ett franskt konsultföretag som hävdade att institutionen inte hade återbetalat samtliga berättigade kostnader för dess deltagande i ett IST-program (Information Society Technologies) med Kina. Kommissionen hävdade att den klagande hade begått ett misstag i redovisningen av kostnader. Efter ombudsmannens ingripande i ärendet gick den med på att betala det återstående beloppet. (1471/2007/(CC)RT)

Om en undersökning leder till att ett administrativt missförhållande konstateras försöker ombudsmannen alltid att om möjligt få till stånd en vänskaplig förlikning. I vissa fall kan en vänskaplig förlikning uppnås om institutionen eller organet i fråga erbjuder den klagande ersättning. Alla sådana erbjudanden görs frivilligt, dvs. utan att institutionen medger någon juridiskt bindande ansvarsskyldighet som skulle kunna vara prejudicerande.

Fem ärenden avslutades under året sedan en vänskaplig förlikning uppnåtts. I slutet av 2007 var 31 förslag till vänskaplig förlikning fortfarande under behandling. Bland de vänskapliga förlikningar som uppnåddes under 2007 märks följande:

- Kommissionen godtog ombudsmannens förslag till vänskaplig förlikning och minskade det återkrävda beloppet från en uppdragstagare som var engagerad i ett projekt i Libanon. Detta skedde efter ett klagomål från uppdragstagaren om påstådd orättvis hantering av kontraktet. Trots att ombudsmannen inte fann att alla klagandens påståenden var berättigade slog han fast att kommissionens beslut att återkräva vissa belopp utgjorde ett administrativt missförhållande. I syfte att vidta åtgärder för att lösa frågan gick kommissionen med på att se över ärendet. (2577/2004/OV)
- Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA) upphävde ett ifrågasatt beslut efter att ombudsmannen föreslagit vänskaplig förlikning. Ärendet gällde ett EASA-beslut om underlaget för typcertifiering av ett visst luftfartyg. Efter att ha analyserat de relevanta rättsliga bestämmelserna var ombudsmannen inte övertygad om att beslutet utgjorde tillräcklig rättslig grund. EASA svarade att myndigheten nu hade erhållit den information den behövde för att utfärda ett typcertifikat och därför upphävt det ifrågasatta beslutet. (1103/2006/BU)
- F.d. Europeiska centrumet för övervakning av rasism och främlingsfientlighet (EUMC) godtog förslaget till vänskaplig förlikning genom att tillhandahålla bättre information till en anbudsgivare, vars anbud inte antagits, om hur hans anbud stod sig i jämförelse med den vinnande organisationen. Den klagande hade vänt sig till ombudsmannen och hävdade att EUMC

inte givit honom tillfredsställande svar på hans frågor och dessutom underlåtit att tillämpa insyn. Efter undersökningen uttryckte den klagande sin tacksamhet gentemot ombudsmannen för dennes arbete och för att han värnar om insynen inom EU. (1858/2005/BB och 1859/2005/BB)

Kritiska anmärkningar, förslag till rekommendationer och särskilda rapporter

Om en vänskaplig förlikning inte går att uppnå eller försöken att uppnå en sådan misslyckas avslutar ombudsmannen ärendet med en kritisk anmärkning till institutionen eller organet i fråga eller lämnar ett förslag till rekommendation.

Kritiska anmärkningar avges normalt i fall (i) där ett administrativt missförhållande inte längre kan undanröjas av institutionen, (ii) där ett administrativt missförhållande inte tycks ha några allmänna återverkningar och (iii) där inga fortsatta åtgärder från ombudsmannens sida förefaller nödvändiga. En kritisk anmärkning avges också om ombudsmannen anser att ett förslag till rekommendation inte tjänar något syfte eller om det inte förefaller lämpligt att lämna en särskild rapport till parlamentet i ärenden där institutionen eller organet i fråga inte godtar ett förslag till rekommendation.

En kritisk anmärkning bekräftar för den klagande att hans eller hennes klagomål är berättigat och informerar institutionen eller organet i fråga om vilka fel som har begåtts, så att administrativa missförhållanden kan undvikas i framtiden. Under 2007 avslutade ombudsmannen 55 undersökningar med att avge kritiska anmärkningar. Några exempel:

- Ombudsmannen kritiserade kommissionen för dess underlåtenhet att under 2006 i enlighet med lagen publicera dess årsrapport för 2005 om tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar. Detta skedde efter att ett klagomål inkommit från den icke-statliga organisationen Statewatch. Ombudsmannen konstaterade att kommissionen till slut publicerade rapporten i fråga i september 2007, men påpekade att snabb publicering av rapporter är avgörande när det gäller ansvaret gentemot de europeiska medborgarna. (668/2007/MHZ)
- Ombudsmannen avgav två kritiska anmärkningar gentemot Europeiska byrån för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO) i två ärenden som rörde användningen av de "nya" medlemsstaternas språk i motsats till de "gamla" medlemsstaternas språk. Detta skedde efter att ett klagomål om rekryteringsprov inkommit från en polsk organisation. EPSO informerade ombudsmannen om att språkkraven för uttagningsproven hade ändrats under tiden. (3114/2005/MHZ)
- Ombudsmannen kritiserade kommissionen för att ha underlåtit att ge giltiga skäl till att inte ha givit tillgång till de årsredogörelser den mottar från medlemsstaterna när det gäller jordbruksstöd. Kommissionen hävdade att rapporterna med informationen hade överförts till en databas och inte längre fanns i något annat format. Vidare hävdade kommissionen att det för att få fram den information som den klagande sökte skulle krävas komplicerad ny programmering av databasen. Även om ombudsmannen betraktade kommissionens förhållningssätt som otillfredsställande drev han inte ärendet vidare eftersom de rättsliga problemen kunde undersökas av EU-lagstiftaren ur ett allmänt perspektiv inom ramen för den aviserade reformen av förordning 1049/2001 om tillgång till handlingar. (1693/2005/PB)

Det är viktigt att institutionerna och organen följer upp kritiska anmärkningar från ombudsmannen och vidtar åtgärder för att lösa kvarstående problem och undvika administrativa missförhållanden i framtiden. Under 2007 genomförde ombudsmannen en undersökning av den uppföljning som de berörda institutionerna vidtagit när det gäller alla kritiska anmärkningar och ytterligare anmärkningar som gjorts under 2006. Undersökningen finns tillgänglig på ombudsmannens webbplats (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombudsmannen planerar att genomföra liknande undersökningar och informera allmänheten om resultaten varje år.

I ärenden där det förefaller nödvändigt att ombudsmannen vidtar ytterligare åtgärder, dvs. där det är möjligt för den berörda institutionen att undanröja det administrativa missförhållandet, eller i ärenden där det administrativa missförhållandet är särskilt allvarligt eller kan få allmänna återverkningar, lämnar ombudsmannen normalt ett förslag till rekommendation till institutionen eller organet i fråga.

Under 2007 lämnades åtta förslag till rekommendationer. Dessutom resulterade sju förslag till rekommendationer från 2006 i beslut 2007. Tre ärenden avslutades under året genom att ett förslag till rekommendation accepterades av institutionen. Ett fall ledde till att en särskild rapport lämnades till Europaparlamentet. Fem ärenden avslutades av andra skäl. I slutet av 2007 var åtta förslag till rekommendationer fortfarande under behandling, däribland ett som lämnades 2004 och ett som lämnades 2006.

Ett av de förslag till rekommendationer som lämnades 2007 gällde allmänhetens rätt att få tillgång till information om betalningar som parlamentsledamöter mottar. Detta skedde efter att ett en maltesisk journalist inkommit med ett klagomål. Journalistens förfrågan om information om en viss parlamentsledamots ersättning avslogs av parlamentet som hänvisade till dataskyddet. Parlamentets detaljerade yttrande om ombudsmannens förslag till rekommendation i detta ärende (3643/2005/(GK)WP) ska avges i slutet av februari 2008. I ett annat förslag till rekommendation som gjordes under 2007 uppmanade ombudsmannen kommissionen att i framtiden undvika oberättigade begränsningar när det gäller vilka officiella språk som anbud i anbudsinfördran kan lämnas in på (259/2005/(PB)GG). Eftersom denna undersökning fortfarande var under behandling i slutet av 2007 tas den inte upp i kapitel 3 i årsrapporten.

Följande förslag till rekommendationer hörde till dem som accepterades under 2007:

- Kommissionen accepterade ett förslag till rekommendation där ombudsmannen uppmanade den att korrigera felaktig och vilseledande information i broschyrer, på affischer och i en videopresentation om flygpassagerares rättigheter. Två flygbolagsorganisationer hade vänt sig till ombudsmannen och kritiserat den information som kommissionen tillhandahöll om resenärers rätt till ersättning och hjälp vid nekad ombordstigning, inställda flyg och långa förseningar. Efter ombudsmannens åtgärd bytte kommissionen ut det felaktiga informationsmaterialet. (1475/2005/(IP)GG och 1476/2005/(BB)GG)
- Kommissionen accepterade ett förslag till rekommendation i vilket ombudsmannen uppmanade kommissionen att inte återkräva en pensionsutbetalning som felaktigt utbetalats efter att en tidigare anställd avlidit. Detta föranleddes av ett klagomål från den avlidnes son. Mer än fyra år efter faderns dödsfall hade kommissionen bett honom att återbetala 1 747 euro. Kommissionen gick senare med på att upphäva beslutet om återkrav. (1617/2005/(BB)JF)

Om en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan inte bemöter ett förslag till rekommendation på ett tillfredsställande sätt, kan ombudsmannen lägga fram en särskild rapport för Europaparlamentet. Detta är det tyngsta vapnet i ombudsmannens arsenal, och det är den sista konkreta åtgärd han vidtar i behandlingen av ett ärende, eftersom antagandet av en resolution och utövandet av parlamentets befogenheter är frågor som avgörs genom parlamentets politiska bedömning. Här följer ett exempel från 2007:

- Ombudsmannen lämnade en särskild rapport till Europaparlamentet där han kritiserade kommissionen för att inte ha behandlat ett klagomål som rörde EU:s arbetstidsdirektiv. För över sex år sedan bad en tysk läkare kommissionen att inleda ett förfarande mot Tyskland och hävdade att landet överträdde direktivet. Trots påtryckningar från ombudsmannen underlät kommissionen att vidta åtgärder i fråga om klagomålet och hävdade att dess förslag om ändringar av direktivet lämnats till EU-lagstiftaren. Ombudsmannen vidhöll att fallet rörde en viktig principfråga när det gäller kommissionens sätt att hantera medborgares klagomål om överträdelser. Han sa att kommissionen antingen borde avslå klagomålet eller inleda överträdelseförfaranden. Att avstå från att agera är inte i enlighet med god förvaltnings sed. (3453/2005/GG)

Undersökningar på eget initiativ

Det finns i huvudsak två slag av omständigheter där ombudsmannen utnyttjar sin rätt att inleda undersökningar på eget initiativ. För det första kan han göra detta för att undersöka ett tänkbart fall av administrativt missförhållande när ett klagomål har ingivits av en person som inte är behörig (dvs. om den klagande inte är medborgare eller bosatt i EU eller juridisk person med säte i en

medlemsstat). Två undersökningar på eget initiativ inleddes i sådana ärenden under 2007. Dessutom kan ombudsmannen utnyttja sin initiativrätt för att ta itu med förhållanden som förefaller vara genomgående problem i institutionerna. Några exempel:

- I december 2007 inledde ombudsmannen en undersökning på eget initiativ om kommissionens förmåga att betala inom föreskriven tid. Han bad kommissionen att tillhandahålla information om vad som har gjorts för att undvika försenad betalning, statistiska uppgifter om försenad betalning samt information om kommissionens policy när det gäller att betala ränta. Detta skedde efter klagomål från enskilda personer, företag och organisationer som är engagerade i EU-finansierade projekt och kontrakt. (OI/5/2007/GG)

Bland de övriga undersökningar som inleddes på eget initiativ under 2007 handlade en om EPSO:s datorbaserade prov (OI/4/2007/ID) medan en annan handlade om hanteringen av personalresurser vid kommissionens gemensamma forskningscentrum (OI/6/2007/MHZ).

Följande undersökning på eget initiativ avslutades under året:

- Kommissionen genomförde en undersökning på eget initiativ om vilka åtgärder kommissionen tillämpar för att se till att personer med funktionshinder inte blir diskriminerade i sina kontakter med institutionen. Han identifierade bland annat positiva åtgärder när det gäller att tillhandahålla enklare tillgång till information via kommissionens webbplats och förbättra villkoren för rekrytering och befordran. Ombudsmannen underströk emellertid att mer bör utträttas för att göra kommissionens personal mer lyhörd när det gäller funktionshindrades behov. Han konstaterade även att situationen för elever med funktionshinder på europeiska skolor är otillfredsställande. (OI/3/2003/JMA)

Särskilt viktiga ärenden som utgör exempel på bästa praxis

Några av de ovannämnda ärendena utgör åskådliga exempel på bästa praxis som förtjänar att tas med bland de "särskilt viktiga ärendena" från 2007. De tjänar som förebild för EU:s övriga institutioner och organ när det gäller hur man bäst reagerar på de frågor som ombudsmannen tar upp. I synnerhet **kommissionen** agerade snabbt och konstruktivt för att lösa en rad klagomål. I ärende nr **3495/2006/GG** löste kommissionen inom två veckor en betalningstvist med ett tyskt universitet efter att ombudsmannen uppmärksammat problemet. På samma sätt godtog kommissionen ett förslag till vänskaplig förlikning och minskade det återkrävda beloppet från en uppdragstagare som var engagerad i ett projekt i Libanon i ärende nr **2577/2004/OV**. I en annan betalningstvist accepterade kommissionen ett förslag till rekommendation i vilket ombudsmannen uppmanade kommissionen att inte återkräva en pensionsutbetalning som felaktigt utbetalats efter att en tidigare anställd avlidit (**1617/2005/(BB)JF**). Kommissionen gav ytterligare prov på sin vilja att arbeta konstruktivt med ombudsmannen genom att acceptera ett förslag till rekommendation om att korrigera felaktig och vilseledande information i broschyrer, på affischer och i en videopresentation om flygplassagerares rättigheter (**1476/2005/(BB)GG**).

Ett ytterligare exempel på bästa praxis är ärende nr **2580/2006/TN** där **rådet** bad klaganden om ursäkt och bekräftade sitt åtagande att undvika liknade problem i framtiden efter att ombudsmannen uppmärksammat rådet på ett problem med det iriska språket. **Europeiska centralbanken** (ECB) var mycket hjälpsam i sitt svar till en oroad medborgare. Banken betonade att den fäster stor vikt vid att klargöra de problem medborgaren tagit upp och uppmanade henne att vända sig till dess experter med eventuella ytterligare frågor (**630/2007/WP**). Ett sista exempel på ett positivt svar från institutionerna och organen under 2007 kom i ärende nr **1103/2006/BU**, där **Europeiska byrån för luftfartssäkerhet** (EASA) upphävde ett ifrågasatt beslut efter att ombudsmannen föreslagit vänskaplig förlikning. Detta är det andra året i rad som ett ärende från EASA ingår som ett av de särskilt viktiga ärendena i denna rapport, vilket visar byråns vilja att samarbeta konstruktivt med ombudsmannen.

Ytterligare analys

Det sista avsnittet av kapitel 2 i årsrapporten innehåller granskningar av dessa och andra ärenden ur följande tematiska perspektiv: (i) öppenhet, inklusive tillgång till handlingar och information,

och dataskydd; (ii) kommissionens uppgift som fördragens väktare; (iii) upphandling, kontrakt och bidrag; samt (iv) personalfrågor, inklusive rekrytering.

Kapitel 3 i rapporten innehåller sammanfattningar av 50 av totalt 348 beslut varigenom ärenden avslutades under 2007. Sammanfattningarna återspeglar det stora urvalet av ämnen och institutioner som berördes av ombudsmannens undersökningar liksom de olika slagen av resultat.

Beslut som innebär att ett ärende avslutas offentliggörs normalt på ombudsmannens webbplats (<http://www.ombudsman.europa.eu>) på engelska och på den klagandes språk, om detta inte är engelska.

Förbindelser med EU:s institutioner och organ

Europeiska ombudsmannen ägnar mycket tid åt att träffa ledamöter och tjänstemän vid EU:s institutioner och organ i syfte att främja en servicekultur inom EU:s förvaltning. Vid dessa möten får ombudsmannen tillfälle att förklara tankarna bakom sitt arbete och göra ledamöterna och tjänstemännen mer lyhörda när det gäller behovet av att besvara klagomål på ett konstruktivt sätt.

Tre evenemang med tjänstemän från alla nivåer inom Europeiska kommissionen var några av de viktigaste mötena som ägde rum under 2007. Eftersom kommissionen är den institution som är föremål för den största andelen undersökningar som genomförs av ombudsmannen är det särskilt viktigt att den intar en ledande roll när det gäller att utveckla en servicekultur och respektera medborgarnas rättigheter. Den feedback ombudsmannen fick vid dessa möten var mycket uppmuntrande. Av central betydelse för att underlätta dessa tre möten var kommissionens vice ordförande Margot Wallström, som bland annat ansvarar för förbindelserna med ombudsmannen, och kommissionens generalsekreterare Catherine Day.

Mötena med Europaparlamentets ledamöter och tjänstemän är också särskilt viktiga med tanke på ombudsmannens särskilda förbindelse med parlamentet. Europaparlamentet utser ombudsmannen och denne är ansvarig inför parlamentet. Kapitel 4 innehåller en fullständig översikt över dessa möten. I översikten ingår ombudsmannens deltagande vid möten med utskottet för framställningar för att presentera årsrapporten och de särskilda rapporterna, hans presentation av förslag till ändringar av sina stadgar inför utskottet för konstitutionella frågor och hans tal vid utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor om reformen av förordning 1049/2001 om tillgång till handlingar.

Ombudsmannen fortsatte under 2007 att vända sig utåt till de andra institutionerna och organen genom att anordna möten med viktiga representanter för Europeiska gemenskapernas domstol, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Europeiska investeringsbanken och Europeiska centralbanken.

För att den egna personalen ska hållas informerad om utvecklingen inom EU:s andra institutioner och organ bjuder ombudsmannen in externa talare till de regelbundna personalmöten som han sammankallar till i Strasbourg. Ordföranden för EU:s personaldomstol Paul J. Mahoney och den europeiska datatillsynsmannen Peter Hustinx reste båda till Strasbourg under 2007 för att presentera sitt arbete för ombudsmannens personal.

Förbindelser med ombudsmän och liknande organ

Många klagande vänder sig till Europeiska ombudsmannen när de får problem med en nationell, regional eller lokal förvaltning. Europeiska ombudsmannen har ett nära samarbete med sina motsvarigheter i medlemsstaterna i syfte att se till att medborgarnas klagomål med anknytning till EU:s lagstiftning behandlas snabbt och effektivt. Till största delen sker samarbetet inom ramen för Europeiska ombudsmannanätverket. Nätverket omfattar nu nästan 90 enheter i 31 länder, såväl på nationell och regional nivå inom EU som på nationell nivå i de länder som ansökt om EU-medlemskap, samt Norge och Island.

Ett av syftena med nätverket är att underlätta ett snabbt hänskjutande av klagomål till behörig ombudsman eller liknande organ. Där så är möjligt hänskjuter Europeiska ombudsmannen ärenden

direkt eller ger den klagande lämpliga råd. Under 2007 rådde ombudsmannen 816 klagande att vända sig till en nationell eller regional ombudsman och hänsköt 51 klagomål direkt till den behöriga ombudsmannen.

I kapitel 5 i ombudsmannens årsrapport beskrivs nätverkets verksamhet under 2007. Höjdpunkten var det sjätte seminariet för nationella ombudsmän i EU:s medlemsstater och kandidatländerna som ägde rum i Strasbourg i oktober. Seminariet anordnades gemensamt av Europeiska ombudsmannen och Frankrikes nationella ombudsman Jean-Paul Delevoye. Alla EU:s 27 medlemsstater fanns representerade på mötet, liksom två av de tre kandidatländerna samt Norge och Island. I enlighet med Europeiska ombudsmannens tillkännagivande vid det femte seminariet inbjöds även representanter från de EU-länder där det finns ombudsmän på regional nivå, nämligen Belgien, Tyskland, Spanien, Italien, Österrike och Storbritannien¹, att för första gången delta vid seminariet. Temat för 2007 års seminarium var "Rethinking good administration in the European Union" (Att tänka om när det gäller god förvaltning inom Europeiska unionen).

Vid seminariet antog ombudsmännen ett uttalande vars syfte är att bidra till att informera medborgarna och andra användare av ombudsmannens tjänster om fördelarna med att vända sig till en medlem av nätverket i ärenden som omfattas av EU:s lagstiftning. Uttalandet återges i dess helhet i kapitel 5, som även innehåller en detaljerad redogörelse för diskussionerna vid seminariet.

I kapitel 5 beskrivs även de andra instrument som nätverket använder sig av för att dela med sig av erfarenheter och bästa praxis. Nyhetsbrevet för europeiska ombudsmän, *European Ombudsmen – Newsletter* fungerade som ett ytterst värdefullt verktyg för utbyte av information under 2007. Årets båda nummer, som publicerades i april och oktober, innehöll artiklar om EU-lagstiftningens överordnade ställning i förhållande till nationell lagstiftning, diskriminering och hinder mot den fria rörligheten, problem när det gäller miljölagstiftningen, skydd av barns och äldres rättigheter, problem inom hälso- och sjukvårdssektorn samt frågor om sekretess och dataskydd. Ombudsmannens Internetbaserade fora för diskussion och utbyte av dokument vidareutvecklades under året, vilket gav olika enheter möjligheter att utbyta information genom att lägga in frågor och svar. Flera omfattande diskussioner inleddes också om så vitt skilda frågor som åldersdiskriminering, den rättsliga ramen för tvångsintagning på psykiatrisk klinik, kvalitet på offentliga tjänster, statusen för de juridiska experterna på ombudsmannens enheter samt Europeiska kommissionens initiativ för att förbättra hanteringen av överträdelseklagomål. Dessutom publicerades ombudsmannens elektroniska nyhetstjänst, *Ombudsman Daily News*, varje arbetsdag, med artiklar, pressmeddelanden och tillkännagivanden från enheter över hela nätverket.

Vid sidan av det regelbundna informationsutbyte som sker genom nätverket finns det ett särskilt förfarande som nationella och regionala ombudsmän kan använda om de vill ha skriftliga svar på frågor om EU:s lagstiftning och tolkningen av denna, bl.a. frågor som aktualiseras i deras behandling av enskilda ärenden. Europeiska ombudsmannen besvarar frågan direkt eller vidarebefordrar den, om detta är mer lämpligt, till rätt EU-institution eller EU-organ. Under 2007 mottog ombudsmannen tre sådana frågor (en från en nationell, en från en regional och en från en lokal ombudsman), och tre ärenden avslutades (varav ett som överförts från 2005 och ett som överförts från 2006). Ett exempel på en fråga ges i slutet av kapitel 3.

Informationsbesök hos ombudsmän i medlemsstaterna och kandidatländerna har också visat sig vara ett mycket effektivt sätt att utveckla nätverket och utgör ett utmärkt sätt att öka medvetenheten om de olika kommunikationsverktyg som nätverket ger tillgång till. Under 2007 besökte Europeiska ombudsmannen sina ombudsmannakollegor i Tyskland (mars), Sverige (maj) och Belgien (november).

Ombudsmannen samarbetar med sina kollegor även utanför verksamheten inom Europeiska ombudsmannanätverket. I syfte att sprida information om ombudsmannafunktionen, diskutera förbindelserna mellan institutionerna och utbyta bästa praxis deltog Diamandouros i en rad evenemang för ombudsmän och sammanträffade med kollegor i och utanför EU. Kapitel 5 avslutas med en översikt över denna verksamhet.

¹ Länderna räknas upp i EU:s protokollordning.

Kommunikationsverksamhet

Europeiska ombudsmannen är i högsta grad medveten om vikten av att se till att personer som upplever problem med EU-förvaltningen känner till att de har rätt att klaga. Varje år görs omfattande insatser för att nå ut till medborgare, företag, icke-statliga organisationer och andra relevanta enheter och informera dem om ombudsmannens tjänster. Under 2007 genomförde ombudsmannen och hans personal fler än 130 presentationer vid konferenser, seminarier och möten. Ovannämnda informationsbesök till Tyskland, Sverige och Belgien gav honom ytterligare ett tillfälle att främja medvetenheten om ombudsmannens roll i dessa länder.

En speciell höjdpunkt under året var ombudsmannens deltagande i de evenemang som anordnades i samband med firandet av Romfördragets 50-årsdag. I Berlin, Budapest och Warszawa anordnades dagar med "öppet hus", vilket blev en stor framgång med hundratusentals besökare som ville lära sig mer om unionens verksamhet. Ombudsmannen deltog dessutom, precis som han gör varje år, vid Europaparlamentets dagar med "öppet hus" i Strasbourg och Bryssel. Material om ombudsmannens arbete på 26 olika språk och reklamprodukter distribuerades till mottagarna. Vid alla dessa evenemang fanns ombudsmannens medarbetare på plats för att svara på frågor om ombudsmannens arbete.

Medieaktiviteterna fortsatte i snabb takt. Ombudsmannen höll sex presskonferenser och gav över 40 intervjuer till journalister från tryckta medier, etermedier och elektroniska medier under 2007. Sjutton pressmeddelanden utarbetades och distribuerades till journalister och intresserade över hela Europa. Några ämnen som togs upp var ombudsmannens undersökning av försenad betalning, problem när det gäller tillgång till handlingar och information, ett klagomål om EU:s arbetstidsdirektiv samt problem med kommissionens informationsmaterial om flygplassagerares rättigheter.

Ett antal publikationer producerades och distribuerades under 2007 i syfte att informera viktiga intressenter och allmänheten om de tjänster ombudsmannen kan erbjuda personer som är EU-medborgare eller bosatta i EU. Särskilt intressant under 2007 var det nya informationsbladet för företag och organisationer som innehåller en kortfattad beskrivning av vad ombudsmannen kan hjälpa dem med. Informationsbladet distribuerades tillsammans med annat relevant material som en del av en e-postkampanj riktad till potentiella klagande. Under kampanjen vände man sig speciellt till handelskammare och advokatbyråer inom EU och fler än 5 000 personliga e-postmeddelanden skickades ut till dessa. Kampanjen blev en stor framgång och förfrågningar om tusentals extrakopior av ombudsmannens publikationer mottogs under 2007.

Ombudsmannens webbplats uppdaterades regelbundet med beslut, pressmeddelanden och utförlig information om hans kommunikationsverksamhet. En ny del av webbplatsen skapades för att profilera ombudsmannens undersökningar på eget initiativ.

Mellan den 1 januari och den 31 december 2007 besöktes ombudsmannens webbplats av 449 418 unika besökare. De engelskspråkiga sidorna på webbplatsen konsulterades oftast, följda av de franska, spanska, tyska och italienska sidorna. När det gäller besökens geografiska ursprung kom det största antalet besökare från Italien, följt av Spanien, Sverige, Storbritannien och Tyskland. Länkavdelningen på ombudsmannens webbplats innehåller länkar till nationella och regionala ombudsmäns webbplatser över hela Europa. Länksidorna hade över 82 000 besök under 2007, vilket tydligt visar det mervärde som Europeiska ombudsmannanätverkets tjänster har för medborgarna.

Intern utveckling

Ombudsmannen fortsatte under 2007 sina ansträngningar att se till att institutionen kan hantera klagomål från medborgare i 27 medlemsstater på 23 fördragsspråk.

Den 1 juli 2007 utsåg ombudsmannen en ny chef för avdelningen för rättsliga frågor, efter ett allmänt rekryteringsförfarande. I syfte att förstärka kvalitetskontrollen och förbättra produktiviteten delades avdelningen för rättsliga frågor in i fyra grupper. Arbetet i var och en av dessa grupper ledes av en förste juridisk handläggare. Ett nytt IT-program infördes för att underlätta hanteringen av ärenden. Allt detta visade sig vara ovärderligt i arbetet med att öka produktiviteten under året.

Det faktum att antalet ärenden som avslutades under 2007 ökade med 40 % bekräftar att de senaste årens förbättringar av struktur och funktioner på ombudsmannens avdelning för rättsliga frågor börjar ge påtagliga effekter. Under 2008 kommer ombudsmannen att vidareutveckla detta arbete.

Ur ett organisatoriskt perspektiv skedde en liten förändring under 2007 genom att ombudsmannens sekretariat för klagomålshantering nu är direkt underställt assistenten till chefen för avdelningen för rättsliga frågor. Detta speglar på ett tydligare sätt de funktioner på sekretariatet som är direkt kopplade till det arbete som utförs på avdelningen för rättsliga frågor.

Ombudsmannens tjänsteförteckning omfattade sammanlagt 57 tjänster år 2007, vilket är samma antal som år 2006. Ingen ökning planeras för 2008. Det budgeterade totalanslaget för 2008 uppgår till 8 505 770 euro (mot 8 152 800 euro år 2007).

KLAGOMÅL OCH UNDERSÖKNINGAR

2

2 KLAGOMÅL OCH UNDERSÖKNINGAR

En av Europeiska ombudsmannens viktigaste metoder för att främja god förvaltningssed är att undersöka möjliga administrativa missförhållanden och vid behov rekommendera korrigerande åtgärder. Möjliga administrativa missförhållanden kommer till ombudsmannens kännedom i första hand genom klagomål, och behandling av klagomål är den viktigaste delen av ombudsmannens reaktiva roll.

Rätten att klaga till Europeiska ombudsmannen är en av de rättigheter som tillkommer Europeiska unionens medborgare (artikel 21 i EG-fördraget). Den nämns även i stadgan om de grundläggande rättigheterna (artikel 43).

Dessutom genomför ombudsmannen undersökningar på eget initiativ och spelar därmed en proaktiv roll när det gäller att bekämpa administrativa missförhållanden.

2.1 DEN RÄTTSLIGA GRUNDEN FÖR OMBUDSMANNENS ARBETE

Ombudsmannens arbete regleras i artikel 195 i EG-fördraget, i ombudsmannens stadga (som fastställts av Europaparlamentet genom ett beslut¹) och i de genomförandebestämmelser som antagits av ombudsmannen med stöd av artikel 14 i stadgan. De nu gällande genomförandebestämmelserna trädde i kraft den 1 januari 2003. De finns på ombudsmannens webbplats (<http://www.ombudsman.europa.eu>) och kan rekvireras i pappersversion från ombudsmannens kansli.

Stadgan utgör fortfarande en god ram för ombudsmannens verksamhet. Efter en noggrann granskning har ombudsmannen dock konstaterat att vissa smärre ändringar skulle kunna förbättra hans möjligheter att arbeta mer effektivt till förmån för EU-medborgarna. Därför skrev han den 11 juli 2006 till Europaparlamentets talman och begärde att förfarandet för ändring av stadgan skulle inledas. I slutet av 2007 debatterade utskottet för konstitutionella frågor ett förslag till betänkande om de föreslagna ändringarna (föredragande Anneli Jäätteenmäki).

2.2 EUROPEISKA OMBUDSMANNENS ÄMBETSOMRÅDE

Enligt artikel 195 i EG-fördraget har ombudsmannen befogenhet att från varje unionsmedborgare och från varje annan fysisk eller juridisk person som är bosatt i eller har sitt säte i en medlemsstat ta emot klagomål om administrativa missförhållanden i gemenskapsinstitutionernas eller gemenskapsorganens verksamhet, med undantag för EG-domstolen och förstainstansrätten då

¹ Europaparlamentets beslut 94/262 av den 9 mars 1994 om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning EGT 1994 L 113, s. 15.

dessa utövar sina domstolsfunktioner. Ett klagomål faller därför utanför ombudsmannens ämbetsområde om

1. klaganden inte är en person som är behörig att inge ett klagomål,
2. klagomålet inte avser en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan,
3. klagomålet avser EG-domstolen eller förstainstansrätten då dessa utövar sina domstolsfunktioner, eller
4. klagomålet inte avser ett möjligt administrativt missförhållande.

Var och en av dessa punkter diskuteras vidare nedan.

Europeiska unionens personaldomstol

En tjänsteman ingav ett klagomål mot personaldomstolen angående dess tillämpning av förstainstansrättens arbetsordning och praktiska anvisningar i ett pågående ärende där klaganden var den sökande.

Klaganden hävdade att kraven i de ovanstående bestämmelserna när det gäller översättning av handlingar och ansökans maximala längd innebar en oacceptabel begränsning av hans tillgång till rättslig prövning.

Ombudsmannen ansåg att undantaget i artikel 195 i EG-fördraget för EG-domstolen och förstainstansrätten då dessa utövar sina domstolsfunktioner även gäller personaldomstolen eftersom denna är en rättsinstans som är knuten till förstainstansrätten. Ombudsmannen ansåg också att ämnet i klagomålet rörde den senares domstolsfunktion. Därför ansåg ombudsmannen att han inte hade befogenhet att behandla klagomålet.

920/2007/BU

Klagomål och ombudsmannens undersökningar på eget initiativ

Det är visserligen bara medborgare, fysiska personer bosatta i en medlemsstat och juridiska personer med säte i en medlemsstat som har rätt att inge klagomål till Europeiska ombudsmannen, men ombudsmannen har även befogenhet att inleda undersökningar på eget initiativ. Genom att utnyttja denna befogenhet kan ombudsmannen undersöka ett möjligt administrativt missförhållande som han uppmärksammas på av en person som inte är behörig att inge klagomål. Ombudsmannens praxis i sådana ärenden är att den berörda personen får samma förfaringsmässiga möjligheter under undersökningens gång som om ärendet hade hanterats som ett klagomål. Ombudsmannen bedömer normalt från fall till fall om han ska utnyttja befogenheten att inleda undersökningar på eget initiativ i sådana sammanhang.

Två undersökningar på ombudsmannens eget initiativ inleddes i sådana ärenden under 2007.

I årsrapporten för 2006 meddelade ombudsmannen att han – i den mån framtida resursbegränsningar tillåter detta – har för avsikt att utnyttja sin befogenhet att inleda undersökningar på eget initiativ i alla ärenden där det enda skäl som talar mot undersökning av ett klagomål om påstådda administrativa missförhållanden i Europeiska investeringsbankens utlåningsverksamhet utanför EU (extern utlåning) är att klaganden inte är medborgare eller bosatt i unionen. I en resolution av den 25 oktober 2007 välkomnade Europaparlamentet ombudsmannens uttalande om sin avsikt och uppmanade honom att ingå ett samförståndsavtal med EIB. Den 5 december 2007 skrev ombudsmannen till EIB:s ordförande och bjöd in denne till diskussioner om utarbetandet av ett samförståndsavtal.

Gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan

Europeiska ombudsmannens ämbetsområde omfattar gemenskapens institutioner och organ. Institutionerna räknas upp i artikel 7 i fördraget, men däremot finns det ingen definition eller

officiell förteckning över gemenskapsorgan. Begreppet omfattar organ som inrättats genom fördragen, till exempel Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska centralbanken, liksom byråer såsom Europeiska miljöbyrån och Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (Frontex).

Klagomål mot medlemsstaternas offentliga myndigheter ingår inte i Europeiska ombudsmannens ämbetsområde, inte ens om de rör frågor som omfattas av gemenskapslagstiftning. Däremot ingår många sådana klagomål i ämbetsområdet för de nationella och regionala ombudsmännen i Europeiska ombudsmannanätverket (se vidare avsnitt 2.5 nedan).

Ett exempel på ett klagomål som inte avsåg en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan

I januari 2007 lämnade en klagande in ett klagomål till ombudsmannen angående villkoren för hans uppsägning från en tjänst vid Västeuropeiska unionen (VEU). Klagomålet ingavs mot generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, Javier Solana, som även är generalsekreterare för VEU.

Det framgick av klagomålet att det ifrågasatta beslutet hade fattats av Javier Solana i egenskap av generalsekreterare för VEU. Eftersom VEU inte är en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan hade ombudsmannen inte befogenhet att behandla klagomålet.

128/2007/FOR

Administrativa missförhållanden

Europeiska ombudsmannen har konsekvent ansett att "administrativa missförhållanden" är ett vitt begrepp och att en god förvaltning bland annat kräver att rättsregler och rättsprinciper iakttas, vilket även omfattar de grundläggande rättigheterna. Principerna för god förvaltning går dock längre än så och kräver inte bara att gemenskapens institutioner och organ fullgör sina rättsliga skyldigheter utan även att de är serviceinriktade och ser till att allmänheten behandlas korrekt och kan utnyttja sina rättigheter helt och hållet. Detta innebär att ett olagligt agerande med nödvändighet är ett administrativt missförhållande men att ett administrativt missförhållande inte nödvändigtvis är olagligt. När ombudsmannen konstaterar att det föreligger ett administrativt missförhållande, innebär detta därför inte automatiskt att det är fråga om ett olagligt beteende som skulle kunna bestraffas av en domstol².

Efter en uppmaning från Europaparlamentet att redovisa en tydlig definition av administrativt missförhållande definierade ombudsmannen i Årsrapport 1997 begreppet på följande sätt:

Administrativa missförhållanden föreligger när ett offentligt organ underlåter att agera i enlighet med en regel eller princip som är bindande för det.

År 1998 antog Europaparlamentet en resolution i vilken denna definition välkomnades. Under 1999 skedde en skriftväxling mellan ombudsmannen och kommissionen som klargjorde att även kommissionen hade godtagit definitionen.

I stadgan om de grundläggande rättigheterna, som proklamerades i december 2000 och som undertecknades och proklamerades på nytt den 12 december 2007 inför undertecknandet av Lissabonfördraget av den 13 december 2007³, ingår rätten till god förvaltning som en grundläggande rättighet inom ramen för unionsmedborgarskapet (artikel 41).

Artikel 43 i stadgan slår fast rätten att klaga hos Europeiska ombudsmannen, som erbjuder en möjlighet att via en utomstående instans ställa gemenskapens institutioner och organ till svars för

² Se i detta sammanhang förstainstansrättens dom av den 28 oktober 2004 i de förenade målen T-219/02 och T-337/02, *Herrera mot kommissionen*, punkt 101, och förstainstansrättens dom av den 4 oktober 2006 i mål T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack mot kommissionen*, punkt 128.

³ EUT 2007 C 303.

administrativa missförhållanden. Det är viktigt att inse att en anda präglad av en vilja att stå till medborgarnas tjänst är ett betydelsefullt inslag i en god förvaltning. Detta bör inte förväxlas med en anda där man tenderar att skylla ifrån sig, något som uppmuntrar de inblandade att inta försvarsställning. I detta sammanhang bör det noteras att ombudsmannens undersökningar inte gör disciplinära förfaranden eller förberedande disciplinära förfaranden.

Ombudsmannens strategi för att främja en servicekultur består inte bara av ett antal initiativ av föregripande natur, utan sträcker sig även till hanteringen av klagomål. Ett viktigt inslag i en servicekultur är att man erkänner när man har gjort fel och att man där så är möjligt avhjälpel felen. En tidig ursäkt kan vara allt som behövs för att göra klaganden nöjd eller åtminstone leda till att ombudsmannen inte behöver rikta någon formell kritik mot den berörda institutionen.

En ursäkt från rådet gör klaganden nöjd

En irländsk medborgare lämnade in ett klagomål till ombudsmannen om att rådet hade skickat ett svar på engelska till honom. Han hävdade att rådet borde tillhandahålla ett svar på iriska och be honom och hans organisation om ursäkt för att ha överträtt artikel 21 i EG-fördraget.

I sitt yttrande medgav rådet att dess avdelning för information till allmänheten hade besvarat klagandens e-postmeddelande, som var skrivet på iriska, på engelska. Rådet bad den klagande om ursäkt för besväret och tillhandahöll en översättning av sitt svar på iriska. Dessutom uppgav rådet att det i framtiden skulle se till att förfrågningar om information på iriska besvaras på detta språk.

Den klagande godtog rådets ursäkt och välkomnade dess åtagande att se till att korrespondens på iriska hädanefter besvaras på iriska.

Ombudsmannen avslutade ärendet eftersom rådet hade löst frågan på ett sätt som gjorde klaganden nöjd.

2580/2006/TN

I mer komplicerade ärenden där ombudsmannen preliminärt bedömer att det råder ett administrativt missförhållande försöker han om möjligt att främja en "vänskaplig förlikning" som är acceptabel för både den klagande och den berörda institutionen eller det berörda organet. Det är dock viktigt att notera att de relevanta bestämmelserna i stadgan (artikel 3.5)⁴ och i genomförandebestämmelserna (artikel 6.1)⁵ enbart är tillämpliga om det förefaller föreligga ett administrativt missförhållande och om det förefaller sannolikt att detta kan undanröjas.

Den europeiska kodexen för god förvaltningssed

Den 6 september 2001 godkände Europaparlamentet en kodex för god förvaltningssed som Europeiska unionens institutioner och organ samt deras förvaltningar och tjänstemän ska följa i sina kontakter med allmänheten. Kodexen beaktar de europeiska förvaltningsrättsliga principer som framgår av gemenskapsdomstolarnas rättspraxis och har också inspirerats av nationell lagstiftning. Parlamentet uppmanade dessutom ombudsmannen att tillämpa kodexen för god förvaltningssed. Ombudsmannen tar därför hänsyn till de regler och principer som ingår i kodexen när han undersöker klagomål och genomför undersökningar på eget initiativ.

⁴ "Ombudsmannen skall så långt det är möjligt försöka att tillsammans med institutionen eller organet i fråga nå en lösning som rättar till felet eller gottgör försummelsen [dvs. undanröjer det administrativa missförhållandet] och som tillfredsställer klagomålet."

⁵ "Om ombudsmannen konstaterar administrativa missförhållanden skall han i så stor utsträckning som möjligt samarbeta med den berörda institutionen för att nå en uppgörelse i godo [dvs. en vänskaplig förlikning] om att undanröja dem på ett tillfredsställande sätt för den person som lämnat in klagomålet."

2.3 TILLÅTLIGHET OCH GRUND FÖR UNDERSÖKNINGAR

Ett klagomål från en behörig klagande angående administrativa missförhållanden inom en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan måste dessutom uppfylla ytterligare kriterier avseende tillåtlighet innan ombudsmannen kan inleda en undersökning. Följande kriterier anges i de tillämpliga artiklarna i ombudsmannens stadga:

1. Klagomålet ska innehålla uppgifter om klagomålets innehåll och om vem som framför klagomålet (artikel 2.3).
2. Ombudsmannen får inte ingripa i mål som är anhängiga vid domstol eller ifrågasätta domstolsavgöranden (artikel 1.3).
3. Klagomålet ska göras inom två år från den dag då de omständigheter på vilka klagomålet grundar sig blev kända för klaganden (artikel 2.4).
4. Klagomålet måste ha föregåtts av lämpliga hänvändelser till den berörda institutionen eller det berörda organet (artikel 2.4).
5. Om klagomålet rör arbetsförhållanden mellan gemenskapens institutioner och organ och deras tjänstemän och annan personal, måste alla möjligheter att framföra interna administrativa önskemål och klagomål ha uttömts innan klagomålet ges in (artikel 2.8).

Enligt artikel 195 i EG-fördraget ska ombudsmannen "företa de undersökningar som han finner berättigade". I vissa fall kan det vara så att det inte föreligger tillräckliga skäl för ombudsmannen att inleda en undersökning fastän klagomålet är tillåtligt. Tre exempel på sådana fall ges nedan.

Ombudsmannen anser också att om ett klagomål redan har behandlats som en framställning i Europaparlamentets utskott för framställningar saknas det normalt skäl för att inleda en undersökning, såvida inte nya bevis har lagts fram.

I totalt 42 procent av de tillåtliga klagomål som behandlades under 2007 ansåg ombudsmannen inte att det fanns någon grund för att inleda en undersökning.

Exempel på klagomål där det inte fanns någon grund för att inleda en undersökning

En rumänsk medborgare vände sig till Europeiska kommissionen och hävdade att en bilregistreringsskatt som införts av de rumänska myndigheterna strider mot gemenskapsrätten.

I sitt svar informerade kommissionen klaganden om att den hade inlett ett överträdelseförfarande mot Rumänien för att se till att importerade begagnade bilar inte diskrimineras. Kommissionen tillade att den inte hade begärt att Rumänien skulle avskaffa skatten helt och hållet, eftersom det inte finns någon rättslig grund i gemenskapsrätten för ett sådant krav.

Efter ytterligare en skrivelse från samma medborgare uppgav kommissionen att den för närvarande undersökte det rumänska lagförslaget genom vilket nödvändiga ändringar av rumänska lagar om bilskatter införs för att lagarna ska överensstämma med artikel 90 i EG-fördraget.

I sitt klagomål till Europeiska ombudsmannen uttryckte klaganden sitt missnöje med kommissionens svar. Han hävdade att kommissionen borde kräva att de rumänska myndigheterna avskaffar eller sänker bilregistreringsskatten.

Ombudsmannen ansåg att de förklaringar som kommissionen tillhandahållit var rimliga och att det inte fanns någon grund för att inleda en undersökning.

I linje med den goda samarbetsanda som genomsyrar det uttalande som antogs av Europeiska ombudsmannanätverket (se kapitel 5) och med hänsyn till att den klagande också uttryckt sitt missnöje med de rumänska myndigheterna ansåg Europeiska ombudsmannen att det vore lämpligt att informera den rumänska ombudsmannen om klagomålet och om de pågående överträdelseförfarandena.

Europeiska ombudsmannen informerade även kommissionen om ovanstående och föreslog att den rumänska ombudsmannen skulle informeras om vidare åtgärder i överträdelseförfarandet.

2543/2007/RT

Den klagande hävdade att Europeiska centralbanken (ECB) var på väg att skada en historiskt värdefull byggnad och att banken hade hanterat hennes korrespondens i ärendet på ett arrogant och taktlöst sätt. Den klagande bifogade en kopia av sitt brev till ECB, men inte den senares svar. Efter att ha begärt och erhållit en kopia av ECB:s svar från den klagande konstaterade ombudsmannen att ECB i sitt svar förklarade att man inte var på väg att skada eller förstöra byggnaden, utan att man utförde arbete för att underhålla, restaurera och använda den. Vidare uppgav ECB i sitt brev att banken fäster stor vikt vid att klargöra de problem den klagande tagit upp och uppmanade henne att vända sig till dess experter med eventuella ytterligare frågor. Ombudsmannen ansåg att ECB:s svar var rimligt och behjälpligt och att det därför inte fanns någon grund för att inleda en undersökning.

630/2007/WP

Ett italienskt företag ingav ett klagomål till ombudsmannen där företaget kritiserade flera aspekter av kommissionens sätt att behandla företaget vid en undersökning av en påstådd kartell inom aluminiumfluoridbranschen. Företaget klagade bland annat på att kommissionen ignorerat företagets begäran om befrielse från eller nedsättning av böter när meddelandet om invändningar skickades, underlåtit att respektera företagets rätt att försvara sig och tvingat företaget att bortse från ett beslut från de nationella domstolsmyndigheterna genom att begära att vissa handlingar skulle återsändas till kommissionen.

Ombudsmannen granskade noggrant ärendet som den klagande ingivit. När det gäller begäran om befrielse från eller nedsättning av böter konstaterade ombudsmannen att kommissionen inte fattar något slutgiltigt beslut om befrielse från eller nedsättning av böter förrän den avslutar den relevanta undersökningen. Genom att förse den klagande med information om kommissionens åsikt om sannolikheten för befrielse från eller nedsättning av böter och genom att ge den klagande en förlängd tidsfrist för att lämna in sina iakttagelser om meddelandet om invändningar hade kommissionen gett den klagande möjlighet att utöva sin rätt att försvara sig. När det gäller återsändandet av handlingar noterade ombudsmannen att kommissionen felaktigt hade försett den klagande med vissa konfidentiella handlingar och att kommissionen i enlighet med relevant lagstiftning hade rätt, och rent av var skyldig, att begära att dessa återsändes. Även om kommissionen borde ta hänsyn till företagets skyldigheter när det gäller handlingarna enligt italiensk straffrätt hade den klagande inte bevisat att kommissionen underlåtit att göra detta.

Ombudsmannen ansåg därför inte att det fanns någon grund för att inleda en undersökning.

2118/2007/IP

2.4 ANALYS AV DE KLAGOMÅL SOM BEHANDLATS UNDER 2007

Under 2007 mottog ombudsmannen 3 211 nya klagomål, att jämföra med 3 830 år 2006. Enligt etablerad praxis räknas alla klagomål som ger upphov till en undersökning med i ombudsmannens statistik. För att undvika snedvridning medräknas emellertid otillåtliga gruppklagomål som skickats in via e-post, vilka ofta uppgår till flera tusen, separat i statistiken endast upp till och med det elfte klagomålet.

Klagomålen skickades direkt av enskilda medborgare i 3 056 fall, medan 155 kom från organisationer eller företag.

Förfarandet med granskning av klagomålen för att fastställa om de faller inom ombudsmannens ämbetsområde, uppfyller kriterierna för tillåtlighet och kan ligga till grund för en undersökning, genomfördes under 2007 i 95 procent av ärendena. Av samtliga klagomål som granskades ingick drygt 26 procent i ombudsmannens ämbetsområde. Av dessa uppfyllde 518 kriterierna för tillåtlighet, men i 215 av fallen saknades det grund för att inleda en undersökning.

Sammanlagt inleddes under året 303 nya undersökningar på grundval av klagomål. Ombudsmannen inledde dessutom sex undersökningar på eget initiativ. En statistisk analys av dessa undersökningar redovisas i bilaga A.

Under 2007 behandlade Europeiska ombudsmannen sammanlagt 641 undersökningar, varav 332 överfördes från 2006.

Liksom tidigare år avsåg de flesta undersökningarna kommissionen (413 eller 64 procent av samtliga undersökningar). Med tanke på att kommissionen är den främsta av de gemenskapsinstitutioner som fattar beslut med direkta konsekvenser för medborgarna, är det normalt att kommissionen också är huvudföremålet för medborgarnas klagomål. Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO) var föremål för 87 undersökningar, Europaparlamentet för 59, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning för 22 och Europeiska unionens råd för 8.

De vanligaste typerna av påstått administrativt missförhållande var bristande öppenhet, inbegripet vägran att lämna ut information (216 ärenden), orättvisa eller maktmissbruk (135 ärenden), felaktiga förfaranden (102 ärenden), försening som kunnat undvikas (69 ärenden), diskriminering (63 ärenden), försumlighet (62 ärenden), felaktig rättstillämpning (35 ärenden) och underlåtenhet att fullgöra skyldigheter, dvs. underlåtenhet av Europeiska kommissionen att fullgöra sin uppgift som "fördragets väktare" gentemot medlemsstaterna (24 ärenden).

2.5 ÖVERFÖRINGAR OCH RÅD

Om ett klagomål faller utanför ombudsmannens ämbetsområde försöker ombudsmannen alltid ge klaganden råd om något annat organ som skulle kunna behandla klagomålet, framför allt om ärendet rör EU:s lagstiftning. Om möjligt överlämnar ombudsmannen själv, med klagandens medgivande, klagomålet direkt till en annan behörig instans, under förutsättning att det verkar finnas grund för klagomålet.

Som redan konstaterats har Europeiska ombudsmannen ett nära samarbete med sina nationella och regionala motsvarigheter i medlemsstaterna genom Europeiska ombudsmannanätverket (se kapitel 5 nedan). Ett av syftena med nätverket är att underlätta ett snabbt hänskjutande av klagomål till behörig nationell eller regional ombudsman eller liknande organ. Europaparlamentets utskott för framställningar deltar också som fullvärdig medlem i nätverket.

Överföringar

Under 2007 överfördes 92 klagomål. Av dessa överfördes 51 till en nationell eller regional ombudsman, 20 till Europaparlamentet för att behandlas som framställningar, 12 till SOLVIT⁶, sju till Europeiska kommissionen och två till andra organ.

⁶ SOLVIT är ett nätverk som Europeiska kommissionen har upprättat i syfte att hjälpa personer som stöter på hinder när de försöker utöva sina rättigheter på EU:s inre marknad.

Exempel på ärenden som hanterats genom Europeiska ombudsmannanätverket

Klagandens mor hade arbetat i Frankrike och var nu bosatt i Brasilien. Den franska statens pensionsfond Cram hade under 2002 inställt hennes pensionsbetalningar på grund av svårigheter med det brasilianska banksystemet.

Ärendet överfördes till den franska ombudsmannen som i mars 2007 informerade Europeiska ombudsmannen om att en lösning hade nåtts. Klagandens mor hade erhållit en bankväxel i en brasiliansk bank som var godkänd av det finansorgan som utbetalar pensioner på uppdrag av Cram. Den 5 februari 2007 hade beloppen återbetalats till klagandens mor.

1036/2005/ESB

En spansk medborgare klagade över att systemet "Via Verde" för reducerad betalning av portugisiska motorvägstullar inte är tillgängligt för de EU-medborgare som inte är bosatta i Portugal. Eftersom klagomålet gällde de nationella myndigheterna överförde Europeiska ombudsmannen ärendet till den portugisiska ombudsmannen.

Efter att ha genomfört en undersökning rapporterade den portugisiska ombudsmannen att systemet "Via Verde" innebär att tullavgifter dras från användarens bankkonto. För att kunna använda sig av systemet måste användaren ha ett konto hos en bank som tillhör nätverket "Multibanco", där två spanska banker ingår. Den portugisiska ombudsmannen konstaterade även att trots att det aktuella systemets begränsningar kan ifrågasättas enligt principerna för kontraktsfrihet och konkurrens inom banksektorn bör ett enhetligt system för elektronisk betalning av vägtullar på EU-nivå ha upprättats till 2011 enligt direktiv 2004/52/EG om driftskompatibilitet mellan elektroniska vägtullsystem i gemenskapen. Mot bakgrund av detta ansåg den portugisiska ombudsmannen att klagomålet inte behövde undersökas närmare och avslutade ärendet.

2681/2006/BM

En finsk medborgare bosatt i Sverige lämnade in ett klagomål till Europeiska ombudsmannen om att svenska Försäkringskassan hade gjort en felaktig beräkning av vilken sjukpenning han hade rätt till.

Eftersom klagomålet gällde en nationell myndighet rekommenderade Europeiska ombudsmannen den klagande att vända sig till den svenska ombudsmannen.

Europeiska ombudsmannen skrev även till den svenska ombudsmannen för att informera honom om att klagomålet väckte frågan om rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen tillämpats korrekt.

2828/2007/AL

En tjeckisk medborgare som arbetade i Irland klagade över att de irländska skattemyndigheterna hade stoppat hans bil, som var registrerad i Tjeckien, eftersom han inte betalat den irländska skatten för fordonregistrering. Enligt klaganden motsvarar denna skatt en importskatt.

Europeiska ombudsmannen rådde klaganden att vända sig till den irländska ombudsmannen, vars kontor hade bekräftat att klaganden kunde skriva till dem på tjeckiska om han hade svårigheter med engelska.

Europeiska ombudsmannen informerade även klaganden om att han kunde inge ett klagomål till kommissionen om ärendet inte gick att lösa på nationell nivå. Europeiska ombudsmannen uppmärksammade även den klagande på relevant rättspraxis⁷ för taxering av importerade begagnade bilar.

2510/2007/BU

⁷

Mål C-47/88 *kommissionen mot Danmark*, REG 1990, s. I-4509, punkterna 10, 21 och 22.

Pågående undersökningar om kommissionens och de portugisiska myndigheternas åtgärder

År 2001 startade den klagande en uppfödningssanläggning för tvåskaliga blötdjur i Nazarés hamn i centrala Portugal. Efter några månader lade den klagande märke till att de tvåskaliga blötdjurens dödlighetstal hade ökat kraftigt. En analys av vattnet i hamnen visade höga nivåer av vissa föreningar, framför allt tributyltenn, som används i skeppsbottenfärg. Enligt den klagande används skeppsbottenfärg fortfarande ofta i Portugal för att bestycka skrov på fartyg och fiskebåtar och säljs öppet till fiskare inom hamnmyndighetens jurisdiktionsområde, samt i andra hamnar i centrala Portugal.

Efter att ha misslyckats med att hänskjuta ärendet till de portugisiska myndigheterna ingav den klagande ett klagomål mot Portugal till kommissionen. Enligt den klagande registrerade kommissionen klagomålet utan vidare åtgärd på grundval av de portugisiska myndigheternas förklaring, som sammanfattningsvis gick ut på att vattnet i Nazarés hamn inte ansågs lämpligt för uppfödning av skaldjur.

Enligt den klagande avsåg det tillstånd han fått från de portugisiska myndigheterna produktion av skaldjur och vattnet där han påbörjat denna produktion var lämpligt för detta.

I sitt klagomål till Europeiska ombudsmannen skrev den klagande att det var uppenbart att de portugisiska myndigheterna hade lämnat felaktig information till kommissionen. Han hävdade att kommissionen underlåtit att ge honom tillräckliga skäl för varför den ansåg att de portugisiska myndigheternas förklaringar var tillfredsställande.

Europeiska ombudsmannen bad kommissionen att lämna in ett yttrande senast den 31 januari 2008. Han informerade även den portugisiska ombudsmannen om klagomålet. Utifrån den information som vidarebefordrats av Europeiska ombudsmannen beslutade den portugisiska ombudsmannen att inleda en undersökning om de portugisiska myndigheternas åtgärder och informerade den portugisiska riksåklagaren om detta.

Europeiska ombudsmannen och den portugisiska ombudsmannen har för avsikt att hålla varandra informerade om hur deras respektive undersökningar fortlöper.

1618/2007/JF

Exempel på ärenden som överförts till Europeiska kommissionen

En bulgarisk medborgare ingav ett klagomål till Europeiska ombudsmannen om att artikel 30 i direktiv 2002/22/EG, enligt vilken konsumenter har rätt att behålla sina befintliga mobiltelefonnummer om de byter operatör, inte hade genomförts i Bulgarien och att kommissionen underlåtit att agera i frågan. Han hävdade att kommissionen borde inleda överträdelseförfaranden.

Den klagande hade varit i kontakt med flera avdelningar på kommissionen som informerat honom om möjligheten att inge ett överträdelseklagomål enligt artikel 226 i EG-fördraget. Den klagande föreföll emellertid inte ha gjort detta. Därför ansåg ombudsmannen att klagomålet mot kommissionen var otillåtligt eftersom lämpliga föregående administrativa åtgärder inte hade genomförts.

Ombudsmannen konstaterade emellertid att kommissionens klagomålsformulär för medlemsstaters underlåtande att uppfylla gemenskapsrätten ännu inte fanns tillgängligt på bulgariska. När det gäller det grundläggande problemet överförde ombudsmannen därför klagomålet till kommissionen för hantering som ett överträdelseklagomål mot Bulgarien. Han bad även kommissionen att meddela honom när den bulgariska versionen av klagomålsformuläret fanns tillgänglig.

I sitt svar förklarade kommissionen att den bulgariska lagstiftningen om elektronisk kommunikation, där EU:s regelverk för elektronisk kommunikation införlivats, hade antagits den 10 maj 2007. Kommissionen uppgav att den skulle undersöka denna lagstiftning och överväga eventuella lämpliga åtgärder för att se till att EU:s regelverk genomfördes på rätt sätt. En länk till den bulgariska versionen av klagomålsformuläret som under tiden gjorts tillgängligt tillhandahölls även.

1466/2007/VIK

År 2006 mottog ombudsmannen flera klagomål från spanska medborgare mot tillverkaren av läkemedlet Agreal. Enligt de klagande hade de drabbats av flera allvarliga hälsoeffekter efter att ha använt läkemedlet, till exempel huvudvärk, depression och försämrad rörlighet. De klagande ville att produkten skulle förbjudas.

Eftersom kommissionen är den institution som har den nödvändiga rättsliga befogenheten på EU-nivå för att vidta åtgärder i sådana ärenden hänsköt ombudsmannen ärendena till kommissionen. Kommissionen informerade därefter ombudsmannen om att den hade bett Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) om råd beträffande huruvida en gemenskapsåtgärd var nödvändig. I juli 2007 tillkännagav EMA att man hade rekommenderat kommissionen att alla läkemedel innehållande ämnet veraliprid, däribland Agreal, skulle dras tillbaka från den europeiska marknaden.

Kommissionen antog senare ett beslut enligt vilket medlemsstaterna måste upphäva godkännanden för försäljning av läkemedel som innehåller veraliprid eftersom nytta-/riskförhållandet betraktades som negativt.

1369/2006/JMA, 1698/2006/(BM)JMA, 1699/2006/(BM)JMA, 1700/2006/(BM)JMA, 1701/2006/(BM)JMA, 1751/2006/(BM)JMA, 2192/2006/JMA, 2318/2006/JMA och 3143/2006/JMA

Exempel på ett ärende som överlämnats till SOLVIT

Den klagande var en bulgarisk medborgare som hade tagit läkarexamen i Bulgarien. Efter Bulgariens anslutning till EU ville han arbeta som läkare i Frankrike och fick ett överensstämelseintyg för sin examen från det bulgariska hälsoministeriet. Det franska nationella rådet för läkare godkände emellertid inte överensstämelseintyget eftersom det inte innehöll någon hänvisning till direktiv 93/16. De bulgariska myndigheterna hävdade att intyget var giltigt utan den aktuella hänvisningen.

Ombudsmannen överlämnade klagomålet till det bulgariska SOLVIT-centret, som kort därpå informerade ombudsmannen om att ärendet hade lösts och att den klagande erhållit ett överensstämelseintyg enligt vilket han tilläts utöva sitt yrke i Frankrike.

1698/2007/RT

Rådgivning

Råd lämnades i 1 862 ärenden. I 816 av dessa fick klaganden rådet att vända sig till en nationell eller regional ombudsman, medan 109 klagande fick rådet att göra en framställning till Europaparlamentet. I 308 fall tillråddes klaganden att ta kontakt med Europeiska kommissionen. Här ingår ett antal ärenden där ett klagomål mot kommissionen avvisats på grund av att klaganden inte först hade gjort lämpliga hänvändelser till kommissionen. I 69 ärenden fick klaganden rådet att kontakta SOLVIT, och 766 klagande uppmanades att kontakta andra organ, främst specialiserade ombudsmän eller organ som behandlar klagomål i en viss medlemsstat.

2.6 OMBUDSMANNENS FÖRFARANDEN

Alla klagomål som inges till ombudsmannen registreras och mottagandet bekräftas, normalt inom en vecka. Mottagningsbeviset innehåller information till klaganden om förfarandet, ett referensnummer samt namn på och telefonnummer till den person som handlägger klagomålet. Klagomålet analyseras så att det kan avgöras om en undersökning bör inledas, och klaganden underrättas sedan om resultatet av analysen, normalt inom en månad.

Om det inte inleds någon undersökning, informeras klaganden om skälen till detta. Där så är möjligt överlämnas klagomålet till en annan instans, eller också får klaganden lämpliga råd om ett behörigt organ som han eller hon kan vända sig till.

Inledande av en undersökning

Det första steget i en undersökning innebär att klagomålet skickas till den institution eller det organ som berörs och att institutionen eller organet uppmanas att skicka ett yttrande till ombudsmannen, normalt inom tre kalendermånader. Europaparlamentet och kommissionen godtog år 2004 en kortare frist på två månader för klagomål avseende vägran att bevilja tillgång till handlingar.

Rättvist förfarande

Enligt principen om rättvist förfarande får ombudsmannens beslut i klagomål inte ta hänsyn till information som finns i handlingar som tillhandahållits av klaganden eller av gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet om inte motparten har haft möjlighet att se handlingarna och kommentera dem.

Ombudsmannen skickar därför yttrandet från gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet till klaganden med en uppmaning om att lämna synpunkter. Samma förfarande tillämpas om det behöver göras ytterligare undersökningar av klagomålet.

Varken fördraget eller stadgan anger någon möjlighet att överklaga eller använda andra rättsmedel mot ombudsmannens beslut när det gäller handläggningen eller resultatet av ett klagomål. I likhet med övriga gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan kan ombudsmannen emellertid bli ersättningsskyldig i enlighet med artikel 288 i EG-fördraget. Det är i princip möjligt att väcka talan om ersättning mot ombudsmannen på grund av dennes påstått felaktiga handläggning av ett klagomål.

Inspektion av handlingar och hörande av vittnen

Enligt artikel 3.2 i ombudsmannens stadga måste gemenskapens institutioner och organ förse ombudsmannen med all information som han begär av dem och ge honom tillgång till relevanta dokument. De får vägra endast om det finns vederbörligen fullgoda skäl till sekretess.

Ombudsmannens befogenhet att inspektera handlingar gör det möjligt för honom att kontrollera att den information som lämnats av gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet är fullständig och korrekt. Denna befogenhet innebär därför en viktig garanti för klaganden och för allmänheten om att ombudsmannen kan genomföra en grundlig och fullständig undersökning.

Artikel 3.2 i stadgan kräver också att tjänstemän och andra anställda inom gemenskapens institutioner och organ ska avlägga vittnesmål på begäran av ombudsmannen.

Under 2007 utnyttjade ombudsmannen sin befogenhet att inspektera institutionernas handlingar i femton fall. Rätten att höra vittnen utnyttjades i ett fall.

Öppet förfarande

Klagomål till ombudsmannen behandlas offentligt om inte klaganden begär konfidentiell behandling.

Enligt artikel 13 i genomförandebestämmelserna har klaganden rätt att ta del av ombudsmannens handlingar angående hans eller hennes klagomål. Enligt artikel 14 ska allmänheten ha tillgång till handlingar som innehas av ombudsmannen på samma villkor och med samma begränsningar som fastställs i förordning 1049/2001⁸. Om ombudsmannen inspekterar den berörda institutionens eller det berörda organets handlingar eller hör ett vittne, ska dock varken klaganden eller allmänheten

⁸

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

ha tillgång till konfidentiella handlingar eller konfidentiella uppgifter som erhållits genom inspektionen eller utfrågningen (artiklarna 13.3 och 14.2). Syftet med detta undantag är att göra det lättare för ombudsmannen att utöva sina utredningsbefogenheter.

2.7 RESULTAT AV UNDERSÖKNINGAR

Medan en undersökning pågår informeras klaganden om varje nytt steg som tas. När ombudsmannen beslutar att avsluta en undersökning, informerar han klaganden om resultatet av undersökningen och om sina slutsatser. Ombudsmannens beslut är inte rättsligt bindande och skapar inte rättsligt verkställbara rättigheter eller skyldigheter vare sig för klaganden eller för den institution eller det organ som berörs.

Under 2007 avslutade ombudsmannen 348 undersökningar. Av dessa var 341 knutna till klagomål och 7 undersökningar på ombudsmannens eget initiativ.

Om en undersökning gäller flera påståenden eller yrkanden kan dessa ge upphov till olika slutsatser från ombudsmannens sida.

Inget administrativt missförhållande

Under 2007 avslutades 95 ärenden, varav tre inletts på ombudsmannens eget initiativ, med konstaterandet att det inte förelåg något administrativt missförhållande. Ett sådant resultat är inte alltid negativt för den klagande, som från institutionen eller organet i fråga åtminstone får en utförlig förklaring till ärendet. Dessutom kan ombudsmannen, även om han inte finner några administrativa missförhållanden, påpeka en möjlighet för institutionen eller organet att förbättra kvaliteten på sin förvaltning i framtiden. I sådana fall lämnar ombudsmannen en "ytterligare kommentar".

Ärenden som lösts av institutionen samt vänskapliga förlikningar

Om möjligt försöker ombudsmannen alltid uppnå ett positivt resultat som är en tillfredsställande lösning för både den klagande och den institution som klagomålet riktas mot. Att gemenskapens institutioner och organ är samarbetsvilliga har en avgörande betydelse för möjligheten att uppnå sådana resultat, som bidrar till att stärka relationerna mellan institutionerna och medborgarna och som innebär att man kan slippa en dyr och tidsödande tvistlösning.

Under 2007 löstes 129 ärenden, inklusive en undersökning på eget initiativ, av institutionen eller organet i fråga efter ett klagomål till ombudsmannen. Av dessa var 93 ärenden där ombudsmannens ingripande ledde till ett snabbt svar på obesvarad korrespondens (utförliga uppgifter om det förfarande som tillämpas i sådana ärenden finns i avsnitt 2.9 i Årsrapport 1998). I sådana ärenden strävar ombudsmannen efter att lösa problemet snabbt som ett alternativ till att inleda en vanlig undersökning om möjliga administrativa missförhållanden. Under 2007 användes förfarandet även med positivt resultat i tre ärenden (723/2007/MHZ, 1624/2007/JMA, 2201/2007/JMA) för att hjälpa kommissionen att lösa frågan genom att komplettera tidigare svar.

Förklaring av ett direktivs omfattning

Den klagande, en spansk medborgare bosatt i Spanien, bad kommissionen att vidta åtgärder mot Storbritannien och de estländska myndigheterna eftersom de krävde att hans hustru, som är av vitrysk nationalitet, skulle inneha visering för att kunna besöka dessa länder. Enligt den klagande bryter kravet på visering mot direktiv 2004/38/EG⁹ ("direktivet"). I sitt svar förklarade kommissionen att mannens hustru inte omfattades av bestämmelserna i artikel 5.2 i direktivet enligt vilken personer som inte är medborgare i en medlemsstat och som innehar giltigt uppehållskort undantas från kravet på visering från EU-medlemsstaterna.

Den klagande skrev på nytt till kommissionen och hävdade att direktivet ger intryck av att gälla alla EG-medborgare och deras familjer och att hans hustru har uppehållstillstånd. I sitt andra svar underströk kommissionen att artikel 5.2 i direktivet inte gäller den klagandes hustru eftersom hennes uppehållstillstånd inte är det uppehållskort som föreskrivs i artikel 10 i direktivet, utan att uppehållstillståndet gavs enligt, och styrs helt och hållet av, spansk lagstiftning.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade den klagande att kommissionens ståndpunkt stred mot direktivet.

Ombudsmannen ansåg att kommissionens svar var juridiskt riktiga, men att de kunde ha formulerats på ett mer lättbegripligt sätt. Kommissionens avdelningar gick med på att skicka ett kompletterande svar till den klagande. I det kompletterande svaret förklarade kommissionen att direktivet gäller EU-medborgare som flyttar till, eller är bosatta i, en annan medlemsstat än den som de är medborgare i och deras medföljande familjemedlemmar. Direktivet gäller därför inte de medborgare som stannar i den egna medlemsstaten eller deras familjer. Kommissionens svar innehöll även en tydlig förklaring av konceptet uppehållskort och dess förhållande till direktivets övriga bestämmelser. I svaret gavs även flera förtydligande exempel. Kommissionen påpekade slutligen att formuleringen av artikel 5.2 i direktivet är till nackdel för de EU-medborgares familjer som inte har utövat rätten till fri rörlighet, men att direktivet endast kan ändras genom lagstiftningsprocessen.

Ombudsmannen ansåg att det kompletterande svaret var tillräckligt för att lösa ärendet. Med tanke på det sista påpekandet i kommissionens svar informerade ombudsmannen även Europaparlamentet om ärendet.

2201/2007/JMA

Årsrapporten 2006 visar (se sammanfattningen av klagomålen 3297/2006/BU och 3684/2006/BU) att ombudsmannen i större utsträckning har börjat använda sig av mer informella förfaranden för att kunna lösa problem på ett flexibelt sätt, med godkännande av och i samarbete med berörd institution eller berört organ. Ett exempel på ett sådant ärende där kommissionen var involverad beskrivs nedan. Rådet har också utsett en person på sekretariatet som ombudsmannen och hans medarbetare kan kontakta i syfte att hitta lösningar genom informella förfaranden.

Text som saknas från Schumandeklarationen

En fransk professor ingav ett klagomål om att den fras som beskriver betydelsen av den afrikanska kontinentens utveckling hade utelämnats från Schumandeklarationen på Europawebbplatsen i alla språkversioner utom den franska. Två dagar efter det att kommissionens avdelningar kontaktats av ombudsmannen skrev de till den klagande och förklarade att de ofullständiga versionerna hade överförts från den ursprungliga webbplatsen som var mer än tio år gammal och att utelämnandet av frasen förmodligen berodde på ett tekniskt fel. De åtog sig att återinföra den saknade frasen så snart som översättningsavdelningen slutfört arbetet med texten.

Ombudsmannen ansåg att ärendet var avslutat i och med kommissionens svar, men informerade den klagande om att denne kunde inge ett nytt klagomål om han inte var nöjd med de åtgärder som kommissionen vidtagit. Ombudsmannen tackade även kommissionens avdelningar för deras snabba och effektiva agerande för att hitta en snabb lösning.

2650/2007/FOR

⁹

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, EUT 2004 L 158, s. 77.

Om en undersökning leder till att ett administrativt missförhållande konstateras försöker ombudsmannen alltid att om möjligt få till stånd en vänskaplig förlikning. Fem ärenden avslutades under året sedan en vänskaplig förlikning uppnåtts. I slutet av 2007 var 31 förslag till vänskaplig förlikning fortfarande under behandling.

I vissa fall kan en vänskaplig förlikning uppnås om institutionen eller organet i fråga erbjuder den klagande ersättning. Alla sådana erbjudanden görs frivilligt, dvs. utan att institutionen medger någon juridiskt bindande ansvarsskyldighet som skulle kunna vara prejudicerande.

Exempel på vänskapliga förlikningar finns i avsnitt 3.3 i denna rapport.

Kritiska anmärkningar och förslag till rekommendationer

Om en vänskaplig förlikning inte går att uppnå eller försöken att uppnå en sådan misslyckas avslutar ombudsmannen ärendet med en kritisk anmärkning till institutionen eller organet i fråga eller lämnar ett förslag till rekommendation.

Kritiska anmärkningar avges normalt i fall (i) där ett administrativt missförhållande inte längre kan undanröjas av institutionen, (ii) där ett administrativt missförhållande inte tycks ha några allmänna återverkningar och (iii) där inga fortsatta åtgärder från ombudsmannens sida förefaller nödvändiga. En kritisk anmärkning avges också om ombudsmannen anser att ett förslag till rekommendation inte tjänar något syfte eller om det inte förefaller lämpligt att lämna en särskild rapport till parlamentet i ärenden där institutionen eller organet i fråga inte godtar ett förslag till rekommendation.

En kritisk anmärkning bekräftar för den klagande att hans eller hennes klagomål är berättigat och informerar institutionen eller organet i fråga om vilka fel som har begåtts, så att administrativa missförhållanden kan undvikas i framtiden. Under 2007 avslutade ombudsmannen 55 undersökningar med att avge kritiska anmärkningar. En fullständig lista över dessa ärenden finns i bilaga D.

Under 2007 genomförde ombudsmannen en undersökning av den uppföljning som de berörda institutionerna vidtagit när det gäller alla kritiska anmärkningar och ytterligare anmärkningar som gjorts under 2006. Undersökningen finns tillgänglig på ombudsmannens webbplats (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Ombudsmannen planerar att genomföra liknande undersökningar och informera allmänheten om resultaten varje år.

I ärenden där det förefaller nödvändigt att ombudsmannen vidtar ytterligare åtgärder, dvs. där det är möjligt för den berörda institutionen att undanröja det administrativa missförhållandet, eller i ärenden där det administrativa missförhållandet är särskilt allvarligt eller kan få allmänna återverkningar, lämnar ombudsmannen normalt ett förslag till rekommendation till institutionen eller organet i fråga. I enlighet med artikel 3.6 i ombudsmannens stadga ska institutionen eller organet inom tre månader sända ett detaljerat yttrande till ombudsmannen. Under 2007 lämnades åtta förslag till rekommendationer. Dessutom resulterade sju förslag till rekommendationer från 2006 i beslut 2007. Tre ärenden avslutades under året genom att ett förslag till rekommendation accepterades av institutionen. Ett fall ledde till att en särskild rapport lämnades till Europaparlamentet. Fem ärenden avslutades av andra skäl. I slutet av 2007 var åtta förslag till rekommendationer fortfarande under behandling, däribland ett som lämnades 2004 och ett som lämnades 2006.

Särskilda rapporter till Europaparlamentet

Om en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan inte bemöter ett förslag till rekommendation på ett tillfredsställande sätt, kan ombudsmannen lägga fram en särskild rapport för Europaparlamentet. En särskild rapport kan innehålla rekommendationer.

Som påpekades i Europeiska ombudsmannens Årsrapport 1998 är möjligheten att lägga fram en sådan särskild rapport för Europaparlamentet av oskattbart värde för ombudsmannens arbete.

Att lägga fram en särskild rapport för Europaparlamentet är den sista konkreta åtgärd ombudsmannen vidtar i behandlingen av ett ärende, eftersom antagandet av en resolution och utöandet av parlamentets befogenheter är frågor som avgörs genom denna institutions politiska bedömning. Ombudsmannen tillhandahåller naturligtvis all information och hjälp som parlamentet kan behöva när det behandlar en särskild rapport.

Enligt Europaparlamentets arbetsordning är det utskottet för framställningar som ansvarar för parlamentets förbindelser med ombudsmannen. Vid ett möte med utskottet för framställningar den 12 oktober 2005 åtog sig ombudsmannen att i enlighet med artikel 195.3 i parlamentets arbetsordning på eget initiativ låta sig höras av utskottet varje gång han lägger fram en särskild rapport för parlamentet.

En särskild rapport lades fram för parlamentet under 2007. Den avser ärende 3453/2005/GG i vilket ombudsmannen kritiserade kommissionen för att ha underlåtit att behandla ett klagomål om EU:s arbetstidsdirektiv.

2.8 BESLUT SOM AVSLUTADE ÄRENDEN UNDER 2007

Beslut som innebär att ett ärende avslutas offentliggörs normalt på ombudsmannens webbplats (<http://www.ombudsman.europa.eu>) på engelska och på den klagandes språk, om detta inte är engelska. Kapitel 3 innehåller sammanfattningar av 50 beslut om att avsluta en undersökning. Sammanfattningarna återspeglar det stora urvalet av ämnen och gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan när det gäller de sammanlagt 348 beslut under 2007 som avslutade undersökningar liksom de olika skälen för att avsluta undersökningarna. De är ordnade efter ärendenummer, ämne – det vill säga vilket område av gemenskapens behörighet som berörs – och typ av påstått administrativt missförhållande enligt den klagande.

I återstoden av detta avsnitt av kapitel 2 analyseras de viktigaste resultaten när det gäller rättsliga frågor och faktiska omständigheter i besluten. Avsnittet är indelat efter undersökningarnas huvudsakliga ämnesområde och är uppbyggt kring följande fem huvudkategorier:

- Öppenhet (inklusive tillgång till handlingar och information) och dataskydd.
- Europeiska kommissionens uppgift som fördragets väktare.
- Upphandling, kontrakt och bidrag.
- Personalfrågor, inklusive rekrytering.
- Övriga frågor.

Det bör noteras att kategorierna ovan överlappar varandra i väsentlig grad. Frågor om öppenhet och allmänhetens tillgång till handlingar tas till exempel ofta upp i klagomål som rör rekrytering eller kommissionens roll som fördragets väktare.

Öppenhet, allmänhetens tillgång till handlingar och skydd av personuppgifter

En stor andel (28 procent) av klagomålen bakom de undersökningar som genomfördes 2007 rör påstådd brist på öppenhet. I artikel 1 i fördraget om Europeiska unionen anges att besluten i unionen ska fattas "så öppet (...) som möjligt", och i artikel 255 i EG-fördraget föreskrivs en rätt att få tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar. Denna rätt regleras av förordning nr 1049/2001¹⁰. Många andra av gemenskapens institutioner och organ har också antagit

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

regler om tillgång till handlingar med anledning av undersökningar som ombudsmannen genomförde på eget initiativ 1996 och 1999.

Tillgång till handlingar och information

Enligt förordning nr 1049/2001 kan de som ansökt om tillgång till handlingar och fått avslag välja mellan två olika åtgärder: de kan antingen väcka talan i domstol mot institutionen enligt artikel 230 i EG-fördraget eller inge klagomål till ombudsmannen. Under 2007 avslutade ombudsmannen undersökningar avseende elva klagomål som rörde tillämpningen av förordning nr 1049/2001, varav åtta avsåg kommissionen, två avsåg OLAF och ett avsåg rådet.

En undersökning avslutades som ett klagomål mot Europeiska investeringsbanken rörande tillgång till handlingar enligt dess egna regler.

Sammanfattningar av åtta av de ovannämnda ärendena finns i kapitel 3.

I ärende **3697/2006/PB** fann ombudsmannen att kraven att ange "utförliga skäl" för att förlänga tidsfristen för svar på en bekräftande ansökan enligt förordning 1049/2001 inte uppfylldes genom en hänvisning till behovet av att rådfråga andra kommissionsavdelningar. Vidare påpekade han att kommissionen borde organisera dess administrativa avdelningar för att se till att ansökningarna om tillgång registreras senast den första arbetsdagen efter mottagandet.

I ärende **668/2007/MHZ** kritiserade ombudsmannen kommissionen för att publiceringen av dess årsrapport om hur förordning 1049/2001 fungerade under 2005 fördröjts med mer än åtta månader. Ombudsmannen påpekade att publiceringen av rapporter är avgörande när det gäller ansvaret gentemot och kommunikationen med de europeiska medborgarna.

Ombudsmannen hanterade tre ärenden som rörde undantag från allmänhetens rätt att få tillgång till handlingar.

I ärende **1844/2005/GG** uttryckte ombudsmannen åsikten att en allmän hänvisning till de upplevda riskerna med utlämnande för det interna beslutsförfarandet inte var tillräckligt stora för att motivera en tillämpning av det andra stycket i artikel 4.3 i förordning 1049/2001¹¹. Trots att kommissionen presenterat argument som rörde den specifika handlingen ansåg ombudsmannen, efter att ha undersökt handlingen, att kommissionen inte hade fastställt att utlämnandet allvarligt skulle undergräva kommissionens beslutsförfarande.

I ärende **3269/2005/TN** ansåg ombudsmannen inte att artikel 4.1 b i förordningen (den enskildes privatliv och integritet) motiverade kommissionens beslut att utelämna namnen på industrilobbyister från en handling. För att komma fram till denna slutsats använde sig ombudsmannen av Europeiska datatillsynsmannens bakgrundsdokument om allmänhetens tillgång till handlingar och dataskydd. Ombudsmannen rådfrågade även Europeiska datatillsynsmannen om ärendet. Vidare betonade ombudsmannen behovet av insyn i lobbyverksamhet i ärende **2740/2006/TN**.

I ärende **948/2006/BU** medgav ombudsmannen att Europeiska investeringsbankens dubbla roll som bankinstitution och gemenskapsorgan återspeglas i dess regler om allmänhetens tillgång till handlingar när det gäller kravet på banksekretess. Ombudsmannen noterade även att EIB regleras av förordning 1367/2006¹², om tillämpning av Århuskonventionen på gemenskapens institutioner och organ. Förordningen hade emellertid inte trätt i kraft när den klagandes begäran om tillgång ingavs.

¹¹ "Tillgång till en handling som innehåller yttranden för internt bruk och som är en del av överläggningar och inledande samråd inom den berörda institutionen skall vägras även efter det att beslutet fattats, om utlämnande av handlingen allvarligt skulle undergräva institutionens beslutsförfarande, om det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet."

¹² Europaparlamentets och rådets förordning nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ, EUT 2006 L 264, s. 13.

Enligt artikel 11 i förordning 1049/2001 måste varje institution ge allmänheten tillgång till ett register över handlingar där hänvisningar till handlingar ska registreras utan fördröjning. I ärende **2350/2005/GG** ansåg ombudsmannen att så länge som ett lättillgängligt eller fullständigt register saknas så måste EU:s institutioner vara beredda att förse medborgarna med förteckningar som utarbetas på begäran, även om utarbetandet av dem medför en stor arbetsbörda.

Tillämpningen av förordning 1049/2001 på elektroniska databaser medför såväl tekniska som rättsliga problem. I ärende **1693/2005/PB** hävdade kommissionen att kontoinformation som den erhållit från medlemsstaterna inte utgjorde en handling eller handlingar eftersom rapporterna med informationen hade överförts till en databas och inte längre fanns i något annat format. Kommissionens förhållningssätt i sådana ärenden var att behandla rutinmässiga hämtningar som handlingar. Kommissionen hävdade emellertid att det för att få fram den information som den klagande sökte skulle krävas komplicerad ny programmering. Även om ombudsmannen betraktade kommissionens förhållningssätt som otillfredsställande drev han inte ärendet vidare eftersom de rättsliga problemen var nya och komplicerade och kunde undersökas av gemenskapslagstiftaren ur ett allmänt perspektiv inom ramen för den aviserade reformen av förordning 1049/2001.

I ärende **2370/2005/OV** gick Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) med på att tillhandahålla information som svar på tre frågor som den klagande ställt.

Dataskydd

Två beslut fattades om klagomål som bland annat rörde frågor om den klagandes rätt till dataskydd.

Ärende **452/2005/BU** rörde otillåten spridning av namnen på sökande till tjänsten som chef för en av kommissionens representationer. Europeiska datatillsynsmannen försåg ombudsmannen med information om hans egna undersökningar av ärendet. I sitt yttrande till ombudsmannen uppgav kommissionen att den inte kunnat identifiera läckan eftersom den inte kunde fastställa vilka personer som hade tillgång till de aktuella personuppgifterna. Ombudsmannen avgav en kritisk anmärkning där han påpekade att detta stred mot kommissionens skyldigheter enligt förordning 45/2001¹³.

Ärende **183/2006/MF** gällde Europols svar på den klagandes begäran om att få veta vilken information myndigheten hade om henne. Genom ombudsmannens beslut lämnades den allmänna frågan om förhållandet mellan överklagandekommittén enligt Europolkonventionen och hans egen roll enligt artikel 195 i EG-fördraget öppen. I det specifika ärendet tillhandahöll den klagande ingen konkret information som stödde hennes påstående om Europols beslut. Överklagandekommittén bad dessutom om ursäkt för och korrigerade ett fel i sitt svar på hennes överklagande.

Under 2007, kontaktade ombudsmannen Europeiska datatillsynsmannen i samband med åtta ärenden, i enlighet med det samförståndsavtal som undertecknades den 30 november 2006. I sex av ärendena var ombudsmannens undersökning oavslutad i slutet av 2007. De två ärenden som avslutades 2007 har redan nämnts ovan (**452/2005/BU** och **3269/2005/TN**).

Kommissionens uppgift som fördragets väktare

Rättsstatsprincipen är en grundläggande princip för Europeiska unionen, och en av kommissionens viktigaste uppgifter är att vara "fördragets väktare"¹⁴. Genom artikel 226 i EG-fördraget skapas ett generellt förfarande enligt vilket kommissionen kan undersöka eventuella överträdelser av gemenskapsrätten från medlemsstaternas sida och föra dem vidare till EG-domstolen.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter, EUT 2001 L 8, s. 1.

¹⁴ Enligt artikel 211 i EG-fördraget ska kommissionen "övervaka tillämpningen av bestämmelserna i detta fördrag och av bestämmelser som antagits av institutionerna med stöd av fördraget".

Kommissionen kan inleda undersökningar på eget initiativ, med stöd av ett klagomål eller som svar på en begäran från Europaparlamentet att behandla en framställning som gjorts till parlamentet med stöd av artikel 194 i EG-fördraget. Det finns andra förfaranden för vissa specifika frågor, exempelvis olagligt statligt stöd.

Klagomål som faller utanför Europeiska ombudsmannens ämbetsområde rör ofta påstådda överträdelse av gemenskapslagstiftningen från medlemsstaters sida. För många sådana ärenden är den bäst lämpade instansen en annan medlem i Europeiska ombudsmannanätverket. I vissa fall anser emellertid ombudsmannen att det är lämpligt att överlämna klagomålet till kommissionen. I avsnitt 2.5 ovan finns exempel på båda dessa förfaringsätt.

Ombudsmannen tar emot och behandlar klagomål mot kommissionen i dennas roll som fördragets väktare. När ombudsmannen inleder en undersökning av ett sådant klagomål är han alltid nogg med att i mån av behov göra klart för den klagande att syftet med undersökningen inte är att fastställa om det har skett någon överträdelse, eftersom Europeiska ombudsmannen saknar befogenhet att undersöka åtgärder som vidtas av medlemsstaternas myndigheter.

Kapitel 3 innehåller sammanfattningar av sex beslut som illustrerar hur ombudsmannen hanterar klagomål mot kommissionen i dennas roll som fördragets väktare.

När det gäller kommissionens skyldigheter gentemot klagande i fråga om de förfaranden som ska följas utgår ombudsmannen huvudsakligen från ett meddelande som kommissionen offentliggjorde 2002¹⁵, med anledning av kritik från ombudsmannen. Enligt detta meddelande är huvudregeln att kommissionens tjänsteavdelningar ska handlägga ett klagomål så att de kan besluta om en formell underrättelse eller en avskrivning av ärendet inom ett år efter det att klagomålet har diarieförts hos generalsekretariatet. I punkt 3 i meddelandet anges under vilka omständigheter generalsekretariatet får avstå från att registrera ett meddelande som ett klagomål. Dessutom anges att den klagande måste informeras om detta genom sedvanlig korrespondens. I ärende **446/2007/WP** betonade ombudsmannen vikten av att tillämpa den senare bestämmelsen på rätt sätt.

Ärende **3453/2005/GG** gällde kommissionens hantering av ett klagomål om underlåtenhet att tillämpa arbetstidsdirektivet. I en särskild rapport till Europaparlamentet hävdade ombudsmannen att kommissionens bestämmanderätt i ärenden som rör medlemsstaters påstådda överträdelse av gemenskapsrätten inte ger kommissionen rätt att på obestämd tid fördröja avslutandet av klagomål på grundval av att den tillämpliga lagen kan komma att ändras någon gång i framtiden. I ärende **962/2006/OV** betonade ombudsmannen också att kommissionens bestämmanderätt när det gäller hanteringen av överträdelseklagomål inte innebär att den allmänna principen om att beslut måste fattas inom en rimlig tidsperiod upphör att gälla.

En regional ombudsman vidarebefordrade ett klagomål om att kommissionen underlåtit att på ett lämpligt sätt besvara förfrågningar om huruvida vissa bestämmelser i den regionala lagstiftningen överensstämmer med gemenskapsrätten (ärende **3386/2005/WP**). Kommissionen gav detaljerade förklaringar inom ramen för Europeiska ombudsmannens undersökning och tillmötesgick därmed klaganden.

Två klagomål väckte frågor om nationella myndigheters roll och kommissionens roll när det gäller att se till att gemenskapens miljölagstiftning tillämpas och vid hantering av klagomål. I ärende **3660/2004/PB** fann ombudsmannen att kommissionen hade tillhandahållit en rimlig förklaring till dess strategiska roll när det gäller genomförandet av livsmiljödirektivet¹⁶ och avfallsdirektivet¹⁷. I ärende **2725/2004/(PB)ID** klargjorde ombudsmannen också sin egen roll när det gäller att undersöka klagomål mot kommissionen beträffande miljökonsekvensbedömningar enligt direktiv 85/337¹⁸.

¹⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och EU-ombudsmannen om klagandens ställning i ärenden om överträdelse av gemenskapsrätten, EGT 2002 C 244, s. 5.

¹⁶ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT 1992 L 206, s. 7.

¹⁷ Rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, EGT 1975 L 194 s. 39.

¹⁸ Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, EGT 1985 L 175 s. 40.

I ärende **1166/2006/WP** noterade ombudsmannen att det område av EU:s lagstiftning som gäller rättsligt samarbete i brottmål fortfarande huvudsakligen beslutas genom mellanstatliga förfaranden, vilket innebär att kommissionens möjligheter att vidta åtgärder är ganska begränsade. Han godtog även kommissionens argument att det inte fanns något behov av att driva det specifika ärendet vidare eftersom de italienska domstolarna numera i allmänhet accepterar tillämpningen av principen *ne bis in idem*, enligt vilken talan inte får väckas två gånger mot samma gärning.

I ärende **943/2006/MHZ** fann ombudsmannen inte att det förelåg något administrativt missförhållande i den undersökning av kommissionen som ledde till antagandet av provisoriska åtgärder om antidumping vid import av vissa fotbeklädnader. I ombudsmannens beslut påpekade han även att hans granskning av ärenden som rör komplicerade ekonomiska frågor är begränsad.

Upphandling, kontrakt¹⁹ och bidrag

Ombudsmannen behandlar klagomål som rör vem som har tilldelats, eller inte tilldelats, kontrakt och bidrag samt administrationen av kontrakt och bidrag. I den mån ett klagomål rör ett eventuellt avtalsbrott begränsar ombudsmannen dock sin undersökning till att pröva om gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet har lämnat en sammanhängande och rimlig redogörelse för den rättsliga grunden för sina åtgärder och för skälen till att institutionen eller organet anser att dess egen syn på avtalsförhållandet är berättigad.

Kapitel 3 innehåller sammanfattningar av åtta beslut som illustrerar hur ombudsmannen hanterar denna typ av klagomål.

Fyra av ärendena rörde upphandling. I ärende **3693/2005/ID** beaktade ombudsmannen principen om likabehandling av anbudsgivare och kravet på insyn i anbudsförfaranden. I det specifika ärendet hade kommissionen underlåtit att ge tillräckliga skäl till att avslå ett anbud, men ombudsmannen kunde inte godkänna den ersättning den klagande begärde eftersom de relevanta avtalen redan hade tilldelats, undertecknats och trätt i kraft. Tre andra ärenden ledde till tillfredsställande resultat för de klagande. I ärendena **1858/2005/BB** och **1859/2005/BB** godtog f.d. Europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet (EUMC) en vänskaplig förlikning där centrumet tillhandahöll bättre information till en anbudsgivare, vars anbud inte antagits, om hur hans anbud stod sig i jämförelse med den vinnande organisationen. I ärende **2633/2006/WP** reviderade kommissionen sin bedömning av kvaliteten på ett anbud gällande översättningstjänster och erbjöd den klagande ett ramavtal.

Tre ärenden som rörde ekonomiska tvister med kommissionen löstes också på ett tillfredsställande sätt. I ärendena **3495/2006/GG** och **1471/2007/(CC)/RT** ordnade kommissionen snabbt de kompletterande betalningar som den klagande yrkat. I det första ärendet var den klagande ett tyskt universitet och i det andra ett franskt konsultföretag. I ärende **2577/2004/OV** godtog kommissionen ombudsmannens förslag till vänskaplig förlikning och minskade det återkrävda beloppet från en uppdragstagare. I ärende **2468/2004/OV** stoppade kommissionen en utbetalning till det klagande företaget och registrerade det i dess system för tidig varning. Ombudsmannen fann inte att det förelåg något administrativt missförhållande när det gällde det belopp den stoppade utbetalningen uppgick till, men kritiserade kommissionen för att företaget fortfarande var registrerat i systemet för tidig varning.

Personalfrågor

Kapitel 3 innehåller åtta sammanfattningar av beslut i klagomål rörande personalfrågor och illustrerar bredden av klagomål som hanteras under denna rubrik. Fem av dem rör rekryteringsförfaranden, två rör arbetsförhållanden till institutionerna och organen medan en rör en ansökan om praktikplats. Fyra av ärendena omnämns här.

¹⁹

Klagomål gällande *anställningskontrakt* hanteras i underavsnitt "Personalfrågor".

Ärende **3346/2004/ELB** handlade om kravet från Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO) på att de sökande registrerar sig och kommunicerar med EPSO online. Ombudsmannen godtog EPSO:s allmänna motiveringar till kravet, men rekommenderade EPSO att vara beredd att ta ställning till väl underbyggda begäranden om undantag. EPSO avslag förslaget till rekommendation, huvudsakligen för dess egen administrativa bekvämlighets skull. I ärende **3114/2005/MHZ** kritiserade ombudsmannen språkraven i de allmänna uttagningsprov som anordnas av EPSO efter 2004 års utvidgning av unionen.

I sitt beslut i ärende **3278/2004/ELB** välkomnade ombudsmannen parlamentets åtagande att se över villkoren för ammande kvinnors deltagande i uttagningsprov och bad parlamentet säkerställa att de relevanta reglerna bygger på en noggrann och rättvis avvägning mellan de aktuella konkurrerande intressena och principerna, inklusive principen om likabehandling av alla sökande. I ärende **2825/2004/OV** fann ombudsmannen inte att det förelåg något administrativt missförhållande från Europaparlamentets sida i fråga om påstådd politisk inblandning i utnämningen av chefen för parlamentets informationskontor i en medlemsstat.

Förutom ovanstående frågor behandlades även frågor om sysselsättning i undersökningen på eget initiativ om Europeiska kommissionens integrering av funktionshindrade personer (**OI/3/2003/JMA**). Undersökningen visade att framsteg uppnåtts på flera viktiga områden.

Övriga frågor

Kapitel 3 innehåller också ett antal sammanfattningar av beslut som faller utanför kategorierna i de föregående avsnitten. Sex av ärendena kommer att nämnas här.

Ombudsmannen behandlade tre klagomål mot kommission som gällde huruvida den information som lämnats var korrekt. Två av dessa (**1475/2005/(IP)GG** och **1476/2005/(BB)GG**) handlade om informationsmaterial om flygpassagerares rättigheter. Ombudsmannen fastslog att några av de påståenden som kritiserats av de klagande verkligen var felaktiga och vilseledande. Kommissionen accepterade ett förslag till rekommendation om att korrigera materialet. I ärende **2403/2006/(WP)BEH** som gällde påstått felaktig information på en av kommissionens webbplatser fann ombudsmannen inte att det förelåg något administrativt missförhållande. Han betonade att kravet på att vara korrekt och noggrann inte förhindrade kommissionen från att förenkla information för att göra den så tillgänglig som möjligt för målgruppen.

Ärende **1103/2006/BU** gällde ett beslut från Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA) om underlaget för typcertifiering av ett visst luftfartyg. Efter att ha analyserat de relevanta rättsliga bestämmelserna var ombudsmannen inte övertygad om att beslutet utgjorde tillräcklig rättslig grund. Som svar på förslaget till vänskaplig förlikning svarade EASA att myndigheten nu hade erhållit den information den behövde för att utfärda ett typcertifikat och därför upphävt det ifrågasatta beslutet.

Ombudsmannen framförde ytterligare anmärkningar i två beslut om klagomål mot Europeiska investeringsbanken (EIB) som ingivits av polska icke-statliga organisationer på miljöområdet. I ärende **1779/2006/MHZ** uppmanades EIB i den ytterligare anmärkningen att överväga att upprätta kommunikationskanaler med och söka information från relevanta nationella och regionala kontrollorgan, till exempel ombudsmän, som kan fungera som kompletterande informationskällor när det gäller EIB-finansierade projekts överensstämmelse med nationell lagstiftning och EU-lagstiftning. I ärende **1807/2006/MHZ** konstaterade ombudsmannen att de klagande spelat en viktig roll genom att uppmärksamma EIB på relevant information som banken tidigare inte känt till. Ombudsmannen uppmanade EIB att fortsätta att ha ett konstruktivt samarbete med icke-statliga organisationer.

SAMMANFATTNINGAR AV BESLUT

3

3 SAMMANFATTNINGAR AV BESLUT

Detta kapitel innehåller sammanfattningar av ett urval av ombudsmannens beslut under 2007 som illustrerar bredden av ämnen och institutioner som berörs av klagomål och av ombudsmannens undersökningar på eget initiativ. Här finns sammanfattningar av samtliga beslut som nämns i den tematiska analysen i kapitel 2. Sammanfattningarna av de beslut som bygger på klagomål är ordnade först efter typen av slutsats eller utfall och sedan efter den institution eller det organ som berörs. Kapitlet avslutas med en sammanfattning av ett beslut efter en undersökning på eget initiativ och ett exempel på en förfrågan från en nationell ombudsman.

Inom varje underavsnitt i detta kapitel redovisas ärendena i ärendenummerordning. I underavsnittet om Europeiska kommissionen i avsnitt 3.1 kommer till exempel ärende 1166/2006/WP före 2280/2006/MF. Hela texten till varje beslut finns i avsnittet om beslut på ombudsmannens webbplats (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Du hittar beslutet med hjälp av ärendenumret. På webbplatsen återges besluten i sin helhet på engelska och på klagomålets språk, om det är ett annat än engelska. En utskrift av hela beslutstexten, som den visas på webbplatsen, kan beställas från ombudsmannens kansli.

3.1 ÄRENDEN DÄR INGA ADMINISTRATIVA MISSFÖRHÅLLANDEN KONSTATERATS

Europeiska kommissionen

Påstådd underlåtenhet att säkerställa efterlevnad av miljödirektiv i samband med ett dammprojekt i Portugal

Sammanfattning av beslut i klagomål 2725/2004/(PB)ID mot Europeiska kommissionen

De klagande lämnade in ett klagomål om överträdelse till kommissionen gällande Alquevadamm- och reservoarprojektet i Portugal. I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade de klagande sammanfattningsvis att kommissionen hade underlåtit att vidta åtgärder för att säkerställa efterlevnaden av direktiv 85/337¹ och direktiv 92/43² i samband med ovannämnda projekt.

Ombudsmannen ansåg att syftena med direktiv 85/337 bättre kan uppnås när argument som rör tillräcklighet och tillämplighet av en miljökonsekvensbeskrivning (MKB) enligt artikel 3 och artikel 5 lämnas till och övervägs av behöriga nationella myndigheter inom ramen för förfarandet för exploateringstillstånd enligt artikel 6 och artikel 8 i direktivet. Eftersom kommissionen måste säkerställa efterlevnaden av artikel 8 i direktivet bör kommissionen noggrant överväga påståenden

¹ Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, EGT 1985 L 175 s. 40.

² Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT 1992 L 206, s. 7.

som görs i ett klagomål om överträdelse som begåtts av en medlemsstat genom att exploatering har beviljats i strid med artikel 8. I det föreliggande ärendet hade de klagande dock inte gjort något sådant specifikt påstående.

Ombudsmannen tog också hänsyn till den situation som uppkommer när påståenden om att bestämmelserna i artikel 3 och artikel 5 i direktiv 85/337 inte har följts lämnas *direkt* till kommissionen genom ett klagomål om överträdelse. Om ombudsmannen drar slutsatsen att kommissionens avvisande av sådana påståenden utgör ett administrativt missförhållande förutsätter denna slutsats, i ljuset av den vetenskapliga och tekniska karaktären hos innehållet i miljökonsekvensbedömningen, att klagomålet om överträdelse innehöll påståenden och underlag som styrker dessa påståenden som visar att medlemsstaten gjorde en uppenbar felbedömning genom att anse att miljökonsekvensbedömningen uppfyllde kraven i artikel 3 och artikel 5 i direktivet. I det föreliggande ärendet visade de klagande inte att de hade lagt fram relevanta argument som på ett tillräckligt specifikt och sammanhängande sätt påvisade en sådan uppenbar felbedömning.

När det gällde arkeologiska utgrävningsplatser som verkade ha upptäckts för första gången under projektets genomförande anmärkte ombudsmannen att det fanns väsentliga och objektivt sett rimliga tvivel på att direktiv 85/337 kunde tillämpas. Vidare innebar de klagandes argument rörande oavhängigheten av den MKB som bestreds väsentligen ett ifrågasättande av direktivets rimlighet och tillräcklighet. Därför gällde klagomålet inte något eventuellt administrativt missförhållande.

När det gäller skyddet av panterlon och efterlevnaden av direktiv 92/43 drog ombudsmannen slutsatsen att de klagande inte hade visat att de hade lämnat tillräckligt specifika och väl underbyggda argument till kommissionen som visade att Portugals lista över områden som kan utses till områden av gemenskapsintresse var bristfällig eller att Portugal inte hade uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 12 i direktivet.

I ljuset av ovanstående, och efter att ha tagit hänsyn till den information som lämnats av kommissionen om den MKB-studie av projektet som kommissionen hade beställt innan gemenskapsfinansiering beviljades och andra åtgärder som kommissionen vidtog för att säkerställa att gemenskapens miljölagstiftning efterlevdes i samband med samma projekt, ansåg ombudsmannen att de klagandes påstående inte kunde anses underbyggt.

Underlåtenhet att agera i ett klagomål om överträdelse av miljölagstiftning

Sammanfattning av beslut i klagomål 3660/2004/PB mot Europeiska kommissionen

Klaganden hade klagat till kommissionen om att Irland bröt mot EU-direktivet om livsmiljöer³. Enligt hennes uppfattning borde Irland ha fört upp ett visst våtmarksområde på den lista över områden som skickades till kommissionen inför upprättandet av Natura 2000-nätverket. Kommissionen beslutade att inte vidta åtgärder med anledning av klagomålet, eftersom det inte var uppenbart att det berörda våtmarksområdet överensstämde med den vetenskapliga beskrivningen av livsmiljöer som omfattas av direktivet och det i detta avseende behövdes mer ingående ekologisk information. Klaganden hävdade till ombudsmannen att kommissionen felaktigt hade underlåtit att vidta åtgärder i ovannämnda ärende. Hon hävdade att kommissionen inte hade förklarat varför det relevanta våtmarksområdet inte omfattades av livsmiljödirektivet.

Efter att ha granskat relevanta rättsliga bestämmelser och rättspraxis fann ombudsmannen att det är rimligt att kommissionen kräver lämplig vetenskaplig information som styrker påståendet om överträdelse av livsmiljödirektivet. Som sådan information räknas framför allt särskilda och tillförlitliga vetenskapliga uppgifter om det berörda områdets natur och skyddskaraktär enligt direktivet, åtminstone om skyddskaraktären inte är omedelbart uppenbar. Mot bakgrund av detta

³

Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT 1992 L 206, s. 7.

slog ombudsmannen fast att kommissionen hade lämnat tillfredsställande förklaringar till sitt ifrågasatta utelämnande och att detta inte var orimligt. Han fann därför att det inte förelåg något administrativt missförhållande i detta avseende.

Klaganden klagade också över kommissionens beslut om att inte vidta ytterligare åtgärder när det gällde argumenten om möjliga överträdelser av avfallsdirektivet⁴. Klaganden hade beskrivit hur avfall dumpades i det berörda våtmarksområdet. Kommissionen förklarade sitt beslut genom att i korthet slå fast i) att det i första hand är medlemsstaternas ansvar att se till att gemenskapens miljölagstiftning efterlevs, ii) att ett domstolsmål som kommissionen hade väckt mot Irland just rörande avfallsdirektivet hade varit framgångsrikt (Mål C-494/01), iii) att det är bättre att kommissionen ägnar sina administrativa resurser åt att försöka åstadkomma strukturreformer om det rör sig om allmänna och upprepade överträdelser av gemenskapslagstiftningen, och iv) att en reform som hade uppnåtts i Irland var inrättandet 2003 av en myndighet för kontroll av att miljöbestämmelserna efterlevs (Office of Environmental Enforcement – OEE), som klaganden kan vända sig till med sina särskilda klagomål.

Ombudsmannen ansåg att kommissionens förklaringar i detta fall var tillfredsställande och noterade också att kommissionen hade gett klaganden relevanta praktiska råd. Han fann därför att det inte förelåg något administrativt missförhållande beträffande denna del av ärendet.

Avsaknad av rättsmedel mot disciplinära åtgärder vid en Europaskola

Sammanfattning av beslut i klagomål 3323/2005/WP mot Europeiska kommissionen

En elev vid Europaskolan i München stängdes av under 38 skoldagar, eftersom han och två av hans klasskamrater ansågs ansvariga för att ha släppt ner två häftstift i en soppskål i skolmatsalen. Elevens mor invände mot beslutet och hävdade att hennes son inte visste att hans klasskamrater hade förverkligat något som han endast framkastat som en tanke. När skolans besvärsnämnd förklarade att den inte hade behörighet att avgöra ärendet, väckte hon talan vid en tysk förvaltningsdomstol. Denna domstol ansåg emellertid att frågan inte omfattades av tysk behörighet. Elevens mor vände sig då till ombudsmannen.

Eftersom Europaskolorna inte är en EU-institution eller ett EU-organ, begärde ombudsmannen ett yttrande från kommissionen, eftersom denna har ett visst ansvar för Europaskolornas verksamhet med tanke på att kommissionen är företräd i Europaskolornas styrelse och i betydande grad bidrar till deras finansiering.

Kommissionen svarade att enligt den nya lydelsen av de tillämpliga reglerna är besvärsnämnden behörig att avgöra ärenden av det slag som klaganden lagt fram. Kommissionen tillade att den inte såg något som hindrar att besvärsnämnden finner att den är behörig i beslut som, liksom i förevarande fall, har antagits enligt reglerna i deras tidigare lydelse. Kommissionen rådde således klaganden att åter lägga fram sitt ärende för besvärsnämnden. Eftersom det emellertid saknas en uttrycklig bestämmelse om retroaktivitet avtog besvärsnämnden det nya överklagandet.

Ombudsmannen konstaterade att bakgrunden till ärendet utgjordes av en särskilt allvarlig åtgärd som hade vidtagits av en Europaskola och att det fanns en risk för att klaganden skulle bli lämnad utan tillräckligt rättsligt skydd. Han ansåg att kommissionen har en viktig roll i systemet med Europaskolor och att den aktivt måste verka för att skolorna ska följa principerna för god förvaltning. Ombudsmannen föreslog därför att kommissionen ska se till att ett förslag läggs fram för Europaskolornas styrelse om en ändring av de relevanta reglerna.

Kommissionen erinrade om att den redan har uppmärksammat styrelsen på frågan, men att kommissionen var den enda ledamoten som var för en retroaktiv utvidgning av besvärsnämndens behörighet. Kommissionen tillade emellertid att eftersom den är övertygad om sin ståndpunkt har

4

Rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, EGT 1975 L 194, s. 39.

den insisterat på att Europaskolornas generalsekreterare på nytt ska ta med frågan på dagordningen. Ärendet lades slutligen fram för styrelsen genom ett skriftlig förfarande, men resultatet var fortfarande oklart när ombudsmannen gjorde sin slutliga bedömning av ärendet.

Ombudsmannen uppskattade kommissionens ihärdiga ansträngningar och avslutade ärendet med att konstatera att det inte förelåg något administrativt missförhållande i samband med kommissionens agerande. Eftersom klagandens problem fortfarande inte hade avgjorts, beslutade emellertid ombudsmannen att informera Europaskolornas generalsekreterare och den tyska regeringen om ärendet.

Tillfälliga antidumpningsåtgärder

Sammanfattning av beslut i klagomål 943/2006/MHZ mot Europeiska kommissionen

Den klagande var en intressent i kommissionens undersökning som ledde till antagandet av tillfälliga antidumpningsåtgärder för import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Kina och Vietnam⁵. Innan den relevanta förordningen antogs publicerade kommissionen på sin webbplats information om antidumpningsåtgärderna i fråga, och den klagande bad därvid kommissionen avslöja sina undersökningsresultat och om en möjlighet att lägga fram sina kommentarer. Den klagandes begäran avslögs.

I sitt klagomål till ombudsmannen påstod den klagande att kommissionen (i) underlät att säkerställa den klagandes rätt till försvar samt åsidosatte principen om god förvaltningssed genom att inte avslöja sina undersökningsresultat före det formella antagandet av tillfälliga åtgärder och genom att inte bifalla den klagandes begäran av den 13 mars 2006 om att lägga fram sina kommentarer; (ii) åsidosatte proportionalitetsprincipen (den klagande hävdade att kommissionen inte respekterade den "rättvisa balansen" mellan de olika intressenterna: å ena sidan konsumenterna och de företag för vilka antidumpningstullarna gäller och å andra sidan de företag för vilka antidumpningstullarna inte gäller); (iii) byggde sitt beslut på felaktiga uppgifter (den klagande hänvisade till den relevanta publikationen på kommissionens webbplats) och felaktigt valde Brasilien som referensland samt (iv) underlät att agera med öppenhet genom att inte avslöja identiteten på de klagande EU-producenterna och de EU-producenter som hade tagits ut för stickprov.

Den klagande begärde att kommissionen skulle dra tillbaka sin förordning om införande av tillfälliga antidumpningsåtgärder på vissa skodon av läder med ursprung i Kina och Vietnam och att de tillfälliga antidumpningstullar som redan hade tagits upp skulle återbetalas. I sina kommentarer vidhöll den klagande sina påståenden och krav.

I sitt yttrande påpekade kommissionen att det enligt grundförordningen om antidumpning⁶ inte krävs att undersökningsresultatet avslöjas innan de tillfälliga åtgärderna vidtas. Kommissionen förnekade såväl varje åsidosättande av den klagandes rätt till försvar som eventuella brister i öppenhet. Kommissionen hänvisade till sin motivering i förordning (EG) 553/2006.

Ombudsmannen fann inte att något administrativt missförhållande förelåg. Han betonade att klagomålet gällde tillfälliga åtgärder som är av en särskild karaktär och som kan ändras i efterhand. Han fäste också uppmärksamheten vid den begränsade karaktären av ombudsmannens granskning av komplexa ekonomiska frågor. När han fattade sitt beslut tog ombudsmannen hänsyn till kommissionens grönbok⁷, som under tiden hade blivit föremål för ett offentligt samråd och som avspeglade den fråga som den klagande tog upp.

⁵ Kommissionens förordning (EG) nr 553/2006, EUT 2006 L 98, p. 3.

⁶ Rådets förordning (EG) 384/96, ändrad genom rådets förordning (EG) 461/2004.

⁷ KOM (2006)763.

Påstådd underlåtenhet att agera i ett brottmål

Sammanfattning av beslut i klagomål 1166/2006/WP mot Europeiska kommissionen

Klaganden är en tysk medborgare som av en tysk domstol dömdes för olaga vapeninnehav 1997. Domen omvandlades till en villkorlig dom. År 1998 dömdes klaganden emellertid i sin frånvaro till 16 års fängelse av en italiensk domstol. År 2002 arresterades han på grundval av en internationell arresteringsorder och har sedan dess suttit fängslad.

År 2003 informerade klagandens advokat kommissionen om detta ärende. Han påstod att den italienska domstolen hade brutit mot principen *ne bis in idem*, enligt vilken talan inte får väckas två gånger mot samma gärning. Kommissionen intresserade sig för fallet, men sade sig inte ha behörighet att ompröva åklagarmyndigheters beslut och att det inte är möjligt att inleda ett överträdelseförfarande mot en medlemsstat i ett brottmål. Det enda den kunde göra var att i enlighet med artikel 35.7 i EU-fördraget hänskjuta en tvist till EG-domstolen om tolkningen av ett avtal, till exempel konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, i vilken principen *ne bis in idem* fastställs på europeisk nivå. Eftersom viss information saknades upplyste kommissionen emellertid advokaten om att han borde driva ärendet vidare på nationell nivå. År 2005 och efter avslag i en italiensk appellationsdomstol slog kommissionen slutligen fast att det inte fanns tillräckliga skäl för den att agera.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden att kommissionen borde ha vidtagit åtgärder. Han tillade att han hade följt kommissionens råd enbart för att ge den grund att agera. Eftersom kommissionen senare hade underlåtit att agera hade den fått honom att slösa pengar på sitt rättsliga ombud.

I sitt yttrande förklarade kommissionen att den hade nämnt artikel 35.7 i EU-fördraget eftersom den italienska domstolen 1998 hade slagit fast att principen *ne bis in idem* inte var tillämplig i Italien. Detta uttalande hade emellertid inte upprepats i senare beslut av italienska domstolar. Det fanns därför inget som tydde på någon generell oenighet mellan kommissionen och Italien. Kommissionen betonade att den inte hade lovat att vidta åtgärder mot Italien vid ett avslag i den italienska appellationsdomstolen och att avslaget inte var detsamma som att dess råd inte hade varit korrekt eller inte legat i klagandens intresse.

Ombudsmannen erinrade om att det område av EU-rätten som gäller rättsligt samarbete i brottmål fortfarande huvudsakligen beslutas genom mellanstatliga förfaranden, vilket innebär att kommissionens möjligheter att vidta åtgärder är ganska begränsade. Han noterade att formuleringarna i kommissionens brev var ytterst försiktiga. Kommissionen förband sig inte att vidta åtgärder, utan tillkännagav att den skulle överväga eventuella sätt att gå vidare när ytterligare information hade inhämtats. Kommissionens argument för att inte driva ärendet vidare, nämligen att de italienska domstolarna nu i allmänhet accepterade tillämpningen av principen *ne bis in idem*, verkade rimliga.

Ombudsmannen avslutade därför ärendet och fann att det inte förelåg något administrativt missförhållande.

Påstådd underlåtenhet att svara på en ansökan från ett turkcypriskt universitet

Sammanfattning av beslut i klagomål 2280/2006/MF mot Europeiska kommissionen

Den klagande är rektor för EMU (Eastern Mediterranean University), en turkcypriskt utbildningsinstitution i Cyperns norra del. I oktober 2004 ansökte EMU till kommissionen om en EUC (Erasmus University Charter). En förutsättning för att få en EUC var att den "nationella utbildningsmyndigheten" skulle bekräfta EMU:s status som institution för högre utbildning. Enligt den klagande hade Cyperns utbildningsministerium vägrat ge EMU status som institution för högre utbildning.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade den klagande att kommissionen hade underlåtit att svara på EMU:s ansökan om EUC inom rimlig tid och att förklara denna omotiverade fördröjning.

I sitt yttrande angav kommissionen att skälet till den påstådda underlåtenheten att ge ett snabbt och formellt svar på EMU:s ansökan var avsaknaden av bekräftelse från relevant myndighet på att EMU var en institution som var berättigad till EUC. Den 12 maj 2005 skickade kommissionen ett brev till EMU med en formell bekräftelse av att EMU:s ansökan inte hade beviljats eftersom EMU inte hade erkänts av relevant nationell myndighet som berättigat att delta i Sokrates/Erasmus-programmet.

Ombudsmannen ansåg att tiden från EMU:s ansökan till kommissionens svar den 12 maj 2005 inte berodde på förseningar som skulle kunna tillskrivas kommissionen utan snarare verkade vara en följd av att EMU vägrade ansöka hos utbildningsministeriet i Nicosia om status som institution för högre utbildning. Frågan om behörighet väckte känsliga frågor på grund av det politiska läget på Cypern. Kommissionen kunde inte hållas ansvarig för förseningar som var en direkt följd av det politiska läget. Vidare föreföll kommissionen regelbundet ha informerat den klagande om de relevanta åtgärder som vidtogs för att bekräfta att EMU:s ansökan uppfyllde kraven. Ombudsmannen ansåg vidare att det inte var kommissionens sak att lämna någon detaljerad förklaring till andra parter än kommissionens uppträdande.

Ombudsmannen lovordade också kommissionen för att den föreföll ha hittat en alternativ praktisk lösning som skulle kunna hjälpa studenter och lärare i Cyperns norra del genom att ge dem möjligheter motsvarande dem som följer av EUC.

Ombudsmannen fann därför inte något administrativt missförhållande inom kommissionen när det gällde den klagandes påstående.

Påstått oriktig information på kommissionens webbplats

Sammanfattning av beslut i klagomål 2403/2006/(WP)BEH (konfidentiellt) mot Europeiska kommissionen

Klagomålet gällde påstått felaktig information som lämnats på webbplatsen för kommissionens generaldirektorat för näringsliv. Den relevanta webbsidan hade rubriken "Protecting your ideas" ("Att skydda dina idéer"). På den tyska versionen av webbsidan uppgavs att kommissionen skulle vidta åtgärder mot "*Diebstahl von geistigem Eigentum*", det vill säga ordagrant "stöld av immateriell äganderätt".

I detta avseende hävdade klaganden att "idéer" inte kunde skyddas genom immateriella rättigheter, eftersom ett sådant skydd var förbehållet uppfinningar och verk baserade på idéer, och att begreppet "stöld" inte kunde tillämpas på immateriella rättigheter. Eftersom båda två av kommissionens utsagor därför måste anses vara felaktiga, bad klaganden kommissionen att avlägsna dem för att undvika att de användare som webbplatsen riktar sig till vilseleds.

I sitt yttrande påpekade kommissionen att den relevanta informationen på dess webbplats ingick i ett informationspaket vars syfte var att på ett tydligt och begripligt språk tillhandahålla information om komplicerade frågor, som skyddet av immateriella rättigheter, till journalister men även till allmänheten. Den förklarade att det språk som den använt sig av överensstämde med det språkbruk och de begrepp som används av andra internationella organisationer. Kommissionen uppgav också att den hade mottagit mycket positiva reaktioner från näringslivsorganisationer, som hade gjort informationspaketet tillgängligt för sina medlemmar. Den avslutade med att konstatera att den information som tillhandahölls på webbplatsen uppfyllde syftet att tillhandahålla information till allmänheten i ett tydligt och begripligt format.

Ombudsmannen påpekade att det innehåll som tillhandahålls av kommissionen på dess webbplatser, med tanke på vikten av att undvika vilseledande information, måste vara korrekt och

exakt. Samtidigt betonade han att detta inte hindrade kommissionen från att förenkla innehållet på sin webbplats, i syfte att göra informationen på den så tillgänglig som möjligt för de användare som den riktar sig till. Hans slutsats var att det enkla och tillgängliga språkbruket förmedlade en grundläggande insikt i vad begreppet immateriell äganderätt innebar till en lekman, även om det skulle kunna hävdas att det inte var helt tillfredsställande från akademisk synpunkt. Eftersom webbplatsen inte påstår sig ge en fullständig och sofistikerad förklaring av immateriella rättigheter, var de uttryck som användes tillräckligt tydliga. Ombudsmannen fann att denna åsikt bekräftades av praxis inom internationella organisationer. På grundval av ovanstående fann ombudsmannen att det inte förelåg något administrativt missförhållande som motsvarade klagandens påstående.

Påstående om oriktiga och ärekränkande anklagelser mot Greenpeace

Sammanfattning av beslut i klagomål 2740/2006/TN mot Europeiska kommissionen

I en Greenpeacerapport med titeln *Toxic Lobby, How the Chemicals Industry is trying to kill REACH*⁸ omtalades "svängdörrarna" mellan kommissionen och kemikalieindustrins påtryckningsgrupper. I rapporten definierades detta uttryck som den taktik som EU-tjänstemän och påtryckningsgrupperna använder för att "byta arbetsplatser med varandra". I rapporten åskådliggjordes denna påstådda praxis med uppgifter om arbetsrelationer mellan vissa personer inom kommissionen och kemikalieindustrin.

En talesman för kommissionen kommenterade därefter, som svar på relevanta frågor till honom från medierna, att "När det gäller de ... enskilda som utpekats har två av dem aldrig i praktiken deltagit i arbetet med Reach. Därför är det ett mysterium för mig hur man över huvud taget kan komma med ett påstående om svängdörrar, otillbörligt beteende. (...) Jag finner dessa påståenden i högsta grad ogrundade, orättvisa och byggda på slarvig research." Greenpeace vände sig till ombudsmannen med ett klagomål där man hävdade att kommissionen hade kommit med oriktiga, missvisande och ärekränkande anklagelser i samband med en studie som hade publicerats av Greenpeace.

Ombudsmannen drog slutsatsen att detta påstående inte var underbyggt. Han noterade särskilt att uttrycket "svängdörrar" med tanke på det sammanhang i vilket det användes i rapporten⁹ rimligen kunde tolkas så att det innebar ett ifrågasättande av berörda personers integritet och uppfyllande av de skyldigheter som följer av bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna. Det fanns inte tillräckligt underlag för sådana anklagelser i rapporten, vilket kunde ses som en rimlig förklaring till talesmannens starka reaktion.

Ombudsmannen fann inte något administrativt missförhållande vid undersökning av den klagandes påstående, men han betonade också vikten av öppenhet när det gäller påtryckningsverksamhet som utövas under lagstiftningsförfaranden. Ombudsmannen bekräftade den betydelse detta tillmäts inom kommissionens pågående initiativ för ökad öppenhet¹⁰, där man erkänner att frågan om påtryckning också har samband med hur tjänstemän och före detta tjänstemän samt övriga anställda vid EU-institutionerna betar sig och att frågan uttryckligen behandlas i tjänsteföreskrifterna. Ombudsmannen betonade att en korrekt och samvetsgrann tillämpning av tjänsteföreskrifterna är nödvändig för att garantera att de höga standarder för öppenhet uppnås som EU anser vara en del av legitimiteten för varje modern förvaltning.

⁸ Reach är den nya europeiska kemikalieförordningen (förordning (EG) nr 1907/2006, EUT 2006 L 396, s. 1). Reach står för "Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals".

⁹ Exempelvis fanns det i rapportens "svängdörrsdel" en bild av en uppdragbar docka och på rapportens framsida visades en marionett som styrdes av en person vars ansikte inte syntes.

¹⁰ Mer information om det "Europeiska öppenhetsinitiativet" finns på http://ec.europa.eu/commission_barroso/kallas/transparency_sv.htm

Europeiska investeringsbanken

Avslag på ansökan om tillgång till ett finansieringsavtal

Sammanfattning av beslut i klagomål 948/2006/BU mot Europeiska investeringsbanken (EIB)

En icke-statlig organisation ansökte hos EIB om att få tillgång till ett finansieringsavtal som avsåg ett projekt för modernisering av järnvägen i Slovakien. EIB avslog ansökan och hänvisade till ett undantag i sina regler om allmänhetens tillgång till handlingar i vilka det föreskrivs om tystnadsplikt och yrkesetik samt om de regler och den praxis som är tillämpliga i bank- och finanssektorn. EIB underrättade emellertid klaganden om att man inte har några invändningar mot att finansieringsavtalet lämnas ut av låntagaren eller av den slovakiska regeringen.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden att EIB genom att delegera ansvaret för utlämnande till medlemsstaternas myndigheter diskriminerar medborgare som inte talar språket i den berörda medlemsstaten. Klaganden hänvisade också till Århuskonventionen, där det föreskrivs om enskilda personers rätt att få tillgång till miljöinformation.

I sitt yttrande över klagomålet hävdade EIB att den i egenskap av bank måste säkerställa ett ömsesidigt förtroende med sina motparter, vilka har legitim rätt att förvänta sig att EIB agerar inom fastställda rättsliga ramar och inte lämnar ut information som skyddas av banksekretessen. I detta hänseende hänvisade EIB till sina regler om allmänhetens tillgång, som uppdaterades den 28 mars 2006 som en del av dess policy om utlämnande till allmänheten. I både de gamla och de nya reglerna föreskrivs ett undantag när det gäller information som täcks av tystnadsplikten. I de nya reglerna förstärks denna ståndpunkt eftersom det där uttryckligen anges att finansieringsavtal inte ska lämnas ut. EIB angav slutligen att den har åtagit sig att främja tillgången till information och att den när det gäller handlingar som inte är tillgängliga på alla officiella EU-språk kan överväga en översättning, om det finns ett brett intresse för en särskild handling.

Ombudsmannen erkände i sitt beslut EIB:s dubbla roll som både ett bankinstitut med verksamhet på finansmarknaderna och ett gemenskapsorgan. Ombudsmannen ansåg att EIB hade haft rätt att avslå ansökan på grundval av de gamla reglerna, som var tillämpliga vid tidpunkten ifråga. Ombudsmannen förstod att EIB genom att även hänvisa till de nya reglerna, där det uttryckligen anges att finansieringsavtal inte ska lämnas ut, ville betona att det, mot bakgrund av sekretessen i bankförbindelsen mellan EIB och dess affärspartner, var etablerad praxis att inte under några omständigheter lämna ut finansieringsavtal och att man således inte kunde överväga möjligheten att lämna ut dem delvis. När det gäller Århuskonventionen påpekade ombudsmannen att förordning 1367/2006¹¹ är bindande för EIB, men att den blev tillämplig först den 28 juni 2007. Den var således inte tillämplig vid tidpunkten för klagandens ansökan.

När det gäller de eventuella språkliga problem som medborgare kan stöta på när de sänder en ansökan till nationella myndigheter, påpekade ombudsmannen även att EIB i framtiden skulle kunna överväga att kontakta de nationella myndigheterna för att försäkra sig om att finansieringsavtal som medborgarna begär att få tillgång till kan lämnas ut i sin helhet eller åtminstone delvis. EIB skulle på detta sätt kunna bidra till att minska de språkproblem som en del medborgare kan ha när det gäller att lämna in en ansökan om tillgång till myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

¹¹

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ, EUT 2006 L 264, s. 13.

Påstådd brist på efterlevnad av nationell miljölagstiftning vid ett transportprojekt som finansieras av Europeiska investeringsbanken

Sammanfattning av klagomål 1779/2006/MHZ mot Europeiska investeringsbanken (EIB)

En polsk icke-statlig miljöorganisation vände sig till ombudsmannen med ett klagomål på att EIB hade samfinansierat vägprojektet "Poland Road Modernisation" trots att ingen strategisk miljökonsekvensbedömning av projektet hade gjorts, vilket krävs enligt polsk miljölagstiftning. Enligt den klagande hade EIB därigenom agerat i strid med sin egen "miljöförklaring", enligt vilken EIB säkerställer att projekt som man finansierar följer de principer och standarder som fastställs genom såväl EU:s som nationell miljölagstiftning. Den klagande hävdade också att EIB inte hade informerat om svaret från de polska myndigheter som kontaktades av EIB i samband med den klagandes klagomål. Den klagande krävde att EIB skulle avbryta sin finansiering tills projektets rättsliga status hade klargjorts.

I sitt yttrande angav EIB att de polska myndigheterna (i) hade fullt ansvar för att säkerställa efterlevnaden av relevant nationell lagstiftning samt att myndigheterna efter att ha kontaktats av banken (ii) informerade banken om att relevant polsk lagstiftning inte krävde en strategisk miljökonsekvensbedömning av projektet. Vidare hade banken under tiden informerat den klagande om de polska myndigheternas slutsatser.

Enligt ombudsmannens åsikt skulle EIB vara berättigad att (i) utgå ifrån att de polska myndigheterna följde tillämpliga rättsliga bestämmelser och (ii) förvänta sig att samma polska myndigheter skulle förse banken med *tillförlitlig* information om tillämpningen av dessa bestämmelser från deras sida. Därför godtog ombudsmannen EIB:s skäl till att lita på den information som gjordes tillgänglig av dessa myndigheter när banken undertecknade lånet. Han fann följaktligen inte att det förelåg något administrativt missförhållande när det gällde denna fråga. Ombudsmannen noterade också att EIB under tiden hade informerat den klagande om de polska myndigheternas slutsatser. Ombudsmannen fann därför att ingen ytterligare undersökning var motiverad i detta avseende. Ombudsmannen drog samma slutsatser när det gällde den klagandes krav, eftersom EIB redan verkade ha gjort den relevanta utbetalningen.

Ombudsmannen hänvisade också till de slutsatser den polska ombudsmannen hade dragit efter det att den klagande parallellt hade lämnat in ett klagomål till honom mot de polska myndigheterna. I detta avseende gjorde ombudsmannen också en ytterligare anmärkning om att EIB i framtiden kunde överväga att etablera kommunikationskanaler med och söka information från relevanta nationella och regionala kontrollorgan, exempelvis ombudsmän, som skulle kunna fungera som kompletterande informationskällor när det gäller efterlevnaden av nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning för projekt som finansieras av banken.

Europeiska läkemedelsmyndigheten

Påstådd bristande information om antidepressivt läkemedel

Sammanfattning av beslut i klagomål 2370/2005/OV mot Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA)

Klagandens make begick självmord medan han tog det antidepressiva medlet Seroxat/Paroxetine. Efter makens död kontaktade klaganden Europeiska läkemedelsmyndigheten med frågor kring läkemedlets säkerhet och självmordsrisken. Klaganden begärde bland annat att få information om läkemedelsmyndighetens vetenskapliga yttrande om läkemedlet. Vissa av hennes e-postmeddelanden blev emellertid obesvarade. Klaganden ansåg också att de svar som läkemedelsmyndigheten skickade var otillfredsställande. I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden följande: bristande insyn och information från läkemedelsmyndigheten i fråga

om hennes begäran, oskäligt lång svarstid, hon har inte fått yttra sig när det gäller läkemedlets säkerhet eller självmordsrisken samt underlåtenhet att vidta åtgärder från läkemedelsmyndighetens sida med avseende på hennes frågor.

I sitt yttrande angav läkemedelsmyndigheten att den hade underlåtit att besvara vissa av klagandens e-postmeddelanden, eftersom de hade varit repetitiva och meningslösa. Läkemedelsmyndigheten uppgav att den i övrigt hade gett klaganden all nödvändig information.

Efter en noggrann undersökning av skriftväxlingen konstaterade ombudsmannen att läkemedelsmyndigheten hade underlåtit att svara på tre frågor som ställts av klaganden. Han föreslog därför en vänskaplig förlikning och anmodade läkemedelsmyndigheten att i) be om ursäkt för att den hade ansett att några av klagandens e-postmeddelanden var repetitiva och meningslösa, och ii) besvara nämnda frågor. Läkemedelsmyndigheten godtog ombudsmannens förslag, bad klaganden om ursäkt och besvarade de tre frågorna.

I sitt beslut välkomnade ombudsmannen den omständigheten att läkemedelsmyndigheten hade godtagit hans förslag. Eftersom klaganden emellertid fortfarande var missnöjd med skrivelsen med ursäkten och med svaren på hennes frågor, konstaterade han att en vänskaplig förlikning inte kunde nås. Ombudsmannen ansåg icke desto mindre att eftersom läkemedelsmyndigheten hade åtgärdat de identifierade problemen, förelåg inte längre något administrativt missförhållande i samband med läkemedelsmyndighetens agerande.

När det gäller påståendet att klaganden inte hade hörts och att läkemedelsmyndigheten hade underlåtit att vidta åtgärder, konstaterade ombudsmannen, på grundval av en bedömning av det förfarande som är tillämpligt vid godkännande av tillstånd för försäljning av läkemedel, att det inte förelåg något administrativt missförhållande i samband med läkemedelsmyndighetens agerande. Han avslutade därför ärendet.

3.2 ÄRENDEN SOM LÖSTS AV INSTITUTIONEN

Europeiska kommissionen

Påstådd otillfredsställande behandling av förfrågningar om hästuppfödning i Österrike

Sammanfattning av beslut i klagomål 3386/2005/WP mot Europeiska kommissionen

Volksanwalt (ombudsman) för den österrikiska regionen Vorarlberg vidarebefordrade ett klagomål till ombudsmannen från en hästuppfödare bosatt i Vorarlberg. Klaganden ansåg att vissa regionala bestämmelser om stamböcker inte var i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen. Hans klagomål gällde dessutom vilket format och innehåll identifieringsdokument för hästar ("hästpass") ska ha. Klaganden påstod huvudsakligen att kommissionen hade underlåtit att ge ett ordentligt svar på hans begäran om ett förtydligande av lagstiftningen.

I sitt yttrande hävdade kommissionen att den med anledning av klagandens skrivelser hade stått i ständig kontakt med de behöriga österrikiska myndigheterna och upplyst dem om den korrekta tolkningen av gemenskapslagstiftningen. Parallellt med detta hade kommissionen ändrat EU-reglerna om hästpass. När det gäller den allmänna frågan om gemenskapslagstiftningens tillämpning på organisationer som för stamböcker, som redan har varit föremål för en begäran om ett förhandsavgörande från EG-domstolen, hade kommissionen mottagit ett klagomål om överträdelse och i samband med detta kontaktat de österrikiska myndigheterna. Dessutom undersökte kommissionen ett nytt klagomål från klaganden, i vilket han tog upp misstankar om bedrägerier när det gäller användningen av hästpass i Vorarlberg.

Efter att noggrant ha beaktat kommissionens och klagandens skrivelser bad ombudsmannen kommissionen om mer information om de olika förfaranden inom ramen för vilka den hade hanterat eller höll på att hantera de frågor som tagits upp av klaganden.

Därefter lämnade kommissionen en detaljerad sammanfattning av två klagomålsförfaranden som rörde klagandens frågor, varav båda fortfarande höll på att undersökas. Kommissionen slog fast att de flesta problemen hade lösts. Alla problem som inte hade lösts och som gällde gemenskapslagstiftningen höll fortfarande på att undersökas.

I sina kommentarer och vidare kontakter med ombudsmannen rapporterade klaganden att vissa positiva resultat hade uppnåtts, särskilt när det gällde hästpassen. Han tillade att han var fullständigt nöjd med hur hans klagomål hade hanterats på EU-nivå, både av kommissionen och av ombudsmannen, och var optimistisk om att kommissionens fortsatta agerande skulle leda till en lösning av kvarvarande problem.

Ombudsmannen välkomnade de detaljerade redogörelser som kommissionen hade lämnat inom ramen för hans undersökning och sade sig lita på att kommissionen skulle göra sitt bästa för att bidra till att lösa kvarvarande problem. Ombudsmannen slog fast att kommissionen tycktes ha vidtagit åtgärder för att lösa frågan och därmed hade tillmötesgått klaganden.

Twist om formulering av ett skiljedomsavtal

Sammanfattning av beslut i klagomål 1126/2006/SAB (konfidentiellt) mot Europeiska kommissionen

Den klagande var lokalanställd på en kommissionsdelegation i ett tredje land på ett så kallat ALAT-kontrakt (Administrative and Technical Local Staff). Klagomålet gällde kommissionens vägran att delvis ändra formuleringen av ett utkast till avtal som kommissionen hade föreslagit den klagande när det gällde behörigheten för det skiljedomsorgan som skulle besluta om den klagandes rätt till utbildningstillägg för hans barn. Den relevanta delen av det föreslagna avtalet hänvisade till ett utbildningstillägg för den klagandes "två barn som är elever på en förskola (kindergarten)". Enligt den klagande var denna ordalydelse missvisande, eftersom hans barn var elever på "maternelle"-avdelningen vid den franska skolan, vilken enligt hans åsikt var en utbildningsinrättning i ordets egentliga bemärkelse. Han hävdade att om ett uttryck som "kindergarten" skulle finnas med i skiljedomsavtalet skulle detta föregripa avgörandet i hans fall.

Ombudsmannen fann tillräcklig grund för att inleda en undersökning av ärendet och frågade uttryckligen i sitt inledande brev till kommissionen huruvida kommissionen var villig att godta hans förslag till en specifik alternativ formulering av den springande punkten i utkastet till skiljedomsavtal.

I sitt yttrande föreslog kommissionen en ordalydelse för skiljedomsavtalet som hade sitt ursprung dels i ombudsmannens förslag, dels i kommissionens betänkligheter när det gällde att tydligt identifiera den fråga som tvisten gällde. Den klagande godtog detta slutliga förslag och bad ombudsmannen avsluta ärendet. Ombudsmannen ansåg därmed att kommissionen hade löst ärendet.

När ärendet hade avslutats informerade den klagande ombudsmannen om att skiljedomsavtalen hade beslutat till hans fördel. Han tackade ombudsmannen för hans effektiva åtgärd samt noterade att denna hade gjort att skiljedomsförfarandet hade kunnat genomföras på ett rättvist sätt.

Felaktigt förkastande av anbud på översättning

Sammanfattning av beslut i klagomål 2633/2006/WP mot Europeiska kommissionen

En översättare bosatt i Tyskland lämnade ett anbud som svar på ett meddelande om anbudsinfordran från kommissionen på översättningstjänster till bulgariska. Anbudet förkastades eftersom dess språkliga kvalitet enligt kommissionen inte hade uppnått minimikravet på 5/10. Den klagande ansåg dock att de flesta av de ord och fraser som hade markerats som felaktiga i den bulgariska

texten i fråga i själva verket var korrekta. I sitt klagomål till ombudsmannen påstod den klagande att kommissionen felaktigt hade förkastat hans anbud. Han begärde att kommissionen skulle upphäva sitt beslut att förkasta hans anbud och att det skulle tas med i det fortsatta urvalsförfarandet.

I sitt yttrande angav kommissionen att man efter den klagandes klagomål till ombudsmannen hade beslutat sammankalla den interinstitutionella utvärderingskommittén på nytt och att granska anbudet ytterligare en gång för att på så sätt undvika eventuell orättvis behandling. Utvärderingskommittén beslutade med bistånd av ytterligare två bulgariska lingvister att godta två av den klagandes argument. På så sätt minskade antalet fel i anbudet till fem, så att anbudsgivaren fick tillträde till det efterföljande urvalsförfarandet. Anbudet godtogs slutligen med en kvalitetsbedömning på 12/20. Kommissionen bad den klagande om ursäkt för de olägenheter han hade åsamkats.

Vidare informerade kommissionen ombudsmannen om att den klagande nu hade erbjudits ett ramavtal.

Den klagande meddelade ombudsmannen att han var fullständigt nöjd med det sätt på vilket kommissionen hade löst hans problem. Han angav också att han var imponerad av den korta tid det hade tagit att hantera ärendet och tackade ombudsmannen för hans åtgärd.

Ombudsmannen uttryckte sin tillfredsställelse med att kommissionen snabbt hade tagit sig an och löst det problem som togs upp av den klagande och hade bett honom om ursäkt. Han drog slutsatsen att kommissionen hade vidtagit åtgärder för att hantera ärendet och därmed hade tillgodosett den klagandes önskemål.

Underlåtenhet att hantera avtalsenlig betalning korrekt

Sammanfattning av beslut i klagomål 3495/2006/GG (konfidentiellt) mot Europeiska kommissionen

Den klagande, ett tyskt universitet, deltog i ett projekt inom Erasmusprogrammet. Europeiska kommissionen beviljade ett maximalt bidrag på 45 156 euro. En förskottsbetalning på 40 640 euro gjordes. Den klagandes utlägg uppgick till slut till sammanlagt 42 833 euro. En byrå för tekniskt stöd ansvarade för hanteringen av projektet.

I mars 2002 meddelade byrån för tekniskt stöd den klagande att två utgiftsposter som uppgick till 5 395 euro respektive 4 111 euro inte ansågs kunna komma i fråga för ersättning. Byrån för tekniskt stöd noterade att det slutliga bidraget uppgick till 33 327 euro. Den klagande godtog avdraget på 5 395 euro och återbetalade denna summa till byrån för tekniskt stöd. Efter invändning från den klagande godtog kommissionen dock att utgiftsposten på 4 111 euro berättigade till ersättning. Kommissionen informerade den klagande om att det belopp som skulle återbetalas därmed uppgick till 3 202 euro.

Enligt den klagande var denna beräkning felaktig. Kommissionen förefaller ha lagt till beloppet 4 111 euro till det belopp på 33 327 euro som redan hade godkänts och sedan ha dragit av denna summa (37 438 euro) från det förskott på 40 640 euro som redan hade utbetalats. Kommissionen hade alltså inte tagit hänsyn till att den klagande redan hade återbetalat beloppet 5 395 euro.

I mars 2004 informerade den klagande kommissionen om att man ansåg att ett fel hade begåtts och att kommissionen i själva verket var skyldig 2 193 euro (dvs. differensen mellan kommissionens krav på 3 202 euro och det belopp på 5 395 euro som redan hade återbetalats).

I maj 2004 informerade kommissionen dock den klagande om att eftersom beloppet på 3 202 euro inte hade återbetalats skulle man kvitta det mot andra krav som den klagande hade på kommissionen.

Den klagandens vidare ansträngningar att övertyga kommissionen om att ett fel hade begåtts hade ingen framgång.

I sitt klagomål till ombudsmannen påstod den klagande i princip att kommissionen inte hade hanterat ärendet korrekt. Den klagande begärde att kommissionen skulle återbetala 5 395 euro plus ränta på 44,47 euro.

I sitt yttrande påpekade kommissionen att man snabbt hade återbetalat 5 395 euro till den klagande efter att ha gjort en undersökning och mot bakgrund av de styrkande handlingar som lämnats in av den klagande. Vidare hävdade kommissionen att betalningen hade debiterats kommissionens konto den 20 december 2006. Kommissionen hade också själv tagit initiativet att erlagga ränta till den klagande.

I sina kommentarer bekräftade den klagande att den relevanta summan hade återbetalats i sin helhet och att man var nöjd med utfallet i detta ärende. Den klagande tackade ombudsmannen för hans insats i detta ärende.

Ombudsmannen noterade med tillfredsställelse att kommissionen hade vidtagit åtgärder för att korrigera saken och därigenom hade uppfyllt den klagandes krav.

I sitt beslut betonade ombudsmannen att den av kommissionens tjänster som hade hand om ärendet (kommissionens generaldirektorat för utbildning och kultur) hade agerat snabbt i detta ärende. Huvudfrågan föreföll ha lösts den 20 december 2006, dvs. mindre än två veckor efter det att klagomålet hade vidarebefordrats till kommissionen. Ombudsmannen lovordade därför kommissionen i allmänhet och dess generaldirektorat för utbildning och kultur i synnerhet för det exemplariska sättet att hantera detta klagomål.

Avslag på ansökan om en praktiktjänst på grund av tidigare yrkeserfarenhet

Sammanfattning av beslut i klagomål 471/2007/VIK mot Europeiska kommissionen

Klaganden, en portugisisk medborgare, ansökte om en praktiktjänstgöring vid kommissionen. Hon informerades om att hennes ansökan avslagits eftersom hon inte uppfyllde de krav som beskrivs i punkt 2.3 i reglerna för Europeiska kommissionens officiella praktikprogram (nedan kallade "reglerna"). Enligt punkt 2.3 i reglerna godtog kommissionen inte ansökningar från personer som under mer än sex veckor redan deltagit i någon form av praktiktjänstgöring. I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden att avslaget på hennes ansökan var inkorrekt, eftersom hennes arbetserfarenhet inte avsåg en obruten tidsperiod, ägde rum under parlamentets plenarsammanträden och bara varade i totalt tre veckor. Hon hävdade vidare att formatet på den elektroniska ansökningsblanketten innebar att sökande i hennes situation inte kunde redogöra för arbetserfarenhet som inte avsåg en obruten tidsperiod och att kommissionen hade underlåtit att ändra blanketten i enlighet därmed. Klaganden gjorde gällande att hennes försök att lämna in en ny ansökan om praktiktjänstgöring också hade avslagits av kommissionen. Hon yrkade att hon borde få tillåtelse att lämna in en ansökan om praktiktjänstgöring och att den elektroniska ansökningsblanketten borde ändras så att arbetserfarenhet som inte avser en obruten tidsperiod kunde redovisas.

I sitt yttrande förklarade kommissionen att klagandens ansökan hade avslagits därför att förberedande och uppföljande arbete inför plenarsammanträdena måste ha krävt mer än enbart närvaro under sammanträdena. Den hade dessutom fått veta att klaganden hade haft ett tjänstekort som var giltigt i tre månader. Kommissionen påpekade dock att den, efter att ha granskat hennes akt ännu en gång och särskilt förklaringen från den parlamentsledamot som hon arbetat med, hade föreslagit att klagandens ansökan skulle anses uppfylla kraven och att den skulle lämnas in till kommittéerna för det preliminära urvalet för den praktikperiod som börjar i oktober 2007.

Vad beträffar formatet på den elektroniska ansökningsblanketten klargjorde kommissionen att sökandena uppmanades att enbart redogöra för relevant yrkeserfarenhet med en varaktighet om

minst en månad på blanketten. Kommissionen uppgav att när ansökningsblanketten formgavs betraktades yrkeserfarenhet som gällde mindre än en månad inte som relevant och behövde därför inte redovisas.

Klaganden bekräftade att hon var nöjd med det sätt på vilket kommissionen hade löst frågan. Ombudsmannen avslutade ärendet i enlighet med institutionens lösning av ärendet.

Inledande underlåtenhet att betala ett utestående belopp

Sammanfattning av beslut i klagomål 1471/2007/(CC)/RT mot Europeiska kommissionen

År 2004 deltog ett franskt konsultföretag i ett program om informationssamhällets teknik (IST) som stöddes av Europeiska kommissionen. Projektet omfattade samarbete mellan EU och Kina kring programmet *Digital Olympics*, som syftar till att säkerställa en lyckad organisation av de olympiska spelen i Peking 2008, samt långsiktigt samarbete mellan EU och Kina på IST-området. Kommissionen gick med på att betala 178 415,10 euro för klagandens deltagande i projektet.

I juli 2005 begärde klaganden återbetalning av ett första belopp på 90 379,00 euro, som kommissionen betalade. I sin andra kostnadsredogörelse ansökte klaganden om det återstående beloppet på 88 036,10 euro. Ett år senare översände kommissionen den slutliga kostnadsredovisningen, som inte innehöll det utestående beloppet. Eftersom kommissionen inte gav någon tillfredsställande förklaring till varför den inte betalat det begärda beloppet, vände sig klaganden till ombudsmannen.

I sitt yttrande angav kommissionen att den hade nått en överenskommelse med klaganden genom direkt kontakt och hade återbetalat det återstående beloppet på 88 036,10 euro till klaganden. Klaganden uppgav att han var fullständigt nöjd med det sätt på vilket problemet hade lösts. Han tackade ombudsmannen för hans ingripande.

Ombudsmannen avslutade ärendet eftersom kommissionen hade ordnat saken till klagandens belåtenhet.

3.3 VÄNSKAPLIGA FÖRLIKNINGAR SOM ÅSTADKOMMITS AV OMBUDSMANNEN

Europeiska kommissionen

Påstådd ooberättigad indrivning av belopp inom ramen för ett byggnadsprojekt

Sammanfattning av beslut i klagomål 2577/2004/OV (konfidentiellt) mot Europeiska kommissionen

Klaganden, ett företag som ingår i ett konsortium, var uppdragstagare i genomförandet av kommissionens projekt om EU-stöd för återuppbyggnad av den libanesiska förvaltningen. I augusti 1999 undertecknade klaganden ett kontrakt med den myndighet som var projektets uppdragsgivare, dvs. ministern för administrativa reformer i Republiken Libanon (OMSAR). Klaganden ställdes inför flera problem när det gällde det sätt som kommissionens delegation i Libanon hanterade projektet. Genom ett brev av den 22 januari 2003 informerade delegationen klaganden om att beloppet 29 306,65 euro, vilket motsvarade kostnaderna för flygbiljetter och övriga merkostnader som konsortiet fakturerat för teamet för kringåtgärder (s.k. backstopping) skulle drivas in. Enligt

klaganden ledde kommissionens orättvisa hantering av kontraktet till stora ekonomiska förluster för klaganden och skadade dessutom konsortiets rykte.

I augusti 2004 ingav klaganden ett klagomål till ombudsmannen. Klaganden hävdade att (i) kommissionens beslut att driva in beloppet 29 306,65 euro var oberättigat och att (ii) kommissionen visade obeslutsamhet och bristande förståelse när det gällde den plan som konsortiet skickade in i juni och december 2002 och återigen i mars 2003 för projektets andra fas. I sina kommentarer hävdade klaganden vidare att (iii) förslaget till projektets andra fas helt enkelt avlogs utan att OMSAR eller klaganden fick möjlighet att komma till tals.

I sitt yttrande uppgav kommissionen att den med hänsyn till det första påståendet hade rättsliga skäl att kräva indrivning av detta belopp. När det gäller det andra påståendet hävdade kommissionen att förseningarna inte uteslutande berodde på den och att den inte hade förblivit passiv. Kommissionen avlog klagandens tredje påstående och hävdade att den hade visat största möjliga flexibilitet gentemot klaganden.

Efter att ha analyserat ärendet noggrant ansåg ombudsmannen att det måste göras skillnad mellan tiodagarsperioden före start i början av projektet (i oktober 1999) och återstoden av kontraktperioden. När det gäller perioden före start ansåg ombudsmannen att kommissionens beslut att driva in resekostnaderna och de övriga merkostnaderna för teamet för kringåtgärder skulle kunna utgöra ett administrativt missförhållande. Ombudsmannen föreslog därför en vänskaplig förlikning mellan klaganden och kommissionen. Han föreslog att kommissionen skulle se över sitt beslut att driva in beloppet 29 306,65 euro.

När det gäller de två andra påståendena ansåg ombudsmannen att inget administrativt missförhållande förelåg.

I sitt svar på förslaget till vänskaplig förlikning uppgav kommissionen att den, i syfte att vidta åtgärder för att lösa frågan, hade sett över akten och godtagit ombudsmannens förslag. Kommissionen förklarade att utgifter som uppgick till 3 536,23 euro, motsvarande flygbiljetter och övriga merkostnader, nu hade bedömts vara stödberättigade och dragits från beloppet som skulle drivas in. Därför skulle beloppet som skulle drivas in från klaganden minska till 25 770,42 euro. I sina kommentarer godtog klaganden den vänskapliga förlikningen och tackade ombudsmannen för dennes åtgärd.

I sitt beslut påpekade ombudsmannen att en vänskaplig förlikning nåtts mellan klaganden och kommissionen. Därför avslutade ombudsmannen ärendet.

Europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet

Påstådd underlåtenhet att tillhandahålla tillräcklig information till en anbudsgivare vars anbud förkastades

Sammanfattning av beslut i klagomålen 1858/2005/BB och 1859/2005/BB mot Europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet (EUMC)¹²

Den klagande bad herr D, enhetschef vid Europeiskt centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet (EUMC) att förklara varför hans anbud som svar på två öppna anbudsförfaranden hade förkastats. Herr D svarade på den första begäran men inte på den klagandes efterföljande begäran att få veta vilken organisations anbud som hade antagits och kostnaden för detta anbud samt att få en jämförelse av poäng och bedömning för hans anbud och

12

Ombudsmannen noterar att enligt artikel 33 i rådets förordning (EG) nr 168/2007 av den 15 februari 2007 upphörde EUMC att existera från och med den 1 mars 2007 och dess roll övertogs därefter av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

för de vinnande anbudena. I sitt första klagomål hävdade den klagande också att EUMC inte hade tillämpat öppna kriterier.

Enligt EUMC var önskemålen inte adresserade till den utsedda kontaktpersonen och skulle ha skickats med vanlig post eller rekommenderat brev, inte via e-post. EUMC gjorde en generell hänvisning till att man får ungefär 300 spammeddelanden med e-post varje dag. EUMC hänvisade till meddelandet om tilldelning av kontraktet för namn på den vinnande anbudsgivaren och kostnaden för anbudet samt tillhandahöll poäng och förklaringar. EUMC vidhöll att förfarandet hade varit öppet.

Ombudsmannen var inte nöjd med EUMC:s förklaringar. Han påminde i detta avseende om att förvaltningen måste tillhandahålla begärd information om det inte finns giltiga och tillräckliga skäl för att inte göra det. Vidare ska en tjänsteman efter att ha fått en begäran om information om frågor för vilka han eller hon inte ansvarar antingen (i) tillhandahålla kontaktuppgifter för den ansvariga personen eller (ii) vidarebefordra önskemålet direkt till den ansvariga personen. Ingen av dessa åtgärder vidtogs i det aktuella ärendet. Vidare påpekade ombudsmannen att syftet med öppenhetskravet är att göra det möjligt att bekräfta att principen om likabehandling av anbudsgivare har efterlevts och att underlätta granskning av anbudsförfarandenas opartiskhet och integritet. I samband med detta syftar skyldigheten att motivera beslut till att tillgodose behovet av att säkerställa en rimlig öppenhet i förfarandena för kontraktstilldelning¹³.

Ombudsmannen föreslog därför en vänskaplig förlikning som innebar att EUMC skulle ge tillräcklig information om jämförda poäng och tillräckliga förklaringar med avseende på det första anbudsförfarandets öppenhet eller alternativt erbjuda rimlig kompensation.

EUMC godtog ombudsmannens förslag till vänskaplig förlikning och den klagande uttryckte tacksamhet mot ombudsmannen för hans arbete och för att han tillhandahöll ett tillförlitligt skydd för öppenheten inom EU.

3.4 ÄRENDEN SOM AVSLUTATS MED EN KRITISK ANMÄRKNING FRÅN OMBUDSMANNEN

Europaparlamentet

Otillräcklig motivering och underlåtenhet att lämna information om betyget på ett muntligt prov

Sammanfattning av beslut i klagomål 1782/2004/OV (konfidentiellt) mot Europaparlamentet

Klaganden deltog i ett allmänt uttagningsprov som anordnades av Europaparlamentet, men informerades av parlamentet om att han bara hade fått 19/40 på det muntliga provet och att hans namn därför inte skulle stå på listan över reserver. Genom ett brev av den 11 mars 2004 ifrågasatte klaganden detta resultat. Han uppgav att han ansåg det vara obegripligt dåligt och bad om en omprövning av hans muntliga prov och om att hans namn skulle föras upp på listan över reserver. Han bad också om detaljerad information om sina delresultat och om vilken vikt som fästes vid delresultaten i de olika ämnen som ingick i det muntliga provet. Enligt klaganden skickade parlamentet ett vagt och otillräckligt motiverat svar den 25 mars 2004 som bara bekräftade hans resultat.

¹³

Se ärende C-92/00, *HI*, REG [2002] I-5553, stycke 46.

I juni 2004 vände sig klaganden till ombudsmannen och hävdade att parlamentets avdelning för uttagningsprov hade skickat ett vagt och otillräckligt motiverat svar på hans brev av den 11 mars 2004. Han krävde i) att hans resultat på det muntliga provet skulle omprövas och hans namn föras upp på listan över reserver, ii) att han skulle få a) en tydlig motivering av sina delresultat, b) detaljerad information om sina delresultat i det muntliga provet, c) information om vilken vikt som fästes vid delresultaten i de olika ämnen som ingick i det muntliga provet, d) information om det totala antalet sökande och deras resultat, och e) de korrekta svaren på alla frågor.

I sitt yttrande uppgav parlamentet att man i sitt brev av den 25 mars 2004 hade bekräftat klagandens resultat. Parlamentet påpekade att uttagningskommittén hade följt meddelandet om uttagningsprov och att inga oegentligheter hade konstaterats. Parlamentet påpekade också att det allmänna uttagningsprovet i fråga bara bestod av ett muntligt prov som syftade till att bedöma varje sökandes resultat i förhållande till övriga sökande. Parlamentet uppgav vidare att eftersom det bara hade fastställts ett övergripande resultat var det inte möjligt att skicka de "rätta" svaren på frågorna till klaganden eller ge honom detaljerad information om hans delresultat.

Ombudsmannen gjorde ytterligare undersökningar av flera delar av klagandens påståenden och kontrollerade även parlamentets akt rörande uttagningsprovet och bedömningen av klagandens muntliga prov. Under denna kontroll framkom att det, förutom en allmän mening i uttagningskommitténs slutrapport, saknades dokumentation av utvärderingen av de sökandes muntliga prov.

I sitt beslut konstaterade ombudsmannen att parlamentets underlåtenhet att ge en tillräcklig motivering i sitt svar på klagandens brev av den 11 mars 2004 utgjorde ett administrativt missförhållande. I en kritisk anmärkning påpekade ombudsmannen att det är särskilt viktigt i ett fall där det bara fastställdes ett övergripande resultat på ett enda muntligt prov att parlamentet ger ett tillfredsställande svar på en begäran om omprövning av detta resultat. När det gällde klagandens krav befanns det inte föreligga något administrativt missförhållande. Ombudsmannen framförde emellertid en ytterligare anmärkning i vilken han rekommenderade att parlamentet i fall som detta, där uttagningsprovet består av ett enda muntligt prov, bör uppmuntra uttagningskommittéerna att dokumentera sina bedömningar mer noggrant. Han menade vidare att detta inte skulle medföra någon orimlig extra arbetsbelastning i fall där antalet sökande som deltar i ett muntligt prov är begränsat.

Påstådd politisk inblandning i utnämningen av chefen för parlamentets informationskontor i en medlemsstat

Sammanfattning av beslut i klagomål 2825/2004/OV (konfidentiellt) mot Europaparlamentet

Klaganden sökte i november 2002 tjänsten som chef för parlamentets informationskontor i en medlemsstat. Ordföranden i uttagningskommittén informerade honom i februari 2003 om att han efter en jämförande granskning av de sökandes meriter inte var bland de sex bästa kandidaterna som skulle kallas till en intervju. Genom ett rekommenderat brev av den 19 februari 2003 framförde klaganden ett klagomål mot att hans ansökan hade avslagits och bad att den skulle omprövas. Han fick inget svar på sitt brev. Klaganden misstänkte att särskilt ett politiskt parti motsatte sig hans utnämning till tjänsten.

I september 2004 vände sig klaganden därför med sitt klagomål till ombudsmannen och hävdade att i) politiska partier hade lagt sig i tillsättningen av chefstjänsten på parlamentets informationskontor och att detta stred mot tjänsteföreskrifterna, och att ii) parlamentet hade underlåtit att svara på hans rekommenderade brev av den 19 februari 2003.

I sitt yttrande uppgav parlamentet att en oberoende uttagningskommitté hade tillsatts, och att de uttagningskriterier som kommittén hade antagit och tillämpat lika på alla sökande utgick från den detaljerade profil som beskrevs kungörelsen av den lediga tjänsten. I sina kommentarer om parlamentets yttrande uppgav klaganden att vissa ledamöter i Europaparlamentet från

medlemsstaten i fråga hade lagt sig i uttagningsförfarandet och att de verkade veta vilka som hade sökt tjänsten och hade sett deras ansökningar och meritförteckningar.

Ombudsmannen gjorde tre ytterligare undersökningar, i vilka parlamentet bland annat ombads förklara vilka åtgärder som hade vidtagits för att säkerställa ett opartiskt uttagningsförfarande och för att skydda de sökandes identitet och ansökningar mot insyn av andra personer än medlemmarna i uttagningskommittén. Ombudsmannen bad också parlamentet att kommentera klagandens påstående om att vissa ej namngivna ledamöter i Europaparlamentet hade försökt komma i direkt kontakt med parlamentets generalsekreterare för att påverka uttagningsförfarandet. I sina svar uppgav parlamentet att uttagningskommittén hade iakttagit sekretess i sitt arbete och att det inte fanns några bevis för att kommitténs medlemmar hade lämnat ut information om de sökande. Parlamentets talman slog också fast att han kunde garantera att generalsekreteraren inte hade lagt sig i uttagningskommitténs arbete eller att det hade förekommit försök att påverka generalsekreteraren.

I sitt beslut påpekade ombudsmannen för det första att påståendena om ledamöterna i Europaparlamentet ligger utanför hans mandat, eftersom de inte gäller en handling av en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan. Ombudsmannen tolkade klagandens första påstående som en antydning om att tjänstemän på parlamentet som deltog i uttagningsförfarandet hade låtit sig påverkas av parlamentsledamöter. I detta sammanhang noterade ombudsmannen att klaganden inte hade överlämnat några faktiska bevis för detta påstående och att ytterligare undersökningar inte hade kommit fram till några konkreta bevis som bekräftade klagandens misstankar. Ombudsmannen noterade också parlamentets otvetydiga uttalanden om att det inte hade förekommit någon inblandning i uttagningsförfarandet. När det gäller klagandens särskilda begäran om att en parlamentsledamots assistent skulle få lämna vittnesmål påpekade ombudsmannen att han enligt sina stadgar inte får ta emot vittnesmål från parlamentsledamöter eller deras assistenter och att det med tanke på parlamentets otvetydiga uttalanden, som bör betraktas som trovärdiga, hur som helst inte skulle vara lämpligt att på frivillig basis ta emot vittnesmål från berörda personer. På grundval av dessa överväganden konstaterade ombudsmannen att det inte hade slagits fast att "utomstående" hade kunnat eller hade lyckats påverka uttagningsförfarandet för tjänsten i fråga. Det befanns därför inte föreligga något administrativt missförhållande.

Ombudsmannen gjorde emellertid en kritisk anmärkning beträffande det andra påståendet om underlåtenhet att besvara klagandens rekommenderade brev av den 19 februari 2003. Parlamentet svarade på detta brev först den 12 oktober 2005, dvs. mer än två och ett halvt år efter det att ombudsmannen hade gjort parlamentet uppmärksam på dess underlåtenhet att svara.

Europeiska kommissionen

Orättvis registrering av företag i systemet för tidig varning

Sammanfattning av beslut i klagomål 2468/2004/OV (konfidentiellt) mot Europeiska kommissionen

Klaganden, ett företag, var engagerad i ett flertal projekt som finansierades av kommissionen. En domstol i Luxemburg utfärdade inom ramen för en handelstvist ett beslut om kvarstad mot en av företagets underleverantörer. När kommissionen informerades om detta beslut spärrade den alla utbetalningar till klaganden och registrerade företaget i sitt system för tidig varning (EWS – Early Warning System). Genom EWS uppmärksammas kommissionen på fall där en stödmottagare eller en potentiell stödmottagare har eller kan ha begått (allvarliga) administrativa fel eller till och med bedrägeri. När kommissionen informerades om att beslutet om kvarstad var begränsat till 50 000 euro beslutade den att kvarhålla detta belopp från de belopp som skulle betalas ut till klaganden. Klaganden förblev dock registrerad i EWS tills beslutet om kvarstad hävdes knappt ett år senare.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden att kommissionens beslut att (i) kvarhålla beloppet på 50 000 euro och (ii) registrera klaganden i EWS var orättvist, olagligt och ogrundat samt en överträdelse av den europeiska kodexen för god förvaltningssed. Klaganden krävde även att kommissionen skulle sprida en förklarande skrivelse till alla kommissionens tjänsteavdelningar i syfte att återupprätta företagets rykte. Enligt klaganden ledde företagets registrering i EWS till allvarliga problem beträffande tilldelningen av nya kontrakt från kommissionen, stora betalningsförseningar och irreparabel skada för dess rykte.

I sitt yttrande hävdade kommissionen att det var helt berättigat att 50 000 euro spärrades och att registreringen i EWS gjordes i enlighet med kommissionens interna regler.

Ombudsmannen genomförde ytterligare undersökningar samt en granskning av de relevanta handlingarna. När det gäller kommissionens beslut att kvarhålla beloppet på 50 000 euro från klaganden fann ombudsmannen att det inte förelåg något administrativt missförhållande eftersom kommissionen föreföll ha agerat i enlighet med lagstiftningen.

Ombudsmannen noterade att kommissionen hade låtit klaganden stå kvar i EWS-databasen även efter det att den hade informerats om att beslutet om kvarstad hade begränsats till 50 000 euro och efter det att den hade spärrat detta belopp. Ombudsmannen ansåg att de negativa effekter av denna registrering som klaganden påtalat framstod som trovärdiga. Under dessa omständigheter ansåg ombudsmannen att klagandens fortsatta registrering i EWS var orättvis och utgjorde ett administrativt missförhållande. Ombudsmannen ansåg följaktligen att det inte var nödvändigt att undersöka de andra påståendena.

Ombudsmannen kontaktade klaganden i avsikt att undersöka möjligheterna till en vänskaplig förlikning. Klaganden föredrog dock att få ombudsmannens slutliga beslut. Ombudsmannen avslutade därför ärendet med en kritisk anmärkning.

Läckor till pressen av namnen på de sökande till tjänsten som chef för representationen i Malta

Sammanfattning av beslutet i klagomål 452/2005/BU mot Europeiska kommissionen

En sökande till tjänsten som chef för representationen i Malta ingav ett klagomål mot kommissionen i samband med avslöjandet till och publiceringen i tre artiklar i lokalpressen av namnen på de sökande till tjänsten. I de tre artiklarna i pressen namngavs flera sökande till tjänsten, nio sökande som fanns med i slutlistan för intervju och tre kvinnliga sökande som fanns med i listan. Den klagande ansåg att de tre läckorna av de sökandes namn till pressen utgjorde trolöshet mot huvudman samt ett brott mot förordning 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter¹⁴.

I sitt yttrande om klagomålet informerade kommissionen ombudsmannen om att Europeiska datatillsynsmannen hade inlett undersökningar av den första läckan. På ombudsmannens begäran informerade datatillsynsmannen ombudsmannen om utfallet av undersökningarna. I sitt beslut hänvisade ombudsmannen till samförståndsavtalet mellan Europeiska ombudsmannen och Europeiska datatillsynsmannen av den 30 november 2006, i vilket följande anges: "Ingen av myndigheterna avser att inleda en undersökning om den andra myndigheten håller på att behandla eller har behandlat vad som i huvudsak är samma klagomål, såvida inte den klagande lägger fram nya avgörande bevis i ett ärende där den andra myndigheten redan har avslutat sin undersökning." Ombudsmannen ansåg därför att det inte skulle vara lämpligt för honom att fortsätta sin undersökning när det gällde den första läckan.

¹⁴

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter, EGT 2001 L 8, s. 1.

Ombudsmannen begärde dock att kommissionen skulle ge honom information om utfallet av kommissionens egna interna undersökningar när det gällde uppgifterna i den andra och tredje pressartikeln samt förse honom med förteckningar över de anställda och/eller tredje parter som kommissionen hade gett befogenhet att ha åtkomst till de personuppgifter som förekom i var och en av de tre pressartiklarna.

Kommissionen svarade att inga objektiva bevis hade hittats som skulle göra det möjligt att identifiera källan till de uppgifter som hade läckts. Kommissionen hävdade också att en fullständig förteckning över personer som hade åtkomst till de uppgifter som pressartiklarna byggde på inte kunde upprättas på grund av (i) det stora antalet mottagare av filen som innehöll ansökningarna till tjänsten, (ii) det stora antalet sekretariat och anställda som var involverade och (iii) det potentiella antalet personer med åtkomst till de elektroniska uppgifterna i fråga.

I sitt beslut fann ombudsmannen att kommissionens förmedling av konfidentiella personuppgifter till ett "stort antal mottagare" och "ett stort antal sekretariat och anställda som var involverade" samt att det i ett senare skede var omöjligt att upprätta en förteckning över personer med åtkomst till dessa personuppgifter rimligen borde ha ökat sannolikheten för att personuppgifter skulle läcka till obehöriga mottagare. Ombudsmannen gjorde därför en kritisk anmärkning om att en sådan situation inte var förenlig med kommissionens skyldigheter enligt förordning 45/2001 och utgjorde ett administrativt missförhållande.

Påstådd oberättigad sekretess kring en GJP-databas

Sammanfattning av beslut i klagomål 1693/2005/PB mot Europeiska kommissionen

För att få reda på vem som är mottagare av EU:s jordbruksstöd anhöll klaganden hos kommissionen om att få tillgång till de årliga räkenskapsrapporter som medlemsstaterna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens sänder till kommissionen i enlighet med förordning 2390/1999.

Kommissionen angav att den räkenskapsinformation som medlemsstaterna tillhandahåller kommissionen är konfidentiell i enlighet med förordning 2390/1999. Kommissionen angav också att rapporterna inte längre finns som "handlingar", eftersom innehållet har lagrats i en mycket stor databas (i förordning 1049/2001¹⁵ föreskrivs om allmänhetens tillgång till "handlingar", inte information).

I ett förslag till vänskaplig förlikning föreslog ombudsmannen att kommissionen skulle lämna den aktuella informationen till klaganden som ett tecken på god förvaltning. Detta avvisades.

I beslutet om att avsluta ärendet konstaterade ombudsmannen att kommissionen hade underlåtit att tillhandahålla giltiga skäl när den hänvisade till bestämmelsen om konfidentialitet i förordning 2390/1999. Kommissionen hade endast i allmänna ordalag hänvisat till de skyddade intressena och hade inte gett tillräckliga förklaringar om tillämpligheten av ett relevant undantag. Ombudsmannen konstaterade i detta sammanhang att den nya budgetförordningen¹⁶ och en politisk överenskommelse som nyligen ingåtts i rådet om en ny förordning som förpliktar medlemsstaterna att offentliggöra nationella förteckningar över förmånstagarna¹⁷ undergräver kommissionens argument om konfidentialitet.

När det gäller den omständigheten att rapporterna inte finns att tillgå som "handlingar" medgav kommissionen att det är problematiskt att generellt neka allmänheten tillgång till de mycket stora mängderna information i offentliga databaser. Resultat som kan fås fram genom "rutinoperationer" hanteras därför som "handlingar". Den information som klaganden begärt i detta fall kan emellertid

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

¹⁶ Artikel 53b.2 d i budgetförordningen i dess ändrade lydelse.

¹⁷ Se pressmeddelande från rådet (jordbruk och fiske) den 22–23 oktober 2007 (finns på adressen <http://www.eu2007.pt/NR/rdonlyres/948633D2-DCD5-4413-AFCD-86688D5161F3/0/96806.pdf>).

inte fås fram genom en "rutinoperation", utan skulle kräva en omfattande omprogrammering av databasen.

Ombudsmannen ansåg att kommissionens allmänna ståndpunkt när det gäller allmänhetens tillgång till information i databaser inte var tillfredsställande. Ombudsmannen avstod emellertid från att driva frågan vidare, och påpekade särskilt att detta är en ny, komplicerad lagstiftningsfråga av allmän karaktär som gemenskapslagstiftaren skulle kunna undersöka i samband med översynen av förordning 1049/2001. Ombudsmannen avslutade därför ärendet med en kritisk anmärkning. Ombudsmannen angav emellertid också att han skulle överväga att rådgöra med medlemmarna i Europeiska ombudsmannanätverket för att undersöka hur detta problem har hanterats på nationell nivå och skaffa information om bästa praxis. Resultaten av samrådet kommer att ställas till kommissionens förfogande och offentliggöras på ombudsmannens webbplats.

Vägran att bevilja tillgång till ett internt rådgivande dokument

Sammanfattning av beslut i klagomål 1844/2005/GG mot Europeiska kommissionen

En tysk journalist bad kommissionen om att få tillgång till ett dokument som dess avdelningar hade upprättat 1995 inför beslutet om att eventuellt inleda ett överträdelseförfarande mot Grekland beträffande byggandet av en ny flygplats i Spata. Kommissionen avslög denna begäran med hänvisning till att ett offentliggörande av dokumentet allvarligt skulle undergräva dess beslutsprocess. Journalisten ansåg att ett offentliggörande av dokumentet knappast skulle få sådana följder, eftersom det är nästan tio år gammalt. Han hävdade vidare att det fanns ett betydande allmänintresse för EU-finansieringen av projektet i fråga och att eventuella oegentligheter när det gäller projektet redan hade varit föremål för artiklar i större tidningar.

I sitt yttrande förklarade kommissionen att dokumentet innehöll bedömningar och utlåtanden från dess avdelningar och visade diskussionerna mellan dem. Kommissionen hänvisade till riktlinjer enligt vilka dokument som rör överträdelseförfaranden normalt offentliggörs när ett ärende är avslutat. Undantag från denna regel tillämpas restriktivt. Enligt kommissionens uppfattning skulle ett offentliggörande av dokumentet i fråga emellertid allvarligt påverka dess förmåga att utöva sina befogenheter när det gäller överträdelseförfaranden på ett effektivt sätt.

Efter en noggrann bedömning skickade ombudsmannen ett förslag till rekommendation till kommissionen med en begäran om att den skulle bevilja tillgång till dokumentet. Enligt ombudsmannens uppfattning var kommissionens tolkning av det relevanta undantaget från offentlighetsregeln så allmän att den tycktes beröva undantaget dess mening.

I sitt detaljerade yttrande vidhöll kommissionen att tillgång inte kunde beviljas. Kommissionen tillade att denna ståndpunkt uteslutande baserades på att informationen i dokumentet är känslig. I känsliga fall, till exempel fallet med flygplatsen i Spata, är det mycket viktigt att kommissionen kan få ocensurerade yttranden från sina avdelningar och är fri att inte följa deras rekommendationer. Enligt kommissionen skulle ett offentliggörande av dokumentet medföra att diskussionerna skulle sätta igång på nytt och kasta tvivel över lagligheten i dess beslut.

I sina kommentarer framhöll klaganden att om dokumentet var av så "explosiv" karaktär att ett offentliggörande kunde kasta tvivel över lagligheten i kommissionens beslut, var det uppenbart att intresset för ett offentliggörande vägde tyngre än alla andra intressen.

Ombudsmannen noterade att kommissionen först i sitt detaljerade yttrande hade redogjort för varför den hade vägrat tillgång till dokumentet i fråga, medan den i hanteringen av klagandens ansökan och i sitt yttrande bara hade hänvisat till skyddet av sin beslutsprocess i allmänna ordalag. Ombudsmannen ansåg därför att kommissionen hade underlåtit att hantera klagandens begäran på rätt sätt.

När det gäller dokumentets innehåll tackade ombudsmannen ja till kommissionens erbjudande om att få titta på det. Efter denna granskning slog han fast att han inte var övertygad om att ett offentliggörande av dokumentet skulle få de negativa följder som åberopats av kommissionen.

Ombudsmannen avslutade ärendet med en kritisk kommentar.

Oskälliga avtalsvillkor

Sammanfattning av beslut i klagomål 3008/2005/OV mot Europeiska kommissionen

De fyra klagandena var anställda som internationell civilpersonal inom ramen för Europeiska unionens polisuppdrag "Proxima" i Skopje i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien. När deras "Proxima I"-avtal löpte ut uppmanades de att underteckna "Proxima II"-avtal, som skulle träda i kraft följande dag. De klagande noterade påtagliga förändringar i de nya kontrakten i fråga om lön, socialförsäkringsavgifter, flyttbidrag och lönegradsplacering. Eftersom alternativet var att bli arbetslösa nästa dag undertecknade de kontrakten.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klagandena att de informerades om villkoren i de nya kontrakten alltför sent och att de tvingats underteckna kontrakten under påtryckningar. De klagande krävde i huvudsak även att de borde fortsätta att åtnjuta samma villkor som tidigare i fråga om lön, socialförsäkringsavgifter, flyttbidrag och lönegradsplacering.

I sitt yttrande förnekade kommissionen att de klagande hade varit utsatta för påtryckningar. När det gäller de klagandes krav ansåg kommissionen att de klagande genom att underteckna de nya kontrakten, som inte var förlängningar av de föregående kontrakten, hade godtagit villkoren i dessa.

Ombudsmannens ståndpunkt var att kommissionen hade underlåtit att i god tid informera de klagande om deras nya anställningsvillkor och att detta var ett administrativt missförhållande. Förseningen hade dock i sig inte inneburit att de klagande var utsatta för påtryckningar.

När det gäller de klagandes krav fann ombudsmannen inte något administrativt missförhållande, eftersom ett meddelande från kommissionen från augusti 2004 tillhandahöll en grundval enligt vilken "Proxima II"-avtal kunde innehålla andra villkor än de som tillämpades för "Proxima I"-avtal.

När det gäller de klagandes krav rörande socialförsäkringsavgifterna fann ombudsmannen att informationen till de klagande om deras socialförsäkringsskydd hade försenats ytterligare, och att de klagande på grund av denna försening hade fortsatt att betala in avgifter för sina privata försäkringar i onödan. Ombudsmannens sekretariat kontaktade de klagande i juni 2007 i avsikt att föreslå en vänskaplig förlikning med avseende på denna aspekt av ärendet. De klagande tillkännagav dock att de inte ville göra bruk av den möjligheten. Ombudsmannen avslutade därför ärendet. Beslutet om att avsluta ärendet innehöll två kritiska anmärkningar rörande det administrativa missförhållande som hade konstaterats.

Avslag på ansökan om tillgång till skriftväxling mellan kommissionen och Danmark

Sammanfattning av beslut i klagomål 3193/2005/TN mot Europeiska kommissionen

En dansk ledamot av Europaparlamentet begärde tillgång till viss skriftväxling mellan kommissionen och de danska myndigheterna. Kommissionen avslog ansökan med motiveringen att ett utlämnande av handlingarna skulle undergräva skyddet för syftet med utredningar (artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordning 1049/2001¹⁸) och allvarligt skulle undergräva institutionens beslutsförfarande, eftersom handlingarna avsåg en fråga där institutionen inte ännu hade fattat något beslut (artikel 4.3 första stycket i förordningen).

Medan ombudsmannens undersökning pågick gav kommissionen slutligen tillgång till de begärda handlingarna. Eftersom kommissionen emellertid föreföll att anse att det tidigare avslaget ändå

¹⁸

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

hade varit korrekt, ansåg ombudsmannen att det var lämpligt att överväga huruvida kommissionen hade varit berättigad att avslå klagandens ursprungliga ansökan om tillgång.

Kommissionen hävdade att skriftväxlingen utgjorde en del av kommissionens övervakningsförfarande för att kontrollera förenligheten med gemenskapsrätten, vilket kunde resultera i att ett förfarande inleddes mot Danmark för brott mot Euratomfördraget. Kommissionen betonade att frågan var politiskt känslig och påpekade att det hade varit för tidigt att lämna ut skriftväxlingen.

Ombudsmannen begärde att kommissionen skulle förklara bland annat vilket slag av utredning det rörde sig om som kunde motivera tillämpningen av artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordningen.

Kommissionen svarade att det i huvudsak gällde huruvida de danska myndigheterna skulle informera kommissionen om resultaten av övervakningen av radioaktivitet i miljön på Grönland, så att den kunde avgöra huruvida det var lämpligt att vidta åtgärder. Kommissionen påpekade att den ursprungligen hade begärt denna information under antagandet att Euratomfördraget var tillämpligt på Grönland, men att den därefter har insett att det inte är det. Kommissionen hävdade att när klaganden ansökte om tillgång var det fortfarande oklart huruvida kommissionen skulle fortsätta sina ansträngningar för att erhålla informationen från Danmark på frivillig grund.

Ombudsmannen påpekade att kommissionen när den behandlade ansökan om tillgång hade angett att övervakningen eventuellt kunde leda till ett fördragsbrottsförfarande enligt Euratomfördraget, trots att kommissionen vid den tidpunkt när ansökan lämnades in redan hade insett att Euratomfördraget inte är tillämpligt på Grönland. Ombudsmannen påpekade att kommissionen inte hade förklarat vilket (annat) slag av utredning inom dess behörighetsområde som den eventuellt höll på med. Ombudsmannen konstaterade därför att kommissionens ursprungliga vägran att bevilja tillgång till skriftväxlingen inte grundades på giltiga och tillräckliga skäl.

Påstådd orättvis behandling i anbudsförfarande

Sammanfattning av beslut i klagomål 3693/2005/ID (konfidentiellt) mot Europeiska kommissionen

Detta klagomål handlade om att klagandens anbud inte hade godkänts med hänvisning till ett anbudsmeddelande där det stod att "högst (...) sex ansökningar för samliga partier får lämnas in av en fysisk eller juridisk person (inbegripet juridiska personer som ingår i samma juridiska grupp), oavsett formen av deltagande (...)". Klaganden, som är en europeisk ekonomisk intressegruppering (EEIG) upprättad enligt förordning 2137/85¹⁹, hävdade att kommissionen felaktigt hade anklagat X, en medlem av grupperingen, för att lämna in ansökningar för sju partier.

Ombudsmannen började med att påpeka att det inte är hans sak att bedöma om anbud är tillåtliga eller att sätta sig över den berörda institutionens bedömning av om ett anbud uppfyller tillämpliga kriterier för tillåtlighet/berättigande. Han granskade därför om kommissionen hade anfört giltiga och tillräckliga skäl för sitt ifrågasatta beslut.

Ombudsmannen anmärkte vidare att enligt principen om likabehandling av anbudsgivare och den relevanta skyldigheten om öppenhet i anbudsförfarande måste tillåtlighets- och tilldelningskriterier i anbudsmeddelanden (eller liknande dokument) formuleras på ett sådant sätt att alla rimligt välinformerade och normalt noggranna anbudsgivare tolkar dem på samma sätt. När anbudet bedöms måste dessa kriterier dessutom tillämpas objektivt och enhetligt på alla anbudsgivare. I detta sammanhang är information som den upphandlande myndigheten gör allmänt tillgänglig för potentiella anbudsgivare beträffande tolkningen och tillämpningen av tillåtlighets- och tilldelningskriterier, eller av bestämmelser i gemenskapslagstiftningen som rimligen kan anses vara av betydelse för tillämpningen av dessa kriterier, särskilt viktig. Sådan information påverkar sannolikt

¹⁹

Rådets förordning (EEG) nr 2137/85 av den 25 juli 1985 om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG), EGT 1985 L 199, s. 1.

upprättandet och utformningen av anbuderna och är mycket relevant för det väsentliga gemenskapsintresset av att ge potentiella anbudsgivare möjlighet att konkurrera på lika villkor. När den upphandlande myndigheten granskar de anbud som har inkommit måste vederbörlig hänsyn därför tas till innehållet i sådan information, åtminstone i den mån dess riktighet eller lämplighet inte har ifrågasatts av en (potentiell) anbudsgivare eller inte uppenbart strider mot relevanta bestämmelser i anbudsmedelandet (eller liknande dokument) eller i gemenskapslagstiftningen.

I föreliggande fall fann ombudsmannen att kommissionen underlåtit att uppfylla dessa krav. Ombudsmannen fann också att kommissionen underlåtit att ge tillräckliga skäl för sitt ifrågasatta beslut, med hänsyn till vissa delar i dess meddelande om deltagande av EEIG i offentlig upphandling och program finansierade med allmänna medel, som klaganden åtminstone principiellt med rätta kunde utgå från vid utformningen av sina anbud. Med hänsyn till att de relevanta kontrakten hade tilldelats, undertecknats och för närvarande var i kraft, och att det ifrågasatta beslutet gällde anbudsförfarandets urvalsfas slog ombudsmannen fast att det inte vore berättigat att bifalla klagandens krav att det ifrågasatta beslutet borde upphävas och ansökningarna godkännas. Eftersom klaganden inte har framfört några andra krav avslutade ombudsmannen ärendet med en kritisk anmärkning.

Försening som hade kunnat undvikas vid behandling av ett klagomål om överträdelse

Sammanfattning av beslut i klagomål 962/2006/OV mot Europeiska kommissionen

I november 2002 och mars 2003 lämnade flera nederländska medborgare i kommunen Bellingwolde in överträdelseklagomål till Europeiska kommissionen. De påstod att de tyska myndigheterna hade brutit mot direktiv 85/337/EG²⁰ när de hade gett tillstånd till byggandet av en vindkraftpark i den tyska kommunen Rhede nära den nederländska gränsen. Klagandena ansåg att projektet hade en skadlig inverkan på miljön och att det saknades en miljökonsekvensbedömning. Kommissionen lovade flera gånger att anta ett beslut på grundval av klagomålen. I april 2006 hade klagandena emellertid fortfarande inte hört något från kommissionen. En av klagandena lämnade därför för allas räkning in ett klagomål mot kommissionen till ombudsmannen, där man påstod att förseningen hade kunnat undvikas.

I sitt yttrande sade kommissionen att den, i enlighet med kommissionens meddelande till Europaparlamentet och Europeiska ombudsmannen om klagandens ställning i ärenden om överträdelser av gemenskapsrätten²¹, hade inlett ett överträdelseförfarande mot Tyskland inom ett år efter det att klagomålen hade mottagits. Ärendet behandlades därefter skyndsamt till dess att de tyska myndigheternas svar på kommissionens motiverade yttrande inkom i juni 2004. Ett slutligt beslut i ärendet fattades först i juni 2006 på grund av de omfattande diskussioner som fördes inom kommissionen och den rättsliga frågans komplexitet.

Ombudsmannen konstaterade att fram till dess att det motiverade yttrandet sändes till de tyska myndigheterna den 1 april 2004 förefaller det inte ha förelegat någon omotiverad försening från kommissionens sida. Ombudsmannen påpekade emellertid att kommissionens beslut om att avsluta ärendet antogs först den 28 juni 2006, det vill säga nästan två år efter det att de tyska myndigheternas svar på det motiverade yttrandet hade inkommit. Ombudsmannen ansåg i detta sammanhang att kommissionens utrymme för skönsmässiga bedömningar när den behandlar överträdelseklagomål inte innebär att den allmänna principen att beslut ska fattas inom en rimlig tid inte behöver tillämpas. Ombudsmannen påpekade att kommissionen endast hade hänvisat till interna samråd. Han konstaterade att eftersom det saknas specifika förklaringar som kan motivera förseningen har kommissionen underlåtit att behandla klagomålen inom rimlig tid och han avslutade därför ärendet med en kritisk anmärkning.

²⁰ Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, EGT 1985 L 175, s. 40.

²¹ KOM(2002) 141 slutlig, EGT 2002 C 244, s. 5.

Kommissionens underlåtenhet att ordentligt utreda ett klagomål om påstått felaktigt införlivande av försäkringsförmedlingsdirektivet

Sammanfattning av beslut i klagomål 3543/2006/FOR mot Europeiska kommissionen

Ombudsmannen mottog ett klagomål mot kommissionen från en irländsk medborgare om kommissionens påstådda underlåtenhet att ordentligt utreda ett påstått felaktigt införlivande av direktiv 2002/92/EG (försäkringsförmedlingsdirektivet) i irländsk lagstiftning. Enligt klaganden måste säljare av försäkringar i Irland följa lagstiftning som utformats för att reglera försäljningen av investeringsprodukter. Vidare omfattas banker som också agerar försäkringsförmedlare inte av tillämpningen av reglerna om försäkringsförmedling, vilket är fel.

Kommissionen angav i sitt yttrande att försäkringsförmedlingsdirektivet antogs enligt principen om "minimal harmonisering". Medlemsstaterna har således haft rätt att fastställa närmare bestämmelser. Därför är det medlemsstaterna och inte kommissionen som är ansvariga för eventuell överdriven reglering. Kommissionen angav också att de irländska myndigheterna hade underrättat den om att en översyn av den irländska lagstiftningen var på gång i syfte att åtgärda detta problem. Enligt den information kommissionen erhållit från det irländska finansministeriet kommer banker som förmedlar försäkringsprodukter att omfattas av de reviderade reglernas tillämpningsområde. Kommissionen angav också att frågan om en eventuell överreglering kring förmedlare i Irland bör kunna lösas genom de reviderade reglerna.

I sitt beslut påpekade ombudsmannen för det första att kommissionen hade underlåtit att klassificera den första skrivelsen från klaganden som ett "klagomål". Med anledning av detta förfarandefel lämnade ombudsmannen en kritisk anmärkning.

Ombudsmannen påpekade också att klaganden och kommissionen och även de irländska myndigheterna nu var överens om att vissa aspekter av den lagstiftning genom vilken försäkringsförmedlingsdirektivet införlivats i irländsk lagstiftning inte är förenliga med direktivet. Framför allt förefaller det som om klaganden och kommissionen nu är eniga om att Irland felaktigt har utslutit bankerna från att omfattas av reglerna om försäkringsförmedling.

Ombudsmannen påpekade att de irländska myndigheterna gentemot kommissionen har åtagit sig att korrigera de fel som identifierats i den irländska lagstiftningen. Ombudsmannen ansåg att kommissionen är skyldig att kontrollera om Irland verkligen har antagit den lagstiftning som den förbundit sig att anta för att korrigera de felaktigheter som klaganden påpekat i den irländska lagstiftningen och som kommissionen medgett existerar. Om kommissionen underlåter att göra detta utgör det ett administrativt missförhållande. Ombudsmannen angav vidare att kommissionen senast den 26 januari 2008 bör fatta beslut om att utfärda en formell underrättelse till Irland eller ett motiverat beslut om att avsluta ärendet.

Allmänhetens tillgång till handlingar: otillräckliga skäl för förlängning av tidsfrist och försenad registrering av ansökningar

Sammanfattning av beslut i klagomål 3697/2006/PB mot Europeiska kommissionen

Klaganden hade i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001²² ansökt om tillgång till handlingar som fanns hos Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter. Hans ansökan behandlades av Europeiska kommissionen.

Klaganden undrade över den till synes ansenliga förseningen när det gäller registreringen av hans ansökan. Enligt förordning nr 1049/2001 börjar tidsfristen för besked angående en ansökan om tillgång till handlingar löpa den dag då ansökan registreras. Ombudsmannen fann att klaganden inte verkade vilja driva denna fråga vidare som ett specifikt påstående. Han gjorde dock en

²²

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

ytterligare anmärkning i vilken han konstaterade att den rättsliga skyldigheten att behandla ansökningar skyndsamt enligt hans mening innebär att kommissionen bör organisera sina administrativa tjänster på ett sådant sätt att det är säkerställt att registreringen normalt äger rum senast första arbetsdagen efter en ansökans mottagande.

Klaganden hade dessutom hävdade att administrativa missförhållanden förelåg när det gäller kommissionens förlängning av tidsfristen för besked angående hans ansökan. När det gäller denna fråga fann ombudsmannen att det förelåg administrativa missförhållanden och lämnade en kritisk anmärkning om standarden på de skäl som givits för kommissionens åtgärder.

När det gäller den andra kritiska anmärkningen noterade ombudsmannen att institutionerna, enligt förordning nr 1049/2001, är skyldiga att förse sökanden med "utförliga skäl" för att tidsfristen för besked angående en bekräftande ansökan förlängs. Vad som utgör sådana "utförliga" skäl kan variera från fall till fall. En i allmänna ordalag formulerad enkel hänvisning (som i detta ärende) till behovet att konsultera andra tjänsteavdelningar inom kommissionen kan inte anses uppfylla ovannämnda krav, eftersom den inte innehåller tillräckliga uppgifter för att det skall vara möjligt att pröva om förlängningen är skäligen motiverad. Sådana uppgifter kan särskilt utgöras av förklaringar till varför det är nödvändigt att konsultera andra specifika tjänsteavdelningar inom kommissionen, och varför den interna konsultationen inte kunde ha slutförts tidigare. I detta ärende motiverade kommissionen bara sin förlängning av tidsfristen på följande sätt: "för behandlingen av er ansökan måste vi konsultera andra tjänsteavdelningar inom kommissionen". Den här sortens uttalande utgjorde inte "utförliga skäl" i den mening som avses i förordning (EG) nr 1049/2001. Kommissionen underlät följaktligen att uppfylla det i lagstiftningen fastställda kravet. Dess underlåtenhet att göra detta innebar att ett administrativt missförhållande förelåg.

Underlåtenhet att tillämpa meddelandet om klagandens ställning

Sammanfattning av beslut i klagomål 446/2007/WP mot Europeiska kommissionen

En tysk advokat påstod att kommissionen hade underlåtit att vidta lämpliga åtgärder till följd av en skrivelse i vilken han hade begärt att kommissionen skulle inleda ett överträdelseförfarande mot Tyskland. Enligt honom har Tyskland brutit mot gemenskapsrätten, eftersom det är praktiskt taget omöjligt att väcka åtal mot tidigare eller nuvarande medlemmar av den tyska regeringen för brottsliga handlingar. Kommissionen hade svarat att den inte var behörig att ingripa i saken.

I den skrivelse till kommissionen genom vilken undersökningen inleddes påpekade ombudsmannen att kommissionens meddelande om klagandens ställning i ärenden om överträdelser av gemenskapsrätten²³ kan vara tillämpligt i detta fall. I meddelandet har kommissionen fastställt normer för sina kontakter med klagande som anser att åtgärder eller praxis i medlemsstaterna strider mot gemenskapsrätten.

I sitt yttrande hävdade kommissionen att meddelandet inte var tillämpligt, eftersom klagandens klagomål inte avsåg ett område där kommissionen kunde genomföra överträdelseförfaranden, utan föll inom området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (avdelning VI i EU-fördraget).

Ombudsmannen påpekade att det var tydligt att klaganden hade menat sin skrivelse som ett överträdelseklagomål. Han påpekade att punkt 3 andra stycket i meddelandet innehåller en uttömmande förteckning över vilka skrivelser som inte ska handläggas som klagomål, till exempel skrivelser som "innehåller grunder som uppenbart inte omfattas av gemenskapsrättens tillämpningsområde". I meddelandet anges att om kommissionen beslutar att inte registrera en

²³

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och Europeiska ombudsmannen om klagandens ställning i ärenden om överträdelser av gemenskapsrätten, EGT 2002 C 244, s. 5.

skrivelse som klagomål, ska den "meddela avsändaren detta i en skrivelse, med angivande av skälet eller skälen för detta (se punkt 3 andra stycket ovan)".

Ombudsmannen ansåg att kommissionens underlåtenhet att tillämpa meddelandet när den svarade klaganden innebar ett administrativt missförhållande och riktade en kritisk anmärkning till kommissionen. Emellertid ansåg ombudsmannen att klagandens klagomål verkligen föreföll innehålla "grunder som uppenbart inte omfattas av gemenskapsrättens tillämpningsområde". Framför allt hade klaganden inte förklarat på vilket sätt han ansåg att politikernas straffrättsliga ansvar är relaterat till någon av Tysklands skyldigheter enligt EG-fördraget. Ombudsmannen ansåg därför att kommissionen hade gjort rätt när den drog slutsatsen att den inte kunde utreda klagandens påståenden genom ett överträdelseförfarande.

Underlåtenhet att offentliggöra årsrapporten för 2005 om tillgång till handlingar

Sammanfattning av beslut i klagomål 668/2007/MHZ mot Europeiska kommissionen

Statewatch ingav ett klagomål till ombudsmannen om att kommissionen, i strid mot sin rättsliga skyldighet enligt artikel 17.1 i förordning 1049/2001²⁴, under 2006 hade underlåtit att offentliggöra sin årsrapport för 2005 om tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar. Enligt klaganden är det endast genom årsrapporten som medborgare kan hålla sig informerade om kommissionens svar på ansökningar om tillgång till handlingar. *Statewatch* yrkade att underlåtenheten att offentliggöra rapporten i tid var ett tydligt fall av administrativt missförhållande.

I sitt yttrande slog kommissionen fast att den var väl medveten om sin skyldighet att offentliggöra en årsrapport. Utarbetandet av rapporten hade emellertid försenats till följd av en kraftig personalomsättning inom den avdelning som handlägger frågor som rör tillgång till handlingar. Dessutom hade man varit tvungen att prioritera lanseringen av det offentliga samrådet om granskningen av förordningen om tillgång till handlingar.

Enligt ombudsmannens åsikt var de skäl som kommissionen lade fram för att förklara sin underlåtenhet inte övertygande. Han konstaterade att kommissionens underlåtenhet att offentliggöra årsrapporten för 2005 före utgången av 2006 utgjorde ett fall av administrativt missförhållande och lämnade en kritisk anmärkning. Ombudsmannen underströk att medborgare knappast kan lita på institutionerna om dessa inte kan iakttä de tidsfrister de själva fastställer.

Ombudsmannen lämnade ytterligare en anmärkning i vilken han påpekade att offentliggörandet av rapporter är en avgörande mekanism för ansvarigheten inför, och kommunikationen med, europeiska medborgare. Ombudsmannen uppmanade vidare kommissionen att föregå med gott exempel för de många nya gemenskapsbyråer som nyligen har inrättats, genom att i framtiden se till att prioritera att rapporter offentliggörs i tid.

I september 2007 offentliggjorde kommissionen slutligen rapporten i fråga och ombudsmannen avslutade därför ärendet.

²⁴

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal

Ifrågasättande av den obligatoriska onlineregistreringen och informationssystemet för uttagningsprov

Sammanfattning av beslut i klagomål 3346/2004/ELB mot Europeiska gemenskapernas byrå för rekrytering av personal (EPSO)

EPSO införde ett system där sökande i allmänna uttagningsprov måste registrera sig och kommunicera med EPSO online. Klaganden ifrågasatte detta system. Hans huvudargument var att detta krav är diskriminerande, eftersom Internetpenetreringen är begränsad i vissa medlemsstater och det är svårt att få tillgång till Internet i landsbygdsområden. EPSO tillbakavisade klagandens påståenden genom att framför allt hänvisa till skälen för införandet av detta system.

Ombudsmannen konstaterade först att principen om likabehandling av sökande eller potentiella sökande i uttagningsförfaranden är en grundläggande princip som är bindande för gemenskapens institutioner och organ. Ombudsmannen fann att det berörda kravet i princip inte är diskriminerande och orättvist på grundval av i) statistik om Internetanvändning och Internettillgång som har lämnats av parterna eller hämtats från Eurostats webbplats, ii) att det inte fanns några bevis för att ett betydande antal personer som är intresserade av att ansöka till EPSO och som deltar i EPSO:s uttagningsprov har förhindrats göra detta på grund av att de haft begränsad tillgång till Internet, iii) att det är allmänt känt att tillgången till Internet ständigt ökar, iv) EPSO:s skäl för att införa systemet, nämligen ökad öppenhet och bättre tillgång till information.

Ombudsmannen uteslöt emellertid inte möjligheten att sökande och potentiella sökande i vissa fall kan ha betydande och objektivt berättigade svårigheter att ansöka till EPSO eller att kommunicera med EPSO via Internet. I sådana fall innebär den tidigare nämnda principen om icke-diskriminering att EPSO måste göra ett undantag från kravet på onlineregistrering och kommunikation. Ombudsmannen fann därför att EPSO:s underlåtenhet att göra detta utgjorde ett administrativt missförhållande och skickade ett förslag till rekommendation om detta till EPSO. På grundval av en relevant analys föreslog han också att EPSO kan kräva att en begäran om undantag ska styrkas med sådana bevis som den berörda personen under dessa omständigheter rimligen kan förväntas kunna lägga fram.

EPSO godtog inte förslaget till rekommendation och hänvisade i detta sammanhang till argument som ombudsmannen inte fann övertygande. Han noterade bland annat att administrativ bekvämlighet, i den meningen att man ville undvika svårigheter att utifrån hans relevanta analys i förslaget till rekommendation rättvist och opartiskt bedöma relevanta ansökningar om undantag, inte är tillräckligt för att rättfärdiga överträdelser av principen om likabehandling av sökande eller potentiella sökande. Ombudsmannen vidhöll därför sin tidigare nämnda slutsats om administrativt missförhållande och avslutade ärendet med en kritisk kommentar.

Språkkrav på sökande vid allmänna uttagningsprov

Sammanfattning av beslut i klagomål 3114/2005/MHZ mot Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO)

Klagomålet gällde språkordningen för uttagningsproven efter utvidgningen den 1 maj 2004, när tio nya medlemsstater anslöt sig till unionen.

Kort före utvidgningen antogs en förordning som innebär ett tillfälligt undantag från de normala bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna genom att tillåta att medborgare i de nya medlemsstaterna²⁵

²⁵

Rådets förordning (EG, Euratom) nr 401/2004 av den 23 februari 2004 om särskilda och temporära åtgärder för rekrytering av tjänstemän till Europeiska gemenskaperna i samband med Cyperns, Estlands, Lettlands, Litauens, Maltas, Polens, Slovakiens, Sloveniens, Tjeckiens och Ungerns anslutning, EUT 2004 L 67, s. 1.

rekryteras till lediga tjänster. Enligt förordningen ska också uttagningsprov fortsätta hållas till och med 2010 för rekrytering av tjänstemän vars huvudspråk är ett av de elva språken i de gamla medlemsstaterna.

EPSO anordnade sedan två uppsättningar uttagningsprov.

Den första uppsättningen var begränsad till medborgare i de nya medlemsstaterna. De sökande måste ha ett av de tio språken i de nya medlemsstaterna som sitt huvudspråk. De måste också visa att de hade tillfredsställande kunskaper i ett av de elva språken i de gamla medlemsstaterna. Vidare måste de delta i tester i engelska, franska eller tyska.

Den andra uppsättningen uttagningsprov var öppen för medborgare i alla 25 medlemsstaterna. De sökande måste ha ett av de elva språken i de gamla medlemsstaterna som huvudspråk och visa tillräckliga kunskaper i ytterligare ett av dessa elva språk. De behövde dock inte visa kunskaper i engelska, franska eller tyska.

Enligt klagomål från en sammanslutning av utexaminerade från Polens nationella skola för offentlig förvaltning, Association of Graduates of the Polish National School of Public Administration, innebar detta sätt att anordna uttagningsproven att EPSO diskriminerade medborgare i de nya medlemsstaterna.

I sitt yttrande intog EPSO ståndpunkten att varje uttagningsprov har sina egna syften och att man därför inte kan jämföra ett meddelande om uttagningsprov med ett annat meddelande om uttagningsprov och hävda att det föreligger diskriminering eller orättvis behandling. EPSO angav också förordning 401/2004 ("förordningen") som rättslig grund för uttagningsproven i fråga.

Ombudsmannen bad EPSO förklara varför bara de elva "gamla" språken var godtagbara som andraspråk och varför kunskaper i engelska, franska eller tyska krävdes endast för sökande från nya medlemsstater. Som svar angav EPSO att kunskaper i ett av de elva språken "passade bättre med verkligheten inom institutionernas administrativa organisation under övergångsperioden", och att "det inte finns någon skyldighet att ta hänsyn till den enorma mångfald av individuella val som sökandena skulle kunna göra när de väljer andraspråk".

Ombudsmannen inledde sin analys av ärendet med en hänvisning till artikel 12 i EG-fördraget, som förbjuder diskriminering på grund av nationalitet, och gemenskapsdomstolarnas rättspraxis gällande principen om icke-diskriminering.

Han påpekade att lagstiftning måste tolkas i ljuset av dessa rättsprinciper och att språkkraven för anställning kan utgöra en indirekt diskriminering på grund av nationalitet om dessa inte är motiverade.

Ombudsmannen ansåg att kraven när det gäller huvudspråken för uttagningsproven var tillåtna enligt förordningen. Däremot anges inget om andraspråk i förordningen och inte heller att kunskaper i engelska, franska eller tyska krävs.

Det kan i princip finnas övertygande skäl till att kunskaper i specifika gemenskapsspråk skulle kunna vara nödvändiga för att en framtida tjänsteman ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, men EPSO hade inte på ett adekvat sätt förklarat varför endast de elva gamla språken var godtagbara som andraspråk.

Ombudsmannen godtog också att det kan vara motiverat att kräva kunskaper i specifika språk för att säkerställa en effektiv intern kommunikation. EPSO hade dock inte förklarat varför det ansågs oundgängligt att sökande från de nya medlemsstaterna kunde engelska, franska eller tyska medan det inte ansågs nödvändigt för sökande i den andra uppsättningen uttagningsprov att visa kunskaper i något av dessa språk, trots att de båda grupperna av sökande i allt väsentligt skulle utföra samma funktioner.

Ombudsmannen fann därför att EPSO i detta hänseende hade åsidosatt principen om icke-diskriminering och gjorde en kritisk anmärkning.

Europeiska investeringsbanken

Underlåtenhet att säkerställa efterlevnad av gemenskapslagstiftningen för ett flodåterställningsprojekt

Sammanfattning av beslut i klagomål 1807/2006/MHZ mot Europeiska investeringsbanken (EIB)

Två polska icke-statliga miljöorganisationer vände sig till ombudsmannen med ett klagomål på att EIB i strid med sin "miljödeklaration" inte säkerställde efterlevnaden av miljökonsekvensdirektivet vid ett flodåterställningsprojekt 2001. De klagande hävdade också att EIB inte iakttog vederbörlig omsorg vid övervakningsuppdraget i oktober 2004 i Polen och krävde att EIB skulle säkerställa att alla projekt som banken godkänner för finansiering i icke-medlemsstater följer direktivet. Slutligen invände de klagande mot att EIB hade vägrat tillgång till projektets finansieringsavtal och relaterade dokument.

I sitt yttrande intog EIB ståndpunkten att på grundval av (i) dess bedömning av de relevanta rapporter som hade skickats av polska myndigheter och (ii) dess övervakningsbesök till Polen, bland annat i samband med övervakningsuppdraget 2004, var de relevanta förfaranden som hade tillämpats av de polska myndigheterna godtagbara. EIB vägrade tillgång till finansieringsavtalet och gjorde gällande att finansieringsavtal principiellt omfattas av tystnadsplikten. Under undersökningens gång lämnade banken dock ut de relaterade dokumenten.

Ombudsmannen kom till slutsatsen att EIB hade underlåtit att reagera på relevanta polska rapporter som verkade tyda på att polska myndigheter inte tog hänsyn till det relevanta förfarande som enligt direktivet krävdes för projektet. Detta tillvägagångssätt föreföll strida mot domstolens tolkning av direktivet²⁶. Ombudsmannen drog slutsatsen att detta utgjorde ett administrativt missförhållande och gjorde en kritisk anmärkning. När det gäller påståendena om övervakningsuppdraget i Polen 2004 ansåg ombudsmannen dock att ingen ytterligare undersökning var motiverad, med tanke på att EIB verkade ha gjort en rimlig uppföljning av klagomålen från olika icke-statliga organisationer under detta uppdrag. Ombudsmannen drog samma slutsatser när det gällde de klagandes krav, eftersom EIB verkade ha vidtagit vissa åtgärder för att förbättra sitt förfarande och sprida bästa EU-praxis.

När det gäller tillgången till finansieringsavtalet drog ombudsmannen utifrån ett tidigare beslut slutsatsen att det var rimligt att godta att EIB inom ramen för sitt uppdrag som bank hade skyldighet att iaktta tystnadsplikten. Han noterade också att EIB under undersökningens gång hade lämnat ut de övriga dokumenten. Därför var ingen ytterligare undersökning motiverad när det gällde tillgången till dokumenten.

Ombudsmannen gjorde ytterligare en anmärkning om att de klagande hade spelat en viktig roll genom att fästa EIB:s uppmärksamhet på relevant information som banken tidigare inte hade känt till. Han påpekade vidare att han utgick ifrån att banken i framtiden skulle fortsätta samarbeta på ett konstruktivt sätt med icke-statliga organisationer i olika medlemsstater och också utanför EU.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning

Begäran om tillgång till en lista skapar en "oproportionerligt tung börda"

Sammanfattning av beslut i klagomål 2350/2005/GG mot Europeiska bedrägeribekämpningsbyrån

En tysk journalist lämnade in en begäran till Europeiska bedrägeribekämpningsbyrån (OLAF) om tillgång till en fullständig lista över OLAF:s korrespondens med den tyska förbundsregeringen

²⁶

C-72/95 Kraaijeveld [1996] REG I-5403, stycke 32 och 49.

och de tyska delstatsregeringarna under åren 2000 till 2004. Han grundade sin begäran på artikel 11 i förordning 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar²⁷. OLAF svarade att det inte fanns någon sådan lista och att det skulle medföra en oproportionerligt tung börda för personalen att sammanställa en. OLAF erbjöd sig att hjälpa till så mycket som möjligt om klaganden begränsade sin begäran, något som klaganden emellertid vägrade att göra.

Under ombudsmannens undersökning höll OLAF fast vid sin ståndpunkt. OLAF hävdade att klagandens begäran skulle kräva en granskning av omkring 8 000 handlingar. De flesta av OLAF:s avdelningschefer skulle vara tvungna att delta i arbetet för att granska den korrespondens som omfattades av deras respektive ansvarsområde. Dessutom skulle en tysk jurist och den dataskyddsansvarige vara tvungna att säkerställa att kraven avseende skydd av uppgifter uppfylldes. Enligt OLAF skulle detta innebära att byråns begränsade personalresurser skulle tappa fokus från sin huvuduppgift att förhindra och upptäcka bedrägerier. Som ett bevis på sin goda vilja överlämnade emellertid OLAF en lista till klaganden som omfattade den relevanta korrespondens som hade utväxlats under de sista tre månaderna 2004.

Ombudsmannen konstaterade att OLAF inte förnekade klagandens rättighet att få tillgång till information av det slag han begärde, utan endast hävdade att det skulle krävas en oproportionerlig arbetsinsats för att sammanställa informationen. Ombudsmannen erinrade om att enligt gemenskapsdomstolarnas rättspraxis kan en begäran om tillgång till handlingar endast avslås om exceptionella omständigheter föreligger. Enligt ombudsmannens åsikt var denna rättspraxis även relevant i det aktuella ärendet. Ombudsmannen var inte övertygad om att det skulle krävas en oproportionerlig arbetsinsats från OLAF:s sida för att bifalla klagandens begäran. Endast omkring en femtedel av handlingarna på den lista som OLAF hade överlämnat var relevanta. Det totala antalet berörda handlingar föreföll därför vara mindre än vad OLAF uppgett. Ombudsmannen godtog att den återstående listan fortfarande var mycket lång och att det därför sannolikt skulle krävas ett omfattande arbete för att försäkra sig om att den inte innehöll konfidentiella uppgifter. Ombudsmannen drog emellertid slutsatsen, med beaktande av de uppgifter som skulle behöva kontrolleras i detta syfte, att OLAF inte hade bevisat att detta arbete innebar en oproportionerligt stor arbetsinsats.

Ombudsmannen påpekade att om medborgare skall kunna utnyttja sina rättigheter enligt förordning 1049/2001 måste de känna till vilka handlingar som finns hos den berörda förvaltningen. Ombudsmannen ansåg att så länge det inte finns något lättåtkomligt register eller så länge detta register inte är tillräckligt komplett måste EU:s institutioner vara beredda att förse medborgare med ad hoc-listor, även om sammanställandet av dessa medför en avsevärd arbetsbelastning.

Eftersom OLAF avvisade ombudsmannens förslag till vänskaplig förlikning i detta ärende och därefter hans förslag till rekommendation, avslutade ombudsmannen ärendet med kritiska anmärkningar med avseende på både de procedurmässiga och materiella aspekterna.

²⁷

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

3.5 FÖRSLAG TILL REKOMMENDATIONER SOM GODTAGITS AV INSTITUTIONEN

Europeiska kommissionen

Publicering av felaktiga och vilseledande uppgifter om flygpassagerares rättigheter

Sammanfattning av beslut i klagomål 1475/2005/(IP)GG och 1476/2005/(BB)GG mot Europeiska kommissionen

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 som fastställer gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och upphäver förordning (EEG) nr 295/91²⁸ trädde i kraft den 17 februari 2005. För att informera passagerarna om deras nya rättigheter enligt förordning 261/2004 sammanställde och publicerade kommissionen en broschyr, en affisch och ett faktablad. Kommissionen producerade också en kort videopresentation och utfärdade ett pressmeddelande för att markera att förordningen hade trätt i kraft. Allt detta material gjordes också tillgängligt på kommissionens webbplats.

Två flygbolagsorganisationer — European Regions Airlines Association (ERA) och International Air Carrier Association (IACA) — ansåg att det material som publicerades av kommissionen innehöll felaktiga och vilseledande uppgifter.

Efter att kommissionen hade förkastat lejonparten av deras invändningar vände sig de båda organisationerna till ombudsmannen.

Båda organisationerna hävdade att de uppgifter om passagerarnas rättigheter enligt förordning 261/2004 som kommissionen hade publicerat i sin affisch, sin broschyr och sitt faktablad samt tagit med i sin videopresentation innehöll felaktiga och vilseledande påståenden. De klagande begärde att kommissionen skulle dra tillbaka dessa påståenden.

Det klagomål som lämnades in av ERA omfattade ytterligare frågor (påstådd underlåtenhet att agera rättvist och rimligt och att vara serviceinriktad, tillgänglig och hjälpsam, påstådd underlåtenhet att besvara brev inom rimlig tid samt en begäran om en ursäkt).

Efter en noggrann undersökning drog ombudsmannen slutsatsen att ett antal av de påståenden som kritiserades av de klagande faktiskt var felaktiga eller vilseledande. Ombudsmannen riktade i båda fallen ett förslag till rekommendation till kommissionen om att korrigera dessa påståenden. I det förslag till rekommendation som gällde klagomålet från ERA uppmanades kommissionen att även be den klagande om ursäkt.

I sitt detaljerade yttrande informerade kommissionen ombudsmannen om att man hade noterat hans förslag till rekommendation och att broschyren, affischen, faktabladet och videopresentationen i fråga hade tagits bort från kommissionens webbplats. Kommissionen påpekade vidare att ny information skulle tas fram och att det nya informationsmaterialet hade skickats till berörda parter, bland annat de klagande, för kommentarer.

Ärende 1476/2005/(BB)GG

I sina kommentarer uttryckte IACA tillfredsställelse med att kommissionen som en följd av ombudsmannens förslag till rekommendation hade tagit bort de vilseledande uppgifterna om

²⁸

EUT 2004 L 46, s. 1.

passagerares rättigheter från sin webbplats. IACA betonade att man var nöjda med förfarandet som hade föregått publiceringen av kommissionens nya affisch den 4 april 2007.

Mot denna bakgrund ansåg ombudsmannen att kommissionen på ett tillfredsställande sätt hade genomfört den rekommendation som gjorts i detta ärende.

Ärende 1475/2005/(IP)GG

I sina kommentarer välkomnade ERA de åtgärder som hade vidtagits av kommissionen och tillade att kommissionen hade godtagit alla ERA:s kommentarer till det nya informationsmaterialet. ERA ansåg dock att tre frågor fortfarande inte hade behandlats: (i) Eftersom den gamla versionen av affischen fortfarande satt uppe på många flygplatser inom EU begärde ERA att ombudsmannen skulle utfärda en specifik rekommendation om att kommissionen skulle uppmana flygplatserna att ta bort dessa affischer. (ii) Ombudsmannen borde dessutom begära att kommissionen åtar sig att rådgöra med flygbolagsorganisationerna och ta hänsyn till deras kommentarer innan de ändrar den nya affischen eller tar fram nytt material. (iii) Kommissionen hade inte bett den klagande om ursäkt och hade inte tagit upp denna del av förslaget till rekommendation i sitt detaljerade yttrande. Ombudsmannen ombads följa upp denna fråga.

När det gäller den första frågan (som även hade nämnts av IACA) noterade ombudsmannen att han litade på att kommissionen skulle vidta nödvändiga åtgärder i denna riktning när frågan en gång hade kommit upp genom detta beslut. Ombudsmannen uppmanade dock kommissionen att rapportera till honom i denna fråga senast den 31 juli 2007.

När det gäller den andra frågan ansåg ombudsmannen att det inte skulle vara rimligt att utvidga sin undersökning till denna ytterligare begäran i detta sena skede av undersökningen. Den klagande har full frihet att lämna in ett nytt klagomål i denna fråga efter att först ha kontaktat kommissionen på vederbörligt vis.

När det gäller den tredje frågan beklagade ombudsmannen den ståndpunkt kommissionen hade tagit i detta avseende. Ombudsmannen upprepade att kommissionen borde ha bett om ursäkt i föreliggande ärende. Han ansåg dock inte att det skulle vara rimligt att göra en särskild rapport till Europaparlamentet i detta ärende. Ombudsmannen avslutade därför ärendet men gjorde en kritisk anmärkning.

Återkrav av belopp som felaktigt utbetalats till en tidigare tjänstemans arvtagare

Sammanfattning av beslut i klagomål 1617/2005/(BB)JF mot Europeiska kommissionen

Klaganden var ensam arvtagare till en tjänsteman som tidigare var anställd av kommissionen och som avled i november 1998. I maj 2003 bad kommissionen klaganden att återbetala sin fars pension som felaktigt betalats ut för december 1998. Trots att klaganden först gick med på att återbetala beloppet enligt en avbetalningsplan på tolv månader, hävdade han senare att det vore orättvist av kommissionen att stå fast vid återkravet. Han hävdade att han handlat i god tro och att han inte varit medveten om beloppen på det aktuella bankkontot på grund av tragiska omständigheter, dvs. flera dödsfall på kort tid. Klaganden hävdade att kommissionen borde upphäva sagda beslut om återkrav.

I sitt yttrande om klagomålet ansåg kommissionen att den felaktiga utbetalningen uppenbarligen varit av sådan storlek att klaganden inte kunde ha varit omedveten om den om han visat prov på normal omsorg. Kommissionen ansåg också att han inte kunde åberopa god tro eftersom han inte följde den avbetalningsplan som upprättats på hans egen begäran.

I sina kommentarer förklarade klaganden att han ändrat uppfattning om återkravet efter att han informerats om tillsättningsmyndighetens befogenheter att efterskänka en skuld i enlighet med artikel 85 i tjänsteföreskrifterna för anställda. Han betonade att han levde på arbetslöshetsunderstöd och att han skulle ha uppskattat om kommissionen haft en humanare och mindre rigid inställning till hans ärende.

I sitt förslag till vänskaplig förlikning påpekade ombudsmannen att den aktuella betalningen utan grund var resultatet av att kommissionen begått ett misstag. Ombudsmannen tillstod att kommissionen för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen har en plikt att återkräva belopp som felaktigt utbetalats. Han påpekade emellertid också att de offentliga myndigheter som ansvarar för skatter och bidrag i vissa medlemsstater i samråd med respektive nationell ombudsman har antagit en policy som innebär att betalningar utan grund som är resultatet av tjänstemäns misstag inte återkrävs såvida det inte är rättvist och rimligt att göra detta. I detta hänseende betonade ombudsmannen att myndigheterna kan godta exceptionella omständigheter såsom dödsfall som rimlig förklaring till en förmånstagares underlåtenhet att kontrollera att betalningar till bankkonton är korrekta. Med hänsyn till de exceptionella omständigheterna i detta ärende uppmanade ombudsmannen därför kommissionen att överväga om det vore rättvist och rimligt att upphäva beslutet om återkrav, eller påtagligt minska det återkrävda beloppet.

I sitt svar vidhöll kommissionen att den hade handlat i enlighet med relevanta rättsliga bestämmelser. Kommissionen erkände att betalningen utan grund var resultatet av ett fel från dess sida, men förklarade att felet uppstått på grund av att december var den månad då den årliga justeringen av pensionen ägde rum. Den måste alltså fortfarande betala den årliga justeringen av pensionen för klagandens far till dödsboet för perioden mellan juli och november 1998.

Ombudsmannen noterade att några av de många betalningar som gjorts till klagandens fars dödsbo i december 1998 hade skett i vederbörlig ordning medan andra inte hade skett i vederbörlig ordning. Mot bakgrund av detta kunde ombudsmannen inte stödja argumentet att den felaktiga betalningen uppenbarligen var av sådan karaktär att klaganden inte kunde ha varit omedveten om den. Ombudsmannen framhöll att det i föreliggande fall handlade om en person som varken var anställd eller tjänsteman och som därför inte kunde förutsättas ta det särskilda ansvar som krävs av tjänstemän och anställda när det gäller betalningar som görs till dem. Mot bakgrund av detta utfärdade ombudsmannen ett förslag till rekommendation till kommissionen om att överväga om det, förutom att vara rättvist och rimligt, kunde överensstämma med tillämpliga regler att upphäva beslutet om återkrav.

I sitt svar uppgav kommissionen att den med hänsyn till den betydelse ombudsmannen fäst vid föreliggande fall hade beslutat att godta ombudsmannens rekommendation och som ett undantag upphäva beslutet om återkrav.

I sitt beslut välkomnade ombudsmannen kommissionens svar och framhöll betydelsen av kommissionens positiva inställning i föreliggande fall för att infria medborgarnas förväntningar på ett humanare EU.

3.6 ÄRENDE SOM AVSLUTATS AV ANDRA ORSAKER

Europaparlamentet

Vägran att anordna nytt skriftligt prov för sökande som födde barn en dag före provet

Sammanfattning av beslut i klagomål 3278/2004/ELB mot Europaparlamentet

Klaganden anmälde sig till ett internt uttagningsprov som anordnades av parlamentet. Hon meddelade att hon var gravid och att beräknat förlossningsdatum var den 17 juni 2004. Hon kallades till provet som ägde rum den 2 juli 2004 och födde barn dagen före. Samma dag som klaganden födde barn informerade hon parlamentet om att hon inte skulle kunna närvara vid provet och bad att få göra det vid ett senare datum. Parlamentet vägrade. I sitt klagomål hävdade klaganden att denna vägran var diskriminerande.

Efter ett relevant förslag till vänskaplig förlikning och ett förslag till rekommendation från ombudsmannen konstaterade denne att den ifrågasatta vägran inte tycktes ge en rättvis avvägning mellan de konkurrerande intressena. Efter att ha erinrat om de grundläggande principerna om icke-diskriminering på grund av kön och om respekten för privatlivet och familjelivet påpekade ombudsmannen att när det gäller klassificering enligt kön, eller klassificering som innebär en kränkning av en grundläggande rättighet, måste den som försvarar den ifrågasatta klassificeringen visa att klassificeringen överensstämmer med ett legitimt mål av allmänt intresse och att de tillämpade åtgärderna står i proportion till detta mål. Ombudsmannen fann att det ifrågasatta beslutet *de facto* innebar könsdiskriminering och att detta kan göra utövandet av den grundläggande rätten till fortplantning mindre lockande för kvinnliga sökande och därmed innebära en verklig och påtaglig kränkning av deras rätt till respekt för privatlivet. Därför måste parlamentet försvara sitt ifrågasatta beslut.

När det gäller parlamentets hänvisning till principen om likabehandling och det relevanta kravet att alla sökande skall göra det skriftliga provet samma datum ansåg ombudsmannen att detta var ett legitimt mål av allmänt intresse och att strävandet efter detta skulle kunna motivera det ifrågasatta beslutet, men att det inte i sig gjorde det. Parlamentet, som erkände att provet kunde ha anordnats vid ett senare datum, visade inte att proportionalitetsprincipen uppfylldes. Enligt denna princip krävs det en rättvis avvägning mellan de konkurrerande principerna och intressena. Framför allt visade parlamentet inte att man vid fastställandet av datum för provet mot bakgrund av mål 130/75, *Prais mot rådet*²⁹, tog hänsyn till den information klaganden hade lämnat om beräknat förlossningsdatum. I detta sammanhang tycks parlamentet inte ha tagit vederbörlig hänsyn till den osäkerhet som är förbunden med fastställandet av förlossningsdatum, den förlösta kvinnans fysiska tillstånd efter förlossningen och den tid hon behövde för att återhämta sig och kunna delta i uttagningsprovet.

Ombudsmannen slog därför fast att den ifrågasatta vägran inte var välgrundad. Eftersom klaganden emellertid dragit tillbaka sitt krav, och mot bakgrund av att parlamentet åtagit sig att se över villkoren för deltagande i framtida uttagningsprov för kvinnor som nyligen har fött barn och policyn om fastställandet av datum för prov för gravida sökande, beslöt ombudsmannen att inte driva ärendet vidare. Han välkomnade även parlamentets åtagande att se över villkoren för ammande kvinnors deltagande i uttagningsprov och bad parlamentet säkerställa att de relevanta reglerna bygger på en noggrann och rättvis avvägning mellan de aktuella konkurrerande intressena och principerna, inklusive principen om likabehandling av alla sökande.

Europeiska kommissionen

Sjukförsäkringsskydd för tidigare makar inom ramen för det gemensamma sjukförsäkringssystemet

Sammanfattning av beslut i de konfidentiella klagomålen 368/2005/(MF)(BU)BM och 2776/2005/ID mot Europeiska kommissionen

En tidigare make/maka till en tjänsteman vid kommissionen diagnostiserades med en allvarlig sjukdom. Som svar på en begäran om ersättning för sina medicinska utgifter inom ramen för det gemensamma sjukförsäkringssystemet för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna informerades klaganden om att sjukförsäkringen endast gällde under en period på ett år efter skilsmässan. Klaganden yrkade på att kommissionen skulle förlänga perioden.

Ombudsmannens undersökning visade att kommissionen hade gått med på att bevilja den klagande en ytterligare sjukförsäkringsperiod i fråga om de utgifter som hade uppstått på grund av dennes allvarliga sjukdom. Ombudsmannen konstaterade vidare att kommissionen hade bett den klagande

²⁹

Mål 130/75, *Prais mot rådet*, REG 1976, s. 1589.

kontakta kommissionens avdelningar om behandlingen av den allvarliga sjukdomen måste fortsätta efter det att den klagande inte längre omfattades av det gemensamma sjukförsäkringssystemet.

Ombudsmannen påpekade att kommissionens förfarande föreföll vara förenligt med både klagandens grundläggande rättighet till hälsoskydd och klagandens rätt till god förvaltning³⁰. Ombudsmannen ansåg därför att det inte behövde genomföras några ytterligare undersökningar med avseende på klagandens yrkande.

På ett mer generellt plan medgav kommissionen under undersökningen att den nu hade blivit medveten om en lucka på området för sjukförsäkringsskydd för tidigare makar till tjänstemän. Kommissionen informerade ombudsmannen om att den hade infört en ny allmän genomförandebestämmelse, som trädde i kraft den 1 juli 2007, för att, under vissa omständigheter, se till att tidigare makar till tjänstemän fortsätter att omfattas av det gemensamma sjukförsäkringssystemet om de lider av allvarliga sjukdomar.

Ombudsmannen undersökte senare ett liknande fall i samband med ärende 2776/2005/ID. I det fallet visade ombudsmannens undersökning att kommissionen hade beslutat att förlänga den klagandes försäkringsskydd inom ramen för det gemensamma sjukförsäkringssystemet med nästan två år, eftersom klaganden led av en svår sjukdom och behandlingen uppenbarligen var förenad med avsevärda kostnader. Ombudsmannen berömde kommissionen för dess beslut att förlänga försäkringsskyddet och påpekade att det speglade en förstående och pragmatisk inställning till klagandens sjukdom.

Strykning av namn på industrilobbyister

Sammanfattning av beslut i klagomål 3269/2005/TN mot Europeiska kommissionen

Klagomålet, som lämnades in på en icke-statlig organisations vägnar, gällde kommissionens strykning av namnen på industrilobbyister i handlingar till vilka tillgång gets enligt förordning (EG) nr 1049/2001³¹. Klaganden hävdade att kommissionen hade underlåtit att fullgöra sin skyldighet att ge korrekt tillgång till handlingar. Klaganden påstod att kommissionen hade underlåtit att förklara hur ett utlämnande av namnen i fråga skulle "undergräva skyddet för [--] den enskildes privatliv och integritet" enligt artikel 4.1 b i förordning (EG) nr 1049/2001, och att den felaktigt stödde sig på artikel 8 b i förordning (EG) nr 45/2001³² när namnen ströks.

Kommissionen påstod att ett utlämnande av namnen på de enskilda i fråga kunde inkräkta på deras rätt till privatliv, som skyddas genom gemenskapens lagstiftning om skydd av personuppgifter. Kommissionen ansåg att dess beslut att stryka namnen överensstämde med den uppfattning som Europeiska datatillsynsmannen redogör för i sitt bakgrundsdokument om allmänhetens tillgång till handlingar och skydd av personuppgifter.

Ombudsmannen skrev till Europeiska datatillsynsmannen och bad honom kommentera kommissionens ståndpunkt, särskilt beträffande tillämpligheten av förordning (EG) nr 45/2001 i detta ärende. I sitt svar på ombudsmannens begäran meddelade datatillsynsmannen att han ville invänta förstainstansrättens dom i mål T-194/04, *Bavarian Lager mot kommissionen*, innan han undersöker detta ärende. Datatillsynsmannen förklarade att han hade ingripit i målet i fråga till stöd för sökanden därför att kommissionens ståndpunkt enligt hans mening inte ledde till ett tillfredsställande resultat.

³⁰ Artiklarna 35 och 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter, EGT 2001 L 8, s. 1.

Eftersom det var ovisst när domen i mål T-194/04 skulle avkunnas, beslutade ombudsmannen att undersöka ärendet utan att invänta domstolens dom och Europeiska datatillsynsmannens yttrande.

Ombudsmannen analyserade sedan ärendet i ljuset av riktlinjerna från Europeiska datatillsynsmannen, enligt vilka tre villkor måste uppfyllas för att tillgång ska vägras enligt artikel 4.1 b i förordning (EG) nr 1049/2001. Ombudsmannen ansåg inte att kommissionen hade fastslagit att något av de tre villkoren var uppfyllt. Ombudsmannen fann därför att klagandens påstående föreföll välgrundat.

I en sådan situation skulle ombudsmannen normalt försöka nå en vänskaplig förlikning i enlighet med artikel 3.5 i ombudsmannens stadga. Men efter att ha noterat att frågan om strykning av namnen på personer i handlingar till vilka tillgång getts enligt förordning (EG) nr 1049/2001 var föremål för prövning av förstainstansrätten i mål T-194/04 ansåg ombudsmannen att det inte var ändamålsenligt att föreslå en vänskaplig förlikning, eftersom kommissionen inte beräknas vidta några åtgärder förrän domstolen avkunnat sin dom. Ombudsmannen fann därför att det saknades grund för att gå vidare med undersökningen och avslutade ärendet. Han påpekade att klaganden kunde överväga att inge ett nytt klagomål till ombudsmannen när domstolen avkunnat sin dom i mål T-194/04 och kommissionen vidtagit åtgärder till följd av domen.

Anmärkning: Förstainstansrätten avkunnade sin dom i mål T-194/04 den 8 november 2007. Domstolen upphävde kommissionens beslut att vägra röja alla deltagares namn vid ett möte i samband med en talan om fördragsbrott.

Europol

Påstått maktmissbruk beträffande tillgång till uppgifter

Sammanfattning av beslut i klagomål 183/2006/MF mot Europol

Klaganden bad den franska dataskyddsmyndigheten (CNIL) att kontrollera om uppgifter om henne lagrades av Europol. CNIL vidarebefordrade brevet till Europol, som informerade klaganden om att inga personuppgifter rörande henne som hon har rätt att få tillgång till enligt artikel 19.1 i Europokonventionen i förening med tillämplig fransk lagstiftning lagrades hos Europol. Överklagandekommittén ändrade inte Europols beslut.

I sitt klagomål till ombudsmannen hävdade klaganden att Europol felaktigt hade vägrat att ge information om uppgifter som rör henne och att ge henne tillgång till dessa uppgifter. Detta utgjorde enligt henne maktmissbruk. Klaganden hävdade vidare att Europol hade varit oaktsam i sin hantering av hennes överklagande till överklagandekommittén, eftersom den franska översättningen av kommitténs svar riktade sig till en annan klagande.

Chefen för Europol informerade ombudsmannen om att ombudsmannens brev i vilket Europol ombeds avge ett yttrande om klagomålet hade vidarebefordrats till Europols gemensamma tillsynsmyndighet (JSB).

I sitt brev till ombudsmannen uppgav JSB att överklagandekommitténs beslut var bindande för alla berörda parter. Enligt artikel 195.1 i EG-fördraget ska ombudsmannen företa undersökningar av möjliga fall av administrativa missförhållanden, såvida de påstådda förhållandena inte är eller har varit föremål för ett domstolsförfarande. Eftersom överklagandekommittén ska anses vara en oberoende kommitté som erbjuder enskilda personer rättsmedel mot Europols beslut, antog JSB att detta undantag var tillämpligt i föreliggande fall. När det gällde den påstått oaktsamma hanteringen av klagandens överklagande uppgav JSB att två beslut i två olika ärenden hade antagits av överklagandekommittén och att den första sidan i den franska översättningen av beslutet om klagandens överklagande av misstag hade bytts ut mot den första sidan i den franska översättningen av det andra beslutet. JSB betonade att sådana misstag inte bör ske och tillade att man skulle skicka klaganden en ursäkt för detta misstag.

I sitt beslut påpekade ombudsmannen att det relevanta undantaget i artikel 195.1 bara var tillämpligt om ett fall har behandlats eller ska behandlas av en domstol och att denna tolkning bekräftas av artikel 1.3 i hans stadgar. Ombudsmannen noterade att han inte var övertygad om att överklagandekommittén bör betraktas som en rättslig instans vid tillämpningen av artikel 195 i EG-fördraget och att det faktum att den hade granskat ett visst ärende därför skulle utgöra hinder för honom att utföra en undersökning. Han ansåg emellertid att han inte behövde inta en slutgiltig ståndpunkt i denna fråga i föreliggande fall. Ombudsmannen noterade i detta sammanhang att klaganden inte hade gett någon konkret information som stödjer hennes påstående om att Europols beslut hade varit felaktigt och ett uttryck för maktmissbruk. Inga uppgifter hade heller framkommit vid en ingående granskning av överklagandekommitténs beslut som gör att Europols beslut kan ifrågasättas. Mot bakgrund av dessa omständigheter ansåg ombudsmannen att det inte verkade föreligga skäl för en fortsatt undersökning av klagandens första påstående.

När det gäller den påstått oaktsamma hanteringen av klagandens överklagande noterade ombudsmannen att JSB hade bett klaganden om ursäkt för det misstag som hade gjorts. Ombudsmannen intog därför ståndpunkten att det inte förelåg några skäl att fortsätta undersökningen av denna del av ärendet heller.

Europeiska byrån för luftfartssäkerhet

Påstådd avsaknad av rättslig grund för beslut om luftvärdighetscertifiering av luftfarkost

Sammanfattning av beslut i klagomål 1103/2006/BU (konfidentiellt) mot Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EASA)

Klagandens klagomål till ombudsmannen om EASA:s tillämpning av artikel 2.3 a i i förordning 1702/2003³³ om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg. I bestämmelsen fastställs i huvudsak att

- en produkt som inte är certifierad enligt de samverkande europeiska luftfartsmyndigheternas förfaranden och som har ett typcertifikat utfärdat före den 28 september 2003 av en medlemsstat ska anses ha ett typcertifikat utfärdat enligt förordning 1702/2003 (EASA-typcertifikat), om inte
- EASA beslutar att typcertifieringsgrunden för en sådan produkt inte tillgodoser den säkerhetsnivå som krävs.

Enligt klaganden följer det av bestämmelsen ovan att produkter (luftfartyg) med ett nationellt typcertifikat utfärdat av en medlemsstat *automatiskt* ska anses ha ett EASA-typcertifikat, och att varje undantag från denna princip om automatiskt erkännande ska vara vederbörligen beskrivet och motiverat, med bland annat en redogörelse för de tekniska skälen för det berörda luftfartyget.

I detta sammanhang bestred klaganden EASA:s beslut 2004/01/CF³⁴, enligt vilket EASA tillämpade ovannämnda artikel 2.3 a i i förordning 1702/2003. I sitt beslut fastställde EASA att typcertifieringsgrunden för de produkter som listas i bilagan till samma beslut inte nödvändigtvis tillgodoser den säkerhetsnivå som krävs, eftersom

³³ Kommissionens förordning (EG) nr 1702/2003 av den 24 september 2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och utrustningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer, EUT 2003 L 243, s. 6.

³⁴ Beslut nr 2004/01/CF av EASA:s verkställande direktör av den 28 april 2004 om tillämpningen av artikel 2.3 a i förordning 1702/2003.

- produkter som utformats i en medlemsstat endast kan anses ha ett EASA-typcertifikat om typcertifieringsgrunden tillgodoser den säkerhetsnivå som krävs,
- de luftvärdighetskoder som används i vissa medlemsstater inte är tillräckligt väl kända av EASA för att säkerställa att de tillgodoser en tillräcklig säkerhetsnivå och
- tillräckliga detaljer för den typcertifieringsgrund som vissa medlemsstater använder vid certifieringen av produkter för närvarande inte finns tillgängliga för EASA.

Klaganden påpekade att det synsätt EASA anlägger i beslut 2004/01/CF ger vid handen att en produkt inte kommer att anses ha ett EASA-typcertifikat om inte EASA beslutar att dess typcertifieringsgrund tillgodoser en tillräcklig säkerhetsnivå och att beslutet därmed står i strid med principen om automatiskt erkännande enligt artikel 2.3 a i i förordning 1702/2003. Han hävdade också att det faktum att EASA inte kunde skaffa sig kunskap om vissa luftvärdighetskoder inte var ett giltigt skäl till att dra slutsatsen att den nationella typcertifieringsgrunden för de produkter som listas i bilagan till beslut 2004/01/CF kanske inte tillgodoser en tillräcklig säkerhetsnivå.

Klaganden påstod därför att EASA inte hade rätt att grunda sitt beslut 2004/01/CF på artikel 2.3 a i i förordning 1702/2003. Han påstod också att EASA inte fastställde EASA-typcertifieringar för vissa typer av luftfartyg, i strid med artikel 2.3 a i i samma förordning.

Efter en noggrann analys av tillämpliga rättsliga bestämmelser och klagandens och EASA:s argument var ombudsmannen inte övertygad om att EASA:s beslut 2004/01/CF (i) hade tillräcklig rättslig grund i förordning 1702/2003, och (ii) innehöll en noggrann och tillräcklig angivelse av grunderna till beslutet. Därför föreslog ombudsmannen EASA en uppgörelse i godo som innebar att EASA skulle kunna överväga att ändra sitt beslut 2004/01/CF så att det följer förordning 1702/2003 och principerna för god förvaltnings sed.

I sitt svar på förslaget om en uppgörelse i godo angav EASA att man hade kunnat fastställa en godkänd utformning för alla luftfartyg som var föremål för beslut 2004/01/CF som faller inom EASA:s ansvarsområde, inbegripet den typ av luftfartyg som klaganden hänvisar till, för vilket en EASA-typcertifiering skulle utfärdas. EASA avslutade med att meddela att beslut 2004/01/CF hade upphävts genom ett nytt beslut³⁵.

Ombudsmannen välkomnade EASA:s snabba och positiva svar på hans förslag om en uppgörelse i godo för klagomålet. Såväl ombudsmannen som klaganden välkomnade att EASA hade upphävt det beslut som bestreds, 2004/01/CF, i sin helhet. Ombudsmannen noterade också att EASA utfärdade ett EASA-typcertifikat för de typer av luftfartyg som klaganden hänvisade till. Klaganden informerade dock ombudsmannen om att han endast var delvis nöjd med detta EASA-typcertifikat och övervägde att vidta nya administrativa åtgärder hos EASA gällande detta. På grundval av dessa resultat av ansåg ombudsmannen att inga ytterligare undersökningar i ärendet var motiverade och avslutade därför ärendet.

³⁵

Beslut nr 2007/002/C av EASA:s verkställande direktör av den 23 mars 2007 om upphävande av beslut nr 2004/01/CF av EASA:s verkställande direktör av den 28 april 2004 om tillämpningen av artikel 2.3 a i kommissionens förordning (EG) nr 1702/2003.

3.7 ÄRENDE SOM AVSLUTATS EFTER EN SÄRSKILD RAPPORT

Europeiska kommissionen

Underlåtenhet att vidta åtgärder med anledning av klagomål rörande arbetstidsdirektivet

Sammanfattning av beslut i klagomål 3453/2005/GG mot Europeiska kommissionen

En tysk läkare ingav 2001 ett klagomål till Europeiska kommissionen om Tysklands påstådda underlåtenhet att uppfylla EU:s arbetstidslagstiftning, särskilt beträffande den tid som läkare har jourtjänstgöring på sjukhus. De relevanta bestämmelserna angavs i direktiv 93/104/EG, och fortsatte att gälla tills det direktivet ersattes av direktiv 2003/88/EG. EG-domstolen fastslår i två domar från 2000 respektive 2003 att jourtjänstgöring skall anses utgöra arbetstid inom ramen för innebörden av dessa regler.

I ett klagomål som ingavs till ombudsmannen i december 2003 (klagomål 2333/2003/GG) hävdade klaganden att kommissionen hade underlåtit att behandla hans överträdelseklagomål mot Tyskland inom lämplig tid. Efter att ha undersökt ärendet fann ombudsmannen att klagandens påstående var välgrundat. Han noterade dock att Tyskland nyligen infört ny lagstiftning på detta område som kommissionen ännu behövde undersöka och att kommissionen föreföll acceptera att de relevanta rättsliga frågorna hade klargjorts genom EG-domstolens beslut. Under förutsättning att kommissionen inte skulle ådra sig några ytterligare förseningar i behandlingen av klagandens överträdelseklagomål avslutade därför ombudsmannen sin undersökning.

I november 2005 vände sig klaganden återigen till ombudsmannen. I sitt nya klagomål (3453/2005/GG) upprepade klaganden i princip det påstående som han lade fram redan i sitt föregående klagomål, enligt vilket kommissionen hade underlåtit att behandla hans överträdelseklagomål inom lämplig tid. Ombudsmannen beslutade att inleda en ny undersökning.

I sitt yttrande noterade kommissionen att den i september 2004 hade lagt fram ett förslag till ändring av direktiv 2003/88/EG till gemenskapens lagstiftare. Kommissionen påpekade att den avsåg att pröva klagandens överträdelseklagomål mot bakgrund av detta förslag och dess pågående diskussioner med övriga gemenskapsinstitutioner.

Ombudsmannen fann att framläggandet av ett förslag till ändring av ett direktiv inte gav kommissionen rätt att åsidosätta sin skyldighet att se till att det befintliga direktivet iaktogs av medlemsstaterna. Han fann dessutom att kommissionens obestridda utrymme för egna bedömningar i frågor som rör medlemsstaters påstådda överträdelser av gemenskapslagstiftningen inte ger den rätt att på obestämd tid skjuta upp slutbehandlingen av ett klagomål med motiveringen att den tillämpliga lagen kan komma att ändras någon gång i framtiden.

Ombudsmannen lämnade därför den 12 september 2006 ett förslag till rekommendation där han uppmanade kommissionen att behandla klagandens överträdelseklagomål så snabbt och omsorgsfullt som möjligt.

I sitt detaljerade yttrande vidhöll kommissionen sin ståndpunkt.

Ombudsmannen lade därför den 10 september 2007 fram en särskild rapport för Europaparlamentet rörande detta ärende.

3.8 OMBUDSMANNENS UNDERSÖKNINGAR PÅ EGET INITIATIV

Europeiska kommissionens integration av funktionshindrade

Sammanfattning av beslut efter undersökningen på eget initiativ OI/3/2003/JMA

Funktionshindrade ställs inför en mängd olika hinder som gör det omöjligt att uppnå lika möjligheter, oberoende och fullständig ekonomisk och social integration. Europeiska unionen har antagit denna utmaning genom ett antal lagstiftningsinitiativ och politiska initiativ för att avlägsna dessa hinder, men ombudsmannen ansåg att den svåra situation som funktionshindrade ställs inför krävde att de åtaganden som hade tillkännagivits förverkligas genom effektiva åtgärder. På grund av kommissionens centrala roll för EU:s institutioner och dess särskilda åtaganden när det gäller funktionshindrade ansåg ombudsmannen det ändamålsenligt att se över de åtgärder kommissionen har vidtagit inom området och att bedöma huruvida åtgärderna följde kommissionens rättsliga förpliktelser och uttryckliga åtaganden. Ombudsmannen beslutade därför att genomföra en undersökning på eget initiativ av kommissionens integration av funktionshindrade för att försäkra sig om att funktionshindrade medborgare inte diskriminerades vid sina kontakter med kommissionen. Han begärde att kommissionen skulle rapportera om (i) de åtgärder kommissionen hade vidtagit eller avsåg att vidta för att försäkra sig om att funktionshindrade inte diskriminerades vid sina mellanhavanden med kommissionen samt (ii) tidsplanen för genomförandet av åtgärderna.

Ombudsmannens undersökning tog formen av en öppen och tydlig dialog med funktionshindrade, representativa grupper och andra ombudsmän på nationell och regional nivå. Allmänheten inbjöds att bidra till dialogen.

Utifrån sin översyn anser ombudsmannen att kommissionen har gjort en verklig ansträngning för att integrera funktionshindrade, även om vissa aspekter av kommissionens policy inte förefaller ha levt upp till allmänhetens förväntningar. Ombudsmannen bekräftar att framsteg har gjorts inom ett antal områden, bland annat följande:

- Säkerställande av att alla EU:s institutioner vid anställning av funktionshindrade följer de grundläggande principer som formuleras i de nya tjänsteföreskrifterna, t.ex. icke-diskriminering på grund av funktionshinder (artikel 1 d 1) eller behovet av att tillhandahålla rimliga boendemöjligheter för tjänstemän med funktionshinder, så att de kan utföra de uppgifter de tilldelas (artikel 1 d 4).
- Funktionshindrade som söker till EU:s uttagningsprov kan nu använda sig av ett antal möjligheter som underlättar deras deltagande i proven. Kommissionen har även åtagit sig att undersöka olika medel för att främja rekryteringen av funktionshindrade till kommissionen.
- Antagande av nya krav för åtkomligheten till kommissionens lokaler, helt i linje med de standarder som definieras i gemenskapsrätten och belgiska lagstiftningen, med särskild betoning av funktionshindrades behov.
- Bättre tillgänglighet till information för funktionshindrade, särskilt när det gäller uppgifter som läggs ut på kommissionens webbplats. Kommissionen har gjort lovvärda ansträngningar i den riktningen.
- Kommissionen har ansträngt sig för att anpassa sina tjänster bättre efter de svårigheter funktionshindrade upplever, så att det går att få adekvata svar vid behov. I ljuset av detta torde kommissionens riktlinjer för god praxis vara ett användbart hjälpmedel för att göra personalen mer lyhörd, men det krävs insatser för att garantera att normerna för uppförande upprätthålls och aktualiseras regelbundet.

I överensstämmelse med det företräddarna för allmänheten betonade under samrådet är ombudsmannen medveten om att åtgärder fortfarande krävs inom andra områden, bland annat:

- Det ekonomiska stöd som kommissionen erbjuder tjänstemän med funktionshinder eller med funktionshindrade familjemedlemmar anses fortfarande vara otillräckligt. Allmänheten anser också att budgetmedlen för kostnader i samband med funktionshinder borde ökas.
- De åtgärder som har vidtagits för att främja rekryteringen av funktionshindrade förefaller brista i öppenhet, och en mer tillförlitlig utvärdering av läget har efterfrågats.
- Det verkar också finnas ett missnöje med vissa funktionshindrades svårigheter att få tillgång till information från kommissionen.
- Situationen för funktionshindrade elever i Europaskolorna verkar vara otillfredsställande, och skolornas integrationspolicy för denna kategori av barn verkar inte bidra effektivt till deras integration.
- Tillämpningen av kommissionens riktlinjer för god praxis har avslöjat ett antal brister, som särskilt tar sig uttryck i det otillräckliga antalet åtgärder för att medvetandegöra kommissionens personal genom kurser eller seminarier.

Ombudsmannen är medveten om att kommissionen har gjort ett antal åtaganden för att hantera allmänhetens oro när det gäller punkterna ovan. Ombudsmannen noterar att kommissionen har åtagit sig att:

- tillhandahålla full kompensation för kostnader förbundna med ett handikapp, förutsatt att tillräckliga medel görs tillgängliga av budgetmyndigheten och att en interinstitutionell överenskommelse kan nås,
- överväga att publicera fler allmänna rapporter om rekrytering av funktionshindrade och i dessa ta upp befintlig och framtida statistik,
- anta nya standarder om åtkomlighet till kommissionens lokaler för funktionshindrade och öka antalet handikapparkeringsplatser, antingen i eller nära alla sina byggnader,
- organisera framtida särskilda åtgärder för medvetandegörande genom kurser, konferenser eller seminarier för personalen.

Utifrån kommissionens åtaganden anser ombudsmannen att inga ytterligare åtgärder för närvarande behöver vidtas när det gäller ovannämnda aspekter.

Ombudsmannen finner dock att situationen för funktionshindrade elever vid Europaskolorna i nuläget fortfarande verkar vara otillfredsställande. För att noga följa utvecklingen under den närmaste framtiden anser ombudsmannen det därför nödvändigt att kommissionen i slutet av 2007 rapporterar om vilka framsteg Europaskolorna har gjort när det gäller att integrera barn med funktionshinder. Utifrån denna rapport kan ombudsmannen avgöra om ytterligare åtgärder krävs från hans sida i denna fråga.

Ombudsmannen hoppas att resultatet av hans undersökning på eget initiativ kan hjälpa kommissionen att se över vissa av sina åtgärder inom denna sfär i syfte att korrigera dem vid behov och på så sätt tjäna alla europeiska medborgare bättre.

3.9 FRÅGOR SOM BEHANDLATS AV OMBUDSMANNEN

Påstådd diskriminering på grund av nationalitet

Sammanfattning av fråga Q1/2007/ELB inlämnad av ombudsmannen i Luxemburg

Ombudsmannen i Luxemburg framförde en fråga till Europeiska ombudsmannen efter att ha kontaktats av en medborgare i Luxemburg (nedan den klagande) om en tvist med det franska försvarsdepartementet.

Den klagande föddes i Frankrike och flyttade sedan till Luxemburg. Vid 20 års ålder tjänstgjorde den klagande i 29 månader i franska armén. Senare blev han luxemburgsk medborgare. Eftersom han hade tilldelats titeln krigsveteran ansökte han om krigsveteranpension. Det franska försvarsministeriet avslog ansökan eftersom han hade av sagt sig sitt franska medborgarskap efter sin tjänstgöring i franska armén. Ombudsmannen i Luxemburg överlämnade ärendet till ombudsmannen i Frankrike. Enligt ombudsmannen i Frankrike hade den klagandes rättigheter bedömts i enlighet med tillämpliga regler.

I det aktuella ärendet tolkade Europeiska ombudsmannen efter att ha tagit hänsyn till informationen i brevet och i dossiern över klagomålet att han uppmanades att inta en ståndpunkt i följande fråga: föreligger ett brott mot principen om icke-diskriminering på grund av nationalitet under de aktuella omständigheterna?

Ombudsmannen noterade att följande gäller enligt artikel 12 i EG-fördraget: "[i]nom detta fördrags tillämpningsområde och utan att det påverkar tillämpningen av någon särskild bestämmelse i fördraget, skall all diskriminering på grund av nationalitet vara förbjuden". Detta förbud är ett uttryck för den allmänna likhetsprincipen i gemenskapsrätten. Emellertid gäller principen när en situation faller inom gemenskapsrättens tillämpningsområde och kan inte i sig utvidga gemenskapsrättens tillämpningsområde. Därmed kan nationell lagstiftning som gäller särbehandling av medborgare i Europeiska unionen på grund av deras nationalitet inte bedömas som oförenlig med ovannämnda allmänna princip i gemenskapsrätten (och granskas inte när det gäller överensstämmelsen med principen om icke-diskriminering) om denna lagstiftning gäller en situation som faller utanför gemenskapsrättens tillämpningsområde.

I det föreliggande ärendet förefaller den klagandes situation inte ha tillräckligt samband med och falla inom gemenskapsrättens tillämpningsområde. I detta avseende föreföll ingen sekundär gemenskapsrätt finnas i frågan. Under omständigheter som de föreliggande förefaller inget brott mot gemenskapsrättens allmänna princip som förbjuder diskriminering på grund av nationalitet föreligga.

FÖRBINDELSER MED EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

4

4 FÖRBINDELSER MED EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Europeiska ombudsmannen ägnar mycket tid åt att träffa ledamöter och tjänstemän vid EU:s institutioner och organ i syfte att främja en servicekultur inom EU:s förvaltning. Fler än 60 sådana möten ägde rum under året i fråga. Vid dessa möten får ombudsmannen tillfälle att förklara tankegången bakom sitt arbete och göra ledamöterna och tjänstemännen mer lyhörda när det gäller behovet av att besvara klagomål på ett konstruktivt sätt. Detta kapitel innehåller en översikt över dessa möten.

Vid tre tillfällen träffade ombudsmannen tjänstemän från Europeiska kommissionens alla nivåer. Eftersom kommissionen är den institution som är föremål för den största andelen undersökningar som genomförs av ombudsmannen är det särskilt viktigt att den intar en ledande roll när det gäller att utveckla en servicekultur och respektera medborgarnas rättigheter. Den feedback ombudsmannen fick vid dessa möten var mycket uppmuntrande. Av central betydelse för att underlätta dessa tre möten var kommissionens vice ordförande Margot Wallström, som bland annat ansvarar för förbindelserna med ombudsmannen, och kommissionens generalsekreterare Catherine Day.

Mötena med Europaparlamentets ledamöter och tjänstemän är också särskilt viktiga med tanke på ombudsmannens särskilda förbindelse med parlamentet. Europaparlamentet utser ombudsmannen och denne är ansvarig inför parlamentet. Ur detta hänseende är höjdpunkten i ombudsmannens kalender när det gäller förbindelserna med parlamentet debatten om ombudsmannens årsrapport i plenum. Denna ägde rum den 25 oktober och beskrivs mer ingående i avsnitt 6.1 i denna rapport.

Ombudsmannen har en utmärkt arbetsrelation till parlamentets utskott för framställningar, som ansvarar för förbindelserna med ombudsmannen och utarbetar betänkandet om hans årsrapport. Under 2007 deltog Nikiforos Diamandouros i tre sammanträden i utskottet för framställningar, då han redovisade sin årsrapport och sina två särskilda rapporter. I de särskilda rapporterna behandlades språkanvändningen på rådets ordförandeskaps webbplatser och problemen med genomförandet av EU:s arbetstidsdirektiv. På utskottets begäran företrädde ombudsmannen av en av sina medarbetare vid vart och ett av utskottets sammanträden under 2007. Ombudsmannen deltog själv i sammanträden i utskottet för framställningar och utskottet för konstitutionella frågor för att förklara de föreslagna ändringarna av hans stadgar (se kapitel 2). Slutligen bjöds ombudsmannen in till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter för att beskriva sina erfarenheter av handläggningen av klagomål om vägran att bevilja tillgång till handlingar mot bakgrund av den pågående reformen av förordning 1049/2001.

Ombudsmannen fortsatte under 2007 att vända sig utåt till de andra institutionerna och organen. I februari sammanträffade han med Dimitris Dimitriadis, ordförande för Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. I juli reste han till Frankfurt för möten med Jean-Claude Trichet, ordförande för Europeiska centralbanken, Lucas D. Papademos, vice ordförande och Gertrude Tumpel-Gugerell, styrelseledamot. Dessa följdes av en presentation för bankens högsta ledning. Under 2007 hölls även ett möte med ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol, Vassilios Skouris.

För att den egna personalen ska hållas informerad om utvecklingen inom EU:s andra institutioner och organ bjuder ombudsmannen in externa talare till de regelbundna personalmöten som han sammankallar till i Strasbourg. I mars 2007 talade ordföranden för personaldomstolen, Paul J. Mahoney, till ombudsmannens personal. Han gav en översikt över erfarenheterna från den nyligen inrättade domstolen och tog upp frågor som är direkt relevanta för de av ombudsmannens medarbetare som hanterar klagomål. I december kom Europeiska datatillsynsmannen Peter

Hustinx till Strasbourg för att beskriva den senaste utvecklingen på dataskyddsområdet och för att besvara frågor från ombudsmannens personal, både om handläggning av klagomål och om administrativa ärenden inom institutionen. De livliga frågestunderna efter båda presentationerna visade tydligt hur värdefulla presentationerna var för ombudsmannens personal.

De ovannämnda mötena och arrangemangen, liksom alla ombudsmannens övriga aktiviteter på området, räknas upp i de närmast följande avsnitten av detta kapitel¹.

4.1 EUROPAPARLAMENTET

16 januari: Möte med Christian Pennera, juridisk konsult.

17 januari: Möte med Andrew Duff, parlamentsledamot.

12 februari: Möte med Herbert Bösch, parlamentsledamot.

12 februari: Möte med Julian Priestly, generalsekreterare.

12 februari: Möte med Nicolas-Pierre Rieffel, generaldirektör för infrastruktur.

13 februari: Deltagande vid presentationen av arbetsprogrammet som hölls av parlamentets talman Hans-Gert Pöttering, parlamentsledamot.

13 februari: Möten med Anneli Jäätteenmäki och Paolo Casaca, parlamentsledamöter.

13 mars: Presentation av ombudsmannens Årsrapport 2006 för Hans-Gert Pöttering, parlamentsledamot.

14 mars: Möte med Diana Wallis, parlamentsledamot.

27 mars: Presentation av ombudsmannens särskilda rapport om språkanvändningen på rådets ordförandeskaps webbplatser vid ett sammanträde i utskottet för framställningar.

24 april: Möte med Sylvia-Yvonne Kaufmann, parlamentsledamot.

24 april: Möte med David Harley, biträdande generalsekreterare.

25 april: Möte med Íñigo Méndez de Vigo, parlamentsledamot.

26 april: Möte med Richard Corbett, parlamentsledamot.

26 april: Möte med Harald Rømer, generalsekreterare.

26 april: Möte med Christian Pennera.

2 maj: Presentation av Nikiforos Diamandouros om de föreslagna ändringarna av ombudsmannens stadgar vid utskottet för konstitutionella frågor.

2 maj: Möte med Marcin Libicki, ordförande för utskottet för framställningar och föredraganden för betänkandet om ombudsmannens årsrapport 2006 Luciana Sbarbati, parlamentsledamöter. Vid mötet närvarade även chefen för sekretariatet vid utskottet för framställningar, David Lowe.

2 maj: Presentation av ombudsmannens årsrapport 2006 för utskottet för framställningar. Vid detta möte presenterade Nikiforos Diamandouros även de föreslagna ändringarna av ombudsmannens stadgar.

¹ Såvida inget annat anges ägde mötena och arrangemangen rum i Bryssel, Luxemburg eller Strasbourg.

9 maj: Deltagande av ombudsmannen vid ceremonin för firandet av Europadagen, som anordnats av Europaparlamentets informationskontor i Strasbourg.

22 maj: Möten med Charlotte Cederschiöld och Jacky Hénin, parlamentsledamöter.

20 juni: Möten med Luciana Sbarbati, och Ville Itälä, parlamentsledamöter.

21 juni: Möte med Metin Kazak, parlamentsledamot.

4 oktober: Möten med Diana Wallis och Costas Botopoulos, parlamentsledamöter.

4 oktober: Presentation av ombudsmannens särskilda rapport om problemen med genomförandet av EU:s arbetstidsdirektiv vid ett sammanträde i utskottet för framställningar.

24 oktober: Möten med Robert Atkins och Andrew Duff, parlamentsledamöter.

25 oktober: Presentation av ombudsmannens Årsrapport 2006 för Europaparlamentet i plenum (se avsnitt 6.1).

15 november: Möten med Martin Schulz och Paul van Buitenen, parlamentsledamöter.

22 november: Möten med Diana Wallis och Ioannis Varvitsiotis, parlamentsledamöter.

29 november: Presentation av ombudsmannens erfarenheter av handläggningen av klagomål om vägran att bevilja tillgång till handlingar vid ett sammanträde vid utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor om reformen av förordning 1049/2001².

10 december: Möte med Maria Eleni Koppa, parlamentsledamot.

11 december: Möten med Anneli Jäätteenmäki, Maria da Assunção Esteves, Costas Botopoulos, Ingo Friedrich, Michael Cashman och Marco Cappato, parlamentsledamöter samt med Emilio De Capitani, chef för sekretariatet vid utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter, samt rättsliga och inrikes frågor.

12 december: Möten med Charlotte Cederschiöld, Diana Wallis, Brian Crowley, Jens-Peter Bonde, Robert Atkins, Margrete Auken och David Hammerstein, parlamentsledamöter samt med Christian Pennera.

12 december: Deltagande vid ceremonin för att uppmärksamma den högtidliga proklamationen av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

13 december: Möten med Rodi Kratsa-Tsagaropoulo och Joseph Daul, parlamentsledamöter.

4.2 EUROPEISKA KOMMISSIONEN

12 januari: Möte med Themis Themistocleous, chef för Europeiska kommissionens representation i Nicosia, Cypern.

15 mars: Möte med Fernando Frutuoso De Melo, chef med ansvar för bland annat generalsekretariatets förbindelser med Europeiska ombudsmannen.

24 april: Möte med Siim Kallas, vice ordförande med ansvar för administrativa frågor, revision och bedrägeribekämpning.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT 2001 L 145, s. 43.

22 maj: Möte med Michel Petite, chef för den juridiska avdelningen.

28 juni: Möte med Catherine Day, generalsekreterare.

12 september: Presentation vid ett möte med cheferna för kommissionens externa delegationer.

6 november: Möte med Jean-Claude Eeckhout, generaldirektör och särskild rådgivare.

7 november: Möte med Catherine Day, följt av presentation för de av kommissionens medarbetare som ansvarar för att samordna hanteringen av ombudsmannens undersökningar. Margot Wallström, vice ordförande med ansvar för kontakterna mellan institutionerna samt kommunikationsstrategi, och Catherine Day deltog vid mötet.

29 november: Möte med generaldirektörerna.

4.3 ANDRA INSTITUTIONER OCH ORGAN

12 februari: Möte med Dimitris Dimitriadis, ordförande för Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Nikiforos Diamandouros och Dimitris Dimitriadis, ordförande för Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Strasbourg den 12 februari 2007.

15 mars: Möte med Rémy Jacob, generaldirektör för centrumet för strategi och företag och Felismino Alcarpe, biträdande enhetschef på Europeiska investeringsbanken.

30 mars: Presentation av Paul J. Mahoney, ordförande för personaldomstolen, för Europeiska ombudsmannens personal.

2 juli: Möten med Jean-Claude Trichet, ordförande för Europeiska centralbanken, Lucas D. Papademos, vice ordförande och Gertrude Tumpel-Gugerell, styrelseledamot. Dessa följdes av en presentation för bankens högsta ledning i Frankfurt, Tyskland.

16 juli: Möte med ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol, Vassilios Skouris.

6 november: Möte med ambassadör Vassilis Kaskarelis, Greklands ständige representant i EU.

7 december: Presentation av Peter Hustinx, Europeiska datatillsynsmannen, för Europeiska ombudsmannens personal.

FÖRBINDELSER MED OMBUDSMÄN OCH LIKNANDE ORGAN

5

5 FÖRBINDELSER MED OMBUDSMÄN OCH LIKNANDE ORGAN

Ombudsmännen på nationell, regional och lokal nivå inom EU spelar en viktig roll när det gäller att säkerställa att medborgarnas rättigheter enligt EU:s lagstiftning respekteras helt och hållet. Europeiska ombudsmannen har ett nära samarbete med sina motsvarigheter i syfte att se till att medborgarnas klagomål med anknytning till EU:s lagstiftning behandlas snabbt och effektivt. Till största delen sker samarbetet inom ramen för Europeiska ombudsmannanätverket. I detta kapitel beskrivs nätverkets verksamhet under 2007. Höjdpunkten var det sjätte seminariet för nationella ombudsmän i EU:s medlemsstater och kandidatländerna. En detaljerad redogörelse för detta evenemang ges nedan. Vid seminariet antog ombudsmännen ett uttalande vars syfte är att bidra till att informera medborgarna och andra användare av ombudsmannens tjänster om fördelarna med att vända sig till en medlem av nätverket i ärenden som omfattas av EU:s lagstiftning. Denna utveckling ses som avgörande för skapandet av en tydligare offentlig identitet för nätverket. Uttalandet återges i dess helhet i detta kapitel.

Exempel på andra aktiviteter som beskrivs i detta kapitel är seminarier och konferenser som Europeiska ombudsmannen och hans personal deltog i under 2007 samt bilaterala kontakter som Nikiforos Diamandouros hade med sina ombudsmannakolleger i och utanför EU:s medlemsstater.

5.1 EUROPEISKA OMBUDSMANNANÄTVERKET

Europeiska ombudsmannanätverket består av nära 90 enheter i 31 europeiska länder. Inom EU omfattar det ombudsmän och liknande organ på EU-nivå, nationell nivå och regional nivå. På nationell nivå ingår även Norge, Island och de länder som har ansökt om medlemskap i EU. De nationella ombudsmännen och de liknande organen i EU:s medlemsstater, Norge och Island har utsett var sin sambandsansvarig som fungerar som kontaktperson för de andra medlemmarna i nätverket.

Nätverket inrättades 1996 och har successivt utvecklats till ett kraftfullt samarbetsverktyg för ombudsmännen och deras medarbetare. Det fungerar som en effektiv mekanism för samarbete kring behandling av ärenden. Nätverket har också särskilt stor betydelse för Europeiska ombudsmannens möjligheter att på ett snabbt och effektivt sätt hantera klagomål som faller utanför hans ämbetsområde. Erfarenheter och bästa praxis utbyts via seminarier och möten, ett regelbundet nyhetsbrev, ett elektroniskt diskussionsforum och en daglig elektronisk nyhetstjänst. Dessutom har Europeiska ombudsmannens besök i medlemsstaterna och anslutningsländerna, vilka organiseras av ombudsmännen i de berörda länderna, visat sig vara ett mycket effektivt sätt att utveckla nätverket. Därför avslutas avsnitt 5.1 med en kort redogörelse för ombudsmannens informationsbesök under 2007. Dessa besök tas även upp mer utförligt i avsnitt 6.2.

Alla de verksamheter som beskrivs nedan har avgörande betydelse för att ombudsmännen ska kunna fullgöra sin uppgift när det gäller att se till att EU:s lagstiftning tillämpas korrekt inom hela unionen, något som är oundgängligt för att medborgarna helt och hållet ska kunna utnyttja sina rättigheter enligt EU:s lagstiftning. Därför ser Europeiska ombudsmannen detta som en högt prioriterad fråga och satsar betydande resurser på att utveckla nätverket.

Seminarier för nationella ombudsmän

Seminarier för nationella ombudsmän anordnas vartannat år av Europeiska ombudsmannen och en nationell motsvarighet. Det sjätte seminariet för nationella ombudsmän i EU:s medlemsstater och kandidatländerna anordnades av den franska nationella ombudsmannen, Jean-Paul Delevoye, och Europeiska ombudsmannen. Seminariet ägde rum i Strasbourg den 14–16 oktober 2007. Detta var det andra seminariet för nationella ombudsmän som genomfördes i Strasbourg, drygt elva år efter det allra första seminariet av detta slag, som anordnades i september 1996.

Alla de 27 EU-medlemsstaterna var företrädna vid mötet, liksom två av de tre kandidatländerna, samt Norge och Island. Som man hade enats om vid det femte seminariet, hade man för första gången också bjudit in företrädare för de regionala ombudsmännen i de EU-länder där sådana finns, nämligen Belgien, Tyskland, Spanien, Italien, Österrike och Förenade kungariket¹.

Temat för seminariet 2007 var "Rethinking good administration in the European Union" (Att ompröva vad god förvaltning innebär i Europeiska unionen). Temat hade valts i vetskapen om att ett antal ombudsmän på regional, nationell och europeisk nivå, som företräder olika förvaltningskulturer och förvaltningstraditioner, har funderat över olika sätt att öka, ompröva och fördjupa förståelsen av vad god förvaltning innebär, i avsikt att förbättra kvaliteten på de tjänster som erbjuds medborgarna och i synnerhet de tjänster som erbjuds medborgarna av de offentliga förvaltningar som ombudsmännen utövar tillsyn över. Det visade sig vara ett lyckat val av tema.

Diskussioner vid seminariet

Seminariet öppnades av de båda värdarna Jean-Paul Delevoye och P. Nikiforos Diamandouros. Ett välkomsttal hölls av Strasbourgs borgmästare, senator Fabienne Keller, och ett välkomstmeddelande från Frankrikes premiärminister, François Fillon, lästes upp. I välkomstmeddelandet betonades Europas roll när det gäller att sprida värderingarna tolerans, dialog och demokrati i hela världen och sades att ombudsmännen i Europa är ett av de tydligaste uttrycken för dessa värderingar. När ombudsmännen övervakar ett organs tillämpning av EU-rätten, vilket blir allt viktigare, befinner de sig i frontlinjen bland dem som varje dag konkret bygger Europa.

Strasbourgs borgmästare senator Fabienne Keller, Nikiforos Diamandouros och Frankrikes nationella ombudsman Jean-Paul Delevoye inleder det sjätte seminariet för nationella ombudsmän i EU:s medlemsstater och kandidatländerna. Strasbourg den 15 oktober 2007.

Inledningstal

Domare Allan Rosas, ordförande på EG-domstolens tredje avdelning, inledde seminariediskussionerna med ett inledningstal med titeln "Att säkerställa en enhetlig tillämpning av EU-rätten i EU med 27 medlemsstater: de nationella domstolarnas och myndigheternas roll".

¹ Länderna räknas upp enligt EU:s protokollsordning.

Enligt domare Allan Rosas är en av EU-rättens viktigaste aspekter att den måste tillämpas direkt av alla dem som berörs, inbegripet nationella förvaltningsmyndigheter. Han betonade att de nationella ombudsmännen spelar en särskilt viktig roll för övervakningen av förvaltningsbeslut och praxis som rör tillämpningen och genomförandet av inte endast rent nationell rätt utan också av EU-rätten. Det vore ett misstag att uteslutande förlita sig på domstolssystemet för att garantera en korrekt tillämpning av EU-rätten, sade han. Enligt hans åsikt ser medborgarna mycket hellre att legalitetsprincipen och principen om god förvaltning, vilka erkänns i EU:s stadga om grundläggande rättigheter, respekteras omgående, utan att man behöver vända sig till domstol, vilket kan bli både tidskrävande och kostsamt. Det är i detta sammanhang viktigt att erinra om att en av hörnstenarna i EU-rätten är dess direkta relevans för den enskilda medborgaren, som kan åberopa den direkt vid domstol eller förvaltningsmyndigheter. Han bekräftade att ombudsmännens arbete bidrar till att stärka medborgarens roll. EG-domstolens rättspraxis om EU-medborgarskap har också bidragit till betoningen på "medborgarnas Europa".

Domare Allan Rosas, ordförande för tredje avdelningen på EG-domstolen, håller huvudanförandet vid det sjätte seminariet för nationella ombudsmän i EU:s medlemsstater och kandidatländerna. Strasbourg den 15 oktober 2007.

När det gäller frågan om en *enhetlig* tillämpning, som det hänvisades till i talets rubrik, medgav domaren att decentraliserad tillämpning innebär en utmaning. Problemet har inte blivit mindre genom utvidgningen av EU, som nu omfattar 27 medlemsstater. Decentraliseringen bör enligt hans åsikt gå hand i hand med samordning och samarbete, ansvarighet och insyn. Nationella institutioner för övervakning och kontroll, samt samordning mellan sådana institutioner och institutioner på EU-nivå, är av avgörande betydelse. Domare Allan Rosas välkomnar därför att det anordnas regelbundna seminarier för nationella ombudsmän.

Jens Nyman-Christensen, direktör med ansvar för bättre reglering och institutionella frågor vid Europeiska kommissionens generalsekretariat, talar vid det sjätte seminariet för nationella ombudsmän i EU:s medlemsstater och kandidatländerna. Strasbourg den 15 oktober 2007.

Temasession 1: Legalitet och god förvaltning: finns det en skillnad?

P. Nikiforos Diamandouros var inledningstalare för den första temasessionen, för vilken den irländska nationella ombudsmannen, Emily O'Reilly, var ordförande. I sitt anförande fokuserade han särskilt på begreppet "livet bortom legaliteten". Enligt hans åsikt är det förhållandet att det fortfarande finns ett konceptuellt utrymme för liv bortom legaliteten positivt för de europeiska medborgarna. För det första är lag och legalitet fortsättningsvis nära associerade med skuld och straff. Men en servicekultur, som ombudsmännen bör försöka främja, är inte en skuldkultur, sade han. Varje försök att främja en servicekultur genom lagen kanske endast förstärker ett trångsynt och legalistiskt synsätt. Samtidigt kan det också uppmuntra en del klagandes tendens att betrakta sitt klagomål som en angivelse, och inte som ett instrument för att försöka få upprättelse i praktiken eller nå en konstruktiv lösning på ett problem.

En annan relevant fråga är förhållandet mellan ombudsmännens och domstolarnas arbete. Logiken bakom det rättsliga förfarandet resulterar i att en dom avkunnas, varvid domstolen diktatoriskt bestämmer parternas lagliga rättigheter. Logiken bakom ombudsmannaförfarandet å andra sidan är annorlunda och innebär flexibilitet mellan två förfarandemetoder. Å ena sidan finns det en tvistlösningsmetod, som är inriktad på problemlösning, konfliktminskning, möjligheter till kompromiss och resultat som alla vinner på. Å andra sidan finns det en dömande metod, där ombudsmannen konstaterar antingen att det föreligger ett administrativt missförhållande eller att det inte gör det. Denna metod styrs av en liknande logik som i domstolens förfarande, där en part vanligen ser sig själv som vinnare och den andra ser sig som förlorare. Vilken avvägning mellan de två metoderna som är lämplig beror på ärendet och en del ärenden kan kräva att man växlar mellan dem mer än en gång. P. Nikiforos Diamandouros anser att vid tvistlösningsmetoden uppmuntras EU-institutionerna att samarbeta med honom, eftersom de vet att hans undersökning inte uteslutande fokuserar på frågan "vilka lagliga rättigheter har parterna?"

Alex Brenninkmeijer, Nederländernas nationella ombudsman, och Joseph Said Pullicino, Maltas nationella ombudsman, följde upp detta som diskussioner under sessionen. Enligt Alex Brenninkmeijer kräver medborgarna mycket mer än legalitet. De kräver en god förvaltning och ett korrekt beteende, vilket bidrar till att skapa acceptans, legitimitet och i sista hand förtroende bland allmänheten för dem som styr. Ett korrekt beteende och rättvis behandling av medborgarna är ett viktigt tillägg till enbart legaliteten. Joseph Said Pullicino instämde i att kriteriet god förvaltning täcker ett mycket bredare verksamhetsspektrum än enbart legalitet. När ett administrativt missförhållande inte innefattar olaglighet, kan det ändå mätas mot det kriterium som utgörs av principerna för god förvaltning, som håller på att vinna erkännande som en informell rättskälla. God förvaltning, liksom legalitet, innebär alltid respekt för rättsstatsprincipen och ger aldrig tillåtelse att på något sätt agera utanför lagen eller i strid med den. God förvaltning, liksom legalitet, handlar också om att agera på ett sådant sätt att medborgaren, det vill säga förvaltningens kund, får den servicenivå han eller hon har rätt till.

Ett EU som bygger på resultat – förebyggande, partnerskap och insyn

Nästa talare var Jens Nymand-Christensen, direktör med ansvar för bättre lagstiftning och institutionella frågor vid Europeiska kommissionens generalsekretariat. Hans inlägg hade rubriken "Ett EU som bygger på resultat – förebyggande, partnerskap och insyn". Jens Nymand-Christensen fokuserade på det meddelande som kommissionen antog i september 2007 med titeln *En europeisk union som bygger på resultat – tillämpningen av gemenskapsrätten*². Meddelandet innehåller en rad förslag på hur medlemsstaterna kan förbättra tillämpningen av gemenskapsrätten. Förslagen syftar till att se till att gemenskapsrätten genomförs effektivare och att klagomål från medborgarna och näringslivet avgörs snabbare. I meddelandet beskrivs de åtgärder som kommissionen kommer att vidta samt de åtgärder som bland annat medlemsstaterna behöver vidta. I meddelandet anges fyra åtgärdsområden: mer målinriktade förebyggande åtgärder, bättre tillhandahållande av information och problemlösning, en mer effektiv handläggning av överträdelse för att garantera största nytta för största antal personer samt ökad insyn.

²

KOM(2007) 502. Finns på adressen http://ec.europa.eu/community_law/eulaw/pdf/com_2007_502_sv.pdf

Ett av de viktigaste förslagen i meddelandet avser ett projekt där myndigheterna i vissa medlemsstater skulle anmodas att snabbt (inom åtta veckor) finna lösningar på problem som rör gemenskapsrätten och *direkt* svara de personer som har tagit upp en fråga med kommissionen. Målet är att snabbare hitta lösningar på frågor och klagomål från medborgarna och näringslivet. I sitt inledningstal tillhandahöll Jens Nymand-Christensen ytterligare detaljer om förslaget, som är särskilt relevant för ombudsmännen i medlemsstaterna. Han informerade om att medlemsstaterna har visat ett stort intresse för att delta i pilotprojektet, som planeras att hålla på i ett år. Därefter kommer kommissionen att sammanställa en rapport över erfarenheterna.

Temasession 2: Förhållandet mellan ombudsmännen och domstolarna

Mats Melin, Sveriges riksdags chefsjustitieombudsman, inledde diskussionerna under denna session. Han började med att tala om ombudsmännens behörighet att övervaka domstolarna, något som varierar mycket från land till land. Även om han medgav att det måste erkännas att domstolarna har en särskilt viktig roll i en stat som styrs av rättsstatsprincipen, hävdade han att det behövs någon form av övervakning av dem. Han berättade om hur medlemmar av domarkåren tenderar att se på ombudsmännen i ett sådant system som det i Sverige, där ombudsmännen faktiskt övervakar domstolarna. Han talade om domstolarnas och ombudsmännens olika roll och om risken för konflikter mellan dem om särskilda rättsfrågor. Han avslutade med att fråga hur ombudsmännen hanterar situationer där deras tolkning av lagen skiljer sig från en domstols tolkning, särskilt en domstol i högsta instans.

Marc Fischbach, Luxemburgs nationella ombudsman, och Janusz Kochanowski, kommissionär för skydd av medborgerliga rättigheter i Polen, var diskussionsanträdare under denna session, där Allar Jöks, Estlands justitiekansler, var ordförande. Marc Fischbach inledde med att informera sina kolleger om att medborgare ofta vänder sig till den luxemburgska ombudsmannen när de har problem med domstolarna. Han sade att det gäller att ha en tydlig bild av de gränser som gäller för ett eventuellt ingripande av ombudsmannen, för medan ombudsmän måste iakttä den legitima principen om domstolarnas oberoende, måste de också garantera parternas rättighet till prövning eller domstolsförhandling. Enligt hans åsikt måste en ombudsman skilja mellan å ena sidan domstolarna – med andra ord det enväldiga utövandet av uppgiften att skipa rättvisa – och å andra sidan domstolsadministrationen, det vill säga det administrativa maskineriet före och efter ett domstolsavgörande. Även om ombudsmannen inte kan ingripa i en domares utövande av sin enväldiga funktion, har han befogenhet att hantera eventuell administrativ underlåtenhet av domstolsadministrationen. Marc Fischbach avslutade med att säga att det kanske vore mer korrekt att tala om förhållandet mellan ombudsmannen och domstolsadministrationen, i stället för det eventuella förhållandet mellan ombudsmannen och domstolarna. Janusz Kochanowski, å sin sida, beskrev ett tvådelat arbetssätt. Å ena sidan engagerar sig den polske kommissionären i fall som rör enskilda medborgare när han anser att en avkunnad dom kränker den enskilda personens rättigheter. Å andra sidan hanterar han fall av mer allmän karaktär, ofta i ett försök att förbättra det sätt på vilket rättsskipningen fungerar, till exempel genom att ta initiativ till ändringar i lagstiftningen eller försöka klargöra kontroversiella punkter i ett rättsligt avgörande. Den polske kommissionären respekterar fullständigt domstolarnas oberoende och de civilrättsliga förfarandenas kontradiktoriska karaktär, och är därför mycket försiktig när han utnyttjar sin rätt att väcka talan. Han stöder en part endast om han anser att en person som vänder sig till honom för hjälp inte är kapabel att försvara sina rättigheter själv, eller om målet kan leda till ett genombrott och bidra till att avgöra andra liknande mål där enskilda personers rättigheter hotas.

Temasession 3: Upprättelse, gottgörelse och tvistlösning: vad har ombudsmännen att erbjuda?

Ordförande för denna session var Peter Kostelka från den österrikiska ombudsmannastyrelsen.

Ann Abraham, Förenade kungarikets parlaments- och sjukvårdsombudsman, var huvudtalare under denna session. Hon närmade sig frågan om upprättelse genom att först se på ombudsmannen som ett rättssystem – en resurs som kränkta medborgare har direkt nytta av. Hon fortsatte sedan med att granska hur ombudsmannen genom att tillhandahålla upprättelse, sett som något mer än endast ekonomisk gottgörelse eller tvistlösning, får en mer allmän roll som en resurs som är till nytta för den breda allmänheten – genom att främja god förvaltning och god hantering av klagomål

samt förbättringar i tillhandahållandet av offentliga tjänster, men också genom ambitionen att påverka den offentliga politiken. Som exempel nämnde Ann Abraham undersökningar som hennes kontor utfört kring förvaltningen av det brittiska systemet för skatteavdrag. Hon avslutade med att nämna att hon har börjat utveckla en ram av principer i syfte att publicera principer för god förvaltning och gottgörelse.

Detta följdes upp av Zdenka Čebašek-Travnik, Sloveniens ombudsman för mänskliga rättigheter, och Arne Fliflet, Norges nationella ombudsman, som hjälpte till att inleda diskussionerna under sessionen. Zdenka Čebašek-Travnik beskrev de många olika faktorer som påverkar ombudsmannens arbetssätt, särskilt följande: samhälle och kultur, det politiska systemet, internationella kontakter, särskilda problem i landet och ombudsmannens personliga egenskaper. Hon illustrerade sin tes med ett konkret exempel på ett känsligt problem som hanterats av hennes kontor och som gällde en romsk familj i Slovenien. Arne Fliflet pekade på den omständigheten att ombudsmännens bakgrunder, personligheter och behörigheter skiljer sig mycket från varandra och att detta naturligtvis påverkar deras arbete. Han betonade att ombudsmännen har en kompletterande roll gentemot domstolarna genom att erbjuda många fler möjligheter till upprättelse, gottgörelse och tvistlösning.

Temasession 4: Fri rörlighet för personer: vilka är problemen och hur hanterar ombudsmännen dem?

Syftet med denna avslutande session, där Spaniens nationella ombudsman, Enrique Múgica Herzog, var ordförande, var att ge konkreta exempel på hur ombudsmännen kan bidra till att finna en lösning på klagomål där medborgarna stöder sig på EU-rätten. Jean-Paul Delevoye höll inledningstalet för denna session. Han började med att beskriva hur rätten till fri rörlighet har utvecklats från 1950-talet fram till vår tid. Han fortsatte därefter med att beskriva några av hindren för rörligheten, men sade att en mycket liten andel av klagomålen till hans kontor gäller denna fråga. Han påpekade att det emellertid är troligt att klagomål av detta slag kommer att öka under de kommande åren och betonade ombudsmännens viktiga roll. Han avslutade med att understryka att ombudsmännen måste samarbeta för att man ska kunna finna effektiva lösningar på klagomål inom området fri rörlighet.

Eliana Nicolaou, kommissionär med ansvar för förvaltningen i Cypern, följde upp detta som första diskussant. Enligt hennes åsikt är ett fullständigt genomförande och förverkligande av rätten till fri rörlighet en av de största utmaningarna för ombudsmännen i deras strävan att skapa en verklig kultur av rörlighet i EU med fullständig respekt för de mänskliga rättigheterna. Hon gav några exempel på områden där man har problem på Cypern, särskilt området för ömsesidigt erkännande av examensbevis. Yorgos Kaminis, Greklands nationella ombudsman, fortsatte med ett antal exempel från sitt eget land. Han hävdade att trycket inom vissa yrken och på politisk nivå – särskilt på kommunal nivå – gör det svårt för EU-medborgare att utöva sina yrken i Grekland. Ombudsmannen har en viktig roll när det gäller att hjälpa dessa medborgare så att de kan åtnjuta sina rättigheter enligt EU:s lagstiftning om fri rörlighet.

Uttalande från det europeiska ombudsmannanätverket

Förutom de fyra temasessionerna hölls under seminariet djupgående diskussioner om en fråga som är av grundläggande betydelse för nätverket, nämligen uttalandet från det europeiska ombudsmannanätverket. Europeiska ombudsmannen hade vid det femte seminariet för nationella ombudsmän som hölls i Haag i september 2005 erbjudit sig att utarbeta ett förslag till uttalande för att informera medborgare och andra som använder sig av ombudsmannatjänster om den nytta de kan ha av att vända sig till en medlem av nätverket i ett ärende som omfattas av EU-rättens tillämpningsområde. Förslaget till uttalande hade skickats ut till medlemmarna i nätverket före seminariet.

Diskussionen om uttalandet genomfördes efter ett inledande tal av Danmarks nationella ombudsman Hans Gammeltoft-Hansen, som är den nationella ombudsman som innehaft sin tjänst längre än någon annan ombudsman i hela världen. Han betonade att syftet med diskussionen var att anta ett uttalande som riktar sig till medborgarna, och där man så kortfattat och enkelt som möjligt beskriver de grundläggande egenskaper som förenar ombudsmännen i hela EU och som är gemensamma för dem alla. Hans Gammeltoft-Hansen uppmanade sina kolleger att anta förslaget till uttalande.

Nikiforos Diamandouros håller en presentation för den danska ombudsmannen Hans Gammeltoft-Hansen för att högtidlighålla att denne innehaft sin tjänst i tjugo år. Strasbourg den 15 oktober 2007.

Efter en livlig diskussion antogs uttalandet enhälligt. Europeiska ombudsmannen meddelade att han åtar sig att sprida information om uttalandet och uppmanade sina kolleger att göra detsamma. Uttalandet, som återges i sin helhet nedan, kommer regelbundet att ses över.

Ett lyckat seminarium

Utöver de stimulerande formella sessionerna gav seminariet även tillfälle till informella diskussioner och kontakter. Den guidade rundturen i Strasbourg bidrog till det lyckade arrangemanget, liksom den formella middagen, som ägde rum i det imponerande Palais Rohan och där den danske ombudsmannen, som nu innehaft sin tjänst i tjugo år, hedrades på lämpligt sätt. Ombudsmännen tackade Strasbourgs borgmästare för att hon välkomnat dem till sin stad och för hennes gästfrihet.

I slutet av seminariet meddelades det att det sjunde seminariet för nationella ombudsmän i EU:s medlemsstater och kandidatländerna kommer att äga rum på Cypern 2009.

Deltagare vid det sjätte seminariet för nationella ombudsmän i EU:s medlemsstater och kandidatländerna. Strasbourg den 15 oktober 2007.

Europeiska ombudsmannanätverket

Uttalande

Uttalande antaget vid sjätte seminariet för nationella ombudsmän i EU:s medlemsstater och kandidatländer, den 14–16 oktober 2007 i Strasbourg

Europeiska ombudsmannanätverket har utarbetat detta uttalande i syfte att göra EU-dimensionen i ombudsmännens arbete mer känd och att klargöra hur ombudsmännen kan bistå personer, vilkas klagomål rör tillämpning av gemenskapsrätt.

Nationella och regionala ombudsmän gör viktiga insatser för att se till att medborgare och boende i EU får kännedom om och kan åtnjuta sina rättigheter. Tillsammans med Europeiska ombudsmännen utgör de Europeiska ombudsmannanätverket.

Europeiska ombudsmannanätverket sammanför på frivillig grund de nationella och regionala ombudsmännen och liknande organ i EU:s medlemsstater, de nationella ombudsmännen i kandidatländerna och i Island och Norge samt Europeiska ombudsmännen och Europaparlamentets utskott för framställningar. I Tyskland spelar utskott för framställningar på nationell och regional nivå en roll som liknar ombudsmännens. De deltar också i nätverket.

EU:s lagstiftning och politik får en allt större inverkan på EU-medborgarnas liv. Tillämpningen sker emellertid oftast genom medlemsstaternas offentliga myndigheter. Nationella och regionala ombudsmän behandlar klagomål som riktas mot offentliga myndigheter i medlemsstaterna, däribland klagomål som har att göra med verksamhet som innefattar tillämpning av gemenskapsrätt. Europeiska ombudsmännen övervakar EU-institutionerna, t.ex. Europeiska kommissionen.

De behöriga nationella eller regionala ombudsmännen är ansvariga för att behandla klagomål mot offentliga myndigheter i en medlemsstat, däribland klagomål som rör frågor om tillämpning av gemenskapsrätt. Europeiska ombudsmännen utreder klagomål mot EU-institutioner och EU-organ.

Även om de olika ombudsmännens befogenheter och ansvar skiljer sig mycket åt, har de alla uppdraget att bistå allmänheten på ett sätt som är opartiskt, verkningfullt och rättvist. Inom ramen för sina mandat stöder ombudsmännen de principer på vilka EU är grundat.

”Unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen, vilka principer är gemensamma för medlemsstaterna” (Artikel 6.1 i fördraget om Europeiska unionen).

En av ombudsmännens viktigaste verksamheter i nätverket är att dela med sig av information om gemenskapsrätten och om goda exempel på arbetsmetoder, för att därmed kunna bistå allmänheten på bästa möjliga sätt. Nationella och regionala ombudsmän i nätverket kan be Europeiska ombudsmännen om skriftliga svar på frågor om gemenskapsrätten och dess tolkning, däribland frågor som uppstår under handläggningen av specifika ärenden.

Ombudsmännens roll och syftet med deras verksamhet

Ombudsmännen i nätverket är oberoende och opartiska personer vilkas uppdrag har lagts fast i grundlag eller i vanlig lag. De behandlar klagomål mot offentliga myndigheter.

De försöker uppnå ett lämpligt resultat för respektive klagomål. Efter att ha undersökt ett klagomål och funnit det vara motiverat kan en ombudsman kritisera vad som har inträffat och ange hur, enligt hans/hennes uppfattning, ärendet borde ha handlagts på ett korrekt sätt. I många länder kan ombudsmännen också föreslå åtgärder som att myndigheten t.ex. överväger sitt beslut på nytt, framför en ursäkt eller tillhandahåller ekonomisk kompensation. Vissa ombudsmän försöker att medverka till en förlikning med anledning av ett klagomål.

I vissa fall kan klaganden välja mellan att vända sig till en ombudsman eller till en domstol. Oftast kan emellertid en ombudsman inte ta upp ett klagomål om en domstol handlägger eller har handlagt ärendet. Till skillnad från en domstol fattar en ombudsman inte rättsligt bindande beslut, men vanligtvis följer de offentliga myndigheterna ombudsmannens rekommendationer. Om de inte gör det kan ombudsmannen, t.ex. genom att underrätta parlamentet, rikta politisk och offentlig uppmärksamhet mot saken.

Förutom att behandla klagomål arbetar ombudsmän även förebyggande i syfte att höja kvaliteten på den offentliga förvaltningen och de offentliga tjänsterna. De främjar en god förvaltning samt respekt för rättigheter, föreslår åtgärder mot systemfel, ger spridning åt goda exempel och främjar en serviceinriktad kultur.

Ombudsmännen uppmuntrar de offentliga myndigheterna att betrakta klagomål som en möjlighet att kommunicera på ett effektivt sätt med klaganden och komma till rätta med brister. De flesta ombudsmän utreder därför inte ett klagomål om den myndighet som klagomålet riktas mot inte först har fått en skälig möjlighet att behandla saken.

De specifika grunderna för en ombudsman att handla varierar inom nätverket, men de innefattar oftast: kränkningar av rättigheter, däribland mänskliga och grundläggande friheter; andra olagliga beteenden, t.ex. bristande respekt för allmänna rättsprinciper; underlåtenhet att iaktta principer för god förvaltning. Exempel på missförhållanden i förvaltningen som en ombudsman kan bidra till att rätta till är oskäligen dröjsmål, avsteg från etablerade riktlinjer eller förfaranden, bristande objektivitet, orättvisa, utgivande av oriktig information eller oriktiga råd, inkonsekvens och ohövlighet.

Ombudsmännens förhållande till allmänheten

Ombudsmännen i nätverket är angelägna om att behandla allmänheten på ett hövligt och respektfullt sätt. De strävar efter att vara tillgängliga och serviceinriktade, rättvisa, opartiska, konsekventa och effektiva.

Inom de gränser som anges av lagstiftningen och av behovet att ta hänsyn till privatlivets helgd och berättigade skäl för förtrolighet, strävar ombudsmännen i nätverket efter öppenhet i samband med sin handläggning och sina beslut. De offentliggör de kriterier som de använder när de handlägger klagomål, motiverar sina beslut och rapporterar offentligt om sin verksamhet.

Ombudsmännen i nätverket försöker att hålla en lämplig balans mellan noggrannhet och effektivitet i sina utredningar, varvid de tar hänsyn såväl till den klagandes intresse som till behovet av att använda sina resurser på ett effektivt sätt.

Tillgänglighet

Ombudsmännen i nätverket strävar efter att deras tjänster skall vara fritt och i lika mån tillgängliga för alla som har rätt att använda sig av dem.

Normalt kan klagomål inges direkt till en ombudsman.

En ombudsmans tjänster är normalt kostnadsfria för klaganden.

I fall då undantag från de ovannämnda principerna är lagfästa försöker ombudsmannen i största möjliga mån att minimera de negativa konsekvenserna för klagandena.

Behandling av klagomål

Ombudsmännen i nätverket är angelägna att behandla klagomålen snabbt och effektivt. De tar hänsyn till relevanta bestämmelser i gemenskapsrätten, däribland även allmänna rättsprinciper som t.ex. respekten för de grundläggande rättigheterna. EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna kan vara en användbar referenspunkt i detta avseende.

Varje klagomål som mottas analyseras noga i syfte att säkerställa ett lämpligt resultat.

Om ett klagomål inte kan tas upp till prövning informerar ombudsmannen klaganden om detta så snabbt som möjligt och förklarar tydligt skälet eller skälen till att detta. När så kan ske hänvisar ombudsmannen klaganden till ett annat organ som kan hjälpa till.

Vissa ombudsmän använder ett förenklat förfarande om den första analysen visar att klagandens problem kan lösas snabbt, t.ex. genom ett telefonsamtal.

Om klagomålet föranleder en fullständig utredning, informerar ombudsmannen klaganden om utredningen eller ser till att denne lätt kan få tillgång till sådan information. Relevant information kan t.ex. handla om

- vilket förfarande som används,
- utredningens omfattning, inbegripet vilken sakfråga eller vilka sakfrågor som utreds, och
- hur utredningen fortskrider.

När utredningen slutförts utfärdar ombudsmannen en skriftlig rapport eller ett beslut, vari han normalt anger följande:

- Ombudsmannens slutsatser.
- Om ombudsmannen anser att klagomålet helt eller delvis är berättigat och skälen till denna uppfattning.
- Ombudsmannens eventuella rekommendationer till den berörda offentliga myndigheten.

Offentliggörande av information

Ombudsmännen i nätverket offentliggör lättförståelig information i allmänt tillgängliga former. Denna information kan t.ex. omfatta

- vem som har rätt att klaga,
- mot vilka offentliga myndigheter man kan rikta ett klagomål,
- vilka olika former av verksamhet som ett klagomål kan riktas mot, inbegripet verksamhet inom ramen för gemenskapsrätten,
- vad som fordras för att ett klagomål skall tas upp till prövning,
- hur man inger klagomål,
- vilket språk eller vilka språk som kan användas i klagomålet,
- under vilka förhållanden (*om tillämpligt*) som ombudsmannen använder ett förenklat förfarande,
- hur man erhåller personliga råd om möjligheterna att klaga (t.ex. genom särskilda telefonlinjer), och
- möjliga resultat och åtgärder om klagomålet är motiverat.

Europeiska ombudsmannen har åtagit sig att underlätta en bred tillgänglighet till den information som offentliggörs av de nationella och regionala medlemmarna i nätverket.

Europeiska ombudsmannens webbplats <http://www.ombudsman.europa.eu> innehåller information om nätverket och länkar till medlemmarnas webbplatser. Informationen kan också fås på begäran från Europeiska ombudsmannens kontor (tfn (33-3) 88 17 23 13).

Ständigt förbättrade tjänster till allmänheten

Ombudsmännen i nätverket söker ständigt förbättra sina tjänster till allmänheten. För att nå detta mål kommer detta uttalande att ses över regelbundet, minst vartannat år, i syfte att se till att det återspeglar de bästa metoder som utvecklas efterhand.

Samarbete kring handläggningen av ärenden

I många av de fall där klagomål kommer in till Europeiska ombudsmannen men faller utanför hans ämbetsområde därför att de inte avser gemenskapens institutioner eller organ, är i stället nationella och regionala ombudsmän i medlemsstaterna behöriga att behandla klagomålen. Under 2007 rådde ombudsmannen 816 klagande att vända sig till en nationell eller regional ombudsman och 51 klagomål överfördes direkt till den behöriga ombudsmannen. Exempel på sådana klagomål finns i avsnitt 2.5 i denna rapport.

Vid sidan av det regelbundna informationsutbyte som sker genom nätverket finns det ett särskilt förfarande som nationella och regionala ombudsmän kan använda om de vill ha skriftliga svar på frågor om EU:s lagstiftning och tolkningen av denna, bland annat frågor som aktualiseras i deras behandling av enskilda ärenden. Europeiska ombudsmannen besvarar frågan direkt eller vidarebefordrar den, om så är lämpligt, till rätt EU-institution eller EU-organ. Denna praxis formuleras i Europeiska ombudsmannanätverkets uttalande. Under 2007 mottog ombudsmannen tre sådana frågor (en från en nationell, en från en regional och en från en lokal ombudsman), och tre ärenden avslutades (varav ett som överförts från 2005 och ett som överförts från 2006). Ett exempel på en fråga ges i slutet av kapitel 3.

Europeiska ombudsmännens nyhetsbrev

I nyhetsbrevet för europeiska ombudsmän *European Ombudsmen – Newsletter* redovisas det arbete som utförs av medlemmarna i Europeiska ombudsmannanätverket och i Europaavdelningen inom Internationella ombudsmannainstitutet (IOI), som omfattar en större del av Europa. Nyhetsbrevet ges ut på engelska, franska, tyska, italienska och spanska och det skickas till över 400 ombudsmannaenheter på EU-nivå och på nationell, regional och lokal nivå. Nyhetsbrevet publiceras två gånger per år, i april och oktober.

Nyhetsbrevet har visat sig vara ett extremt värdefullt forum för utbyte av information om EU:s lagstiftning och bästa praxis. I de två nummer som utgavs 2007 behandlades ämnen som EU-lagstiftningens överordnade ställning i förhållande till nationell lagstiftning, diskriminering och hinder mot den fria rörligheten, problem när det gäller miljölagstiftningen, skydd av barns och äldres rättigheter, problem inom hälso- och sjukvårdssektorn samt frågor om sekretess och dataskydd.

Elektroniska kommunikationsverktyg

I november 2000 lanserade ombudsmannen ett Internetforum för diskussion och dokumentutbyte avsett för ombudsmän och deras personal inom nätverket. Över 230 personer har tillgång till forumet som erbjuder möjligheter till dagligt samarbete mellan olika enheter.

Den populäraste delen av forumet är tjänsten *Ombudsman Daily News*, som publiceras varje arbetsdag och innehåller nyheter såväl från ombudsmännens enheter som från Europeiska unionen. Nästan alla nationella och regionala ombudsmannaenheter i Europa bidrar till eller använder sig av denna tjänst regelbundet.

Under 2007 fortsatte diskussionsforumet att vara ett mycket praktiskt sätt för ombudsmännens enheter att dela information genom att lägga ut frågor och svar. Flera diskussioner inleddes på detta sätt. De handlade om så vitt skilda frågor som åldersdiskriminering, den rättsliga ramen för tvångsintagning på psykiatrisk klinik, kvalitet på offentliga tjänster, statusen för de juridiska experterna på ombudsmannens enheter samt Europeiska kommissionens initiativ för att förbättra hanteringen av överträdelseklagomål.

Diskussionsforumet innehåller bland annat en tillförlitlig förteckning över nationella och regionala ombudsmän i EU:s medlemsstater, Norge, Island och de länder som ansökt om medlemskap i EU. Förteckningen uppdateras varje gång kontaktuppgifterna för en ombudsmannaenhet ändras och är därmed en oombärlig resurs för ombudsmän runtom i Europa.

Informationsbesök

Under 2007 besökte Europeiska ombudsmannen sina kolleger i Tyskland (mars), Sverige (maj) och Belgien (november). Dessa besök var utmärkta tillfällen att intensifiera samarbetet inom Europeiska ombudsmannanätverket och att öka medvetenheten om de utomrättsliga medel för upprättelse som ombudsmännen och utskotten om framställningar erbjuder. Besöken redovisas utförligt i avsnitt 6.2.

5.2 ANDRA SEMINARIER OCH KONFERENSER FÖR OMBUDSMÄN

Europeiska ombudsmannen samarbetar med sina ombudsmannakolleger även utanför verksamheten inom Europeiska ombudsmannanätverket. Ombudsmannen är aktiv medlem i en rad ombudsmannaorganisationer och deltar regelbundet i konferenser och seminarier som anordnas av dessa.

Under 2007 deltog Nikiforos Diamandouros bland annat i ett rundabordsamtal för Europarådets ombudsmän som anordnades i april i Aten i Grekland, och vid ett programseminarium om Eunomia för den grekiska ombudsmannen och Europarådets kommissionär för mänskliga rättigheter som den bulgariska ombudsmannen stod värd för i september i Sofia.

Europeiska ombudsmannen blev även inbjuden att delta i evenemang som anordnats för att uppmärksamma olika ombudsmannainstitutioners högtidsdagar. Den 27 mars träffade han Ann Abraham, Storbritanniens ombudsman för parlaments- och hälsofrågor, i London vid firandet av kontorets 40-årsdag. Eftersom Nikiforos Diamandouros var den första grekiska ombudsmannen inbjöds han av Yorgos Kaminis att delta vid högtidlighållandet av den grekiska ombudsmannainstitutionens tioårsdag i Aten i april. Den 22 juni reste han till Madrid för att fira 25 år med *Defensor del Pueblo* i Spanien tillsammans med Enrique Múgica Herzog. Nikiforos Diamandouros sammanträffade även med kommissionären för administration på Cypern, Eliana Nicolaou, i början av året i samband med invigningen av kommissionärens nya lokaler i Nicosia.

Nikiforos Diamandouros och den nationella ombudsmannen Enrique Múgica Herzog träffar Hans Kungliga Höghet prinsen av Asturien. Madrid den 22 juni 2007.

Europeiska ombudsmannens medarbetare representerade även institutionen vid andra ombudsmannaevenemang under året. I september deltog ombudsmannens assistent Nicholas Catephores vid den amerikanska ombudsmannaorganisationens tjugotonde årliga konferens i Anchorage, USA, medan den juridiska handläggaren Ida Palumbo deltog vid en konferens som anordnats av Venetos regionala ombudsman i Italien i oktober. Slutligen deltog Olivier Verheecke, förste juridisk handläggare, vid det första mötet för ombudsmännen i Medelhavsländerna som ägde rum i Rabat i Marocko i november och som anordnades

gemensamt av den spanska *Defensor del Pueblo*, den franska *Médiateur de la République* och den marockanska *Diwan Al Madhalim* (ombudsmannen).

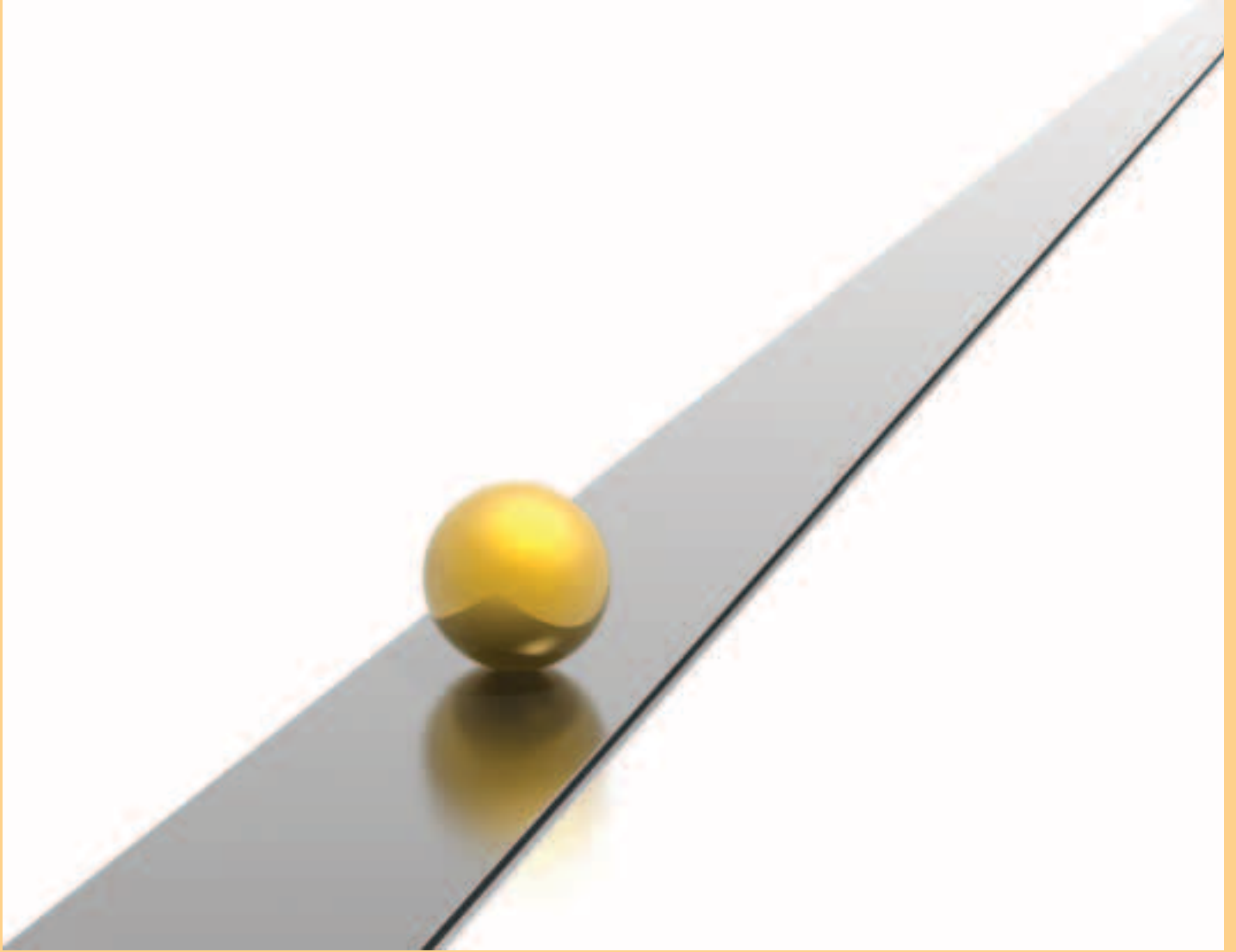
5.3 ANDRA EVENEMANG MED DELTAGANDE AV OMBUDSMÄN OCH DERAS MEDARBETARE

Under 2007 hölls ett flertal bilaterala möten mellan Europeiska ombudsmannen och ombudsmän från Europa och andra delar av världen. Syftet var att sprida information om ombudsmannafunktionen, diskutera förbindelserna mellan institutionerna och utbyta bästa praxis.

Under året träffade Nikiforos Diamandouros sin cypriotiska kollega Eliana Nicolaou, kommissionär för administration, Ulrich Galle, ombudsman för Rheinland-Pfalz i Tyskland, Kjartan Björgvinsson, biträdande ombudsman för Island, Henrique Nascimento Rodrigues, Portugals ombudsman och Jean-Paul Delevoye, Frankrikes nationella ombudsman.

Nikiforos Diamandouros avsatte även tid för att sammanträffa och utbyta åsikter med ombudsmän utanför EU, bland annat Östtimors ombudsman Sebastião Dias Ximenes, Marockos ombudsman Moulay Mhamed Iraki och ombudsmannen för Ontario i Kanada, André Marin.

KOMMUNIKATION

6

6 KOMMUNIKATION

Europeiska ombudsmannen är i högsta grad medveten om vikten av att se till att personer som upplever problem med EU-förvaltningen känner till att de har rätt att klaga. Varje år görs omfattande insatser för att nå ut till medborgare, företag, icke-statliga organisationer och andra relevanta enheter och informera dem om ombudsmannens tjänster. Under 2007 genomförde ombudsmannen och hans personal fler än 130 presentationer vid konferenser, seminarier och möten. Medieaktiviteterna fortsatte i snabb takt. Ombudsmannen höll sex presskonferenser och gav över 40 intervjuer till journalister från tryckta medier, etermedier och elektroniska medier. Ombudsmannens informationsbesök till Tyskland, Sverige och Belgien gav honom ytterligare ett tillfälle att främja medvetenheten om ombudsmannens roll i dessa länder.

I detta kapitel redovisas Europeiska ombudsmannens verksamhet på området kommunikation under 2007. Först beskrivs årets höjdpunkter och därefter redovisas ombudsmannens informationsbesök, hans deltagande i olika evenemang och konferenser samt hans kontakter med massmedierna, publikationer och elektronisk kommunikation.

6.1 ÅRETS HÖJDPUNKTER

ROMFÖRDRAGETS 50-ÅRSJUBILEUM

År 2007 firade Europeiska unionen Romfördragets 50-årsjubileum. En rad evenemang anordnades över hela unionen för att högtidlighålla denna viktiga dag. Europeiska ombudsmannen och hans personal deltog aktivt i flera av dessa evenemang. I Berlin, Budapest och Warszawa anordnades dagar med öppet hus, vilket blev en stor framgång med hundratusentals besökare som ville lära sig mer om unionens verksamhet.

Besökare i ombudsmannens monter den 25 mars 2007 då det var öppet hus i Berlin.

Ombudsmannen deltog dessutom, precis som han gör varje år, vid Europaparlamentets dagar med öppet hus i Strasbourg och Bryssel. Material om ombudsmannens arbete på 26 olika språk och

reklamprodukter distribuerades till mottagarna. Vid alla dessa evenemang fanns ombudsmannens medarbetare på plats för att svara på frågor om ombudsmannens arbete.

Flera tusen besökare kom till ombudsmannens monter under dagarna med öppet hus i Strasbourg och Bryssel den 1 och 5 maj 2007. Många av dem hade ingående diskussioner med ombudsmannens personal.

En frågesport för barn om Europa var huvudattraktionen i ombudsmannens monter under dagarna med öppet hus i Strasbourg och Bryssel den 1 och 5 maj 2007.

Ombudsmannen reste själv till Warszawa i maj för att delta i ett rundabordssamtal för intressenter som anordnats av Europeiska kommissionens representation i Polen. Han inbjöds även att tala vid firandet av Europadagen på Europaparlamentet i Strasbourg där omkring 500 studenter deltog.

Vid alla dessa evenemang fick ombudsmannen och hans personal möjlighet att träffa intresserade medborgare och informera dem om hur de kan använda sig av hans tjänster. Den feedback ombudsmannen fick vid dessa evenemang var mycket positiv.

ÅRSRAPPORT 2006

Årsrapporten är ombudsmannens viktigaste publikation. Den ger en översikt över hur ombudsmannen har behandlat klagomål under ett visst år, vad han har gjort för att öka medvetenheten om det arbete han utför och hur han har utnyttjat de resurser som har ställts till hans förfogande. Rapporten är av intresse för ett brett spektrum av grupper och personer på många olika nivåer – ombudsmannakolleger, politiker, offentliga tjänstemän, yrkesverksamma, akademiker, intressegrupper, icke-statliga organisationer, journalister och medborgare på EU-nivå samt nationell, regional och lokal nivå.

Nikiforos Diamandouros presenterade sin rapport för Europaparlamentets talman, parlamentsledamot Hans-Gert Pöttering, den 13 mars 2007 och för parlamentets utskott för framställningar den 2 maj. Vid det sistnämnda tillfället fick ombudsmannen möjlighet att förklara de resultat som åstadkommits under det berörda året och utbyta åsikter med utskottsledamöterna om tankar och initiativ för framtiden.

Parlamentsledamot Luciana Sbarbati utarbetade utskottets betänkande om ombudsmannens verksamhet under 2006. Den 25 oktober debatterade parlamentet Luciana Sbarbatis betänkande i plenum under medverkan av Nikiforos Diamandouros och Europeiska kommissionens vice ordförande Margot Wallström. Därefter antog parlamentet i plenum en resolution baserad på Luciana Sbarbatis betänkande där parlamentet förklarade sin tillfredsställelse med ombudsmannens verksamhet, med det konstruktiva samarbetet mellan ombudsmannen och institutionerna och med ombudsmannens offentliga profil.

Ombudsmannen presenterade sin rapport för massmedierna vid en presskonferens den 3 maj. De över 50 närvarande journalisterna gav honom möjlighet att uppmärksamma de viktigaste resultaten av hans undersökningar under 2006.

GOD FÖRVALTNING OCH EUROPEISKA OMBUDSMANNEN: ETT SEMINARIUM

Den 8 och 9 november sammankallade ombudsmannen till ett seminarium i Bryssel. Syftet var att utarbeta användbara förslag och strategier om hur Europeiska ombudsmannen kan främja god förvaltningssed inom EU:s institutioner och organ. Bland deltagarna fanns tidigare ombudsmän, pensionerade tjänstemän på hög nivå från EU:s största institutioner och företrädare för den akademiska världen.

Efter att inledningsvis ha fokuserat på konceptet god förvaltning inom EU fortsatte deltagarna att undersöka Europeiska ombudsmannens roll när det gäller att främja en servicekultur för medborgarna. Bland de frågor som togs upp var hur man bäst identifierar kärnelementen i en servicekultur inom EU, hur man definierar god förvaltning och hur man uppmuntrar EU:s institutioner och organ att anta tekniker för att minska antalet konflikter, mildra konflikter och främja en konstruktiv dialog med medborgarna. Deltagarna undersökte även förhållandet mellan ombudsmannens arbete och domstolarnas arbete. De gick igenom alternativa metoder som ombudsmannen kan tillämpa för att skapa en positiv identitet som tydligt skiljer sig från domstolarnas roll och diskuterade i vilken utsträckning ombudsmannen bör vara proaktiv när det gäller att definiera och förmedla en tydlig beskrivning av exempelvis de rättigheter och skyldigheter som EU-medborgarskap medför.

Utbytet av åsikter om hur Europeiska ombudsmannen kan göra rätten till god förvaltning till verklighet var livligt och många stimulerande och innovativa förslag för de kommande åren presenterades.

6.2 INFORMATIONSBESÖK

Ombudsmannen inledde år 2003 ett intensivt program med informationsbesök i medlemsstaterna och anslutningsländerna för att göra medborgarna mer medvetna om sin rätt att lämna in klagomål till Europeiska ombudsmannen och för att utveckla samarbetet med sina nationella och regionala ombudsmannakolleger. Han har sedan dess fortsatt med dessa besök och har vid det här laget besökt alla EU:s medlemsstater, flera av dem mer än en gång. Vid varje besök organiserar hans kolleger i medlemsstaterna och anslutningsländerna omfattande program med olika aktiviteter och möten, och de följer ofta med honom under hela resan. Att både Europeiska ombudsmannen och den nationella ombudsmannen är närvarande vid de berörda arrangemangen är av stor nytta för medborgarna, eftersom det ger dem möjlighet att i högre grad förstå och få insikt om de båda ombudsmännens respektive roll och befogenheter samt att lära sig mer om vilka rättigheter de själva har som medborgare inte bara i sitt land utan även i EU.

Under 2007 besökte ombudsmannen Tyskland, Sverige och Belgien. Han träffade parlamentsledamöter, domare, tjänstemän på hög nivå, företrädare för den akademiska världen, potentiella klagande och andra medborgare. I nedanstående avsnitt ges en översikt över den breda mångfald av möten som ägde rum under dessa besök, med uppgift om de viktigare av de personer som ombudsmannen talade med och om de många anföranden som hölls.

TYSKLAND

Den 19–21 mars besökte Europeiska ombudsmannen Berlin. Besöket anordnades av det tyska utrikesministeriet samt Europeiska kommissionens och Europaparlamentets kontor i Berlin.

Under besöket fick Nikiforos Diamandouros möjlighet att nå ut till viktiga målgrupper och diskutera sitt arbete vid möten med regerings- och statstjänstemän på hög nivå, massmedierna samt med medborgare och företrädare för målgrupperna. Nikiforos Diamandouros sammanträffade med förbundskansler Angela Merkel, Tysklands president Horst Köhler och förbundsdagens talman

Norbert Lammert för att utbyta åsikter om hur man ska gå tillväga för att öka medvetenheten om Europeiska ombudsmannens tjänster hos den tyska allmänheten. Nikiforos Diamandouros träffade även justitieminister Brigitte Zypries, ministern för Europafrågor Günter Gloser, statssekreteraren vid inrikesministeriet Peter Altmaier, statssekreteraren vid ekonomi- och teknikministeriet Peter Hintze och chefen för den federala antidiskrimineringsmyndigheten Martina Köppen.

Nikiforos Diamandouros och förbundskansler Angela Merkel. Berlin den 20 mars 2007.

Nikiforos Diamandouros och förbundsdagens talman Norbert Lammert. Berlin den 20 mars 2007.

Vidareutvecklingen av förbindelserna med utskottet för framställningar i förbundsdagen och dess ordförande Kersten Naumann utgjorde en viktig del av besöket. Nikiforos Diamandouros fick möjlighet att presentera sitt arbete vid ett möte med utskottet för framställningar. Vidare skedde givande utbyten av åsikter vid en middag som anordnats av Kersten Naumann där företrädare för utskottet för framställningar i lantdagen i Berlin och Brandenburg deltog.

Nikiforos Diamandouros presenterade sitt arbete under en föreläsning vid *Humboldt-Universität Berlin* och vid ett evenemang för potentiella klagande, medborgare och andra intresserade som anordnades gemensamt av Europaparlamentets och kommissionens kontor samt *Institut für Europäische Politik* i Berlin. Detta följdes av en presskonferens och flera enskilda intervjuer med radio- och tidningsjournalister.

För att vidareutveckla förbindelserna med sina ombudsmannakolleger i Tyskland besökte Nikiforos Diamandouros Mainz den 22 mars. Han deltog i en konferens om gränsöverskridande samarbete mellan ombudsmän inom ett större område som anordnades av Ullrich Galle, ombudsman för Rheinland-Pfalz. Nikiforos Diamandouros träffade även ordföranden för lantdagen i Rheinland-Pfalz, Joachim Mertes för att signera lantdagens gyllene bok.

© Bundestag

Nikiforos Diamandouros med ledamöter och medarbetare vid förbundsdagens utskott för framställningar. Berlin den 21 mars 2007.

Den 25 april besökte Nikiforos Diamandouros Tysklands högsta domstol i Karlsruhe. Han utbytte åsikter med ordföranden för den federala författningsdomstolen Hans-Jürgen Papier och med ordföranden för den federala högsta domstolen Günter Hirsch.

Den 27 juni besökte Europeiska ombudsmannen handelskammaren i Frankfurt för att diskutera sitt arbete med Hans-Joachim Otto, vice VD och talesman för handelskammaren. Han presenterade därefter sitt arbete under en föreläsning vid *Johann Wolfgang Goethe-Universität Frankfurt* som professor Hans-Jürgen Puhle var värd för.

SVERIGE

Den 14–16 maj besökte Europeiska ombudsmannen Sverige. Besöket anordnades av kontoret för riksdagens ombudsmän som satt ihop ett omfattande program med möten, föreläsningar och intervjuer för att bidra till att öka medvetenheten om Europeiska ombudsmannens roll.

Den svenska riksdagens ombudsmän är den äldsta ombudsmannainstitutionen i världen och firar 200-årsjubileum år 2009. Nikiforos Diamandouros uppskattade möjligheten att under sitt besök utbyta erfarenheter och diskutera arbetsmetoder med chefsjustitieombudsmannen Mats Melin, med tre av riksdagens ombudsmän, Kerstin André, Nils-Olof Berggren och Cecilia Nordenfelt och med ställföreträdande justitieombudsman Hans Ragnemalm. Han tog även tillfället i akt att genomföra en presentation för riksdagens ombudsmän. Flera intressanta frågor togs upp under denna presentation.

Under sitt besök diskuterade Nikiforos Diamandouros sitt arbete med EU-minister Cecilia Malmström, statssekreterare Håkan Jonsson, högsta domstolens ordförande Johan Munck och regeringsrättens ordförande Rune Lavin. Han träffade även konstitutionsutskottets ordförande Berit Andnor, Susanne Eberstein, vice ordförande i EU-nämnden, och Björn Hamilton, ledamot i Sammansatta konstitutions- och utrikesutskottet.

Besöket gav ombudsmannen flera utmärkta möjligheter att öka kunskapen hos en rad olika målgrupper om det arbete han utför. Sveriges advokatsamfund anordnade ett seminarium för advokater som specialiserar sig på EU-frågor där Nikiforos Diamandouros höll en presentation med titeln "The European Ombudsman is always open for business". Värd för evenemanget var Advokatsamfundets generalsekreterare Anne Ramberg och en artikel om ombudsmannen publicerades senare i samfundets nyhetsbrev. Nikiforos Diamandouros gav även intervjuer till *Riksdag & Departement* och till Sveriges största dagstidning *Aftonbladet*, som ägnade en helsidesartikel åt ombudsmannens arbete. Under mötena med chefen för Europeiska kommissionens representation Anders Henriksson och chefen för Europaparlamentets informationskontor Björn Kjellström, diskuterades förslag på hur man bäst ökar medvetenheten om Europeiska ombudsmannen i Sverige.

Nikiforos Diamandouros med (från vänster till höger) statssekreterare Håkan Jonsson, EU-minister Cecilia Malmström och chefsjustitieombudsman Mats Melin. Stockholm den 16 maj 2007.

Nikiforos Diamandouros presenterade sitt arbete för fakultetsföreträdare vid institutionerna för juridik och statsvetenskap på Uppsala universitet i ett tal med titeln "Transparency, Accountability and Democracy in the EU". Värd för evenemanget var Thomas Bull, docent i offentlig rätt. Ombudsmannen hade även ett givande möte med tjänstemän på hög nivå på justitiedepartementet och statsrådsberedningen där temat "Att stärka god förvaltning inom EU – kommande utmaningar" presenterades och diskuterades.

Nikiforos Diamandouros presenterar sitt arbete för Sveriges advokatsamfund. Stockholm den 15 maj 2007.

BELGIEN

Den 26–28 november besökte Europeiska ombudsmannen Belgien. Den federala ombudsmannens enhet organiserade besöket som innehöll en rad möten där Europeiska ombudsmannen fick möjlighet att öka medvetenheten om sin roll bland regerings- och statstjänstemän på hög nivå, potentiella klagande och intresserade medborgare.

Besöket var ett utmärkt tillfälle att vidareutveckla förbindelserna med de belgiska federala ombudsmännen Catherine De Bruecker och Guido Schuermans. Förutom de officiella mötena då ombudsmännen diskuterade sina respektive funktioner hade de många tillfällen att utbyta åsikter mer informellt, bland annat vid en middag som de anordnade tillsammans med Flanderns regionala ombudsman Bernard Hubeau och ombudsmannen för den fransktalande befolkningen, Marianne de Boeck. Nikiforos Diamandouros fick även möjlighet att diskutera med andra ombudsmän från den lokala och privata sektorn i Belgien vid generalförsamlingen för *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans* där han höll en presentation om insyn. Ordförande för mötet var den

regionala ombudsmannen för Vallonien Frédéric Bovesse och pensionsombudsmannen Jean Marie Hannedouche. Mötet följdes av en mottagning hos guvernören för provinsen Namur, Denis Mathen.

Nikiforos Diamandouros med de belgiska federala, regionala och lokala ombudsmännen samt ombudsmännen från den privata sektorn vid generalförsamlingen för *Concertation Permanente des Médiateurs et Ombudsmans* i Namur i Belgien den 27 november 2007.

Under besöket diskuterade Nikiforos Diamandouros sitt arbete med utrikesminister Karel de Gucht, justitieminister Laurette Onkelinx och ministern för offentlig förvaltning Christian Dupont. Efter att ha träffat ordföranden för representantkammaren Herman Van Rompuy och vice ordföranden Herman Decroo presenterade ombudsmannen sitt arbete för den rådgivande kommittén för EU-frågor och utskottet för framställningar. Han fick även tillfälle att träffa representanter för det belgiska rättsväsendet under sitt besök, nämligen förste ordförande för kassationsdomstolen Ghislain Londers, ordförandena för kassationsdomstolen Ivan Verougstraete och Christian Storck, ordförandena för författningsdomstolen Marc Bossuyt och Michel Melchior samt ordföranden för statens råd Marie-Rose Bracke.

Den belgiska federala ombudsmannen Catherine de Bruecker, ordföranden för representantkammaren Herman van Rompuy, Nikiforos Diamandouros, vice ordföranden för representantkammaren Herman Decroo och den belgiska federala ombudsmannen Guido Schuermans vid Europeiska ombudsmannens informationsbesök i Belgien den 26-28 november 2007.

I informationsbesöket ingick två universitetspresentationer – vid *Université Libre de Bruxelles* och det katolska universitetet i Leuven – där de drygt 250 studenter som närvarade visade stort intresse för ombudsmannens arbete. Besöket avslutades med en presentation för den belgiska federala ombudsmannens personal där en rad relevanta frågor togs upp.

6.3 KONFERENSER OCH MÖTEN

Konferenser, seminarier och möten är utmärkta tillfällen för ombudsmannen att öka medvetenheten om det arbete han utför bland viktiga målgrupper som icke-statliga organisationer, intressegrupper och akademiska institutioner. Genom att han deltar i sådana evenemang underlättas också hans arbete med att sprida information om ombudsmannafunktionen mer allmänt. Tack vare att ombudsmannen och hans medarbetare deltar i konferenser och möten kan de också hålla sig informerade om utvecklingen i Europa på sådana områden som är särskilt relevanta för institutionen.

I detta avsnitt ges närmare information om alla aktiviteter som har genomförts i syfte att sprida information om ombudsmannafunktionen i allmänhet och Europeiska ombudsmannens arbete i synnerhet. Om ombudsmannen inte kan delta personligen i ett evenemang låter han en lämplig medarbetare företräda institutionen. Många grupper får även stifta bekantskap med ombudsmannens arbete inom ramen för studieresor till Strasbourg. I detta avsnitt finns därför även en översikt över de presentationer inför olika besökargrupper som gjordes under 2007.

DELTAGANDE AV OMBUDSMANNEN PERSONLIGEN

Nikiforos Diamandouros ägnade mycket tid åt att presentera sitt arbete för potentiella klagande under 2007. Hans tal vid evenemang som anordnats av den brittiska handelskammaren i Belgien, handels- och industrikammaren i Thessaloniki i Grekland och styrelsen i federationen för grekiska företagare och industriföretag var viktiga när det gällde att nå ut till företagsvärlden. Ombudsmannens presentation om insyn vid European Policy Centre i Bryssel bidrog till att förmedla hans viktigaste tankar i en fråga som är central för hans arbete med handläggning av klagomål. Ombudsmannen hade även möjlighet att diskutera sitt arbete med European Association of Lawyers (AEA) vid ett seminarium i Brygge i Belgien. Andra evenemang som är värda att lyfta fram är ett tal för Europeiska handikappforumet, Hellenic Society for the Protection of the Environment and Cultural Heritage, medlemmar i Euroculture och *Cercle Européen* i Strasbourg.

Universitetsmiljön är mycket lämplig när det gäller att nå ut till studenter inom juridik, offentlig förvaltning och statsvetenskap. Under 2007 presenterade Nikiforos Diamandouros sitt arbete för studenter vid *Ecole Nationale d'Administration* (ENA) i Strasbourg, Oxford University (Greek Society), London School of Economics, College of Europe i Brygge och Hellenic Society for Political Science i Aten.

Nikiforos Diamandouros försökte att förklara sitt arbete för politiska representanter på hög nivå genom att träffa presidenter, premiärministrar, ministrar, parlamentsledamöter och ambassadörer från EU:s medlemsstater, däribland Tjeckien, Cypern, Grekland och Storbritannien. Han sammanträffade även med politiska representanter på hög nivå från länder utanför EU, bland annat Japan, Moldavien, Ryssland, Turkiet och Ukraina. Hans presentation vid den fjärde ministerkonferensen om e-förvaltning i Lissabon, som anordnades i samband med det portugisiska EU-ordförandeskapet, var ovärderligt när det gällde att tala till viktiga beslutsfattare, specialister från den privata sektorn och intresserade medborgare från alla medlemsstater. Omkring 500 personer närvarade för att höra ombudsmannens presentation vid detta evenemang.

Nikiforos Diamandouros håller en presentation vid den fjärde ministerkonferensen om e-förvaltning. Lissabon den 21 september 2007.

DELTAGANDE AV OMBUDSMANNENS MEDARBETARE

Ombudsmannens medarbetare är lika aktiva när det gäller att främja medvetandet om institutionen som ombudsmannen själv. Under 2007 genomfördes fler än 80 presentationer för omkring 3 000 medborgare från hela EU. De flesta besöksgrupperna kom från Tyskland följt av Polen och Ungern. Vid dessa presentationer deltog studenter och praktikanter, advokater och domare, företagare och lobbyister, regeringstjänstemän och andra tjänstemän samt personal från ombudsmannens enheter. Trots att dessa presentationer innebär mycket arbete för ombudsmannens personal är de ytterst viktiga när det gäller att nå ut till potentiella klagande och andra medborgare. Dessutom bidrar de till att ge EU:s förvaltning ett "ansikte". Därför försöker ombudsmannen och hans medarbetare så långt det är möjligt att tacka ja till relevanta besöksgrupper som vill veta mer om hans arbete.

6.4 MASSMEDIERELATIONER

Europeiska ombudsmannen strävar efter att göra medborgare, icke-statliga organisationer, föreningar och företag medvetna om sin rätt att klaga på administrativa missförhållanden på EU:s institutioner. Ombudsmannen är medveten om vilken viktig roll massmedierna har när det gäller att informera allmänheten, berika debatten och göra hans tjänster mer synliga i alla EU:s medlemsstater. Den proaktiva mediapolicyn är en central del av hans verksamhet och hans insatser för att främja respekten för rättigheter enligt EU:s lagstiftning och förbättra förvaltningskvaliteten.

Ombudsmannens mediapolicy bygger på en strategi som består av två delar. Å ena sidan försöker han informera en bredare europeisk allmänhet om sitt arbete via de vanliga massmedierna (till exempel tv, dagstidningar och radio). Å andra sidan riktar han sig särskilt till specifika grupper av potentiella klagande via specialiserade massmedier (till exempel ekonomi- eller konsumenttidningar och interna nyhetsbrev inom föreningar, icke-statliga organisationer och intressegrupper).

Ombudsmannen strävar efter att vara så öppen och nåbar som möjligt för journalister så att allmänheten kan följa hans arbete. Han ger massmedierna information om undersökningar som inleds, vänskapliga förlikningar som godtagits av institutioner för att tillhandahålla de klagande tillfredsställande lösningar, viktiga förslag till rekommendationer som utarbetats för institutioner och beslut om att avsluta undersökningar. Ombudsmannen informerar även massmedierna om sin

årsrapport, den senaste statistiken, inlägg i aktuella offentliga debatter och initiativ och andra ämnen som rör hans arbete och är relevanta för allmänheten. Ombudsmannen strävar efter att göra sitt arbete så öppet som möjligt, men respekterar samtidigt de berättigade kraven från klagande som väljer att få sina ärenden sekretessbelagda.

Ombudsmannen har som målsättning att nå ut till de Brysselbaserade EU-korrespondenterna samt till nationella och regionala journalister i alla EU:s medlemsstater. Han informerar främst massmedierna via pressmeddelanden, presskonferenser, bakgrundsdiskussioner och intervjuer. Han strävar efter att tillhandahålla läsarvänliga och enkla budskap och på så sätt underlätta journalisternas arbete.

Nikiforos Diamandouros ger en intervju till Lena Mellin, EU-reporter på Sveriges största dagstidning *Aftonbladet*. Stockholm den 14 maj 2007.

Ombudsmannens huvudsakliga medieaktiviteter under 2007 innefattade presskonferenser i Bryssel och Strasbourg för att presentera årsrapporten samt i Berlin, Karlsruhe och Warszawa, som en del av hans besök till dessa städer. Nikiforos Diamandouros och hans franske kollega Jean-Paul Delevoye presenterade dessutom gemensamt sitt arbete för franska journalister i Strasbourg inför det sjätte seminariet för nationella ombudsmän. Pressmöten med intresserade journalister från en rad dagstidningar och nyhetsbyråer gav Europeiska ombudsmannen ytterligare möjligheter att förklara sitt arbete för medborgarna. Slutligen gav Nikiforos Diamandouros över 40 intervjuer till journalister från tryckta medier, etermedier och elektroniska medier i Strasbourg, Bryssel och på andra platser.

Parlamentsledamot Luciana Sbarbati, föredragande av betänkandet om ombudsmannens årsrapport 2006, och Nikiforos Diamandouros håller presskonferens. Strasbourg den 24 oktober 2007.

Sjutton pressmeddelanden utarbetades och distribuerades till journalister och intresserade över hela Europa under 2007. Några frågor som togs upp var ombudsmannens undersökning av försenad betalning, problem när det gäller tillgång till handlingar och information, ett klagomål om EU:s arbetstidsdirektiv samt problem med kommissionens informationsmaterial om flygpassagerares rättigheter.

6.5 PUBLIKATIONER

Ombudsmannen eftersträvar att nå ut till en så bred publik som möjligt i syfte att öka kännedomen hos medborgarna om hans arbete med att ställa EU:s förvaltning till svars. Ett antal publikationer producerades och distribuerades till intresserade under 2007 i syfte att informera viktiga intressenter och allmänheten om Europeiska ombudsmannens verksamhet och om de tjänster han kan erbjuda personer som är EU-medborgare eller bosatta i EU. Alla ombudsmannens publikationer finns tillgängliga på hans webbplats <http://www.ombudsman.europa.eu> och kan rekvireras kostnadsfritt från EU Bookshop <http://bookshop.europa.eu>

Särskilt intressant under 2007 var det nya informationsbladet för företag och organisationer som innehåller en kortfattad beskrivning av vad ombudsmannen kan hjälpa dem med. Informationsbladet distribuerades tillsammans med annat relevant material som en del av en e-postkampanj riktad till potentiella klagande. Under kampanjen vände man sig speciellt till handelskammare och advokatbyråer inom EU och fler än 5 000 personliga e-postmeddelanden skickades ut till dessa. Kampanjen blev en stor framgång och förfrågningar om tusentals extra exemplar av ombudsmannens publikationer mottogs under 2007.

6.6 ELEKTRONISK KOMMUNIKATION

E-postkommunikation

I april 2001 kompletterades webbplatsen med en elektronisk version av Europeiska ombudsmannens klagomålsformulär på tolv språk. Efter EU:s utvidgning den 1 maj 2004 gjordes formuläret tillgängligt på ytterligare nio språk. Som ett led i förberedelserna inför EU:s ytterligare utvidgning den 1 januari 2007 lades även en bulgarisk och en rumänsk version av formuläret ut på webbplatsen i december 2006. Över 58 procent av alla klagomål som mottogs av ombudsmannen under 2007 lämnades in via Internet. I en stor del av fallen användes det elektroniska klagomålsformuläret.

Under 2007 användes ombudsmannens huvudsakliga e-postkonto till att besvara sammanlagt 7 273 e-postmeddelanden med förfrågningar om information. Av dessa var 3 127 massmeddelanden som skickats av medborgare och rörde klagomål som Europeiska ombudsmannen redan mottagit, medan 4 146 utgjorde enskilda förfrågningar om information. Massmeddelandena handlade om frågor såsom skapandet av en högspänningskabel för att koppla samman det spanska och det franska elnätet, och det påstådda beslutet av myndigheterna i regionen Valencia i Spanien att avbryta sändningarna från en katalansk tv-kanal. Alla sådana e-postmeddelanden besvarades, och i svaren förklarades hur långt ombudsmannens behandling av det berörda klagomålet hade kommit.

Alla de enskilda 4 146 förfrågningarna om information fick individuella svar från rätt medarbetare vid ombudsmannens sekretariat. Denna siffra kan jämföras med omkring 3 500 förfrågningar år 2006 och 3 200 förfrågningar år 2005.

Utveckling av webbplatsen

Ombudsmannens webbplats skapades i juli 1998. Under hela 2007 hade ombudsmannens webbutvecklare ett nära samarbete med cheferna för kommunikationssektionen och med Europaparlaments tekniska avdelningar kring förberedelserna inför omvandlingen av ombudsmannens webbplats till en modern, dynamisk, informativ och interaktiv tjänst som ständigt utvecklas. Enligt planerna kommer den nya webbplatsen att vara färdig för lansering första halvåret 2008.

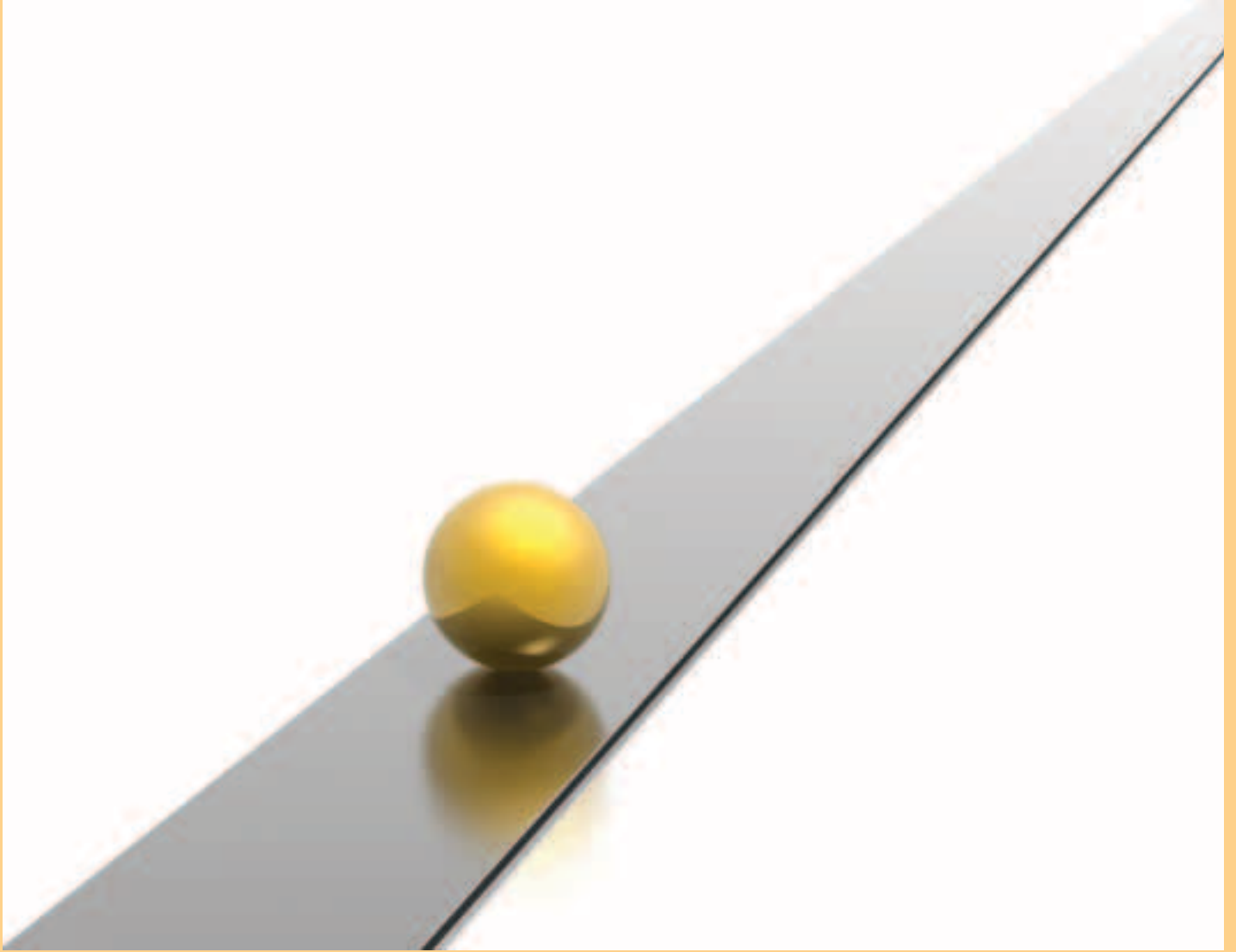
Mellan den 1 januari och den 31 december 2007 besöktes ombudsmannens webbplats av 449 418 unika besökare. De engelskspråkiga sidorna på webbplatsen besöktes oftast, följda av de

franska, spanska, tyska och italienska sidorna. När det gäller besökens geografiska ursprung kom det största antalet besökare från Italien, följt av Spanien, Sverige, Storbritannien och Tyskland. Länkavdelningen på ombudsmannens webbplats innehåller länkar till nationella och regionala ombudsmäns webbplatser över hela Europa. Länksidorna hade över 82 000 besök under 2007, vilket tydligt visar det mervärde som Europeiska ombudsmannanätverkets tjänster har för medborgarna.

För att se till att ombudsmannens webbplats står sig väl i jämförelse med de andra EU-webbplatserna har hans kansli under hela 2007 deltagit i arbetet inom den interinstitutionella redaktionskommittén för Internet (CEiii).

BILAGOR

7

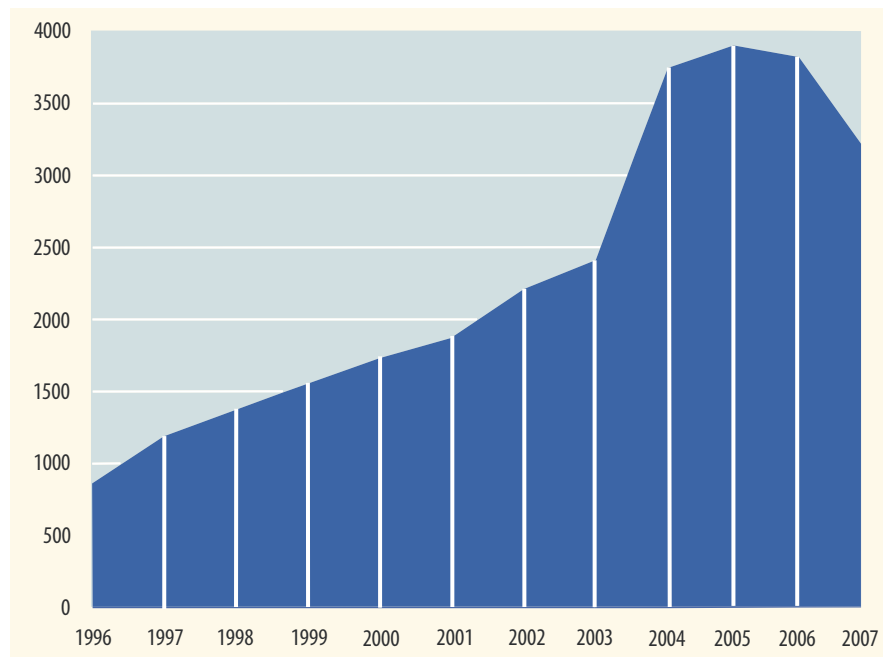

A STATISTIK

1 ÄRENDEN SOM BEHANDLADES UNDER 2007

1.1	TOTALT ANTAL ÄRENDEN UNDER 2007	3 760
	– Undersökningar som inte avslutats den 31 december 2006	332 ¹
	– Klagomål för vilka beslut om tillåtlighet avvaktades den 31 december 2006.....	211
	– Klagomål mottagna under 2007	3 211
	– Europeiska ombudsmannens undersökningar på eget initiativ	6

Antal klagomål 1996–2007

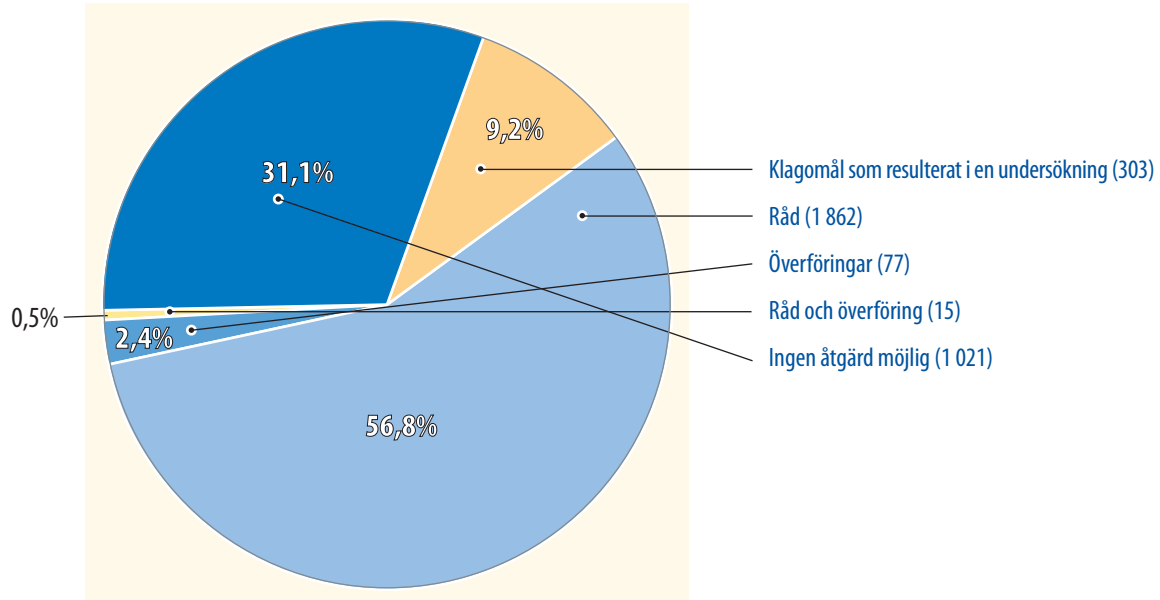
1.2	UNDERSÖKNING AV TILLÅTLIGHET/OTILLÅTLIGHET SLUTFÖRD	95 %
------------	--	-------------

¹ Varav 9 undersökningar på Europeiska ombudsmannens eget initiativ och 323 undersökningar på grundval av klagomål.

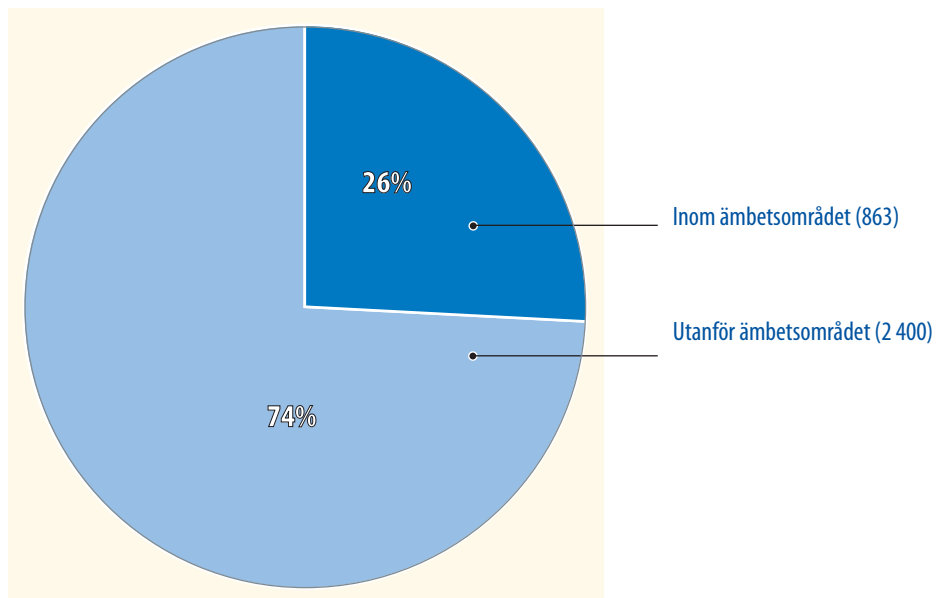

1.3 KLASSIFICERING AV KLAGOMÅLEN

Enligt typen av åtgärd som Europeiska ombudsmannen vidtagit för att hjälpa klaganden

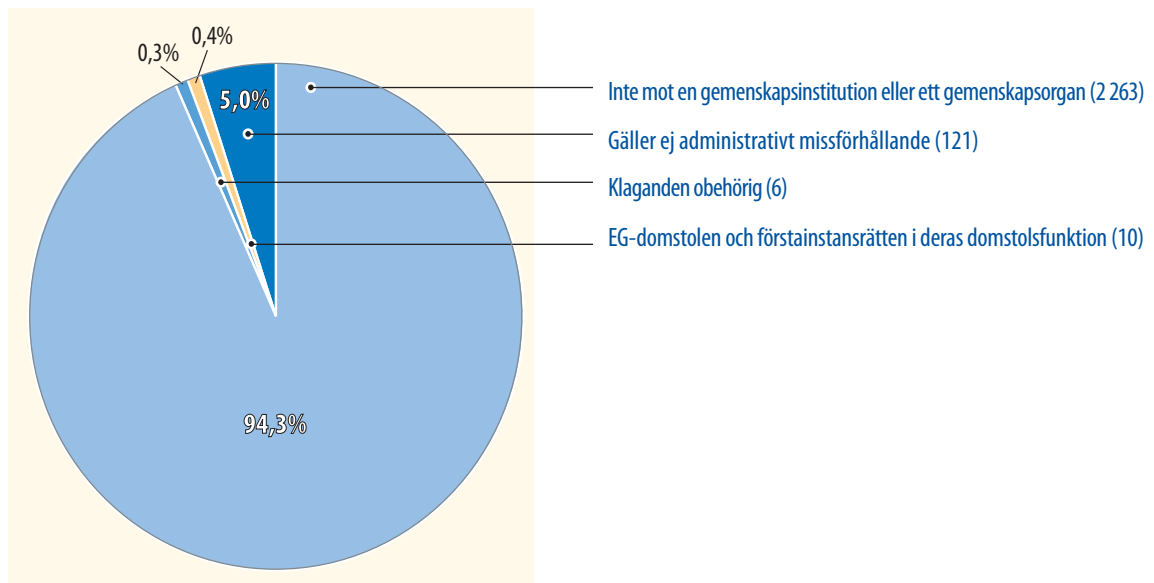

I förhållande till Europeiska ombudsmannens ämbetsområde

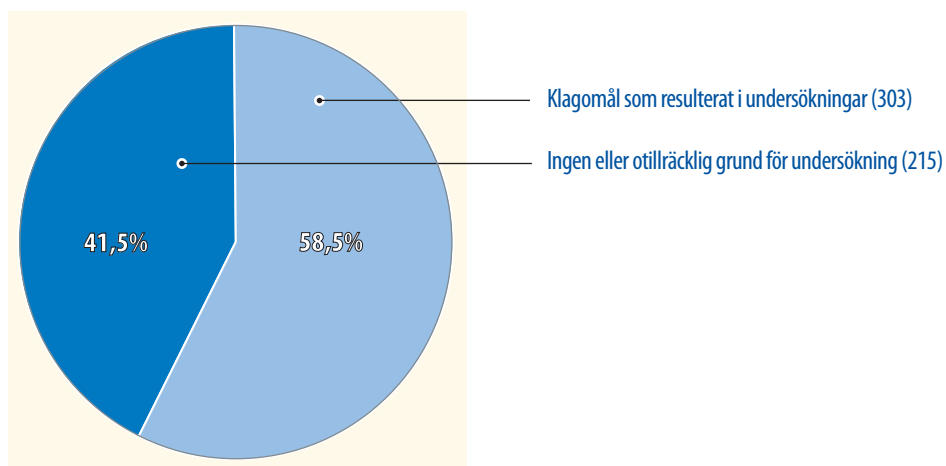

Utanför ämbetsområdet

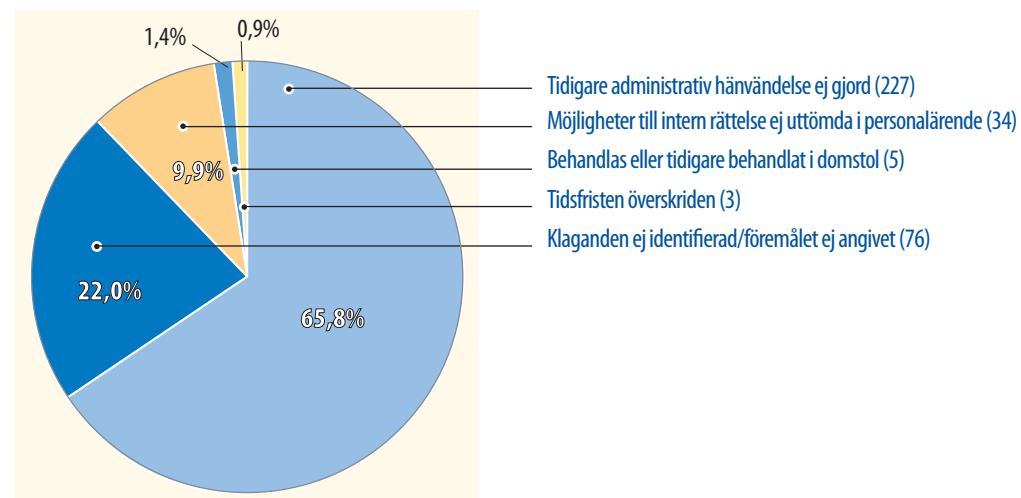

Inom ämbetsområdet

Tillåtliga klagomål

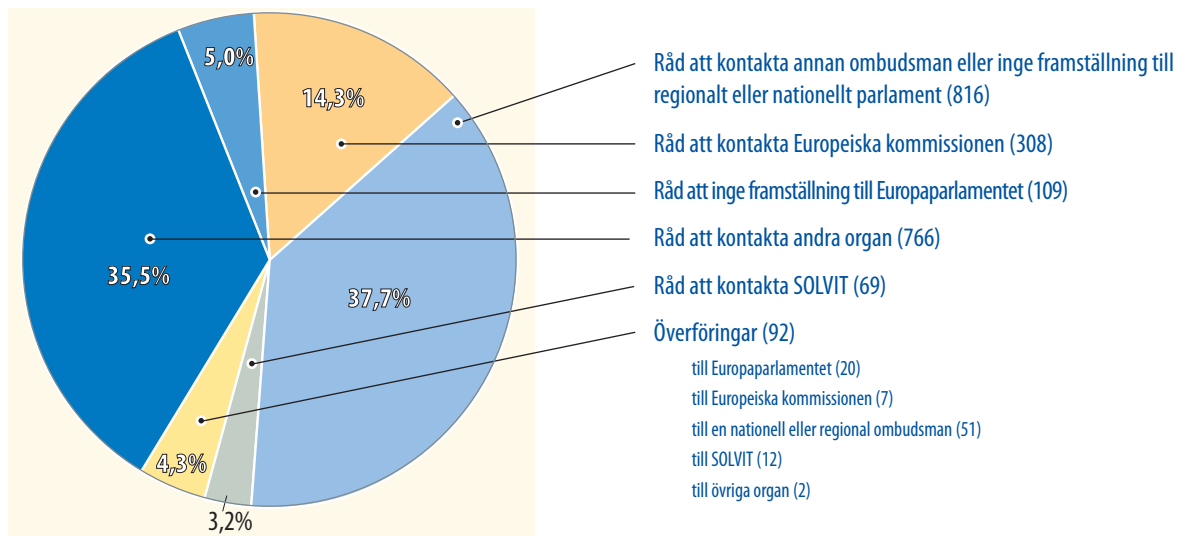
Otillåtliga klagomål

2 ÖVERFÖRINGAR OCH RÅD

(I vissa ärenden gavs flera råd.)

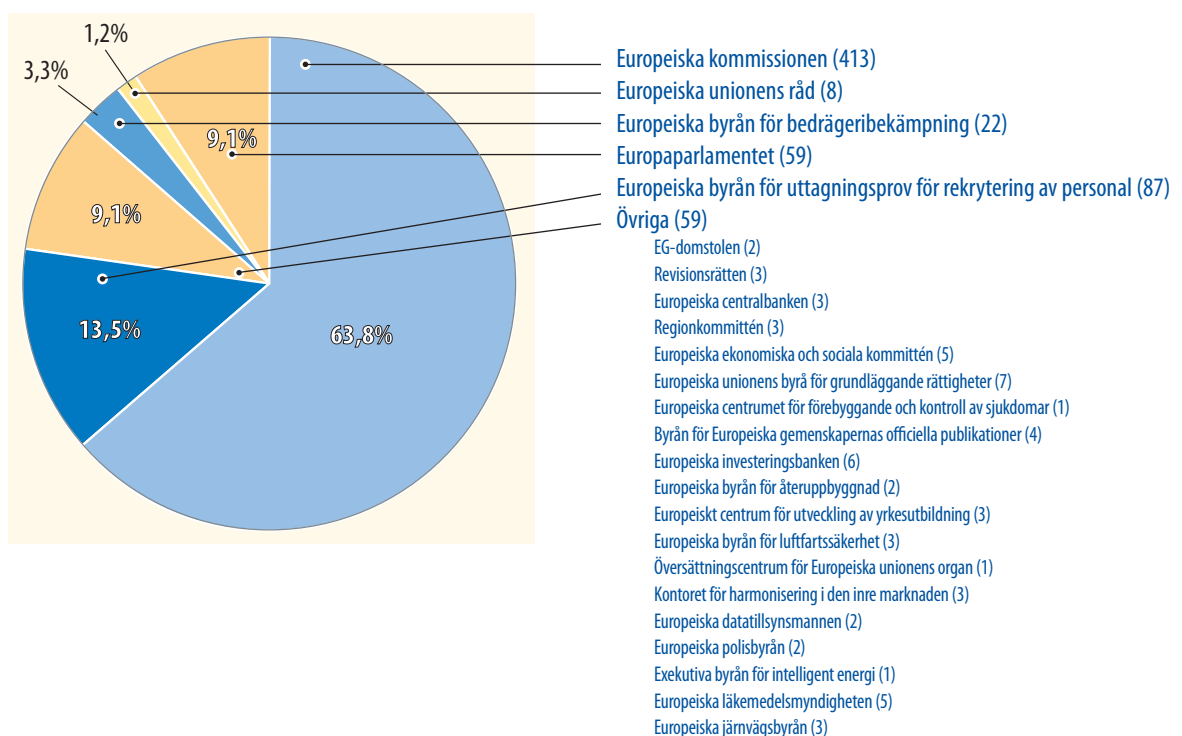

3 UNDERSÖKNINGAR UNDER 2007 641

Under 2007 genomförde Europeiska ombudsmannen 641 undersökningar. 309 undersökningar inleddes 2007 (varav sex på eget initiativ) och 332 undersökningar var inte avslutade den 31 december 2006 (varav nio på eget initiativ).

3.1 INSTITUTIONER OCH ORGAN SOM VARIT FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNINGAR

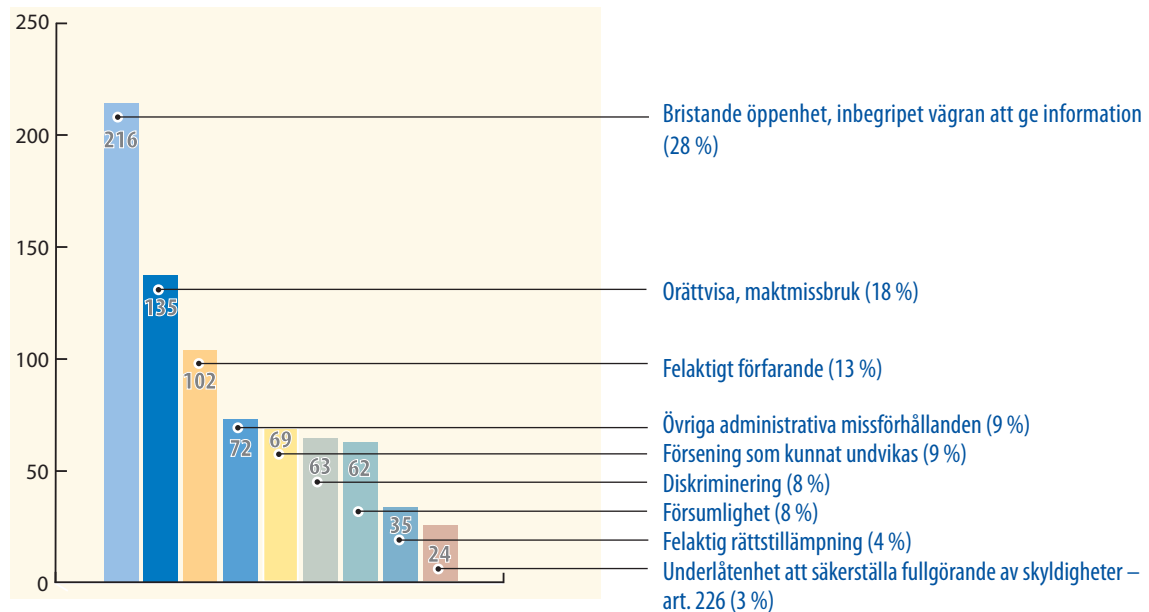
(I vissa fall berörs två eller fler institutioner eller organ av undersökningen.)

3.2 TYP AV PÅSTÅTT ADMINISTRATIVT MISSFÖRHÅLLANDE

(I vissa ärenden påstods det föreligga två eller fler typer av administrativt missförhållande.)

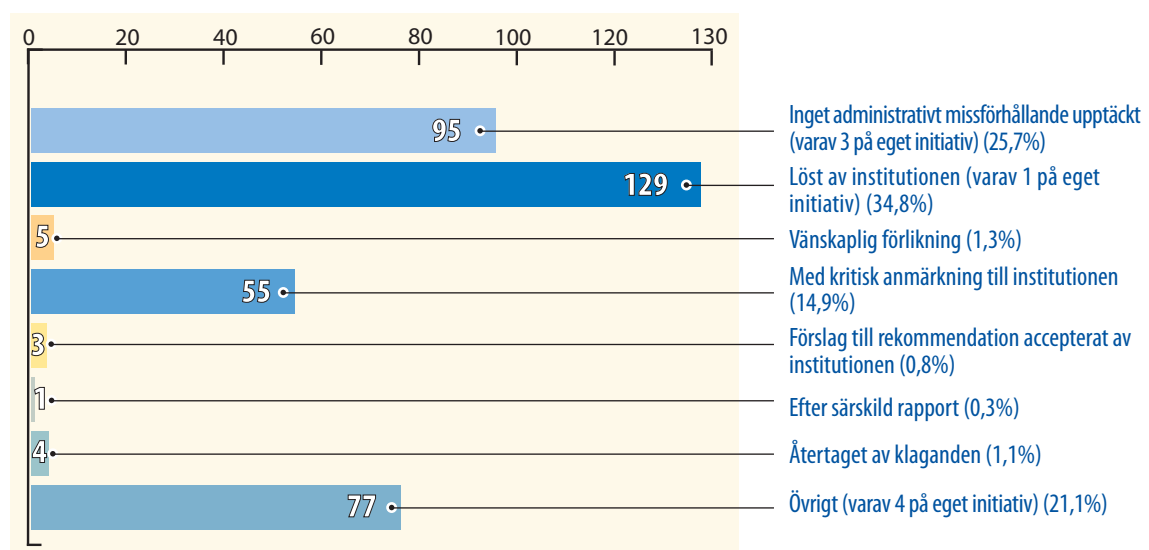

3.3 FÖRSLAG TILL VÄNSKAPLIG FÖRLIKNING, FÖRSLAG TILL REKOMMENDATIONER OCH SÄRSKILDA RAPPORTER SOM LAGTS FRAM UNDER 2007

– Förslag till vänskaplig förlikning	30
– Förslag till rekommendationer	8
– Särskild rapport	1

3.4 UNDERSÖKNINGAR SOM AVSLUTATS 348²

(Undersökningarna avslutades på en eller flera av följande grunder.)

² Varav 7 undersökningar på ombudsmannens eget initiativ.

4 URSPRUNG FÖR DE KLAGOMÅL SOM REGISTRERADES 2007

4.1 KLAGOMÅLETS KÄLLA

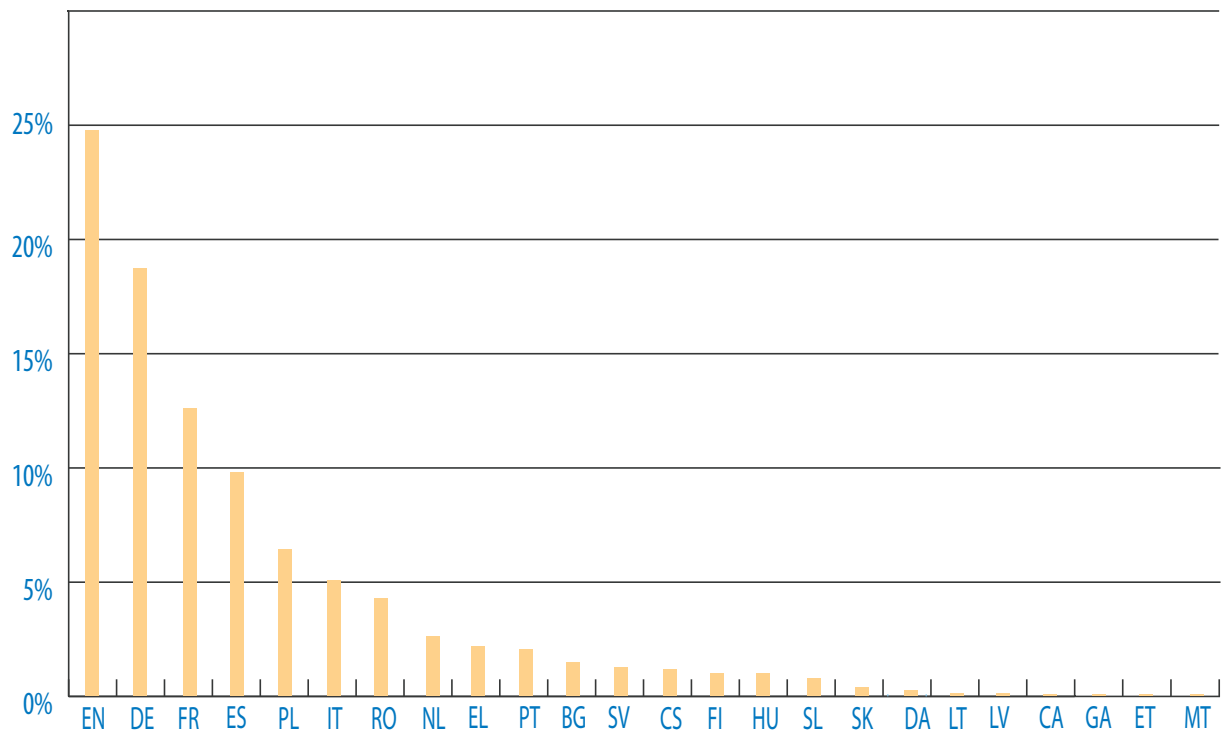

Företag och organisationer
4,8 % (155)

Enskilda medborgare
95,2 % (3 056)

4.2 KLAGOMÅLENS FÖRDELNING PÅ OLIKA SPRÅK

4.3 KLAGOMÅLENS GEOGRAFISKA URSPRUNG

Land	Antal klagomål	% av klagomålen	% av EU:s befolkning	Kvot ¹
 Luxemburg	44	1,4	0,1	13,6
 Malta	26	0,8	0,1	10,0
 Cypern	46	1,4	0,2	8,9
 Slovenien	39	1,2	0,4	3,0
 Belgien	182	5,7	2,1	2,6
 Bulgarien	91	2,8	1,6	1,8
 Finland	62	1,9	1,1	1,8
 Irland	43	1,3	0,9	1,5
 Grekland	106	3,3	2,3	1,5
 Österrike	75	2,3	1,7	1,4
 Portugal	91	2,8	2,1	1,3
 Spanien	351	10,9	9,0	1,2
 Rumänien	162	5,0	4,4	1,2
 Sverige	61	1,9	1,8	1,0
 Ungern	67	2,1	2,0	1,0
 Tyskland	507	15,8	16,6	1,0
 Tjeckien	59	1,8	2,1	0,9
 Polen	214	6,7	7,7	0,9
 Slovakien	27	0,8	1,1	0,8
 Nederländerna	74	2,3	3,3	0,7
 Frankrike	251	7,8	12,8	0,6
 Litauen	12	0,4	0,7	0,5
 Lettland	8	0,2	0,5	0,5
 Danmark	18	0,6	1,1	0,5
 Italien	182	5,7	11,9	0,5
 Estland	4	0,1	0,3	0,5
 Storbritannien	156	4,9	12,3	0,4
Övriga	200	6,2		
Okänt	53	1,7		

¹ Beräknas som kvoten mellan andelen av klagomålen och andelen av befolkningen. Om kvoten för ett land är större än 1, anger detta att landet i fråga lämnar in fler klagomål till ombudsmannen än vad man kunde förvänta sig med tanke på befolkningens storlek. Alla procenttal i tabellen ovan har avrundats till en decimal.

B OMBUDSMANNENS BUDGET

En självständig budget

Sedan den 1 januari 2000 har ombudsmannens budget varit ett självständigt avsnitt i Europeiska unionens budget (för närvarande avsnitt VIII)¹.

Budgetens struktur

Ombudsmannens budget är indelad i tre avdelningar. Avdelning 1 omfattar löner, bidrag och andra personalkostnader, avdelning 2 avser lokaler, möbler, utrustning och diverse driftskostnader, och avdelning 3 inbegriper utgifter i samband med allmänna uppgifter som utförs av institutionen.

Samarbete med Europaparlamentet

För att onödig dubbling av administrativ och teknisk personal ska kunna undvikas tillhandahålls vissa av de tekniska tjänster som ombudsmannen behöver för att kunna utföra sina uppgifter av eller genom Europaparlamentet. Samarbetet mellan Europeiska ombudsmannen och Europaparlamentet har möjliggjort betydande effektivitetsrelaterade besparingar i gemenskapens budget. Det nuvarande samarbetsavtalet undertecknades den 15 mars 2006 av parlamentets talman och Europeiska ombudsmannen och trädde i kraft i april 2006. Syftet är att bibehålla samarbetet med parlamentet på alla de områden där det är möjligt att uppnå avsevärda skalfördelar och budgetbesparingar. Därför kommer Europaparlamentet att fortsätta att förse ombudsmannen med tjänster på en rad områden, bland annat lokaler, informationsteknik, kommunikation, medicinska tjänster, utbildning, översättning och tolkning. Det aktuella avtalet innebär en ökad tydlighet när det gäller parlamentets prispolicy. Tjänsterna debiteras utifrån en rättvis, överblickbar och skälig kostnadsberäkning – dock med undantag av kostnaderna för revision och ekonomisk redovisning, för vilka en klumpsumma betalas. Detta återspeglar även ombudsmannens oberoende i personal- och ekonomifrågor.

Budgeten för 2007 och 2008

I nedanstående tabell presenteras ombudsmannens budget som har tre rubriker. Den visar även hur det budgeterade anslaget användes under 2007 samt budgetens utveckling mellan 2007 och 2008. Dessutom anges antalet tjänster i ombudsmannens tjänsteförteckning.

(EUR)

Avdelning	Rubrik	2007		2008
		Budgeterat anslag	Bundet anslag	Budgeterat anslag
1	Kostnader för personer som arbetar åt institutionen	6 150 300	5 950 031	6 436 000
2	Lokaler, möbler, utrustning och diverse driftskostnader	1 251 500	1 309 867	1 345 000
3	Kostnader för allmänna uppgifter som utförs av institutionen	751 000	729 586	724 770
Sammanlagda utgifter		8 152 800	7 989 484	8 505 770
Antal tjänster			57	57

¹ Rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 2673/1999 av den 13 december 1999 om ändring av budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, EGT 1999 L 326, s. 1.

C PERSONAL

Ombudsmannainstitutionen ska behandla klagomål om administrativa missförhållanden på 23 fördragsspråk och nå ut till EU:s medborgare och invånare för att öka deras medvetenhet om rätten att lämna in klagomål. Som stöd i sin strävan att se till att institutionen klarar att sköta dessa uppgifter på vederbörligt sätt har ombudsmannen en högt kvalificerad och mångspråkig personal. Denna bilaga innehåller en fullständig förteckning över de personer som ingick i personalen under 2007, med tjänstetitlar och kontaktuppgifter samt beskrivningar av det arbete som utförs av de olika avdelningarna och sektionerna inom kansliet. Bilagan avslutas med en kort översikt över de personalmöten som ägde rum under året.

EUROPEISKA OMBUDSMANNEN

P. Nikiforos Diamandouros

Europeisk ombudsman

P. Nikiforos Diamandouros föddes i Aten i Grekland den 25 juni 1942. Han valdes till europeisk ombudsman den 15 januari 2003 och tillträdde tjänsten den 1 april samma år. Den 11 januari 2005 omvaldes han för en ny femårsperiod.

Från 1998 till 2003 var han den första grekiska nationella ombudsmannen. Sedan 1993 är han professor i komparativ statsvetenskap vid institutionen för statsvetenskap och offentlig förvaltning vid universitetet i Aten (för tillfället tjänstledig). Under åren 1995 till 1998 ledde han arbetet vid det grekiska nationella centrumet för samhällsvetenskaplig forskning (EKKE).

Han tog kandidatexamen (B.A.) i statsvetenskap vid Indiana University i USA 1963 och därefter magisterexamen (M.A.) 1965, licentiatexamen (M.Phil.) 1969 och doktorsexamen (Ph.D.) 1972 i samma ämne vid Columbia University i USA. Innan han började arbeta vid universitetet i Aten 1988 innehade han lärar- och forskartjänster vid State University of New York respektive Columbia University (1973–1978). Från 1980 till 1983 tjänstgjorde han som direktör för utveckling vid Athens College i Aten i Grekland. Från 1983 till 1988 var han programdirektör för Västeuropa, Mellanöstern och Nordafrika vid Social Science Research Council i New York. Från 1988 till 1991 var han direktör vid det grekiska institutet för internationella och strategiska studier i Aten, ett forskningsinstitut med fokus på politik som inrättats med stöd från Ford- och MacArthurstiftelserna. Under 1997 innehade han en tjänst som gästprofessor i statsvetenskap vid Juan March-centrumet för högre studier i samhällsvetenskap (Madrid).

Han har varit ordförande för den grekiska statsvetenskapliga föreningen (1992–1998) och för den amerikanska föreningen för studier av det moderna Grekland (1985–1988). Mellan 1999 och 2003 var han ledamot av den grekiska nationella kommissionen för mänskliga rättigheter och mellan 2000 och 2003 var han medlem av det grekiska nationella rådet för förvaltningsreformer. Mellan 1988 och 1995 var han en av ordförandena för underkommittén för Sydeuropa vid Social Science Research Council i New York, vars verksamhet finansieras genom anslag från Volkswagenstiftelsen. Han är därtill en av huvudredaktörerna för publikationsserien *New Southern Europe* och har erhållit forskningsanslag från Fulbrightstiftelsen och National Endowment for the Humanities.

Han har producerat ett stort antal skrifter om grekisk och syd- och sydösteuropeisk politik och historia, i synnerhet demokratisering, stats- och nationsbyggande och förhållandet mellan kultur och politik.

EUROPEISKA OMBUDSMANNENS SEKRETARIAT

Europeiska ombudsmannens sekretariat har ansvaret för att sköta ombudsmannens personliga kansli. Sekretariatet administrerar ombudsmannens kalendarium, samordnar hans inkommande och utgående korrespondens, ger råd om förbindelserna med EU:s övriga institutioner och organ, hanterar protokollfrågor i samband med institutionens arbete och utför allmänna sekreterartjänster åt ombudsmannen.

Nicholas CATEPHORES

Europeiska ombudsmannens assistent

Tfn (33-3) 88 17 23 83

Kelly KOUNDOURI

Europeiska ombudsmannens sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 25 28

GENERALSEKRETERARE

Generalsekreteraren bistår ombudsmannen med rådgivning och hjälp i handläggningen av klagomål och undersökningar. Han samordnar kontakterna mellan ombudsmannens kansli och de andra EU-institutionerna och har en viktig roll när det gäller att utveckla förbindelserna med ombudsmannainstitutioner i Europa och att nå ut till EU-medborgare. Han ger ombudsmannen råd om kansliets struktur och hantering, planeringen av verksamheten och övervakningen av dess arbete och resultat samt ansvarar för den allmänna samordningen.

Sedan Ian Harden utsågs till generalsekreterare den 1 augusti 2006, och i avvaktan på att förfarandet för rekrytering av hans efterträdare som chef för rättsavdelningen skulle slutföras, fortsatte han att utföra de arbetsuppgifter som åligger chefen för rättsavdelningen fram till den 30 juni 2007.

Ian Harden

Generalsekreterare

Tfn (33-3) 88 17 23 84

Ian Harden föddes i Norwich i England den 22 mars 1954. Han studerade juridik vid Churchill College i Cambridge, där han tog en filosofie kandidatexamen (BA) med högsta betyg 1975 och en juris kandidatexamen (LLB) 1976. Efter sin examen arbetade han på juridiska institutionen vid universitetet i Sheffield, där han var adjunkt 1976–1990, lektor 1990–1993 och docent 1993–1995 och där han 1995 blev professor i offentlig rätt. Han kom till Europeiska ombudsmannens kansli som förste juridisk handläggare 1996, var chef för sekretariatet 1997–1999 och därefter chef för rättsavdelningen från 2000. Den 1 augusti 2006 utsågs han till generalsekreterare för ombudsmannens kansli. Han är ensam författare eller medförfattare till ett stort antal arbeten om EG-rätt och offentlig rätt, bland annat *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992), *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) och *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Han är medlem av *Association française de droit constitutionnel* och den brittiska "Study of Parliament Group" samt hedersprofessor vid universitetet i Sheffield.

Murielle Richardson

Assistent till chefen för rättsavdelningen (t.o.m. 30 juni 2007)

Assistent till generalsekreteraren (fr.o.m. 1 juli 2007)

Tfn (33-3) 88 17 23 88

RÄTTSAVDELNINGEN

Rättsavdelningen består huvudsakligen av jurister vilkas primära uppgift är att analysera de klagomål som kommer in till Europeiska ombudsmannen och att genomföra undersökningar under överinseende av chefen för rättsavdelningen och fyra chefer för rättsgrupper. Chefen för rättsavdelningen har, utöver ansvaret för att leda avdelningen, även uppgiften att ge ombudsmannen råd i frågor som gäller institutionens rättsliga strategi och inriktning. Assistenten till chefen för rättsavdelningen har ansvaret för interna system för kvalitetsstyrning och ledningsinformation samt samordnar avdelningens bidrag till årsrapporten. Dessutom är sekretariatet för hantering av klagomål direkt underställt henne.

Under 2007 bestod avdelningen av sammanlagt 23 personer: chefen för rättsavdelningen, sju förste juridiska handläggare, varav fyra är chefer för rättsliga grupper, tolv juridiska handläggare, en juristlingvist, en juridisk assistent och assistenten till chefen för rättsavdelningen. Rättsavdelningen hade under året ansvar för sexton praktikanter.

Den 1 juli 2007 utsågs João Sant'Anna till chef för rättsavdelningen efter ett allmänt rekryteringsförfarande. João Sant'Anna började sin tjänstgöring på Europeiska ombudsmannens kansli som chef för administrations- och ekonomiavdelningen 2000 och fortsätter tills vidare att utföra de uppgifter som denna tjänst innebär.

João Sant'Anna

Chef för rättsavdelningen (fr.o.m. 1 juli 2007)

Tfn (33-3) 88 17 53 46

João Sant'Anna föddes i Setúbal i Portugal den 3 maj 1957. Han studerade juridik vid universitetet i Lissabon 1975–1980 och fick advokatlicens i Lissabon 1981. Mellan 1980 och 1982 arbetade han som jurist vid den juridiska och administrativa divisionen inom det portugisiska ministeriet för inrikesfrågor för Lissabonregionen. Åren 1982–1984 fortsatte han sina juridiska studier på området immaterialrätt vid Ludwig-Maximilian-universitetet och Max-Planck-institutet i München. När han återkom till Portugal 1984 utnämndes han till chef för den juridiska och administrativa divisionen inom det portugisiska ministeriet för inrikesfrågor för Lissabonregionen. År 1986 blev han tjänsteman vid Europaparlamentet och tjänstgjorde i tur och ordning vid generaldirektoratet för press och information, vid generaldirektoratet för forskning, vid generaldirektoratet för personal och ekonomi och slutligen vid Europaparlamentets rättstjänst. Han kom till Europeiska ombudsmannens kansli som chef för administrations- och ekonomiavdelningen år 2000. Den 1 juli 2007 utsågs han till chef för rättsavdelningen.

Nelius CAREY

Juristlingvist

Tfn (33-3) 88 17 25 63

Isabelle FOUCAUD

Assistent till chefen för rättsavdelningen

(fr.o.m. 30 juni 2007)

Tfn (33-3) 88 17 23 91

JURIDISKA HANDLÄGGARE

De juridiska handläggarna behandlar klagomål, som kan inges till ombudsmannen på vilket som helst av Europeiska unionens 23 fördragspråk. De föreslår och genomför dessutom undersökningar på ombudsmannens eget initiativ, besvarar förfrågningar om information från medborgare, hjälper ombudsmannen i rättsliga frågor, ger råd om rättsliga förfaranden, nyheter och traditioner i sina respektive medlemsstater och företräder ombudsmannen i vissa offentliga sammanhang.

Ioannis DIMITRAKOPOULOS

Chef för rättsgrupp

Förste juridisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 37 68

Sabina BALAŽIČ

Juridisk handläggare (t.o.m. 30 september 2007)

Peter BONNOR

Juridisk handläggare

Tel. (33-3) 88 17 25 41

Daniel KOBLENCZ

Juridisk handläggare

Tfn (32-2) 284 38 31

Gerhard GRILL

Chef för rättsgrupp

Förste juridisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 24 23

Violetta DIMOVA

Juridisk handläggare (fr.o.m. 1 februari 2007)

Tfn (33-3) 88 17 25 63

Bernhard HOFSTÖTTER

Juridisk handläggare (fr.o.m. 1 september 2007)

Tfn (33-3) 88 17 81 05

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA

Chef för rättsgrupp

Förste juridisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 27 46

Benita BROMS

Chef för Brysselkontoret

Förste juridisk handläggare

Tfn (32-2) 284 25 43

Juliano FRANCO

Juridisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 21 51

Tina NILSSON

Juridisk handläggare

Tfn (32-2) 284 14 17

Tea SEVÓN

Juridisk handläggare (fr.o.m. 1 oktober 2007)

Tfn (32-2) 284 21 80

Wiebke PANKAUKE

Juridisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 24 02

Olivier VERHEECKE

Förste juridisk handläggare

Tfn (32-2) 284 20 03

Raluca TRASCA

Juridisk handläggare (fr.o.m. 16 april 2007)

Tfn (33-3) 88 17 31 08

Branislav URBANIČ

Juridisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 27 14

Fergal Ó REGAN

*Chef för rättsgrupp
Förste juridisk handläggare*

Tfn (33-3) 88 17 67 84

Elodie BELFY

Juridisk assistent

Tfn (32-2) 284 39 01

Marjorie FUCHS

Juridisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 40 78

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Förste juridisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER

Juridisk handläggare (t.o.m. 15 november 2007)

Ida PALUMBO

Juridisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 23 85

PRAKTIKANTER**Marta ARIAS DIAZ**

(t.o.m. 31 augusti 2007)

Elsa BERNARD

(t.o.m. 30 april 2007)

Clelia CASALINO

(fr.o.m. 15 februari 2007)

Caroline DIETZEL

(fr.o.m. 1 september 2007) Tfn (33-3) 88 17 23 28

Ramin FARINPOUR

(t.o.m. 31 augusti 2007)

Tobias JAMES

(fr.o.m. 1 september 2007)

Farah JERAJ

(t.o.m. 31 juli 2007)

Tomasz KODRZYCKI

(fr.o.m. 1 september 2007)

Beata KULPACZYNSKA

(t.o.m. 31 augusti 2007)

Angela LINDBERG

(fr.o.m. 1 september 2007)

Samir MOHAMED GHARBAOUI

(fr.o.m. 1 september 2007)

Christopher MILNES

(fr.o.m. 1 september 2007)

Zvi RAMAN

(t.o.m. 31 augusti 2007)

Louise RICHARD

(fr.o.m. 1 september 2007)

Giorgio RIZZELLO

(t.o.m. 9 februari 2007)

Brigita SABALIAUSKAITE

(t.o.m. 31 augusti 2007)

Axel SCHNEIDER

(t.o.m. 31 juli 2007)

Elena TZOULIA

(fr.o.m. 1 mars 2007)

ADMINISTRATIONS- OCH EKONOMIAVDELNINGEN

Administrations- och ekonomiavdelningen är ansvarig för allt arbete på ombudsmannens kansli som inte direkt rör handläggning av klagomål och genomförande av undersökningar. Avdelningen består av tre sektioner: administrationssektionen, ekonomisektionen och kommunikationssektionen. Chefen för administrations- och ekonomiavdelningen samordnar det övergripande arbetet på avdelningen. I egenskap av chef är han ansvarig för den allmänna organisationen och driften av ombudsmannens kansli och för personalpolitiken vid kansliet samt för att föreslå och genomföra institutionens strategi när det gäller budget och ekonomi och för att företräda ombudsmannen i ett antal interinstitutionella forum. Under 2007 hade avdelningen sammanlagt 34 anställda.

João Sant'Anna

Chef för administrations- och ekonomiavdelningen (tills vidare)

Tfn (33-3) 88 17 53 46

SEKRETARIATET FÖR HANTERING AV KLAGOMÅL

Sekretariatet för hantering av klagomål har ansvaret för att registrera, distribuera och följa upp de klagomål som lämnas in till Europeiska ombudsmannen. Sekretariatet ser till att alla klagomål registreras i en databas, att mottagandet bekräftas och att klagomålen skickas till rättsavdelningen. Sekretariatet har ansvar för att hantera all inkommande och utgående korrespondens som avser klagomål, för att hålla uppgifterna om klagomålen i databasen aktuella under hela klagomålsförfarandet, för att kontrollera att tidsfrister hålls, för att ta fram statistik över klagomål och för att arkivera handlingar som har samband med klagomål. Det är direkt underställt assistenten till chefen för rättsavdelningen.

Séverine BEYER

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 23 93

Isabelle LECESTRE

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 24 29

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 20 91

Oualiba MAKHLOUFIA

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 16 40 71

Evelyne BOUTTEFROY

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 24 13

Ana MORAIS GASPAR

Sekreterare (fr.o.m. 1 oktober 2007)

Tfn (33-3) 88 16 63 10

Elaine DRAGO

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 33 31

Christelle THEROUSE

Sekreterare (fr.o.m. 16 juli 2007)

Tfn (33-3) 88 16 40 71

Véronique FOREAU

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 34 99

Caroline ZINCK

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 40 51

ADMINISTRATIONSSEKTIONEN

Administrationssektionen har stor bredd i sina arbetsuppgifter. Sektionen har bland annat till uppgift att rekrytera personal och administrera personalärenden, hantera inkommande och utgående korrespondens, sköta telefonväxeln och kansliets infrastruktur, samordna översättningen av handlingar, organisera och sköta det juridiska referensbiblioteket och hantera institutionens dokumentations- och arkivpolicy. Dessutom ansvarar sektionen för institutionens IT-policy och för att tillgodose kansliets IT-behov, en uppgift som den utför i nära samarbete med Europaparlamentet.

Alessandro DEL BON

Sektionschef

Tfn (33-3) 88 17 23 82

Christophe BAUER

Administrativt stöd, chaufför

Tfn (33-3) 88 17 67 80

Cindy DE CARVALHO-GIANNAKIS

Administrativt stöd

Tfn (32-2) 284 63 93

Rachel DOELL

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 23 98

Massimo EZZY

IT-ansvarig handläggare

Tfn (33-3) 88 17 28 67

Giovanna FRAGAPANE

Sekreterare (fr.o.m. 17 september 2007)

Tfn (33-3) 88 17 29 62

Isgouhi KRIKORIAN

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

IT-ansvarig handläggare

Tfn (33-3) 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 23 13

Charles MEBS

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR

Sekreterare (t.o.m. 30 maj 2007)

Emese WALTZ

Sekreterare (t.o.m. 16 september 2007)

Félicia VOLTZENLOGEL

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 23 94

EKONOMISEKTIONEN

Ekonomisektionen är ansvarig för att se till att ombudsmannens kansli följer EU:s gällande budgetregler, som är utformade för att garantera att budgetmedlen används på ett ekonomiskt, effektivt och adekvat sätt. Dessa skyldigheter härrör från det faktum att Europeiska ombudsmannen har en självständig budget. Fyra ekonomiska handläggare utarbetar och verkställer budgeten, under den delegerade utanordnarens ansvar.

Loïc JULIEN

Sektionschef

Tfn (33-3) 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT

Ekonomisk handläggare

Tfn (32-2) 284 38 97

Christophe WALRAVENS

Ekonomisk handläggare

Tfn (33-3) 88 17 24 03

Giovanna FRAGAPANE

Ekonomisk handläggare (t.o.m. 16 september 2007)

Emese WALTZ

Ekonomisk handläggare (fr.o.m. 17 september 2007)

Tfn (33-3) 88 16 40 95

Véronique VANDAELE

Ekonomisk handläggare

Tfn (32-2) 284 23 00

KOMMUNIKATIONSSEKTIONEN

Kommunikationssektionen är ansvarig för att bistå ombudsmannen i hans strävan att nå ut till medborgarna och informera dem om deras rättigheter enligt gemenskapsrätten. I detta sammanhang spelar sektionen en viktig roll för att skapa bättre och mer förtroendefulla relationer mellan medborgarna å ena sidan och EU och dess institutioner å den andra.

Sektionen ansvarar för att upprätthålla och främja förbindelserna med massmedierna, för att skriva och producera ombudsmannens publikationer, för att underhålla ombudsmannens webbplatser, för att organisera ombudsmannens informationsbesök och andra evenemang och för att samordna relationerna inom Europeiska ombudsmannanätverket.

Rosita AGNEW

Sektionschef

Tfn (32-2) 284 25 42

Ben HAGARD

Sektionschef

Tfn (33-3) 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB

Webbutvecklare

Tfn (33-3) 88 17 44 10

Annika ÖSTERBERG

Publikationsansvarig

Tfn (33-3) 88 17 49 36

Raffaella DALLATANA

Sekreterare (fr.o.m. 18 juni 2007 t.o.m. 17 november 2007)

Dace PICOT-STIEBRINA

Kommunikationsansvarig

Tfn (33-3) 88 17 40 80

Gundi GADESMANN

Presstalesman

Tfn (32-2) 284 26 09

Gabrielle SHERIDAN

Sekreterare

Tfn (33-3) 88 17 24 08

Europeiska ombudsmannen tillsammans med sin personal.

PERSONALMÖTEN

Ombudsmannen sammankallar regelbundet personalmöten. Syftet är att maximera resurseffektiviteten och ändamålsenligheten hos förfarandena vid kansliet, att garantera ett jämnt flöde av information bland medarbetarna och att ge dem tillfälle att utvecklas i sina yrken. Under mötena brukar ombudsmannen dels ge en översikt över sin verksamhet under den senaste tiden och den närmaste framtiden, dels redogöra för sådan administrativ, rättslig och politisk utveckling som påverkar institutionen.

I linje med ombudsmannens strategi för medarbetarnas professionella utveckling bjuds utomstående talare ofta in till mötena. Under 2007 besökte ordföranden för EU:s personaldomstol Paul J. Mahoney och Europeiska datatillsynsmannen Peter Hustinx Strasbourg för att presentera sitt arbete för ombudsmannens personal.

Ordföranden för personaldomstolen Paul J. Mahoney håller en presentation för ombudsmannens personal. Strasbourg den 30 mars 2007.

Europeiska datatillsynsmannen Peter Hustinx håller en presentation för ombudsmannens personal. Strasbourg den 7 december 2007.

D REGISTER ÖVER BESLUT

1 EFTER ÄRENDENUMMER

2003

OI/3/2003/JMA.....93

2004

1782/2004/OV68
2468/2004/OV70
2577/2004/OV66
2725/2004/(PB)ID53
2825/2004/OV69
3278/2004/ELB86
3346/2004/ELB80
3660/2004/PB.....54

2005

0368/2005/(MF)(BU)BM87
0452/2005/BU71
1475/2005/(IP)GG84
1476/2005/(BB)GG.....84
1617/2005/(BB)JF85
1693/2005/PB.....72
1844/2005/GG73
1858/2005/BB.....67
1859/2005/BB.....67
2350/2005/GG82
2370/2005/OV61
2776/2005/ID87
3008/2005/OV74
3114/2005/MHZ.....80
3193/2005/TN.....74
3269/2005/TN.....88
3323/2005/WP55
3386/2005/WP62
3453/2005/GG92
3693/2005/ID75

2006

0183/2006/MF89
0943/2006/MHZ.....56
0948/2006/BU60
0962/2006/OV76
1103/2006/BU90
1126/2006/SAB.....63
1166/2006/WP57
1779/2006/MHZ.....61
1807/2006/MHZ.....82
2280/2006/MF57
2403/2006/(WP)BEH58
2633/2006/WP63
2740/2006/TN.....59
3495/2006/GG64
3543/2006/FOR77
3697/2006/PB.....77

2007

0446/2007/WP78
0471/2007/VIK65
0668/2007/MHZ.....79
1471/2007/(CC)RT66
Q1/2007/ELB95

2

EFTER ÄMNESOMRÅDE

Sidnummer till nedanstående ärenden anges i bilaga D1.

Medborgerliga rättigheter

OI/3/2003/JMA
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1844/2005/GG
2350/2005/GG
3453/2005/GG
2403/2006/(WP)BEH
0668/2007/MHZ

Konkurrenspolitik

0943/2006/MHZ

Kontrakt

2468/2004/OV
2577/2004/OV
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3008/2005/OV
3693/2005/ID
2633/2006/WP
3495/2006/GG
1471/2007/(CC)RT

Utbildning, yrkesutbildning och ungdomar

2280/2006/MF

Miljö

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
0962/2006/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ

Fri rörlighet för personer och tjänster

3543/2006/FOR

Institutionernas interna regler

2468/2004/OV

Diverse

3323/2005/WP
3386/2005/WP

Samarbete med polis och rättsväsende

1166/2006/WP
0446/2007/WP

Allmänhetens tillgång till handlingar

1693/2005/PB
3193/2005/TN
3269/2005/TN
0183/2006/MF
0948/2006/BU
3697/2006/PB

Folkhälsa

2370/2005/OV

Socialpolitik

Q1/2007/ELB

Personalfrågor**Rekrytering**

1782/2004/OV
2825/2004/OV
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
3114/2005/MHZ
0471/2007/VIK

Övriga frågor

0368/2005/(MF)(BU)BM
1617/2005/(BB)JF
2776/2005/ID
1126/2006/SAB
2740/2006/TN

Transport

1103/2006/BU
1779/2006/MHZ

3 EFTER TYP AV PÅSTÅTT ADMINISTRATIVT MISSFÖRHÅLLANDE

Sidnummer till nedanstående ärenden anges i bilaga D1.

Försening som kunnat undvikas

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0962/2006/OV
2280/2006/MF
3495/2006/GG

Försvar

2577/2004/OV
2370/2005/OV

Diskriminering

OI/3/2003/JMA
3278/2004/ELB
3346/2004/ELB
Q1/2007/ELB

Fel i samband med artikel 226-förfarande

2725/2004/(PB)ID
3660/2004/PB
3453/2005/GG
0962/2006/OV
3543/2006/FOR
0446/2007/WP

Bristande information eller vägran att lämna information

1782/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1858/2005/BB
1859/2005/BB
2350/2005/GG
2370/2005/OV
2776/2005/ID
3269/2005/TN
3386/2005/WP
0948/2006/BU
0668/2007/MHZ

Felaktig rättstillämpning

1103/2006/BU
1166/2006/WP
3495/2006/GG

Förfarandefel

2825/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
3114/2005/MHZ
3323/2005/WP
0943/2006/MHZ
3697/2006/PB
0471/2007/VIK

Motivering

1782/2004/OV
1617/2005/(BB)JF
1858/2005/BB
1859/2005/BB
3693/2005/ID

Insyn

1858/2005/BB
1859/2005/BB
3193/2005/TN
0183/2006/MF
0943/2006/MHZ
2740/2006/TN

Orättvisa

1782/2004/OV
2468/2004/OV
2577/2004/OV
0368/2005/(MF)(BU)BM
2776/2005/ID
3008/2005/OV
1126/2006/SAB
2633/2006/WP
1471/2007/(CC)RT

Andra administrativa missförhållanden

2577/2004/OV
2825/2004/OV
0452/2005/BU
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1617/2005/(BB)JF
3008/2005/OV
1779/2006/MHZ
1807/2006/MHZ
2403/2006/(WP)BEH

4 SÄRSKILT VIKTIGA ÄRENDEN

2577/2004/OV

1476/2005/(BB)GG

1617/2005/(BB)JF

1103/2006/BU

2580/2006/TN

3495/2006/GG

630/2007/WP

Om ärendenumret anges i fetstil finns en sammanfattning av beslutet i kapitel 3 i denna rapport. Sidnummer till dessa ärenden anges i bilaga D1. En sammanfattning av ärende 2580/2006/TN finns i avsnitt 2.2 i denna rapport och en sammanfattning av ärende 630/2007/WP finns i avsnitt 2.3.

5 FÖRTECKNING ÖVER SAMTLIGA ÄRENDEN SOM UNDER 2007 AVSLUTADES MED EN KRITISK ANMÄRKNING

2004

0240/2004/PB
0242/2004/PB
0756/2004/PB
1434/2004/PB
1782/2004/OV
2468/2004/OV
2763/2004/JMA
2825/2004/OV
3321/2004/(BB)DK
3346/2004/ELB
3402/2004/PB

2005

0144/2005/PB
0272/2005/(OV)DK
0452/2005/BU
0554/2005/(MF)FOR
0575/2005/BB
1027/2005/ELB
1137/2005/(OV)ID
1475/2005/(IP)GG
1476/2005/(BB)GG
1693/2005/PB
1844/2005/GG
1917/2005/IP
2207/2005/MF
2350/2005/GG
2539/2005/ID
2838/2005/BU
3002/2005/PB
3008/2005/OV
3067/2005/(MHZ)MF
3095/2005/TN
3114/2005/MHZ
3193/2005/TN
3427/2005/WP
3487/2005/(ID)DK
3693/2005/ID

2006

0871/2006/(BB)MHZ
0962/2006/OV
1131/2006/BU
1234/2006/WP
1398/2006/WP
1807/2006/MHZ
1868/2006/ID
2196/2006/(SAB)ID
2216/2006/JF
2479/2006/JF
2582/2006/WP
2899/2006/ELB
3134/2006/(WP)JMA
3543/2006/FOR
3697/2006/PB
3842/2006/TN

2007

0370/2007/MHZ
0446/2007/WP
0668/2007/MHZ
1206/2007/WP

Om ärendenumret anges i fetstil finns en sammanfattning av beslutet i kapitel 3.4 i denna rapport. Sidnummer till dessa ärenden anges i bilaga D1. Hela beslutstexterna för samtliga ovanstående ärenden finns på ombudsmannens webbplats <http://www.ombudsman.europa.eu>

HUR MAN KONTAKTAR EUROPEISKA OMBUDSMANNEN

PER BREV

Europeiska ombudsmannen
1, avenue du Président Robert Schuman
CS 30403
F - 67001 Strasbourg Cedex
Frankrike

PER TELEFON

(33-3) 88 17 23 13

PER FAX

(33-3) 88 17 90 62

PER E-POST

eo@ombudsman.europa.eu

WEBBPLATS

<http://www.ombudsman.europa.eu>

**EUROPEISKA OMBUDSMANNEN UNDERSÖKER KLAGOMÅL OM ADMINISTRATIVA
MISSFÖRHÅLLANDEN INOM EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN**

www.ombudsman.europa.eu